

ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రిక

24-3-72

50 పైసలు

చిరకాలం పరిపూర్ణమయిన వెలుతురు కొఱకు

క్రాంప్టన్ సూపర్ గోల్డ్ ఫిట్టింగ్స్ మరియు
యితర ఉపకరణములతో కూడిన

క్రాంప్టన్ స్టోరసెంట్ ట్యూబ్ లైట్లు వాడండి

● క్రాంప్టన్ గ్లో స్విచ్
స్ట్రాక్చర్లు స్విచ్ వేసిన
మరుక్షణంలో నిశ్చయంగా
దీపాన్ని వెలిగింపజేస్తాయి.

● ప్రత్యేకమయిన రసాయనిక
ప్రక్రియలవల్ల లోహం తుప్పు
పట్టకుండా, ఫిట్టింగ్ చిరకాలం
సరిక్రాంతంగా కనిపిస్తుంది. ఉత్తమంగా
స్టా ఎనామిల్ చేయబడిన తళతళలాడే
తెలుపు రంగుపై పసిడి రంగు గీతలు.
పైకి కనిపించని వైరింగ్.

● రెసిన్ తో నిండిన క్రాంప్టన్
పోలియెస్టర్ బెలాస్ట్ వల్ల
మిక్కిలి వెలుగు మరియు
ట్యూబ్ కు దీర్ఘాయుర్రాయం

● చిరకాలపు మన్నికకు
ప్రత్యేకంగా నిర్మించబడిన
ఎలక్ట్రోడు మరియు
ప్రశస్తమయిన కోటింగ్.

● ప్రత్యేకంగా తయారు
చేయబడిన స్టోరసెంట్
పొదరు వల్ల చిరకాలం
ఎంతో వెలుగుతురు.

విశ్వసనీయమైన
విద్యుత్ పరికరాలకు
పెట్టిన పేరు - క్రాంప్టన్

Crompton
Greaves
LIMITED

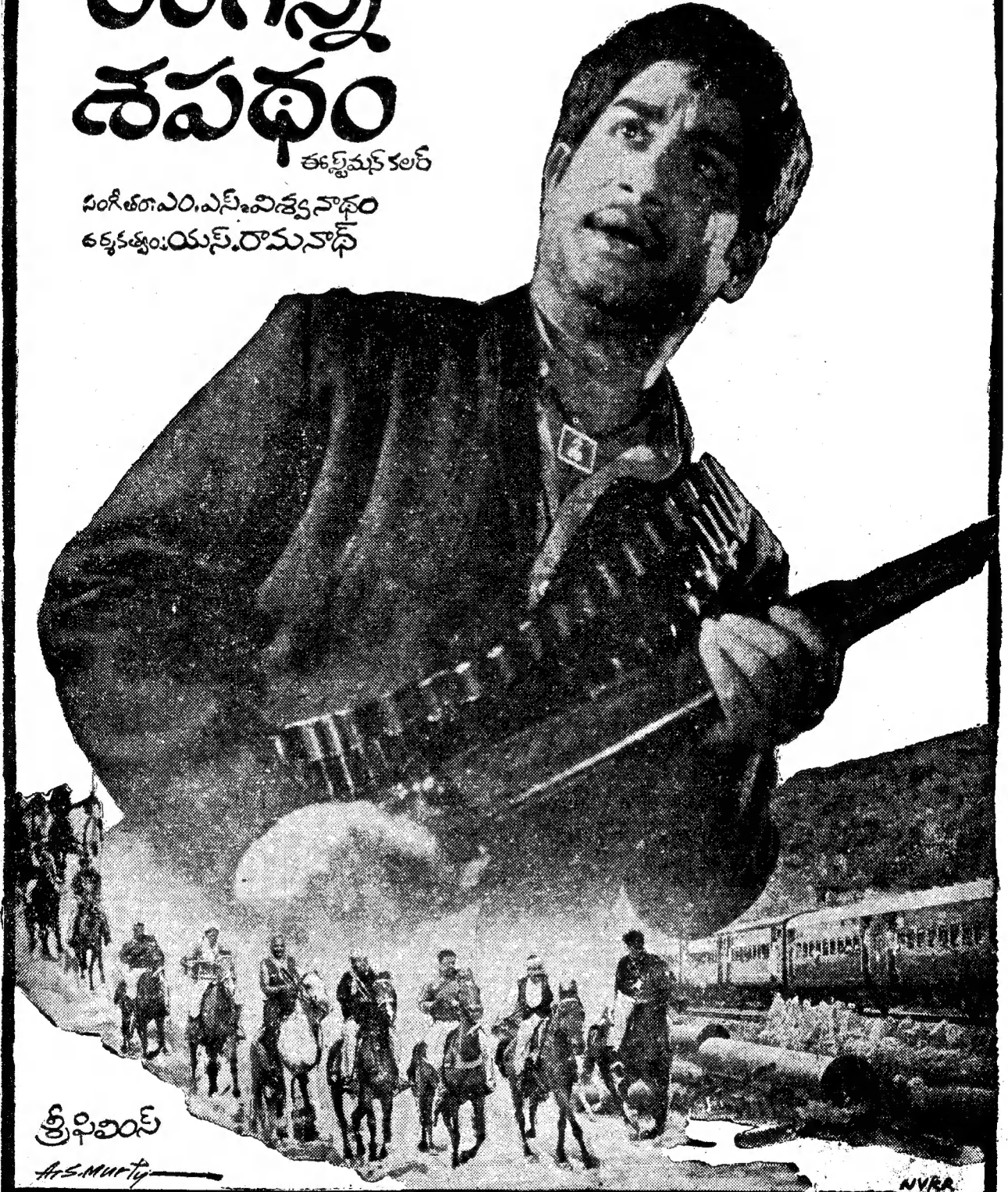
వరదరాజు పాలెడప్పన్

తప్పక చూడండి!

రంగన్న శపథం

తల్లెమ్మ కలర్

సంగీతం: ఎం.ఎస్.విశ్వనాథం
ఛక్కెట్టు: యస్.రామనాథ్

క్రిఫిలిస్

Ar.S.Murthy

NVRA

గరిబీ హటాచ్

ఈ కింద కొన్ని పదార్థాల వెలలు ఇస్తున్నాను. 1961 నుంచి 1971 దాకా ఎంతపెరిగిందో తెలుస్తుంది! మన 'గరిబీ' హటాచ్ నేనీ చెప్పుకోవాలిగా 'గరిబీ'యే మనని 'హటాచ్' చేసి నేట్లు ఉంది.

	1961	1971
ఉప్పు(కి.గ్రా)	00.19	0.40
టీ (కి.గ్రా)	10.00	13.00
కిరసనాయిర్ (లిటర్)	00.18	00.24
పప్పు (కి.గ్రా)	00.88	02.25
బియ్యం (కి.గ్రా)	01.10	01.50
	1969	1970
వనస్పరి (కి.గ్రా.)	04.00	06.00

వి. వి. రావు (పదరాసు.)

కథలు

కె. రఘురామంగారి కథ 'గోపాలం గేనీపాయికొన్నాడు' వారి బాగుంది. ఈ కథ చదివిన తరువాత మేము గేనీపాయికొన్నా గూర్చి పక్క తిప్పలు జ్ఞాపకం వచ్చింది.

పోట్లూరు ప్రవాళరావు, (బరంపురం).

ఈవారంలోపున్న కథల్లో కాశీనాథుడి కాశీనాథ ప్రాసనా శ్రీవతి కథ చాలా బాగుంది. తానెవరి కొడుకునో అన్న సంగతి తెలిసిన రత్నమ్మ ఎదులు పున్నా ఆమె ఆ రహస్యం పున్న కవరు ఇచ్చినా అది విప్పి పదవకుండా అలుసుకోకుండా పుండడానికే నిశ్చయించినందుకు ప్రశంసని మెచ్చుకోవాలి. ఒకరి కొడుకును అని తెలిస్తే అంకోకరి మనస్సుకు దెబ్బ తగులుతుందని తలచాడు.

'స్వయం కృతం' నేటి పరిస్థితులకు అనుకూలంగా వ్రాసారు. కొందరు పైకి పెద్ద మనుషుల్లా కనిపిస్తూ లోలోపల మోసగాడిలా జీవితం గడుపుతుంటారు. అటువంటి కొవక చెందిన వాడే రావూ రావు.

యన్.యూగంధర్, కుమారి పల్లవి (కరీంనగర్)

విశేషం కావలెను
7 మాసాలుగ వేడివేడిగ అమ్ముడయ్యే లాజా, మజా, మసాలా, సీని మాసప్రతిక

బొగ్గుశ్రీ

వె: 40 శె. కమిషన్ 25%
కమిషన్ బాదు మిగతా వెం. ఓ. వచ్చిన వారికి తూర్పమే కాపీలు వంతులు. వి.పి. శే.పు.

ఎక్సలర్-బొగ్గుశ్రీ
22, గోవిందస్వామి, తుద్రాసు-17.

ఉత్తరం

వార పత్రికలో ప్రచురితమైన 'సంధ్య' కథ వస్తూంటే ఆకర్షించినది. కథలో వాస్తవికత ఉట్టి పడుతోంది. సంధ్య దీపావళి కథను విమర్శించిన తీరు ఆతి సహజంగా ఉంది.

పత్రికలో ఉత్తరాలు శీర్షి కకు ఇంకొకచెండ్లం కలాయన్నా, కొన్ని పేజీలు ఎక్కువ చేస్తే బాగుంటుందని నా అభిప్రాయం. మునుపటి 'సంధ్య' లాంటి కథలు రావాలని ఆశిస్తున్నాను.

పి. జగదీశ్వరరెడ్డి (వరంగల్)

3-3-72 వారపత్రికలోని 'గోపాలం గేనీ పాయికొన్నాడు' కథ, వ్యాపారాభివృద్ధి కోసం ఆయా సంస్థలు ప్రకటనలు ఏ విధంగా చేస్తారో అలాగే గేనీపాయికొన్నా అధ్యక్షులుగా మెంట్లా ఉంది. ఆ కథలో ఏ మూల చూచినా గేనీపాయికొన్నానికే!

కరణం శివానందరావు (బెత్తం)

"ఇప్పుడు మనుష్యులను కొనవచ్చు" అన్న కథ మన పత్రికలో చదివాక ఈ ఉత్తరం వ్రాయవలసి వచ్చింది. అందులో "కేరళ నుంచి ఆడ పిల్లల్ని ఏదో ప్రయత్నంగా అమ్మి మిషన్ విదేశాలకు పంపిస్తున్నారు. వాళ్ళ బ్రాంజ్ యిక్కడ" అన్న వాక్యం చదవడంలో మాకు చాలా ఆశ్చర్యం, అగ్రహం కలిగింది. ఎవరో బుద్ధిహీనులు లేవదీసిన పుకారును గోరంతను కొండంతలుగా చేసి తప్పుకున్నారు మత విద్వాంసులు. ఆ విషయమై వాటి కన్ (రోమ్) వో కమిటీని నిర్ణయించి "ఈపుకారు పుకారే— రవ్వంత కూడ పట్టలేదని" ఋణపు చేశారు. విదేశాలకు వెళ్లిన యువకులే అందుకు సార్వజన్యం. దీని పత్రికలో కూడ అన్ని వివరాలు ప్రచురించారు. ఈ విషయాలు తెలిసికోకుండా ఆ వాక్యం వ్రాయడం "రవ్వంత" పొరపాటుగా భావిస్తున్నాము.

పి. మేరి అంజలిని, టి నిర్మల మేరి, టి. మేరి సులోచన, టి. సురయ్యమ్మ, టి. సురయ్యమ్మ, (కర్నూలు)

నల్లం మందపాటిగారు రచించిన "జీరో" కథ నన్ను చాలా ఆకర్షించినది. "యుద్ధం" కథ నేటి పత్రికలలో జరిగే వాస్తవాన్ని చక్కగా చిత్రించింది.

జి. సురేందర్ రెడ్డి, (కుమార్ పెల్లి)

'యుద్ధం, 'నిరుద్యోగవర్తం' కథలు చాలా బాగున్నాయి. రచయితలకు నా అభినందనలు. 'కోత' రచయితలకు అవకాశము కల్పించాలని నా కోరిక. అనలు పత్రికలో వానాటికి 'కోత'

దము తగ్గిపోతున్నది. విద్యార్థులకు అవకాశము కల్పించాలని నా ప్రార్థన.

చీకటి జగన్నాథరావు, (కారుమూరు).

* * *
అరిగే రామారావుగారి కథ 'మనసు గీసిన బొమ్మ' చదివాను. మనసుని అట్లా దవచించి, తమ టీయంగా పుట్టించి పిల్లగారిలావించి— నిండ్లైన భుజి నిచ్చింది.

మై.లవరపు సూర్యం, (కొత్తపల్లి.)

* * *
49 వ పేజీలోని (మాయకథ) మొదటికాలంలో 12 వ లైను, డ్రైవర్ 'దన్ రన్స్' అని గంట కొట్టాడు అని ఉండటం అచ్చు తప్పుకాదు, రచయిత తప్పుకాదు. అది ఎంత లైన్ తెలుసుకోనక పోవటం అది వ్రాసిన హైదరాబాద్ పాఠకుడి తప్పు. వైట్ సర్క్లిసులో డ్రైవర్ తన్ రన్ అని కొట్టాడు.

అనూరాధ, వసుధ, శివానంద, ఆత్మార్థం, (గుంటూరు).

ముఖచిత్రం

వన్నెలు చిరికేసిన వయ్యారం
వంపులు విరిసేసిన పింగారం
అరిల్లే ఊగాలు నా మదిలోన
నిలిచిపోయాయి నా హృదయం.

అబ్బ నటి భారతి ముఖచిత్రం చూసేసరికి వాలో ఈ రవ్వంత కవిత్వాన్ని వెదజల్లించ చేసినదంటే నమ్మండి!

హెచ్. రజనీకాంత్ రావు, (సికిందరాబాద్).

* * *
ఈవారం ముఖచిత్రం త్రిపుగానే గుండె జల్లు మున్నది. త్రిపుగానా ప్రచురించే సామ్యం చేసుకునే ప్రచురణకర్త "మూర్ఖ" అడుగుజాడల్లో మీరు కూడా ప్రయాణం చేస్తున్నట్లుంది, రెండవ మూడవ కవర్ పేజీలు చూస్తే.

ఉదయ్, (కాశీనాథ. 3.)

* * *
రెండవ అట్టలో మీరు ఈ మధ్య పెక్కు బొమ్మలు వేస్తున్నారు. అటువంటి బొమ్మలు వేయవద్దని మా మనవి.

ఎన్. రమేష్ బాబు, (కర్నూల్)

* * *
10-3-72 న వెలువడిన 'సాధన' ముఖచిత్రం ఏమి బాగులేదు. దానికన్నా ముఖచిత్రం వెనుక పేసిన మోడర్ అమ్మాయి ఎంత బాగుంది!

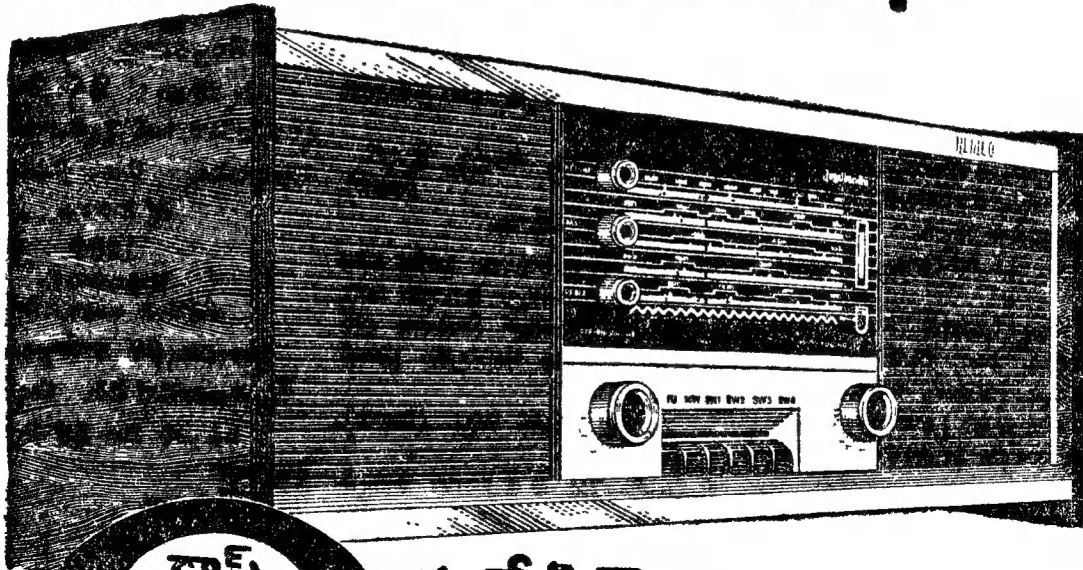
బి. వి. రమణారావు, (కావలి)

* * *
10-3-72 ఆంధ్రపత్రిక ముఖచిత్రం నా అభిమాన నటి సాధన వారి బాగుంది.

నల్లవారాయణ, (బూదిరి).

క్రాంత

రేడియో జుధల్ బండ్

ఈ రేడియో విశిష్ట ఏ రేడియోకు రాదు

అత్యధిక "అవుట్ పుట్": 10 వాట్లు
తక్కువలో తక్కువ ధ్వని
అటంకములు: 75% అవుట్ పుట్ 1%
ధ్వని అటంకములు

31 స్పీకర్లతో "క్రాస్-ఓవర్" సిస్టమ్
5 బ్యాండ్లు, 7 వార్వలతో, సున్నితమైన జియోమింగ్
వెం రూ. 875/- (పన్నులు అదనము)

రేడియో ఓ ఎలెక్ట్రికల్స్
మాన్యుఫ్యాక్చరింగ్ కంపెనీ లిమిటెడ్
మైసూర్ రోడ్, బెంగళూరు-26
మైసూర్, గోవా, శివమొగ్గ, కరీకాల్, మద్రాసు
హిందీచెరికి రిప్రెజెంటేటివ్స్
హెగెడ్ & కంపెనీ

గువ్వు మార్కెట్, కెంపెగోడ రోడ్, బెంగళూరు-2
మరియు అగర్ చంద్ మేన్, 315, హింద్ రోడ్, మద్రాసు-2

SISTA'S-RR-308 71

ఈ వారం ముఖ్యతం సుందరి సాధన చాలా బాగుంది. అప్పుడప్పుడు ఇలా హిందీ తారల ముఖ చిత్రాలు కూడా మేస్తుంటే బాగుంటుంది.

కుమారి బి. పేమలత, మిన్. పి. విద్యావతి, శ్రీమతి బి. విజయగారి, (పార్వతీపురం.)

సీ రి యల్

'పిల్లలతో ప్రేమయ్యాలి' సీరియల్ అయిపోయి నందుకు విచారంగా ఉంది. త్వరలో సరిమరాసోమే త్వరగా ఇంకో మంచి సీరియల్ అందిస్తారని ఆశిస్తున్నాము. 'పిల్లలతో ప్రేమయ్యాలి' ముగింపులో ఒక రోపం కనిపిస్తోంది. అదేంటంటే భార్యభర్త లిద్దరికీ ఒకటే వచ్చింది. ఇది అసంభవం. అయినా ఈ సీరియల్ చాలా బాగుంది. 'గూడుచేసవకులు' సీరియల్ కూడా మాకు బాగా నచ్చింది.

ఎన్. రమేష్బాబు, (కర్నూలు)

* * * యుక్తం చంద్రశేఖరంగారి 'గూడు చేసిన పక్కులు' సీరియల్ నవల ఈ వారంతో ముగిసింది. చివరన రేఖకు, ప్రసాదుకు, రాజకు, సూర్యునికీ వివాహాలు జరిగాయి అని వ్రాశారు. సూర్యునికీ, రాజుకీ అంతకు పూర్వమే వివాహం జరిగిఉంటుంది కదా!

ఇలాంటి చిప్తు. చిప్తు పాఠపాట్లు తప్పించి, నవల చాలా బావుంది. మొత్తానికి కొత్త శ్రేణిలో అన్ని పక్కులనూ గూటికీ క్షేమంగాన చేర్చి రచయిత గార్హి అభినందనలు.

సిండి వేంకట విజయకుమార్, (హైదరాబాద్).

* * * 10—3—72 సంచికలో ప్రచురించిన 'గూడుచేసిన పక్కులు' చివరి భాగంలో ఒకచోట —రామనాథంగారు వెళ్లి వియ్యపురాని తీసుక వస్తానంటాడు. అప్పుడు విజయం 'ఎంతయినా మగపిల్లవాని తల్లిగదా మనం తలవ్వు ఎంపించే' అంటాడు. దానికి సమాధానంగా 'మీరు రసీకులే! సుమా' అని రామనాథం అంటాడు. ఈ సందర్భ ములో 'రసీకులే' అనే మాట ఎంతవరకు తగినది? దానికన్న 'మాటకారలే' అనో ఇంకెదైనా అనో వ్రాసివుంటే తగిలుతుంది. ఆ సందర్భంలో రచయితగారి ఉద్దేశ్యం అర్థం కాలేదు.

—కె. గోపాలకృష్ణ, (తిరువతి.)

వ్యాసాలు

10—3—72 సంచికలో కె. రామకృష్ణగారి 'నూలుమార్పు' శీర్షిక చాలా బాగుంది. ఇటువంటి నమ్మలేని నన్న నత్యాలు మానవుడి జీవితంలో ప్రతి క్షణం ఏదో ఒక విధంగా మెదుల్తూనే ఉంటాయి. హాగ్ వాన్ నంటి నన్న చిత్రాలు ఎందుకు ప్రచురిస్తారో అర్థం కావడం లేదు.

కె. విమలకుమారి, (తెనాలి).

* * * రామకృష్ణగారి 'పాపాపి' ప్రతిస్థి ఒకసారి తనకు తాను ఆత్మ విమర్శ చేసుకునేటట్టు చెప్పిన వ్యవస్థ.

తప్పిసిడి అనంతకృష్ణ సత్యవతి, (యలమంచిలి)

ఉత్తరాలు

అంధ్రప్రదేశ్ పారిశ్రామికంగా వెనుకబడి యుంది అని ప్రతి మంత్రులు చెప్పేవారేగాని పరిశ్రమల స్థాపనకు కృషి చేస్తున్నారు జీరో. అమ స్థానం గట్టి పరమకవడంలోనే వారికి సరి పోతుంది. ఇక ఇటువంటి విషయాలు చూడ దానికి వారికి తీరిక ఎక్కడిది? శ్రీ సి. హెచ్. మదన మోహనరావు అన్నట్లు తమ ప్రాంతానికి న్యాయం జరిగడానికి అంధ్రప్రదేశ్ వారందరూ కృషి చేయాలి.

జి. ఆర్. రాజారావు, రామకృష్ణ శైక్వాడ్, (అహ్మద్).

గేయాలు

శ్రీ కొప్పర్తి రామారావుగారు వ్రాసిన 'కవిత నేనెంత'—విషయపూరితమై, మనస్సుకు ఆహ్లాదాన్ని కలిగించింది. ఇంకనూ నీరికవితలు మన వ్యక్తిక ద్వారా పాఠకులకు అందిస్తారని ప్రగాఢ మైన ఆకాంక్ష.

గరికపాటి శేషగిరి శర్మ, (ఏలూరు).

* * * తే. 3—3—72 ది శుక్రవారం వారపత్రికలో "మాతృ ప్రణామము" అను గేయము ప్రచురించిన మీకు, వ్రాసిన అక్క సుజాతగార్హి నమస్కారములు.

కారణం ఒక్కటే!

తే 26—11—71 ది. ఉదయం 6 గంటలకు మా అమ్మగారు తన 50 వ ఏట నా అక్కలనీ, అన్నదమ్ములనూ, మా నాన్నగార్హి—మనమంటి పిడి పార్వతీదేవి కొలువున చేరినది. మా అమ్మని తలచుకొని బాధపడుచున్న మాకు మీ గేయము ఏమవగానే—ధైర్యం పుంజుకొనుటకు—నీడనరె—సుజాతగారిచేరి మా అమ్మే వ్రాయించి యుంటుంది పొగిపోయేము. అందుకు సందేహం లేదు.

మీ గేయము చదివిన మలాటి (తల్లిని కోల్పోయిన) పిల్లలకు—"మొలబంటి దుఃఖ ముదో మోకాలుబంటి సంతోషము గల్గించు ననుటకు సందేహము లేదు.

ఆ గేయం నిత్యం చదువుకొను మనము. ఇవలూరి కార్యయిని, (విజయనగరం).

* * * రాజేష్ వా ముఖచిత్రం కల వ్యక్తికో శ్రీ కొప్పర్తి రామారావుగారి విరచితమైన 'నేనెంత...' గేయం నవ్వంతగానో ఆకట్టుకుంది. గేయం బాగాగృహీతంగా వుంది.

—శింగులూరి శ్రీరాములు, (ముదునూరు)

గమనిక

ఈ సంచికలో 46 వ పేజీలో ప్రచురించిన 'పాఠేకృష్ణ ఉద్యమం' వ్యాసం రాసినవారు శ్రీ మహేష్. పాఠకులు గమనించ గోరుతున్నాము.

ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రిక

వ్యవస్థాపకులు :

దేశోద్ధారక కాశినాథుని

దాగేశ్వరరావు నంతులుగారు

జులవారం : 24—3—72

శ్రీ పరీధానినామ సంలి శైలమాసంలి జుల వారం సంపుటము : 66 సంవిది : 31

స్థాపకము

1908

సంపాదకుడు :

శివరెంక శంభువహార్

ఆంధ్రపత్రిక కార్యాలయము

శ్రీ. శంభుచెట్టి పిడి. మద్రాసు - 1

విడి ప్రతి వెం 50 పైసలు

సామ్మద్యార

సంవత్సర చందా 31.20

6 మాసముల చందా 15.60

3 మాసముల చందా 7.80

విషయసూచిక

విషయసూచిక

విషయసూచిక

విషయసూచిక

విషయసూచిక

విషయసూచిక

విషయసూచిక

విషయసూచిక

విషయసూచిక

విషయసూచిక

విషయసూచిక

విషయసూచిక

విషయసూచిక

విషయసూచిక

విషయసూచిక

విషయసూచిక

విషయసూచిక

విషయసూచిక

విషయసూచిక

విషయసూచిక

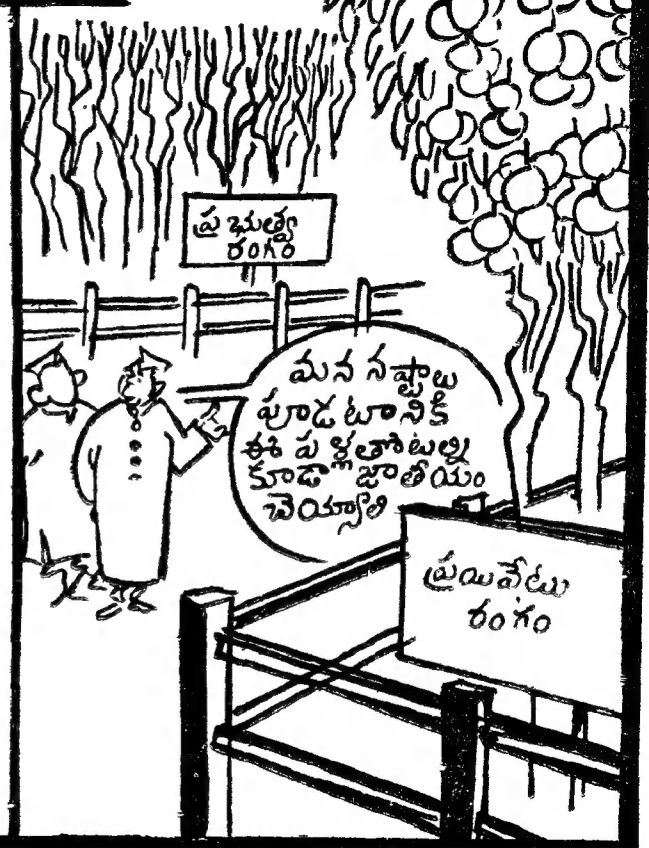
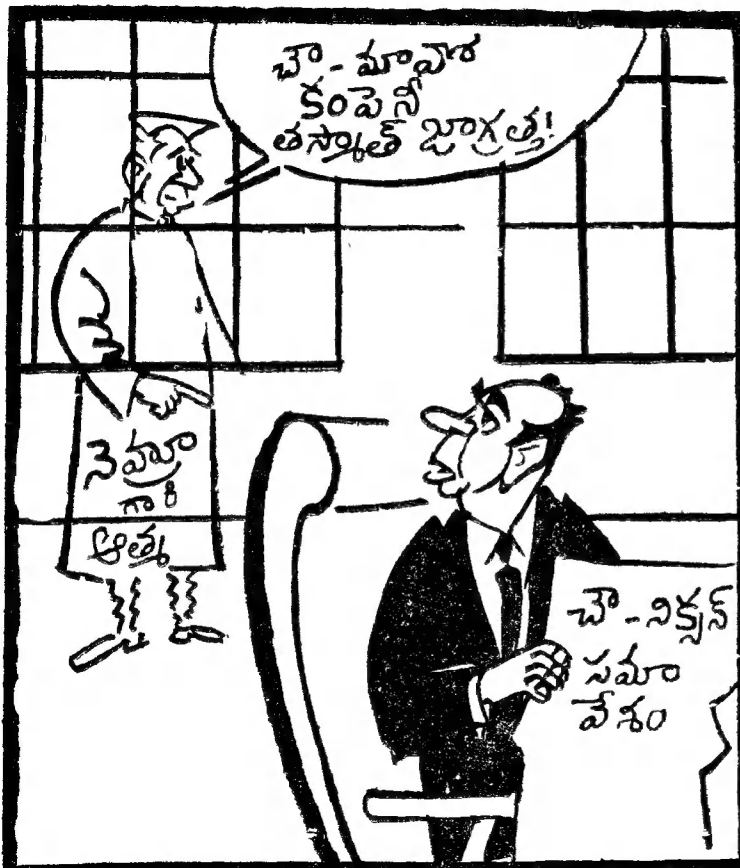
విషయసూచిక

విషయసూచిక

విషయసూచిక

విషయసూచిక

విషయసూచిక

❖ 'సిరికి చెప్పలేదు. ఆయుధాల్ని చేత
ధరింపలేదు. పరివారాన్ని వెంట తీసుకు
వెళ్ళలేదు... ఎక్కడి వక్కడే వదిలేసి...
పున్నవాడు పున్నట్టే కదిలి ... ఆహాహా!
కరుణాంజరంగుడని, దయా నమ్మదుడని,
ఆర్తతాణ పరాయణుడని పుత్తనే
అన్నారా, ఆ మహావిష్ణువుని? ...'

భావతంత్రో ఆ సేజీ చివరకు మడిచి—
పున్నకం మూసి-కళ్ళద్దాలు తీసి-చెమ్మ
గిల్లిన కళ్ళను పంచెకొనతో ఒత్తు
కున్నారు, రాజశేఖరంగారు. కళ్ళద్దాల్ని
పంచెతో ఈ భంగా తుడిచారు. పడక
కుర్చీలో పూర్తిగా చేరబడి, అలవాటు
నకారం-...'హా ఆర్తతాణ పరాయణా...
హయ్...' అని అవలించారు. నుదుటిమీద
చిక్కవడిన గీతలు చిత్రంగా చలిస్తున్నాయి.

విధిలో ఎండజోరు హెచ్చుగావుంది!
విధి పరండాకి వేసిన కలుకలాల్లోంచి ఎండ
చొచ్చుకుని వచ్చి నేలమీద డిజైన్స్
గీసింది. ఎండతాపాన్ని భరించలేక కాబోలు
రెండుకాకులు పారిజాతం చెట్టు కొమ్మమీద
ముడుచుకు కూచున్నారు. రాజశేఖరంగారి
సరిభాషలో చెప్పాలంటే-'ఎక్కడా తుపాకీ
వేస్తే గాల్లేదు'! ఆ పక్క మెయిన్ రోడ్డు
మీంచి వెళ్లే బస్సుల శబ్దాల, దూరంగా
'జాలి ఆయిస్క్రీమ్' వాడికేక తప్పితే
దాదాపు ప్రాంత అక్కడ నిశబ్దంగానే
వుంది.

'...హాహా! ఏం పర్లరా! ఏం కవిత్వం!
ఒక్కోసారి అక్షర లక్షలు చేస్తుంది గదూ!
అసలని మాటలా? లేనెరాకలుగాని! నవ
రసాలా రంగరించిపోసి, స్పృష్టిలో మాధుర్య
మంతా గుమ్మరించి తయారు చేశాడ,
విమన్నానా, ఈ కావ్యాన్ని? అమ్మాయీ!
గ్లాసుడు మం! నీర్లు పట్టా ... అబ్బబ్బా
యేంపుక్క! వెధపుక్క! తివేస్తూంది'

నేలమీద వడిపున్న నిసనకర తీసి
విసురుకుంటూ ఇంటిలోకి చూస్తున్నారు
రాజశేఖరంగారు. పుర్రకాన్ని తెరిచారు కాని
దృష్టి అక్కడ నిలవటంలేదు. నునసి
పోతనామాత్యుడి కవితా మకరందాన్ని
స్వాదించటానికి కుతూహల వడటంలేదు.
ఇంద్రియాలన్నీ ఒకే కోరికనుగ 'నిలిచి
వున్నాయి. చూస్తున్నారు, రాజశేఖరంగారు,
మహావిష్ణువు దర్శనంకోసం మత్తేధంతా!
కళ్ళు వెడల్పు చేసుకుని, మెడసారించి,
ఇంటిలోకి.....

...తాపాల్లా
దాపాల్లా
శివలజగన్నాధరావ

ROHINI KUMAR

'అకడేం అక్కూయి? ఏం చేస్తోంది చెప్పా? పెరిట్లో దబ్బు దబ్బున శబ్దం వినిపిస్తోంది. బట్టలుతుకుతూందిగానను.'

ఇప్పటికీ డబ్బునుమంది చాకలాళ్ళని మార్చేరు. డబ్బులు వదిలి పోవడమేగాని తిమకి సాభ్యులెదు. విసిగిపోయి ఇంట్లోనే రేపు పెట్టుకుంటున్నారు, కాంపుడే రెక్కలు ముక్కులు చేసుకోవాలి అన్నీ నన్నకి. దయ యంతికి పండి వడ్డించేసరికి నడ్డి వారి పోతుంది. అంతంత మాత్రపు ఆరోగ్యంతో ఎలాగో ముగ్గురు పిల్లల్నికని, ఇన్నాళ్ళ సంసారం చేసినందుకు దయయింది అని నందించాలి! పెద్దవాడు కాలేటికి పోతాడు. రెండోవాడు బడికిపోతాడు. కామేశ్వరి ఇంటివాకిరీ చేస్తూనే మెట్రిక్ పాసయింది పట్టిమెంటులో! ఆ తర్వాత ఇక చదవనంటే వూరుకున్నాడు తను. తాటి చెట్టెక్కిన వాణ్ణేనా ఇక నిక్కలేనని మధ్యలో అగిసితే బలవంతంగా తోయ్యగలంగాని - చదువన్న వాణ్ణి బలవంతంచేసి చదివించలేం! మగ పిల్లలు వాళ్ళు చదువులు. వాకవిడి! శలపు రోజుల్లో కూడా స్థూరిమీద తిరగడం! గుత్తి పూడినా కాపుడే చుట్టే పెట్టాలి! 'రేపు అది ఆత్మరంటికిపోతే ఎవరు చేస్తారా? మీకు వాకిరీ?' అంటే— 'అన్నయ్యకి పెళ్ళాం నచ్చేకే నేను లత్తా రింటికి వెళతానరే, నన్నా' అని వాళ్ళని వెనకేసుకునిచ్చేది కాపుడు! అన్నా, తమ్ముల్లంటే దానికంత అభిమానం! గురంతా ఎదిగి కూరున్న పిల్లని అది పద్దంటే మాత్రం సంబంధాలు చూడకండా ఎలా ఉంటాడు? చూసినవాట్లో రెండు కట్టుం దగ్గర, లాంతనాల దగ్గర, ఫేలయినా, మూడోది కుదిరింది. బహుశా మూడు మాసాల్లో ముమూరారం మంచిది కుదిరే అయిపోయినట్టే!

"గోవింద! యదునందన! ఇది రాదేం? గొంతు అర్చుకుపోతూంది! లేద్దామంటే కాళ్ళు వట్టేశాయి. సిమిటో! ఈ పెద్ద వయసుకాదుగాని. . . రేస్తే కూచోలేదు. కూచుంటే లేవలేదు. నయనుడిగిపోతే వాతం నచ్చి చేరిపోతుంది వెంటో. మొన్న ఆస్పత్రికివెళ్ళి బి. కాంస్లేట్స్ స్మృత లిమ్మని రిలీవ్ డాక్టర్ని అడిగితే— "నీకు లో-సెక్" అని చెప్పేశాడు. అది అక కళ్ళముందే ఏం. బి. డి. ఎస్. చదివి,

పాపున్ సర్వచేసి, ఉద్యోగంలో ప్రవేశించాడు! స్టూడెంటు పీరియడ్లో ఎంత వినయం కన్పరిచేవాడో ఇప్పుడంత దర్జా ఒలకబోస్తున్నాడు! 'స్టాకూలేదట!' పద విలో పున్నవాడి దగ్గర ఒక పదం, బైట తెల్లైన వాడికి మరోమాట! అది ఆచోట అనివాయితి!! ముష్షయి అయిదేళ్ళ చాకిరీ చేశాడు అక్కడ. ఏం లాభం? ఎవ్వరూ విశ్వాసం చూపరు! అక్కడి సేవకిచ్చివ్వాం ఫలానా రాజకీయంగారు ఫలానా ఆస్పత్రికి హెల్త్ గుమస్తా అన్న చెక్కబోర్డు (రిలైర్డ్ తో కలిసి!) ఒకటి; సతిఫలాలు (లేక కామకలు) చేతికర్రా, ముగ్గురూ, భాగ వతం పుస్తకమూ సూ. టాబ్లెట్లు, ఇంజెక్షన్లు లేకపోతే పోయి చివరికి ఇంత కార్మినేటివ్ మిక్చరు క్కూడా కరువే అక్కడ! ఎవర్ని ఏమనగలం? ఏముంది వాక్కు ఇప్పుడు? ఎనుగ్గా రోడ్డుమీదికి నచ్చి గొడుగు విప్పాడు. అడుగులుపడటం కష్టమయింది. చిరిగిన చెప్పుల్లోంచి సాదాకి కాలిన రోడ్డు తగిలి మురు మన్నాయి. గాడ్లు ఆ చెవిలోంచి ఈ చెవి రోకి కొడుతూంది! 'నిక్కడా తుపాకివేస్తే చల్లగాల్తేదు' రోడ్డు దాదాపు ఎర్నామవ్వం గానే వుంది. బస్సులుమాత్రం లెగ తిరుగు తున్నారు. ఇంటిదాకా ఈ కాళ్ళిడ్చుకుంటూ ఎలా వెళ్ళగలను భగవంతుడా! అని భయ పడ్డాడు. గొంతు వో పక్కన ఆరిపో తూంది. అస్పత్రిలోనయినా ఇన్ని నీళ్ళడిగి తాగేడుకాదు. ఈ శోషితో ఇలా నడిస్తే తోవలో చచ్చిపోతాడేమో! ప్రాణం పోవ దాని చేముంది? ఆ యింతా—ఒక్క క్షణం చాలు. రెండు వారాల కిందట పక్కింటి డాక్టరుగారి ఆఫీసుబ్రాయి బడికి వెళ్ళొస్తూ బస్సుకిందపడి చచ్చిపోయేడు! కుభ్రంగా— ఆరోగ్యంగా — అందంగా—మరుగ్గా పున్న కుర్రాడు. వ్స! వాడికంతే ఆయుర్దాయం రాసివుంది. వాడి మరణం అలా వుంది! రిసికి? ఇప్పు డిక్కడిలా రాసిపెట్టివుందేమో? దావాంతో—నచ్చి మంచినీళ్ళు లేకుండా— నడి రోడ్డు మీద—మందు తెండలో— చుట్టూ పిట్టయినా లేకండా!! ఇలాకాక పోయినా—పరధ్యవ్వంగా నడుస్తున్నవాణ్ణి గో బస్సొచ్చి గుడ్డిపెట్టు. చాపుకెముంది? ఆయో! భగవంతుడా! నుదురంతా చెమట పట్టింది. చొక్కా చెమటతో తడిసి

ముద్దయింది. కాళ్ళలో నన్నగా వణుకు! కొడుకులూ, కూతురూ, భార్యమట్టూ చేరిపుండగా మరణించే అదృష్టం తనకి లేదు. వాళ్ళ మాటలూ, శోకాలూ వినే యోగంలేదు కాబోలు! పోయింతగాత ఏదెలా జరిగితే తన వేం తెల్పిచస్తుంది? అని బాధపడ్డాడు. దూరంగా రిక్సా కని పిస్తే బలవంతంగా గొంతు పెక్కల్ను కుని లేక నేశాడు. వాడు వచ్చి ముప్పావలా అడిగాడు. బేరమాడబోతే ఎనుగ్గా కసిరి వెళ్ళిపోయాడు. ముసలివాళ్ళని చూస్తే ప్రతి వెధవకి ముంకనే అని తిట్లు కున్నాడు. కుళాయి కనిపిస్తుందేమో అని చూశాడు. ఆ రోడ్డు పక్కన కుళాయి వుంది. నీళ్ళు పడుతున్నాయి, నన్నని దారగా.....అయితే దాని చుట్టూ బిందెలు, కుండలు, తప్పేలాలు, కావిళ్ళ గుట్టసోసి ఉన్నాయి! 'నాకంటే నాక'ని అడాళ్ళ యుద్ధాలు చేస్తున్నారు. ఒక మొగుడి గురించి ఇద్దరు సమతుల సుధ్య కూడా అంత కసిగా యుద్ధం అవదు! ఒక ఆడ దానికోసం ఇద్దరు మగాళ్ళ కూడా అంత మోరంగా పోట్లుకు చాచరు! బిందెకు నీళ్ళకి అక్కడి దేవలోకంలో అమ్మతాని కున్న వేల్కా వుంది! బూలోకంలో కాపీ కున్న సెలెస్టువుంది! ఇండియాలో బంగారానికున్న విలువుంది! స్వాములార్ల కున్న డిమాండు వుంది! సినిమా యాక్టర్లకున్న పరపతివుంది! ఎంత చక్కని పీను అది! అనుకున్నాడు. కిమి కాకుండానే తనకి ఇన్ని పూవాలు వస్తున్నాయే! వోపిక లేక పోయినా ఇంత చక్కగా అభివర్ధించు కున్నాడే! అని కాస్త ఆశ్చర్యపోయాడు. అత్యవసరంవస్తే అయుధాలుకింద మూర్ఖు కోడానికి అమర్చుకున్న ఆ పాత్రలన్నింటితో కూడిన—ఆ రణరంగంలోకి—ఆ పడ్డ వ్యూహంలోకి చొరబడేందుకు తను అభి మున్నుడుకాదు. క్రిక్కిరిసిపున్న బస్సులోకి— ఇలాంటి స్థితిలో కుళాయి దగ్గరికి— ఫస్ట్ డే సినిమాకి చొప్పుకుపోయే సాహసం వోపికా తనకి వయసులో ఉండేవి. ఇప్పుడు కోరలు పూడిన నాగు—పులుపు చచ్చిన చింత— వోపిక ఉడిగిన దుక్కిటెడ్డు... ఐన్ ప్రూట్ కుర్రాడు బండి లోను కుంటూ వెళ్ళిపోతున్నాడని నోరుపూరింది అనూతం మూడు ఐన్ ప్రూట్లు

కానీ తీరేదామనుకున్నాడు. దాహం తీరుతుంది. చిన్నప్ప డెప్పుడో అవతినన్నాడు. మళ్ళీ ఆ రుచి చూడలేదు. ఈ మధ్యకాలంలో అనేక రుచులు చూశాడు. పెళ్ళి—పిల్లలు—పురుళ్లు—పుణ్యాల రోగాలు—మందులు—ప్రమోషన్లు—మీద వాళ్ళ చేత మండలింపులు—కష్టసుఖాలు, ఎత్తు పల్లాలు....ఒక్కసారి చిన్నతనం వచ్చేస్తే ఎంత బావుంటుందో? ఆ దశలో ఏబాదర బందీ లుండవుగదా! మళ్ళా అడుకొంటూ డన్ ప్రూట్లు కొనుక్కు తింటూ...నోరు పూరి, నాలికతో పెదాలు తడిపాడు. ఎవ రైనా చూసి ఏమిటి పని చిన్నపిల్లాడా అని అనుకుంటారేమోనని సిగ్గుపడి పోయాడు. ఇలా అనుకొంటూండగానే ఐసు కుర్రాడు కాస్తా చూపు కందనంతదూరం, పిల్చినా వినబట్టంత దూరం వెళ్ళిపోయాడు. మళ్ళా చావునొద భయం పుట్టుకు వచ్చింది. ఇవాళ దమయంతి వంకాయ నూలు వప్పేసి పెరుగుతో పచ్చడి చేస్తా నంది. అరటికాయ, పుల్లిపాయ వేపుడు చేస్తానంది. అస్సలనించి తెల్చిన వాళ్ళైన రింటికి వెళ్ళకండా సమ్మానుకు తిన్నగా వచ్చేయమంది. ఆ పచ్చడి అంటే తనకి ప్రాణం. అది తినే ప్రాప్తం లేదేవో అని విచారించాడు. ఎల్లాగో వోపిక కూడదీసు కుని రెండు సందులు మళ్ళీ వో స్నేహితు డింటో చొరబడి రెండు గ్లాసుల నీళ్ళు తాగి కాస్తేపు ఆయాసం తీర్చుకుని, ఖల్లు చేరుకున్నాడు. ఎంత దుర్బరమైన పరిస్థితి అవే

...రావల్ దప్పెన్

ల్పిది! భగవంతుడా! ఆ స్థితి పగవాడి కయినా ఒద్దు తండ్రి—అనుకున్నారు రాజ శేఖరంగారు. “కాపుడూ...” అని కేక వేశారు లోపలికి మాస్తూ. కామేశ్వరి మంచి నీళ్ళు తెచ్చి “ఇంక మళ్ళా సీలవకు, నాన్నా. నాకు చాలా పనుంది” అంది.

“మీ అమ్మ ఏం చేస్తూంది? నిద్రేనా?”
“తల నెప్పిగా పుండని పడుకుంది”
“ఏవిటో తల్లి....నువ్వున్నావు కాబట్టి ఇంటిడు చాకిరి చేసుకు పన్నున్నావు. నువ్వు అత్తారింటికి వెళ్ళిపోతే మా పాట్లు న్నాయి”

“నేను పెళ్ళి చేసుకోను నాన్నా”
“వోహో! ఇది పెళ్ళవక మునుపు ప్రతి ఆడపిల్లా ఆడే మాటేలే! అయిం తర్వాత మా మొహాలైనా చూడకండా వెళ్ళిపోవటే, ఆ పెద్ద చెంప అబ్బాయి వెంటా?...!” కళ్ళు అరవాల్సి ఎస్వీఆర్ పోజులో నవ్వుతూ చూశారు.

“ఫో నాన్నా....” కామేశ్వరి తుర్రున పరిగెత్తింది.

ఇంత సేపటికి చల్లగాలి సుళ్ళు తీరు గుతూ వచ్చి, మృదువుగా తట్టిపోతూంది. రాజశేఖరంగారు కాళ్ళు స్పృహమీద బార చాచి, చేతులు వెనక్కి చాసి, కళ్ళమూసు కున్నారు. వీధిలో కేక వినిపించింది. కను బొమలు ముడిచి “ఎవరూ?” అనడిగారు.

“బాబయ్యా” దీనంగా....జాలిగా..... వణికే బొంగురు గొంతు.

“వోపాళా లేదట్రా? వెళ్ళిపో”

“పేగులార్చుక పోతన్నాయి బాబయ్యా నిన్న కాడ్చీంచి పట్టెడు ముద్ద పెట్టే మారాజులు కరువైనారు....”

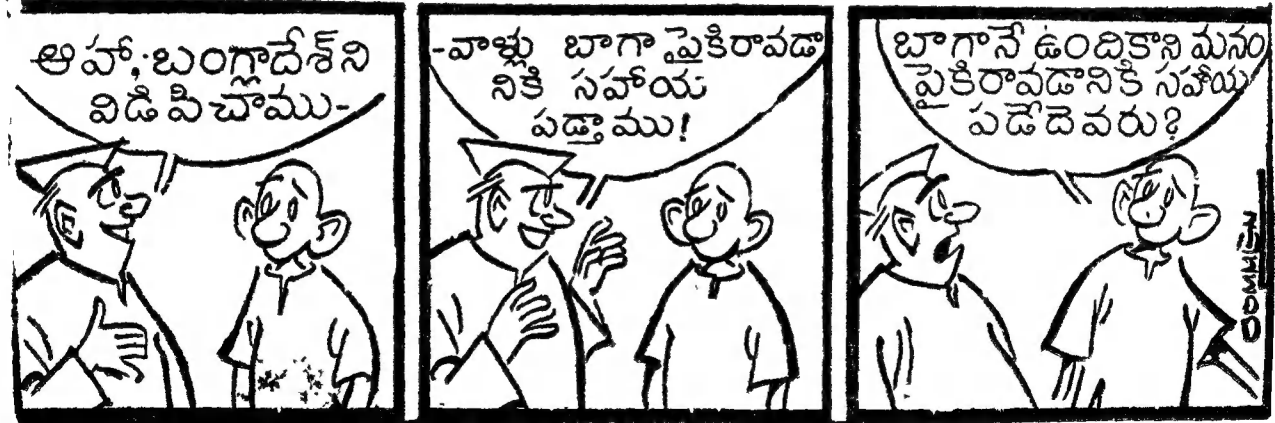
‘మంచి నిద్ర పోగొట్టాడు’ అని విను క్కున్నారు రాజశేఖరంగారు. అంతవరకు రాని చల్లని గాలి తెర అప్పుడే వచ్చి—ప్రాణం సేద తీరుతున్న సమయంలో—మత్తుగా కళ్ళ మూత పడుతూంటే—ఒక్క కేకతో ఆ కమ్మటి అనుభవాన్ని పార దోలిన ఆ ముష్టివాడిమీద ఆయనకి నిసరీ తంగా ఆగ్రహం కలిగింది. నిద్ర పట్టడమే కష్టం. నిద్ర మాత్రలు వేసుకుంటే గాని అది లొంగిరాదు. కళ్ళు గట్టిగా మూసుకుని, ఇండాకటి అనుభవాన్ని ఇంకా వదులుకోని స్థితిలో ఉన్నారు.

“బాబా....బుక్కడు గంబన్నా పొయ్యం డయ్యా”

ఆ గొంతు తెగటానికి సిద్ధంగా పున్న వీణ తీగలా ధ్వనించింది.

రాజశేఖరంగారు తల అటు తిప్పారు. కమ్మటి అనుభవానికి స్వప్తి చెప్పి—బలవంతంగా కను రెప్పలు విప్పి—భారంగా తల అటు కదిల్చి—వీధి వరండా రోంచి, కటకటాల తలుపు లోంచి అవతలి నిలబడున్న ముష్టి వాణ్ణి చూశారు. సండి, ఎండిన పీచులాంటి జాత్తు. ఒడిలిపోయి ముస్తై మూడు ముడ తలు పడిన ముఖంలో—గాజబుడ్డలాంటి కళ్ళు. బోసిన్ టిలోంచి—నూతిలోంచి విన వచ్చే స్వరం. మాంసం జీర్ణించిపోయిన

హరి రామ్

ఎముకల పంజరంమీద వో ముతకగుడ్డ—
పంచెగా—ఆచ్ఛాదితమై వుంది. డాల్డా డబ్బా
వణుకుతూంది.

“బుక్కడు గెంజి....బాబా....పేణం నిల
ండి!”

రాజశేఖరంగారు వాడు పక్కింటికి సోతే
బావుణ్ణునుకున్నారు. కామేశ్వరిని సిలివారు
రిండుసార్లు. ఆ పిల్ల రాలేదు. పలకలేదు
బదిలా ఒక్కసారి వస్తే బావుణ్ణు. ఆ
గంజి సోసేస్తే సోతాడు. ఇవాళ అన్నం
ఏం మిగల్గేదు. బియ్యం దొరకడం కష్టంగా
వుందని దమయంతి తూచి తూచి వండు
తూంది. సోనీ ఆ గంజి సోసేస్తే ఫరి!ఇంట్లో
ఇంకెవరూ లేదు. తను లేద్దామంటే కాళ్ళు
పట్లు పట్టేశాయి. అవతల వాడి స్థితి
చూస్తుంటే మరో అయిదు నిమిషా
లలాగే వుంచితే ఆ యింతా ప్రాణాలు
ఒడిలేటట్టు వున్నాడు! దార్పసాయే సాపం
నెత్తికి చుట్టుకుందన్నట్టు? అయినా
ఎన్నాళ్ళాయి సరిగ్గా తిండి లేదే? అందులో
ముసలి ప్రాణం!

రాజశేఖరంగారి అలోచనా కడలిలో వో
కెరటం వెనకనించి అవతల ఒకే వేగంలో
వచ్చి, హోరుపెట్టి, ఆయన్ని ముంచెత్తి
పోయింది. నడిరోడ్డుమీద—మండే ఎండలో
చుక్క నీటికోసం అగ్గగ్గలాడిపోయే
అరోజు! ప్రాణం సోతుందేమో! అని భయ
పడే ఆవేళ! నిజంగా—తను తల్లిపట్టు
జరిగితే దిక్కులేని చాపు అన్నమాటది!

“బాబా!....” నూతిలోంచి వివవచ్చే
గొంతు! తెగుతున్న తిగ!

రాజశేఖరంగారి ఒళ్ళు చెమటలు
పోసింది. కుర్చీలోంచి లేచారు. బల్ల
తగిలి, దానిమీదున్న భాగవతం కిందపడింది.
ఆ పుస్తకాన్ని తీసి కళ్ళ కద్దుకుని, బల్ల
మీద వుంచారు.

గజేంద్రమోక్షంతో—గజేంద్రుడిలా కని
పిస్తున్నాడవతలి ముష్టివాడు. ‘రావే ఈశ్వర
కావే సరద! సంరక్షింపుము భద్రాత్మకా!’
అని నిలుగెత్తి ప్రార్థిస్తున్నాడు కరిరాజు.
‘బుక్కడు గెంజిసోసి ప్రాణాలు నిలవ
మని’ అర్థిస్తున్నాడు ముష్టితాత!

మొసలి బారినండి తప్పించమని వేడు
కొంటున్నాడు గజరాజు!

ఆకలిబాధనుండి తప్పించమని అరు
స్తున్నాడు ముష్టితాత!

కాస్త గంజి పొయ్యటానికి తాను మహా

విప్లవపూరిత ఫీలవక్కల్లేదుగాని— గంజిపోస్తే
వాడి దృష్టికి తను వాడి ప్రాణాన్ని నిలిపిన
దేవుడే అవుతాడు. పొట్ట పూపుకొంటూ
రాజశేఖరంగారు గబగబ ఇంట్లోకి వెళ్ళారు.
గంజి పొయ్యమని కూతురికి చెప్పడానికి.
అక్కడి దృశ్యంచూసి స్తంభించిపోయారు.
నిజానికి ఆయనలా స్తంభించిపోయేంత
ఆశ్చర్యకరమైన దృశ్యం ఏం కాదది.
ఎప్పుడూ చూసేదే! ఇప్పుడు మాత్రం
ఆయన్ని స్తంభింపచేసింది.

కామేశ్వరి గిన్నెలో గంజిని నీళ్ళు కలిపి
పల్చగా చేస్తూంది. అందులో—పులికిన
బట్టల్ని ముంచి వో పక్కన పెడుతూంది,
ఆరేయటానికి.

‘అరేరే! ఎంతవనయిందీ!’ అని బాధ
పడ్డారు.

ఆ గంజి— ఆ ముష్టితాత దప్పికని,
ఆకల్ని తీర్చి, ప్రాణాన్ని నిలబెట్టే అమృతం.
అందులో వాడి జనం వుంది. జీవం వుంది.
వాడికి పిల్లలుంటే వాళ్ళకి తండ్రిని బతి
కించి ఇచ్చే పుణ్యం వుంది. వాడికి భార్య
వుంటే దాని మాంగల్యం తెగిపోకండా చేసే
మహత్యం వుంది. వాడే ఆ ఇంటి కాధార
మైతే, ఆ ఆదారాన్ని నిలబెట్టే ప్రయో
జనం వుంది. ఆ గంజి—అతి సామాన్యంగా
కనిపించే గంజిలో ఎంత విశేషం వుంది?!

అదంతా...నీళ్ళు కలిపి పల్చగా...అదీ ప్రయో
జనకరమే నదే అయినా (ఇప్పుడు తన దృష్టి
లో కాదు) మరో పనికి వినియోగపడ
బోతూంది. జీవం వున్న మనిషికి కాకుండా
జీవరహితమైన ఆ గుడ్డలికి ఉపయోగ
పడబోతూంది!

ఎంతవనెంత వనయిందీ! కాస్త
ముంచొచ్చివుంటే కావుడు గంజిలో నీళ్ళు
పోసేసేది కాదుగదా! భగవంతుడా! అవతల
ఆ ముసలాడు ఆ యింతా చచ్చారుకున్నా
డేవో!

అడుగులో అడుగేసుకొంటూ అక్క
ణ్ణించి నడిచారు. గేటు దగ్గర బిచ్చ
గాడు లేడు! ఆశ్చర్యంగా గేటు దగ్గరికి
వెళ్లి గేటుతీసి చూశారు.

ఇంటికి ఎడం సక్కన—పదడుగుల
దూరంలో—వేలన—వో పక్కకి వారిగి
పోయివున్నాడు. చాచిన చేతికి అంతమాత్రాన
భారీ డాల్డాడబ్బా పడి ఉంది.

ఆ కళ్ళు ఇప్పుడు, ఇందాకట్లా ఆస్తి
రంగా చలించుటలేదు. ఆ నోరు ఇప్పుడూ
తెరిచేవుందిగాని — ఆకలికలిసి అర్చనాదం
చెయ్యటం లేదది.

రాజశేఖరంగారు ప్రతిమనూదిరిగా ఉండి
పోయారు. ●

బంగ్లాదేశ్ లో వెద్యుసహాయం చేయడానికి బయటదేరి వెళ్ళిన బి.ఎస్.
రెడ్ క్రాఫ్ బృందం. 26 సంవత్సరాల వెద్యుస్థిని కుమారి హీత్.
కర్ డేవిడ్ నిలిశన్, 25 సంవత్సరాల స్ట్రెక్ కుమారి నర్మర్,
లి అల్సార్, సానర్, శ్రీరతి జేవెట్ ఆడవారి.

హత్యకి అసలు కారణం?

మళ్ళీ కృరం (జిగుళ్ళూరు) లో 3వ తేదీ అర్ధ రాత్రి వో వో 55 ఏళ్ళ వృద్ధురాలి నెవరో దారుణంగా చంపేశారు. పోలీసు కథనం ప్రకారం ఆవిడ భర్త బయటకు వెళ్ళాక, ఎవరో వచ్చి తలుపు తట్టారని, ఆమె తలుపు తీయడంతోనే మీదపడి, గమ్ముర నోబ్స్ గుడ్డకుక్కి చేతులు విరిచి కట్టేశారనీ, ఆమె ప్రతిఘటించి, పెరుగు బామకునేసికే చేతికందిన గొడ్డలివంటి దానితో యిష్టారాజ్యంగా సరికే పులూరని తేలింది. అసలు హంతకుడూ, హత్య కారణం దొరికేవరకూ పూహా గదాలు తప్పవు గదా!

కావరిని తిన్న వండులు!

ఆర్డంబీవాకు చెందిన 76 ఏళ్ళ వృద్ధుణ్ణి కొన్ని పండులు భోంచేశాయట. ఆ పుష్పండు తన పండులను మేపుతూ పుహాలిప్పి ముసోచూ

గృ.గృ.
మాంసాహారులు
మాట
కున్నారన్నమాట

డలు 30కి ఆతనికి స్వహా వయోలోగానే ఆ పండు ల్చే చేరి ఆతని శరీరాన్ని యిష్టారాజ్యంగా కొరుక్కు తినేశాయట.

అక్రమ సంబంధం - ఆనేశం - హత్య

ఆరనంపల్లె గ్రామానికి చెందిన 35 ఏళ్ళ రాజగోపాల్ పొలంతో 55 ఏళ్ళ విన్నప అనే ఆయన రెండో భార్య 35 ఏళ్ళ కృష్ణమ్మ పది చేస్తోందట. ఆ కృష్ణమ్మకూ, రాజగోపాల్ కూ చాలా కాలంగా రంగు ప్రేమాదురం పొగుతోందట. అత్రం పిల్లలేని రాజగోపాల్ వోవాడు నేరుగా ఆమె యింటికి వెళ్ళిసరికే వాటోన్ల చిప్పిచ్చి కూర్చుని గడ్డిమోపులు కువతూ పున్నాడట. వారిద్దరికీ వాటోనవాదలు వచ్చి చిప్పిచ్చి రాజగోపాల్ ను మోపు రించేసిరికే రాజగోపాల్ పుత్రకంతో చేతికందిన వో కర్రతో చిప్పిచ్చి బుర్ర పొంగొట్టి చంపేశాడట.

అజ్ఞాత వానం - ఆత్మహత్య

చేలూరు విరుదంపల్లెలోని ఈశ్వరన్ కోవెలలో ఈవిడ పురి తీసుకుని చనిపోయిందట. ఈవిడ

ఇంక నొక్క నిమిషంకేవలం సాలాక్షుడు

ఆధ్యాత్మిక చింతనతో ఆ చుట్టుప్రక్కల ఆడ బాళ్ళతో కాంక్షేపం చేస్తూ చాలా మంది పేరు గడించుకున్నడట. తీరా పురిపాసుకుని, చనిపోయిన ఆమె - అలా ప్రీ కాదని, కేవలం పురుషుడేనీ తేలింది అయితే యంతకూ ఆ పురుషుడు ప్రీ వేషంతో ఆ విధంగా అజ్ఞాతవాం ఎందుకు చేయాల్సి వచ్చిందో తేలలేదు తన కమపురొప్పి భరించలేక, దాక్టరు వద్దకు వెలితే తన రహస్యం బయట పడుతుంది కనుక, ఆత్మహత్య చేసుకున్నట్లు పోలీసుల విచారణతో తేలిందట.

వదకొండురుందిని బలికొన్న పగ!

ఉత్తరప్రదేశ్ లకు చెందిన పిలిచాచు అనే గ్రామంలో గత 28వ తేదీ వర్షార్ మనోహర్ సింగ్ అనే ఆయన యింటోకి కొందరు జొరబడి, ఆయన్ను, ఆయన భార్యను, తొమ్మిండుగురు పిల్లల్ని చంపి, ఆ యింటికి విచ్చుంటించి పారిపోయారట. ఈ పాకి కేవలం ఏవో ఘాటు దాగా దారే కారణమని తేలుతోందట.

పురారాదొంగలు!

డియోసుర్ కు 37 మైళ్ళ దూరంలో డింకివరా నమీసింతోని అడవులలో వో ప్రయాణీకుల బమ్మ వెనుతుండగా ఆ బమ్మలోని ప్రయాణీకుల లతో వో ఆరుగురు తక్కువ తేచి, తేలుతోంచి పిట్టల్ని తీసి బమ్మ ఆపించి, ప్రయాణీకుల వద్ద కండ్లకురు పెద్దా పుష్ప మొత్తం కబ్బంగా ఊడ తాక్కుని చక్కా పోయారట.

పైదరాలాచు లింగంపల్లెలో 29- 2-72న విమలాభాయ్ షి అనే ఆమెను ఎవరో దారుణంగా చంపేశారు. ఈ సందర్భంతో పోలీసులు ఆమె యింటో చనిపోే గంగావో అనే అతనిని, అతని స్నేహితుడు కుమారయ్యను అరెస్టు చేశారు. విమలాభాయ్ షి భర్త భువందోషి షి వ్యాపారి నిమిత్తం తన కూతుర్ని కూడా తీసుకుని బొం బాయి వెళ్ళారట. ఆ అడుగు చూసుకుని, వంటిరిగా పుష్ప విమలాభాయ్ షిని రోకలి బండ్లవంటి ఆయన ధంతో తం చితగొట్టి చంపి, చేతికందిన నగా నల్లూ హంతకుడు ఎత్తుకుపోయాడని పోలీసులు అభిప్రాయపడి, గంగాదానీని అనుమానం మీద అరెస్టు చేశారు.

పిన్నికలు - హత్యలు

విజయవాడలోక పిన్నికల పుష్కారంలో పుట్టికె పుత్రకంతో గిడిపెరం కాట్టెట్టెను గిడికొట్టె మీద తరిమి పెట్టుకుని వో (పదిమంది) పిడిగి చంపారట మన్మల్ గ్రామంలో ల్లశాయిల అనే వో వ్యక్తిని మరో పిల్లకి చెందిన పింతకుంది లాగిలతో చొట్టి చంపేశారు. కలవర్తా ఎంటివో రాజీయ వార్తార్తగా పిమివాడించుకుతున్న ఒక యువకుని శరీరం నసిపోవ్వు మీద లొలి పిండు సూచించువో చాడొఫిరో (పుష్కర అవోక్క పి) వోకయింది పెండెంబు వ్యక్తి ల యోయింబు సలుగురు వత్తరాం 7ను వ్యసలగు సాడివాడట. పిరితో ఇద్దరు అక్కా పె పిరిచామింట - ఇక్కేవ మూడయ:

చట్టిలో చచ్చిన బల్లి

గుల బోదామున్ లో గజు పె కు!

జెంగళూరు హోటల్స్ లో రానామా శాఖ హోటల్ వంటల్లో అంకప్పత (ఈ సుకట్టిల) మాంసాహారు చచ్చును విచ్చువచ్చులూయి అడుపుర పిత్తెరయ్య పాలెట్టికే వాడే క్యాంటిన్ లో చేరి, లిరి రూశావతోవో ఎలక కేర్తెరయవావో వచ్చాయి. మెన్చి వార్తా బివో లేచి పోటి కమిమర్ వచ్చిరా విత్తెరయవోని తెనిచి నిండు లోని గులాబ్ జాబ్ లోర్ ఒకాయని రరంబుల వెలెచ్చిచ్చి చచ్చిని గాజు పెంకు మక్క వచ్చిందట. అదే హోటల్ లో వాడోక్కి పిండు వో పండుడు తిఫిను తింటుండగా అతనికి చచ్చిపో చచ్చిని బల్లి కనబడిందట. ఆ మీద తేనివో లేచి బూదాలి.

సులూబ్ జోముక్
మెరుస్తూ
కుండవిడికి చెప్పా

లాటరీవచ్చి కబాలునికి

ఆకాశరామస్య ఉత్తరం!

కేరళ కిరిమానూరుకు చెందిన గోపీనాథ్ ఆనే క్షురణికి కేరళ రాష్ట్ర లాటరీలో మొదటి బహుమతి '10 లక్షలు' వచ్చిందట. కానీ ఆ లాటరీ వచ్చిన నికరంగా 'రెండు' లక్షలు మాకు యివ్వాలి. లేదానే నీ తల పుట్టు వెలిసిపోతుంది' అని వో ఆకాశరామస్య ఉత్తరం వచ్చిందట. కిరిమానూరులో యిటీవల నలుగురి తలలు నరికిన కత్తులై టులే యీ ఉత్తరం దానుంటారని పోలీసు అనుమానిస్తుంది.

ఉత్తరావంతో ఉత్తర

శతాధిక వృద్ధులైన వోట్స్!

నవంబర్ నియోజకవర్గం నుంచి పోయిన ఎన్నికలలో వోటు వేసిన మాలంబమూ అనే అయిదడు యిప్పుడు 138 ఏళ్ళట. ఈసారి కూడా అయిద

యాభైకి
వక్కువే
సంసి సాకి!

వోటు వేయడానికి అయిదటాల ఎదుతొందట. అదేవారికి చెందిన యువోదాదేవ్ వాడే అనే అయిదు 111 ఏళ్ళట— బాక్సేర్ రిక్వా! తమ రెండు ముసలివారు!!

పుట్టాల్ అటపై సందోలుకట్టి,

అటు సందోదించిన సోదరీ బాబు!

అండోలోని జాళియాబీ అనే 38 ఏళ్ళ అమ్మ, అమ్మ సోదరీ 42 ఏళ్ళ మార్కెట్ కెనీ, బిటరు పుట్టాల్ అట జయనజయనా మీన (సూర్యపుం దాల్గగ) అంబూలు చేసి, సందెం చేశారట. ఈ ప్రకారంగా వారు పరమగు వినివిది అటలు సరిగా అందనా చేసి, సందెం గెలిచినందువల్ల వారిద్దరికీ 258,445 స్కెర్నింగులు (అంటూ 48,62,010 రూపాయలు) వచ్చాయట — అమ్మ బాయికోవ్వే: పిని యీ అటలో కేవలం 45 స్కెర్నింగ్స్ మాత్రమే వోడ్డారట. ౫

ప్రజాపరివర్తనములు

బులుసుపెంకటరమలుయ్య

✱ ఆర్మీ అనేది ఒక్కటే. దానికి ఉపాధి భేదంవల్ల జీవాత్మ, పరమాత్మ అనే వ్యత్యాసం ఏర్పడి వుంటుంది. సృష్టిలోని ప్రతి ప్రాణిలోనూ ఉండేది జీవాత్మ. చిత్త వ్యావృత్తి ఉండేది పరమాత్మ. భగవంతుడు ఆ పరమాత్మ స్వరూపుడని తెలుసుకోవాలి. ప్రాణికి, భగవంతునికి ఎంతో తారతమ్యం ఉన్నట్లే, జీవాత్మకూ, పరమాత్మకూ ఎంతో వ్యత్యాసం ఉన్నది. జీవాత్మ షడ్వర్గ వికారాలకూ లోబడి ఉంటుంది. పరమాత్మను ఆ వికారాలేవీ అంటవు. జీవికి పుట్టుక అనేది వుంటుంది. శాశ్వతమైన పరమాత్మకు పుట్టుక అనేది లేదు. ఎప్పుడు పుట్టుకవుంటుందో—దానితో పాటే నృర్తిపాదడం, క్షీణించడం ఉంటుంది. దానికి మార్పు కూడా నివాసమే! పుట్టుక వున్న దానికి వినాశం

కూడా ఉండక తప్పదు. అది శాశ్వతమైనది కానేకాదు.

ఇన్నీ పరమాత్మ విషయంలో వర్గించవు. పరమాత్మకు జన్మలేదు. జన్మ లేనిది నశించనే నశించదు. అది శాశ్వతంగా ఉంటుంది. దానికి వృద్ధికాని క్షయం కాని ఉండదు. మార్పునేది అంతకుంటే ఉండదు. ఈ విషయాన్నే విష్ణుపురాణంలోని యీ శ్లోకం వివరిస్తున్నది—

‘అరక్షయ వినాశభ్యాం

పరిణామర్చి జన్మభిః;

వర్తితః శక్యతే వస్తుం

యః సదాస్తీతి కేవలః.’

దీని తాత్పర్యం యిదీ—

అరక్షయమూ, వినాశమూ, పరిణామం— అంటే మార్పు, నమృద్ధిన్నీ, పుట్టుక యున్నూ లేనివాడున్నూ, శాశ్వతంగా ఉన్నవాడున్నూ అయిన పరమాత్మ కేవలడని చెప్పబడుతూ ఉన్నాడు. ●

అవి... ఇవి

ద 3-3-1972 తేదీన, సీసీ కళాకారులు శ్రీ కె. సత్యనారాయణ, పి.సి.ఎస్. విజయశ్రీలకు ఏలూరు ఫిల్మ్స్ ఫ్యాన్సు అసోసియేషన్ వారు శ్రీ వుప్పు రామాధాపు అధ్యక్షుడే వారి అధ్యక్షుడైన „అనంద నిలయంబులో ముదముగా సన్మానము జరిగెను. చిత్ర రిక్వాటలు, పాతకేరి నిర్మాణాలు, ప్రముఖులు, స్థానిక సంస్థల అధ్యక్ష, కార్యదర్శులు ఆసోసియేషన్ సభలో పాల్గొనిరి. శ్రీ వుప్పు రామాధాపు సభికులకు, కళాకారులను పరిచయము చేసి, ఫిల్మ్ ఫ్యాన్సు అసోసియేషన్ యొక్క ఆశయములను ఆదర్శములను విశదీకరించిరి. త్వరలో రాష్ట్ర ఫిల్మ్ ఫ్యాన్సు అసోసియేషన్ వార్షిక మహా ఉభయ బ్యాల్ట్ విజితలకు సన్మానసభలు ఏలూ

రులో జరిపించుటకు రాష్ట్ర కార్యదర్శను విశ్రాంతిముగా తీర్మానించినదనినీ, మహాజనులందరూ సదరు పుత్తముతో పాల్గొని ఆసోసియేషన్ వారితో సహకరించవలెనని శ్రీ వుప్పు రామాధాపు సభికులకు కోరినారు.

కళాకారులు వుదిత రీతిని కృతజ్ఞతలు తెలియ జేసిరి. సన్మానాంతరము అతిమం గౌరవార్థం శ్రీ వుప్పు రామాధాపులే వారి స్వగృహమందు అల్ప సేవ విందు జేరిరి. (ఓ. పి.)

ఇటీవల విశాఖపట్నంలో శ్రీ అంగర సూర్యరావు గారు రాసిన ‘ఒక అమ్మాయికథ’ నాటకాన్ని రంగశాల నాటక విద్యాలయం వారు ప్రదర్శించారు. దీని దర్శకులు శ్రీ ఎ. కృష్ణారావుగారు. (ఓ. పి.)

ఈగని శ్రద్ధ అన్నాడు శ్రీపతి చదువుతున్న పుత్రరాన్ని పూర్తిచేసి.

'సెలవలకు రానిని వ్రాశాడూ! అయితే కాస్త దారిలో పడుతున్నాడన్నమాటే!' అన్నాడు గోపాలం వ్యంగ్య ధోరణితో.

'అంటే...' అన్నాడు శ్రీపతి ముఖం చిట్కిస్తూ.

'అబ్బే యేంలేదు. మా వాడూ చదివే రోజుల్లో యిలాగే వ్రాసేవాడు. సరిగ్గా ఒకటి రెండు సార్లు నిజమే గాబోలునని సంతోషించాను. తీరా మాస్తే ఆడపిల్లల స్నేహాలు యెక్కువయాయని— సెలవులకు వచ్చే తీరుబాటు కూడా లేకుండా పోయిందనీ చాలా ఆలస్యంగా తెలుసుకున్నాను. అప్పటికే వాడి వ్యవహారం నా చెయ్యి దాటి పోయిందనుకో.

'అంటే— మా వాడూ అంతేననా నీ పుద్గేశ్యం? ఇదుగో. గోపాలం— కిషోర్ నా కొడుకు. వాడు నిప్పు.'

'ఇదుగో యెన్నేనాచెప్పు. రోజులు యెట్లా వున్నాయ్. ఈ మధ్య నాగరికత పట్టణాల్లో పట్టడం లేదేమో— పల్లెటూళ్ల మీద కూడా పడ్తోందిగదా— వచ్చి. అటు పంటిది వాడిదేమో కుర్రతనం. మంచి పట్టణంలో వుంటున్నాడు. ఈ మధ్య చెదలు కల్చర్ అనే తొడుగు వేసుకుని నీపుని కూడా నిర్భయంగా ఆవరిస్తున్నాయ్. యేమైనా పెద్దవాళ్లం మన జాగ్రత్త మనం తీసుకోవాలిగా. దెబ్బతిన్న వాడిని గనక చెబుతున్నాను, తర్వాత లుప్టం.'

అంటూ చెల్లిపోయాడు గోపాలం.

శ్రీపతి— గోపాలం బాల్యస్నేహితులు. రిటైర్డ్ పోలీస్ ఆఫీసర్ శ్రీపతి కొన్ని నమ్మకాలు—నియమాలు గల మనిషి. దొంగని అనుమానించి అరికట్టడంకన్నా— దొంగకి తాళించి యిస్తే తేలిగా. దొంగతనాన్ని అరికట్టగలం— అనుకుని— అలాగే చేసిన ఆఫీసర్ శ్రీపతి. 'మనిషిని మంచివాడిని చెయ్యాలన్నా— మోసం చెయ్యాలన్నా నమ్మకం అనేది ముఖ్యం' అంటాడు శ్రీపతి. శ్రీపతి ఒక్కగా నొక్కకొడుకు కిషోర్ సీటీలో చదువుతున్నాడు. అయితే వాడి చదువును గురించి నడవడిని గురించిగాని యెప్పుడూ వాణ్ణి హెచ్చరించి గాని, మందలించిగాని యెరుగడు శ్రీపతి. వయస్సాధిర వాళ్లకు చెప్పబుద్ధిదో— చెప్పినా ప్రయోజనంలేదని అయిన నమ్మకం. కాకుంటే

★ ఏం వ్రాశాడేమిటి పుత్రురంలో? దసరా యట. ఇక్కడకొస్తే చదువు పాగు. పాఠాలు గాబోలు వస్తున్నానని వ్రాశాడా? అందుకని సెలవలకు రాదల్చుకోలేదని 'అబ్బే లేదు. చదవాల్సినది చాలా వున్నా వ్రాశాడు. మా వాడికి చదువు మీద

‘స్నేహితుడిలాగా నలహా యివ్వచ్చు. అది యిష్టమైతే పాటిస్తారు.’ లేకపోతే చెడిపోయేది వాళ్ళే. మొక్కగా పువ్వుప్పుడు వాళ్ళను సరిగ్గా మర్చించాలి. మరి మానవ అయోగిక వంచడానికి ప్రయత్నిస్తే, అది వంగక పోగా విరిగిపోయే ప్రమాదం వుంది.’

అనేది ఆయన స్వంత అభిప్రాయం. దాన్ని ఆయన అక్షరాలా పాటిస్తారు కూడా కూడా.

‘బాగుపడ్డా—చెడిపోయినా అది కేవలం వాళ్ళ జీవితాలకు సంబంధించిన విషయం. తండ్రిగా తన బాధ్యతల్లా అవసరాలకు అర్థికంగా ఆదుకోవడం— స్నేహితుడిలా తోచిన సలహా యివ్వడం’ అని ఆయనకునే శ్రీవతిని గోపాలం మాటలు కొంచెం కలవర పరచాయి.

‘నాలుగు రోజులు సెలవలు వస్తేనే యింటికి దూరేవాడు— యీసారి సెలవలు నెలరోజులున్నా రానని వ్రాశాడు? యేదైనా తప్పుదారిని పడలేదుగదా! యేమో.... గోపాలం చెప్పినదాంట్లో నిజం లేకపోలేదు. అందులో ఏడికి డబ్బుకేనీ లోటులేదు. పరిసరాలు— సావాసాలు మనిషిని తెలిగ్గా మార్చగలవ్. నా వెళ్లి ఆలోచన గాని నా బాబు అలాంటివాడు కానేకాదు. నాకా నమ్మకం వుంది. వాడి మీద వేసుంచిన నమ్మకాన్ని వదులుకోను. వాడు అలాంటి వాడు కానేకాదు.’ శ్రీవతిని ఆలోచనలూ—అనుమానాలు ఏక్కు తింటున్నాయ్. కిషోర్ మీద తనకున్న నమ్మకం నుంచు కొండలా పున్నతంగా మెరుస్తోంది మనస్సులో— కాని చుట్టూ పున్న చెడుసావాసాలు కుంపట్టులాగా మండుతున్నాయ్. వాటిల్లో నాగరికత అజ్యంలా సడ్డైంది. ఆ సెగలకి నుంచుకొండ కరిగి పోతుండేమోనని భయం వేసింది శ్రీవతికి.

తల్లిదండ్రులకు తమ పిల్లలు యెప్పుడూ పసివాళ్ళలాగే, ప్రాసులైనా మొక్కల్లాగే, పువ్వులైనా మొగ్గల్లాగే కనిపిస్తారు ‘అయినా ఒకసారి చెళ్ళోస్తే అన్ని అనుమానాలు తీర్తాయ్ గదా!’ అనుకుని పిటికీ బయలుదేరాడు శ్రీవతి.

‘ఒరేయ్ పిప్పితండ్రి! గాంధీగారు ఒక సారి మాంసం తిన్నారు తెలిసో తెలియకో— అఫ్ కోర్స్ ఆయన బాడికి సరిపడలేదు. వదిలేశారు. తర్వాత జీవహింస కూడదు అన్నారు. మరిప్పుడు ప్రభుత్వ సహకారంతో మనం యిప్పుడెన్ని బేకన్ స్వాక్రీలు

పెట్టుకున్నామో చూడు. ఆఖరికి— ఆవుల్ని కూడా అందంగా డబ్బాల్లో పెడున్నారోయ్ చంపేసి. కాలం మారింది. మనం మారాలి. మన అలవాట్లు మారాలి. దాన్ని ‘ప్రగతి’ అంటారు పెద్దలు. యేదో పెద్ద వాళ్ళు సిద్ధాంతాలు పెట్టారు. వాటిని పట్టుకుని అర్థం లేకుండా పూగకూడదు. వాటికి మన కనుగుణంగా భాష్యలు చెప్పుకుని నడుచుకోవాలి. అసలు మహాకవి ‘గురజాడ’ యేమన్నాడు? ‘ఊసురోమని మనుషులుంటే దేశమే గతి బాగుపడునోయ్?’ అన్నాడు. అంటే అందరూ హుషార్ గా వుండాలన్నమాట. అలా వుండాలంటే కొంచెం నిషా కావాలి. ఈ హుషార్ ని కూడా అన్నిటిలాగా మరవాళ్ళు కృత్రిమంగా తయారు చేసి మార్కెట్ లో పెట్టారు. ఆ ట్రానిక్ ను ప్రతివాడూ నేనించాలి. తాను తరించి దేశాన్ని తరింప చెయ్యాలి. ఒరేయ్! నీ శ్రేయోభిలాషిని. నన్ను బాగా అర్థం చేసుకో. అందగాడివి. తెలివైన వాడివి. డబ్బుపు వాడివి. మరినుప్పు క్షేసం సిగరెట్టైనా కాల్చడం లేదంటే అమ్మాయిలు నీ గురించి యెంత అసహ్యంగా మాట్లాడుకుంటారో ఒక్కసారి ఆలోచించు. అసలిలా వుంటే అందరూ నిన్ను

‘అండర్ ఎస్టిమేట్’ చేస్తారోయ్. అయినా యెదుగూ బొదుగూ లేకుండా యెన్నాళ్ళని యిలా వుండిపోవాతావురా— వెధవలాగా?’ రాజా వువన్యవం ముగించాడు.

‘పోరా— వెధవ స్పీచీ—నువ్వునూ—నే నిక్కడికి అమ్మాయిల అభిప్రాయాలు సేకరించు కోడానికి రాలేదు’ అంటూ రగ్గు నిండా ముసుగు పెట్టుకున్నాడు కిషోర్.

ఒరి అమాయకుడా! రగ్గు కప్పుకుంటే పోతుండా చలి. ఒక్క పెగ్గు వేసుకుంటే పోతుంది మరి. ఒరేయ్ పెద్ద పెద్దవాళ్ళంతా యేం చేస్తారో తెలుసా? సీసాలు ఖాళీచేసి అందులో చలిని సెట్టేసి— గట్టిగా మూతపెట్టి హాయిగా వెచ్చగా పడుకుంటారు.’

రాజా మాటలకు ‘నిజంగానా?’ అన్నాడు కిషోర్ అమాయకంగా.

తర్వాత యేం మాట్లాడ కున్నారో కాని— యిద్దరూ బార్ వైపుకు నడిచారు.

‘భారతదేశం పురోగమించింది’ అనడానికి నిదర్శనం ఆరంభమైన భవనంతో బార్ వుండడమే. అందులోకి వెళ్లేవాళ్ళను ‘ప్రకృతి పురుషులు’— ‘కళాపితామహులు’— ‘కల్చర్డ్ పిపుల్’ అని పిలుస్తుంటారు.

సరికొత్త అనుభవం కావడం వల్ల కిషోర్ తదబదుతూ లోపలకి అడుగు పెట్టాడు. విస్తృతమైన పాశ్చాత్య సంగీతాన్ని బెదురుగా వింటున్నాడు. కన్నీస్తున్న మెనుషుల్ని చెదురుగా చూస్తున్నాడు.

'కిషోర్! కొంచెం ఫ్రీగా వుండవోయ్. యేమిటేదో యిబ్బందిగా వున్నట్లు నీ బిహేవి యర్ అందరికీ అర్థమవుతుంది— మరి మొదట్లో యిట్లాగే వుంటుంది—తర్వాత నువ్వే యెడ్జెన్స్ అయిపోతావ్' అంటూ సీసాలోది రెండు గ్లాసుల్లోకి వంచాడు రాజా.

'సిగరెట్ బిఫోర్ ఏ సెస్ ఆన్వారు అనుభవజ్ఞులు.' అంటూ కిషోర్ నోట్స్ వుంచిన సిగరెట్ కు ప్రాణంపోశాడు రాజా.

'అబ్బ! చెదవసిగరెట్ చేదుగా వుంది. బనర్' అన్నాడు కిషోర్ ముఖం చిట్టిస్తూ.

'టేకిట్ యీజీ! ఇది జీవితం లాగానే!

నమ్మకాలు

అలవాటయేదాకా మరి చేదుగానే వుంటుంది. తర్వాత అదే స్వీట్ గా థాట్స్ యిస్తుంది.' సమర్థించి నచ్చచెప్పాడు రాజా.

'రాజం లేదురా! నేను తాగలేను' అంటూ సిగరెట్ పారేసి బాధగా గుండెల మీద చెయ్యిపెట్టుకున్నాడు కిషోర్. వస్తున్న దగ్గుని ఆపుకునే ప్రయత్నంతో వుక్కిరి బిక్కిరి అవుతున్నాడు.

అర్థరాత్రి సీట్ లో అడుగుపెట్టిన శ్రీవతిని యింకా ఆలోచనలు పీక్కు తింటూనే వున్నాడు.

'అయినా యింత అర్థరాత్రి వెళ్తున్నాను వాడీరూమ్ మీద దాపీ జరిపినట్లు— వాడేమనుకుంటాడో? బాధ పడ్డాడేమో?

నన్ను అనుమానిస్తాడేమో? నన్ను తక్కువగా అంచనా వేస్తాడేమో? సంకుచిత మనస్తత్వం— ఒట్టి అనుమానం మనిషి నాన్న— అని అనుకోడు గదా!'

'నాన్నా! మీరు నా సంగతులనలేవీ పట్టి చుకోరేండుకని?' వాడు ఒక్కసారి అడిగితే

'నీ చదువు— నీ నడవడి నీ జీవితానికి సంబంధించినవి. కొంత వయస్సుచ్చాక వారి బాధ్యతలు వారికే వదలెయ్యడం మంచిది. అయినా నీ మీద నాకా మౌనం నమ్మకం వుంది బాబూ' అని చెప్పాడు.

'ఇన్నాళ్లు నా మీదన్న నమ్మకం యిప్పుడెందుకు పోయింది? యెక్కడికి పోయింది నాన్నా?'

అని వాడు సూటిగా అడిగితే తనేం చెప్పింది.

'విరిగిన మెనుసులు అతని వయస్సు వాడిది. అయినా వాడి మీది నదభిప్రాయం నాలో జారి పోయినప్పుడు— నా మీద వాడి కున్న గౌరవం మౌనం పోక వుంటుందా?' అయినా అసలు కిషోర్ నా బిడ్డ. వాడు అలా దారి తప్పే యెన్నటికీ నడవడు. ఇన్నేళ్లు నుంచి లేనిది— ఆ గోపాలం గాడి చెప్పుడు మాటలు విని నా బాబుని అరుమానించాను. ఇంకా నయం.'

అరుకుంటూ శ్రీవతి గిరుక్కున చెనక్కు తిరిగి కిషోర్ రూమ్ మీద దాడి జరిపకుండానే, వాడిమీది సమ్యక్కాన్ని పదిలంగా దాచుకుని తృప్తిగా స్వప్నలానికి చెరుకున్నారు.

కిషోర్ గుండె తడబడినదుతూ కొట్టుకుంటోంది. ఒక్కసారి తలయెత్తి చూచాడు. అంతా కృత్రిమంగా—భయంగా గోచరించి కిషోర్ కి. తనే దో ఒక రంగుల చలలో అందంగా దింపిన బిడ్డట్లు ఆర్థమయింది. గుండె యేదో గుసగుసా హితబోధ చేసింది. తన బంగారు జీవితమూ— తన మీదించిన నాన్నగారి నమ్మకమూ— రెండూ పాతాళానికి వెళ్తున్నట్లు స్పృశించింది కిషోర్ కి. 'ఛీ! ఛీ!' యిచ్చేళ్లు నుంచి లేనిది యీరోజు ఆ రాజుగారి మాటలు విని యించారా వచ్చాను. ఇంకా నయం. . . చాస్తుంటే కాలు జారేవాడినే.'

అరుకుంటూ రెండడుగుల్లో బయట పడి తండ్రి తన మీదించిన సమ్యక్కాన్ని జారి పోకుండా నట్టుకుని రూమ్ వైపుకు తృప్తిగా నడిచాడు కిషోర్.

కామధాన్యములు - గుణాలూ :

పరి అన్నము

మఠాంతో ముఖంగా దక్షిణ భారత దేశంలో పరి అన్నం ప్రధానమైన ఆహార పదార్థం.

బియ్యం బాగా కడిగి— బాగా మెత్తగా వండిన అన్నం మన శరీరంలోని నమస్కేంద్రియాలు మంచి శక్తిని, పుష్టిని కాంతిని యిస్తుంది. శరీరంలోని వేడిని నిలబెడుతుంది. అన్నంలో ఏదీ ఆధరవులను కలిపి తింటూ ఉంటామో ఆయా ఆధరవుల యొక్క గుణాలు కూడా కలుస్తాయి.

శేపుడు నూకలతో వండిన అన్నం సులభంగా జీర్ణమవుతుంది. జ్వరం వడి లేచిన వారికి, అక్లిష్టరోగులకు యిది మిక్కిలి పశ్యమయినది.

గ్లితమూలం, శొంఠి వీని తేలిక వడ్డయంతో వండిన అన్నం వేడి చేస్తుంది. తేలికగా జీర్ణమవుతుంది. వాతరోగం, వాతజ్వరం గలవారికి మిక్కిలి అనుకూలంగా ఉంటుంది.

కయరోగులకు గాడిదపాలతో వండిన బియ్యపు అన్నం, ఎంతో మేలు చేస్తుంది. కయరోగాన్ని తగ్గిస్తుంది.

మజ్జిగతో కుండవో వండిన వేపుడు బియ్యపు అన్నం, కాక విరేచనాలు అవుతున్న వారికి, క్షయ రోగులకు వడ్డమయినది.

నన్నబియ్యపు అన్నం వండి— బాగా గంజి

చార్చినే— ఆ అన్నంలో అవుపాలు కలిపి రోజూ తింటూంటే మంచి బలం, యింద్రియ చుద్రి చేకూరుతుంది.

గ్రూణే లేదా రక్తగ్రూణేల రోగులు— వేడి అన్నంతో గేడి పెరుగు కలిపి తుజిం చడం మంచిది.

అప్పుమువల్ల కలిగే అజీర్ణానికి విరుగుళ్ళు:

1. అవు మజ్జిగ, 2. అవాపిండి, 3. వామమ, 4. శొంఠి మిరియాల కషాయం.

చార్చిగంజి గురుత్వంగా ఉంటుంది. దేహపుష్టి నిస్తుంది. ఆకలిదప్పకలను అణచి వేస్తుంది. పైత్యాన్ని అణిస్తుంది. శ్రమ వల్ల కలిగిన ఆర్తిని పోగొడుతుంది.

రాత్రి ఉడుకుగంజితో మేసిన అన్నం, ఉదయాన్నే రోజూ భుజిస్తూన్నట్లుంటే శరీరానికి ఎంతో మేలు చేకూరుతుంది. చలన చేస్తుంది. పైత్యం, దాహం తగ్గుతాయి. మూలవ్యాధి, మూత్రక్మచ్ఛగలవారికి వత్సమమివ్వె.

కమిపుతో క్రిముల్ని పెంపొందిస్తుంది. కఫం చేస్తుంది. జ్వరం గలవారికిది అపశ్యమయినది. వాతం చేస్తుంది. దీర్ఘాయుషుడు గలవకు విరుగుళ్ళు:—

1. గులకండు, 2. పుడిచా.

సెకరణ ఆకుండి నారాయణమూర్తి

ఆంధ్రదేశంలో ఆర్టుధియేటర్లు ఆపశ్యకత

✱ ఇటీవల చలనచిత్ర నిర్మాణరంగంలో మామూలు ఆర్ట్ చిత్రాలను నిర్మించాలన్న ధోరణి, కొందరు ప్రేక్షకులలో ఆర్ట్ చిత్రాలు చూడాలన్న ఆసక్తి కూడా ఎక్కువఅవుతోంది. ఒక వంక యీ ధోరణి ఇబ్బా వుండగా, ఆంధ్రదేశంలో పెద్ద పెద్ద ధియేటర్ల ప్రక్కన చిన్న ధియేటర్లు నిర్మించే కొత్త ధోరణి బాగా అమలు లోకి వస్తున్నది. ఈ ధియేటర్లను 'మిని' అనేకంటే ఆర్ట్ ధియేటర్లు అని కూడా అనవచ్చు. వాటిని ఆర్ట్ ధియేటర్లుగా ప్రయోజనకరం చేసుకోవచ్చు.

గుంటూరులో నాజ్ ధియేటర్ ప్రక్కన అప్పర, కృష్ణా పిక్చర్స్ ప్యాలెస్ ప్రక్కన రిలీజ్ కృష్ణా, శేషమూల్ ప్రక్కన రంగ మూల్ నిర్మించారు.

అదే విధంగా విజయవాడలో ఊర్వశి ప్రక్కన మేనరి నిర్మించారు. దీనిప్రక్కన మరో చిన్న ధియేటరు నిర్మించనున్నారు. అంటే ఒక విధమైన ధియేటర్ కాంప్లెక్స్ అమలులోకి వస్తోంది.

పెద్ద పెద్ద నగరాలలో వలె అంత స్థూల భవనాలలో (మల్టీ స్టోరీడ్) షాపులు ఏర్పాటు చేస్తూ, వాటి ప్రక్కనే యీ చిన్న ధియేటర్లు నిర్మించే మరొకధోరణి కూడా కనిపిస్తుంది.

ప్రేక్షకులు

ఆంధ్ర దేశంలో గత పదేళ్లలో సిని ప్రేక్షకుల సంఖ్య విపరీతంగా పెరిగింది. విభిన్న అధిరుమలు కూడా పెంపొందాయి. కొంతమంది అభివృద్ధి చెందిన (మెచూర్) ప్రేక్షకులు మామూలు చిత్రాలేగాక— వివిధ భాషలలో నిర్మించబడే దేశ విదేశాలకు చెందిన ఆర్ట్ చిత్రాలను చూడడానికి ఆసక్తి చూపిస్తున్నారు. అందువల్ల అందుకొరకు ఫీలిం క్లబ్ వంటి వాటిలో సభ్యులుగా చేరుతున్నారు.

పెద్ద ధియేటర్లు - ఆర్టు ధియేటర్లు

సాధారణంగా పెద్ద ధియేటర్లలో ప్రాంతీయ భాషా చిత్రాలు ఎక్కువగా ప్రదర్శిస్తారు. అయితే ఆర్ట్ చిత్రం ఎట్లా ఆసక్తి చూపించే పరిమిత ప్రేక్ష

కులను దృష్టిలో వుంచుకొని చూచినట్లు యితే తక్కువ లేక పరిమితి సీట్లు గల చిన్న ధియేటరు లేక ఆర్టు ధియేటర్లు చాలా అవసరమని అర్థమవుతుంది. పెద్ద ధియేటర్లలో ప్రాంతీయ చిత్రాలు ప్రదర్శిస్తూ ఆర్ట్ ధియేటర్లలో హిందీ, ఇంగ్లీషు భాషా చిత్రాలు, వివిధ భాషలలోని ఆర్ట్ చిత్రాలు ప్రదర్శించినట్లు యితే అది చాలా ప్రయోజనకరం కాగలదు. అందువల్ల పెద్ద పెద్ద ధియేటర్లు యాజమాన్యం ఇటువంటి ఆర్టు ధియేటర్లు నిర్మాణానికి పూనుకోవాలి.

యాజమాన్యం ఖర్చులు

ఇటువంటి ఆర్టు ధియేటర్లు, పెద్ద ధియేటర్లు ఉన్నచోటే వాటి స్థలంలో గాని, లేక ఆ ధియేటరు పై అంతస్తులో గాని నిర్మించడం చాలా కావడంవల్ల,

స్థలం కలిపి రాగలదు. రెండు ధియేటర్లు ఒకే మేనేజిమెంటు క్రింద ఉండడం వల్ల నిర్వహణ సౌలభ్యం యేర్పడడమే గాక, ఖర్చులు కూడా తగ్గవచ్చు. ఒక పెద్ద ధియేటరు ఉన్నచోటే మరొక ఆర్ట్ ధియేటర్ నిర్మించినట్లు యితే ప్రేక్షకులలో కూడా వాటికి ప్రచారం వస్తుంది. అంటే ఒక ధియేటరు, ముందే అక్కడ ఉన్నందువల్ల ఆ ప్రాంతం పెంటర్ గా ప్రచారంలో ఉన్నందువల్ల ప్రక్కన నిర్మించితే ఆర్ట్ ధియేటరు కూడా ప్రజల దృష్టిలో ఉండడానికి ఎక్కువ సీట్లు వుంటుంది.

ధియేటర్ల కొరత తీవ్రంగా ఉన్న ప్రస్తుత పరిస్థితులలో ఆర్ట్ ధియేటరులు ఎంత ప్రయోజనకరం కాగలవో పరిశ్రమలోని వారికి నేరే చెప్ప సవసరము లేదు.

సాంఘిక బాధ్యతలు

అంతేకాక రాను, రాను ప్రతి వ్యాపారంలోనూ, సంపాదన కార్యక్రమంలో పాలు సాంఘిక బాధ్యతలు కూడా ఒక ముఖ్యమైన స్థానాన్ని ఆక్రమించు కుంటున్నాయి. అందువలన ఉన్న ధియేటర్లు ఎయిర్ కండిషన్ చేయడం కంటే ఆర్ట్ ధియేటర్లు నిర్మాణానికి ప్రాధాన్యత ఇవ్వడం అవసరంగా కనిపిస్తున్నది.

ఇతర ఉపయోగాలు

ఈ ఆర్ట్ ధియేటర్లు కేవలం సినిమా ప్రదర్శనలకే గాక, సాంఘిక జీవితంలో ముఖ్య అవసరాలకు ఉపయోగ పడుతుంది. ఈ ధియేటర్లను చిన్న చిన్న సమావేశాలకు విూటింగ్ హాల్ గాను, కలా ప్రదర్శనకు, ఎగ్జిబిషన్లు, నిర్వహించడానికి, కళ్యాణమండపాలుగాను కూడా వాడుకో

ఆంధ్రజాతీయ కళాశాల, (మచిలీపట్నం) సరస్వత్యోత్సవములో కూడి గాడి నాట్య ప్రదర్శన యిచ్చిన విరంజీవి జి. శైలజనుమన్. విశేషార్థ వాగ్జ్యరశ్మిగారి తిమ్మరాయి, వచ్చు. ఈ విధంగా ఆర్టు ధియేటర్లు సాంఘిక ప్రయోజనకరం (మల్టీ పర్పస్) కాగలవు.

—డా.త్రుగ్గడ నరసయ్య ●

ఎస్. ఆర్. కె. దోని

ఏమంటి, వివిధవిని మాట, కని పించని రూపం ఏదంటి ?

ఎలా చెప్పడం? కనిపించక, వినిపించక మనవి అడిస్తున్నా... భగవంతుడెలా వర్ణించడం?

జి. కె. ఆర్. విశాఖరట్నం

మీలో ఏం చూసి ప్రేమించారు మీరారు?

అదే నాకూ ఆశ్చర్యం వేస్తావుంటుంది. అయినా, మనలో మన మాట. అడదానిఅందం కంటే కూడా సహజత్వం, పరైన ప్రవర్తన, మెరుకువ అయిన మేధస్సు, పురుషుని ఆకర్షిస్తాయి. వయస్సు మళ్ళీనా, అందంలేకున్నా కూడా కొందరెవరూ అందర్నీ ఆకర్షిస్తారు.

పి ఎస్. ఆర్. కోయంబజూరు

విషాదాని కెనరు బాధ్యులు ?

మనమే. కావలసినదేమిటో తెలియక—దాని కోసం కొట్టుకు చావడమే— విషాదం.

అశోక్, విశాఖరట్నం

...ఈ ప్రపంచంలో సహృదయులు చాలా తక్కువ. మీరు యితరులందరి విమర్శలను ఎలా తట్టుకుంటున్నారా అని.

సన్నుతేజస్వినీ — ఈ విమర్శలే బ్రదర్, మరీ అంత వీరసంగా ఉంటే ఎలా? నాకు తోచింది రాయడం ఎంత హక్కు, ఎదుటివారు తోచినట్టు అనడం అంత హక్కు. నన్ను విశాఖరట్నం అప్పలమ్మ అంటేనే సరదాగా ఉంటుంది గాని మిస్ యూనివర్స్ అంటే సిగ్గుగా వుంటుంది— మీ ఫ్రెండ్స్ అలా అనుకుంటే మీ కెందుకు బెంగ? అన్నారాలో యీ ప్రపంచంలో—అప్పలమ్మలే ఎక్కువ అందకత్తెల కంటే! మెజారిటీ వక్ర ఉండడం— ఎప్పుడూ మంచిది. మీరేం దిగులు పడడం. ఈ విమర్శల బానికే— చాలా కాలం క్రిందటి నుంచీ అలావారు నాకు. ఇప్పుడు మారిస్తే నని చెయ్యడం.

ఆర్. ఎస్. పి, సుగబేదా

కొత్త సంవత్సరంలో మీరేం చేయదల్చుకున్నారు? మీరు రాసిన 'నీ శత్రువు నీవేనుమా' చాలా బాగుంది.

కొత్త సంవత్సరం అంతా— చేసిన తప్పులు దిద్దుకుందుకే సరిపోయేలా వుంది! థాంక్యూ.

ఆర్. ఎల్, విశాఖరట్నం

బాల్యంలో తల్లి తండ్రులను, వివాహ సంతరం భర్త కట్టుబాట్లలో ఉన్న స్త్రీకి స్వేచ్ఛ ఎక్కడిది ?

ఇంకా నయం— స్వేచ్ఛ చేసికే? అన్నారు కాదు!!

ఎ. ఎస్. పి. ఎస్, పూలే

కె. రా. గారూ, దిగజారిపోతున్న

నేటి సాహిత్య విధానంపై మీ అమూల్యాభిప్రాయం ఏమిటి ?

నేను సహితం— యథాశక్తి— సమీధ వేస్తానే ఉన్నానుగా— ఏం చెప్పను?!

అభ్యుదయం అంటూ, అటు సాహిత్యంలో, ఇటు రాజకీయాల్లో ఒకటేగోల? అసలు అభ్యుదయం ఏమి సాధించిందని ?

అంతా అంటే అనడమే గాని— యిదిగో పులి అంటే అదిగో తోక అని— నేనూ అభ్యుదయాన్ని చూడలేదు సార్. 'తను చేసే పని అభ్యుదయం. అదే ఎదుటివాడు చేస్తే కాదు.' ఇదెలా అర్థం అవుతుంది?! అవదు.

సి హెచ్. వి. ఎల్, కొల్లివర

ఎవరైనా పోట్లాడుకుంటే వారిని సమర్థించి చెప్పుక ఇంకా ఎక్కువ చేసే వారిని ఏమనాలి ?

వివేకప్రియులు!

ఇ. ఆర్. ఎ, నెల్లూరు

నేను కార్మికులు బానిసలు బాగా వేస్తాను.

అలా మీరే అనుకుంటే ఎలా? చూపిన వాళ్ళనాలి.

ఎస్. ఆర్. కె, చౌడగరం

మనస్సునకు అనందము నిచ్చునది భార్య? డబ్బా ?

డబ్బంటే భార్యేనా యిస్తుంది.

టి. వి, వానట్ల

మనస్సుని స్వోగీనంలో ఉంచుకోవాలంటే ఏమిచేయాలి ?

ఏవి సాధ్యమో ఏవి అసాధ్యమో ఆలోచించి— కోర్కెలని పెంచుకోవాలి. మనసు గుర్రాన్ని డబ్బు తీయనీయక పరుగెత్త నియ్యాలి. ఎంత ఉపాలోకాలన్నీ వివరించినా — కాళ్ళు వేల మీదనే ఉండాలి.

జె ఎస్, ఖమ్మం

మీ ప్రశ్నావళిలోని సెమ్య ఆఫ్

హ్యానుక్ మమ్మల్ని కంపెనున్నా దండి!... మీ మూర్ఖమత్వం మాలో అంజనేయుడి న్వరూపంలా ఇంతింతై...లా ఎదిగిపోతున్నది...

ఖర్చు! మీ ఉపాల్లో ఎదిగినంత త్వరగానూ యీ భౌతికకాయం కూడా ఎదిగిపోతోంది సార్!!

ఆనంద్, డో శాచలం

మేడవో, కొందరు తాము రాసే ప్రశ్నలకు సమాధానం తెలిసికూడా మిమ్మల్ని అడుగుతారు ఎందుకు ?

సరదాకి!

పి. ఎస్. కె, విశాఖరట్నం

...మంచి ప్రశ్నలు—వదలి చెత్త ప్రశ్నలకు మాత్రమే జవాబిస్తున్న మీ చతురత...

సత్యేశ్వరా, తమని తామే కించపరచుకుంటే — ఎలా? మీ కెందరు? మీ వారి కెందరు పిల్లలు అన్న ప్రశ్న మంచిదా?! అదాళ్ళ నెండుకు వెనకేను కొస్తావన్న ప్రశ్న మంచిదా?!! లేక యీ పై ప్రశ్న మంచిదా— తనరే సెలవివ్వాలి!!

ఎ. ఏ. ఆర్, విశాఖరట్నం

స్వార్థపరులకు, మీరిచ్చే సలహా ఏమిటి ? ఆ విధ్యను అందరికీ నిస్వార్థంగా పంచిపెట్టమని!

వె. వి. ఎస్, డిడలంక

మీరు అరుద్రగారికి అన్ని విధాలా తగదనుకుంటాను. ఏమంటారు ?

తగిన సంబంధం చూడు సుబ్రహ్మణ్య. కట్టుం కానుకలు తెచ్చేదీ, మంచి ఉద్యోగంలో ఉన్నదీ యీ సంసారాన్ని ఈడగలది అయిన అమ్మాయి దొరికితే చెప్పు— పెళ్లి చేసేస్తాను మళ్ళీ!!

కె. పి. కె, కాకినాడ

ఈ మధ్య ఆంధ్రదేశయాత్ర చేశారట —సకుటుంబంగా ? నిజమేనా.

నిజమే తమ్మూడూ. ప్రేమయాత్ర కాదులే! తీర్థయాత్ర!!

కె. తె. బి, బాగ్గవద

అక్కయ్యా మీరు చాలా మంచివారని విన్నాను నిజమేనా ?

వివరవా యితాంటే పుకార్లు పుట్టిస్తున్నాడు? —చెల్లాయి— హయో నో యావిక్!

ఆర్. జె. బి, గుత్తి

ఈనాడు నిరుద్యోగానికి స్త్రీలుకూడా సమాన హక్కులు కలిగియున్నందుకు కదా ?

మళ్ళీ స్త్రీ జనాభంతా వంటింట్లో కట్టేసినా కూడా నిరుద్యోగ సమస్య తీరదు. అంచేత అలాంటి ప్రభులు పెట్టుకోవండి. ●

✱ యింక నిలబడలేను. నడనలేను, ఎక్కడో కూర్చోవాలి.

టేబుల్ రావడానికెంత వేపుందో?... పట్నాలమీద ఆరటి. తొక్కలు...రైలు జారి పడిపోతుందేమో! ... ఈ నవ్వ కూడా నీరసంగానే వస్తోంది. రెండు పట్నాల మధ్యనా ఏదో ఆకారం...నల్లగా— ఆరటి తొక్కలు ఏరుకుంటున్నాడు...

టేబుల్ బూత్ ... ఫోన్ చేద్దావన్నా ఈ ఊళ్లో తెలిసిన వాళ్ళెవరూ లేరు. ఫోన్

చెయ్యడానికి డబ్బులూలేవు! ... హిగ్గిన్ బాతవ్వి.. ఫీసాఫేది స్టేషన్ మావ్వరు... కాఫీ ఫలహారశాల—పెద్దహాలు. బల్లలు, వాటిముందు కుర్చీలు! ... ఆగిపోయేను, కుర్చీలు...

మొహం పెగలు కక్కుతున్నట్టుంది. జ్వరం కూడా వచ్చిందో ఏమో! కళ్ళ మండుతున్నాయి. నిరసం... వెన్ను పూస వంగిపోతోంది. కాళ్ళల్లో ఏదో పీకు...యిలా ఎప్పుడూలేదు...కూర్చోవాలి.

కాఫీ ఫలహార శాలహాలులోకి...వడంచేతి వేపు... కాఫీ కప్పులు, గ్లాసులు, సిక్కు, యిడ్లీలు, గారెలు...కుళాయిలోంచి గ్లాసు లోకి వంపుతున్న కాఫీ... గోడలమీద మరకలు...

కుడివేపు బల్లలు, కుర్చీలు ... కొన్ని భాళిగా...ఒక మూల మొగ్గ, ఆద; నలుగురు పిల్లలు...యిడ్లీలు తిస్తున్నారు. నావాకంగాళిగా ఉంది...తెల్లగా, కంటికి చల్లగా యిడ్లీలు...చేతుల్నిండా, నోళ్ళు

వచ్చుకుండా యిడ్డీలు ... కుక్కుకుంటూ, అనవ్వంగా. ఆకలి...?

జేబునిండా ఏవో కాగితాలు... రూపాయి నోట్లు మాత్రంకాదు. ఒక్క నోట్ నా ఉంటుందేమో, ఓసారి చూస్తే ... నిన్ని సార్లు...నిన్నిసార్లు చూసినా ఒక్కనోటు చొరకలేదు టిక్కెట్టు...భద్రంగానే ఉంది. అమ్మయ్య! ఫరవాలేదు. భద్రంగానే... కోసం టిక్కెట్టేనా?

అయిదుకి రెండునిమిషాలు తక్కువ. ట్రేయను రావడానికికా గంటా ముప్పయ్యేడు నిమిషాలు. అది రైల్వే టైమైతేనే...లేకుండా? చూసాస్తే ... యివ్వు డెవడు నడుస్తాడు! ఎంత వేగం వెళ్లారీ, ఎంత వేగం విశాఖవట్టు వెళ్ళిపోయి, హాస్టలుచేరి...

ఈ కుర్చీ బాగానే ఉంది. కూర్చుంటే హాయిగా ఉంది గడికి విశారుగాను, గడికి టేబిల్ మీదికి వంగి, గడికి బాగా కిందికి జారిపోయి పీపుకింద కూర్చుంటూను... పోనీ సూరినప్పడల్లా హాయి! ... కొంత సేవయినరీకి నీరసం... ఆకలి కాదు. నీరసం!...వంటిసిండా, వంటిని జీవకణాలన్నిటినిండా నిండిన ఆకలి.. ఆకలి కావడం మానేసి నీరసం అయిపోయింది.

రాత్రి తిన్నతిండి...యంతవరకూ భోంచెయ్యకపోవడం—అశ్చర్యం!... విచిత్రమైన ఆమె వం...ఒక్కపూలు తిండి మానేసిన అనుభవాలు ఒకటో, రెండో లేవనికాదు కానీ, ఇది...తిండిలేని ముష్టి నాడి అనుభవంలాంటిది. 'కూలీ' చాలని కూలివాడి అనుభవం ... అందుకే విచిత్రంగా ఉంది. యంతకు ముందరి అనుభవాలలో 'నా యివ్వం' అనేది ఒకటుండేది. యివ్వడదేలేదు ... అందుకే విచిత్రంగా...

చప్పరిస్తున్న చప్పడు, పెద్దగా—విదురుగా...నల్లని పెదాలమీద... బలమైన వేళ్ళకింద...గ్లాసు నిండా కాఫీ... ముక్కు నిండా, గుండెల్నిండా కాఫీ వాసన... అంగుట్లోంచి, వక్కల్పించి...కాఫీ కోసం ఊరుతున్న లాలాజలం... ఒక్క గ్లాసుడు వేడి కాఫీ చప్పరిస్తే! ...చప్పడు చేస్తూ, చప్పరిస్తూ...

కాఫీ తాగినవాడు లేచి వెళ్ళిపోయేడు. అతని కాకరంగు నిక్కరు, దానిపైన వేసిన

గీత

గులాబీరంగు బువ్వేడు నరిగి, మాసి ఉన్నాయి ... ఏ మాటపాతిక యాపాయం ఉద్యోగమో చేస్తూ ఉంటాడు (వెంకట వణకి మాటపాతికే యిస్తారు) ... వాడి బతుక్కి...వాడి మాటపాతిక బతుక్కి... వాడు, కాఫీ?...కాఫీ...

నవ్వోస్తోంది. ఇంత బాధలోనూ నీరసం గానే నవ్వోస్తోంది. వాడి మాస్తే వాకెందు కంట కోసం?...ఈర్ష్య!

వచ్చు తెలియని విద యంత నవీ చేసింది. పెట్టె...అందులో సున్నుండలూ,

గులాబీ హల్వా

కావలసినవి:—

- 200 గ్రా. ఎండిన గులాబీ రెక్కలు (మార్గంగా)
- 100 గ్రా. అవంగాలు (మార్గంగా)
- 30 గ్రా. జాజికాయలు (")
- 40 గ్రా. జాపతి (")
- 20 గ్రా. కుంకుమపువ్వు (")

ఈ అయిదు రకాలనూ పెత్తగా చేసికదే మార్గంగా చేసి కంపాలి.

ఇంకా:—

- 100 గ్రాముల వేసి.
- 300 గ్రాముల పంచదార.
- కొంత కస్తూరి

— కూడా కావాలి.

తయారుచేసే విధానం:—

అన్ని చూర్ణాలనూ కలిపి ఉంచుకుని 300 గ్రాముల పంచదారను పాకం పటాలి. పాకం రాగానే ఈ చూర్ణాన్ని వేసి పాకంలో బాగా కలిపి ముద్దలా అవగానే 100 గ్రాముల తేనెను పోసి కాసేపు కస్తూరిని కూడాకలిపి ముద్దగా తయారయిం తర్వాత సీసాతోగాసి, జాడీతోగాని భద్రపరచుకోవాలి. ఉదయమూ, సాయంత్రమూ పూటకీ 20 గ్రాముల చొప్పున తినవచ్చు.

ఉపయోగాలు:—

శరీరానికి మాంచి కాంతిని, ఉత్సాహాన్ని, మరుకుదనాన్ని కలిగించడమే గాక తల తిగి నట్లుండుట, పైత్య దోషాలు, ఆకలిలేని పోవడం మొదలగు దుర్గుణాల్ని నివారించి మంచి జీర్ణశక్తిని కలిగిస్తుంది. ఆరోగ్యానికి, బరానికి చక్కగా పనిచేస్తుంది గులాబీ హల్వా.

— 'మూర్తిశ్రీ జయసాజనన్య'

కజ్జికాయలు...మరేవిటి చెప్పా! ... అ! కజ్జికాయలు...నాలుగు చొక్కాలు...సున్నుండల ...సున్నుం ... మూడు పంటలు... కాదు...నాలగు...నంది సున్నుండలు...

పచ్చ కూడా పోయింది. పచ్చలో ఏట్టే గూపాయలు...నాలుగు పదులు, ఒక అయిదు, ఒక...

అయిదుగురు..అయిదుగుల దూరంలో, టేబిల్ చుట్టూ. అయిదుగురు!...అయిదు గ్లాసుల కాఫీలు! ... అయిదు సపుల మెరులు! ... అయిదు రంగు రంగుల చొక్కాల!...అయిదు ... కాదు, ఫులేన్ పంటలు... మూడు నియర్ జేగ్లు... అయిదు వాచీలు ... అయిదు కస్టెక్స్... యిద్దరికి గోర్డ్స్ ఫ్రేం కళ్ళద్దాలు...అయిదు నోళ్ళలోకి అయిదు గ్లాసుల కాఫీల చప్పరింతులు!!

డాక్టర్లు...అంతా డాక్టర్ల యిపోయి.. అందరం... నాయకుల మూర్తి... కాంత్... నల్లి... (ససాద్... రావుజే...)

సిగరెట్టు, కాఫీ...దర్జా...పచ్చలు... అబ్బ! యిదేని నీరసం... కళ్ళ మం... ఈరాత్రి గడుస్తుందా?...అయిదు సాజ్జే! యింకా అయిదు పలకైయే!...

కొం...కొంత మంచి యువకులు, రాబోవు యుగం చూతలు'... ఎవరు? ఎవరానే...గ్రీ (జీ...మహాకవి...మంటలకవి! మహాకవి శ్రీ శ్రీ!...

నిశారుగా కూర్చున్నాను.

పైకరాజికర్ గా ఫీల్ అవుతున్నాను. ఉత్తీనే బాధపడిపోతున్నాను... ఒక్కోజా తిండేకద... ఒక్కోజా తిండి లేకపోతే ... నో, నో! అయ్యామె వెరీ యంగ్ మాన్. నేను యువకుడ్ని.

రెండు కంటిరెప్పల మీదా కాకేపు పెత్తగా నొక్కేను. రెండు కణతలూ మృదువుగా రాసుకున్నాను. కొంత హాయిగా, కొంత ఉత్సాహంగానే ఉంది. బిఎల్ రైట్!...

ఆకలితో ఉన్నవాడిలే ఆకలి కడుపుల బాధ తెలుస్తుంది. ఆకలితో ఉన్నవాళ్ళంతా ఏకమౌతారు!...ఎవరానేరు? ఎవరో...

మల్లీ కాఫీ రుచిమీదికి మనసు...ఎలాగేనా చప్ప కాఫీ...

నిన్నేనా అడిగితే?...బరిగిందంతాచెప్పి. నే నెక్కో ఎక్కె స్టేయిచేసి... అడిగితే... యివ్వకపోరు. యిస్తారు...ఎవరో ఒకరు...

మిక్కిలి సరసమైన ధర కలిగిన డిటర్జెంట్ బిళ్ల

సగం
త్రమతో
50% అధికంగా
తెలుపు
చేనేశక్తి
నిస్తుంది

శ్రీమతిగారూ, ఇదిగో మీకోసం బోనస్

మీకు
ఉత్పత్తి

బోనస్ నిజమైన బోనస్. బోనస్‌లో ఉత్తమ శక్తి బాగా నిండి ఉన్నది. అందు చేత తక్కువ బోనస్, తక్కువ త్రమతో ఎక్కువ బట్టలను అత్యంత తెల్లగా, కాంతివంతముగా ఉండేట్లు ఉత్తవచ్చును. బోనస్ ఎటువంటి నీటిలోనైనా పరే అమితమైన సురుగు నిస్తుంది. ఎందువల్లనంటే బోనస్ ఉత్తమంగా ఉత్తే డిటర్జెంట్—నమ్మి కాదు.

ఉత్తమ ఫలితాలకు, బట్టలను బాగా నాన వెట్టింది. ఉపయోగించిన తరువాత బోనస్‌ను పొడి ప్రదేశంలో ఉంచండి.

బట్టలను అత్యుత్తమంగా ఉత్తకటానిక నడ వాడండి

బోనస్

—ప్రశస్త మైన డిటర్జెంట్

ఫీ!...అలా అడగడనే?...వరువు?...
ఎవడేమట అంటాడో ... ఎంత ముష్టి
ఆలోచన ... ఒకటే ఒక్క పూట
అకలికి, యంత దిగజారుడా!— ఫీ...ఫీ
అనన్యం...నమోద నాకే ... ఏటువంటి
ఆలోచన...నో, నో, నో!

సభ్యత...! అది నన్నని, బలమైన
గీత...నృపమైన గీత...అది సంస్కారం!
యంతెంత!...మరో ముప్పావు గంటలో
ట్రేయిను...తెల్లవారే సరికి విశాఖ...

ఎంగిలి కాఫీగ్లాసు ఎడం చేత్తో
పట్టుకుని, కుడిచేతిలోని గుడ్డతో టేబిల్
క్లీన్ చేస్తున్నాడు... నల్లగా ఉన్నాడ...
అతని బసిన నల్లగా మాసింది ... అతని
జాత్తు తువ్వగ మాసింది...అతని చేతనేళ్ళు
పొంగిన సరాలతో, రోగం లాగున్నాయి!
అతను అనన్యం లాగున్నాడు దిద్దిదం
లాగున్నాడు...

నిదులే టేబిల్ దగ్గర.....

ఒకే గ్లాసులో మిగిలిన కాఫీ చుక్కలు,
ఒక్క గ్లాసులోకి వంపుతున్నాడు! నింపిన
గ్లాసు సగండాకా నిండింది చేతినిండా
గ్లాసు పట్టుకుని...?

అతను చెయ్యబోయేది నా కర్తమై
పోయింది!

ఫీ! ముష్టి బుద్ధులెక్కడికి పోతాయి?
కుక్కబతుకు...ఎంగిలి తినే కుక్కబతుకు,
వాడు మనిషి!

గీత

మనిషీ!...వాడూ మనిషీ! ... పాపం!
పేదవాడు... అకలి? ...

అకలేం? దున్న పాతులాగ...రోపలేదో
పడేస్తారుగా? అది వాడేం? ... చందు
కబోసు...చాలదేమో...చాలదూ?

ఆరుగురి ఎంగిలి తాగిస్తూన్న అకలి!
...పాపం, జాలివడలి... ఈరోజుల్లో పేద
వాళ్ళంటే జాలివడలి...అది లాగితే అతని
కళ్ళల్లోంచి జారే అవమానం ... తన్నుడు.
అతనూ మనిషేకద...ఆ కళ్ళల్లోంచి అవ
మానం జారివడుతుంది. పాపం, నవ్వు
కూడదు... నవ్వులే, అతని గుండెల్లో, నివ్వు
రనగలు రగుల్తున్నాయి... అతని మొహం ఆ
కాఫీ తాగుతున్నందుకు పేదనతో నణికిపోయి
కమిలిపోయి. ఏ విషయాన్ని నలుకతుందో?

ఆరు గ్లాసుల్లోని ఆరగ్లాసు ఎంగిలి
కాఫీ... గుటగుటా అతని గొంతు దిగింది.
అతని కళ్ళు ... కుక్కలాగ... ఎంగిలికూడు
తిన్న కుక్కలాగ... కుక్క కళ్ళలాగ మెరి
సేయి! కుక్కలాగే...అతని నాలుక పెదాలని
ముద్దాడింది. ఉపారాగా గ్లాసుతో గ్లాసు
పేర్చి, కుతాబు వేపు నడిచేడు. తోకాడించు
కుంటూ...తోకాడించే కక్కలాగ, ఉపా
రుగా...

నన్నని గీత!...సంస్కారం, సభ్యత? ..
అందరికీ ఒకటే. రక్తచూంపాలున్న మనుషు

అందరికీ... గీత చెదిరిపోయింది! గీత చెదిరి
పోతోంది!...

నన్నని గీతమీద...ఒక్క చిక్కిన
మనిషీ!...ఆకారం తెలియకుండా, తెలుస్తూ
అమ్మ? నాన్న? పుట్టుక?...ఆ స్థితి!...
ఆ స్థితికి కారణం? సభ్యతనీ, సంస్కా
రానీ చెరిపేస్తున్న పరిస్థితికి...కారణం?
గ్లాసువడ్డ చప్పుడు! ... కొట్టండి?
వాడ్ని కొట్టండి! స్లీప్...వాడ్ని చంపే
యండి!...గీత...

గ్లాసేని అవలేదు. అతనెవరూ ఏమీ
అనలేదు...సభ్యత, సంస్కారం?...గీత చెదిరి
పోతోంది ఏవరూ పట్టించుకోరు...ఎవరికీ
అబ్బలేదు.

అతనే!...అతనే గీత ప్రమాదం.. అతను
చేసిన పని సభ్యతా? అసభ్యతా?...ఏదీ?...
గీత దొరకడం లేదు...ఎంత వెతికినా...
వెతకండి స్లీప్?...!

ఏవరో కొడుతున్నారు ... తం మీద
ఏవరో...తం లోపల!...నొప్పి...అల నొప్పి
...కాఫీ! బాబూ, బాబూ కాఫీ?...సభ్యత
...క్లీనర్?...ఎంగిలి కాఫీ కాస్త పట్టా?
...ఏవరూ చూడకుండా పట్టా. నో!నో!!
...రక్షించండి? గీతని రక్షించండి...దొంగ
ల్పించి...నా పెట్టె, వర్చు.. అతని జీవితం
...పాపం, జీవితాలు...దొంగిలించేరు! పట్టు
కోండి!

రోగలోస్తాయి!...ఎంగిళ్ళు తాగితే రోగా
లోస్తాయి...టేబిల్; (టేబిల్ కైట్స్ ... రోగా
లోస్తాయి.. యంకా, (టేబిల్ యిన్వెక్షన్స్,
ఎన్సీ...సిఫిలిస్...యిన్ పెక్షన్స్ ఆఫ్ బిరల్
కేటి...చిన్నప్పుడు మిగిలిన చెంప!...నాన్న
గారి కోపం...మరొకరి ఎంగిలి మరెవ్వడేనా
తాగుతావా?...తాగకు ... తాను ... రోగా
లోస్తాయి...మేడవో! ... కళ్ళజోడు వెనక
నించి, పెదాలు ముందుకి వాచి మాట్లాడే
...ఎంగిళ్ళు తాగితే రోగాలోస్తాయి!...
'(టేబిల్ యిన్వెక్షన్స్, మేడవో! రోగాలు...
చావు...మర్డర్? ... చంపేస్తున్నారు! దిరి
ద్రుల్ని...జీవితాల్ని దొంగిలించుకున్నవాళ్ళు
...హింస! మళ్ళీ...గీత చెదిరిపోతోంది!...
హింసకీ, అహింసకీ...గీత చెదిరిపోతోంది...
చచ్చిపోతారు!...తాగకు, తాగించకు ఎంగిలి
తాగకు...కలేసినా నలే...ఎప్పుడూ...కలే
నేస్తే?...ఆకలితోనేనా చావు గాని,...నొద్దు,
...ఎంగిలి కాఫీ తాక్కు...

నాకుడి ప్రక్కనున్న పాతప్రెసిడెంటుకంటే
నా ఎడమప్రక్కనున్న ఈ క్రొత్తప్రెసిడెంటుల
యసమీర బాగోగులుగు చూస్తూడని, ఆగిస్తున్నాను

లేచి నెలబడ్డాను. జనం- అటూ యటూ కదులన్వారు. ఆరుంపాపు...కొద్ది సేవట్టే (టెయిన్)స్తోంది...

'యిదిగో, ఓ కాఫీ! స్ట్రాంగ్ కాఫీ ఒకటియ్యి?'

కాఫీ వేడిగా ఉంది. కాఫీ స్ట్రాంగ్ గా ఉంది...తియ్యగా ఉంది.

'బాబూ, డబ్బు రియ్యలేదు' వెనక నించి...

'లేవు.'

'సార్?'

'లేవయ్యా, వినవచ్చేదా?'

'అయితే కాఫీ విందుకు తాగేరా?'

గద్దిస్తున్నాడు!
'తాగలనిపించింది కనక. ఆకలేసింది కనక'...

చిరునవ్వుతో క్లీనరు కుర్రాడివేపు చూసి, యజమానివేపు కనిగా, నిర్లక్ష్యంగా చూసి గబ గబా నడిచేను. నడుస్తూ, నడుస్తూ ఒక్కసారి వెనక్కి తిరిగి చూసేను...వాడు పెద్ద డైలమాలో కొట్టుకు చుస్తున్నాడు (నా వంటమీదున్నవి టెర్రిన్ ఏర్లు, టెరీన్ పేంట!)

చిర్లక్ష్యంగా ముందుకి నడువబోయేను: వివరో చొక్కాకాలరు...గిరుక్కున వెనక్కి తిరిగేను. టెర్రిన్ చొక్కా ఆ గుప్పెట్లో నలిగిపోతోంది...

అతను?...అతనే!

'ఎంగిలికాఫీ'...అతని కళ్ళలో కోపం... ఆరొ వెనక ప్రాప్తైటరు.....

'డబ్బు లక్కడ పెట్టికదులు'

'నా దగ్గర లేవంటే...'

నా గొంతు నాకే సీరసంగా వినిపించింది, సొక్డాత్తు అతనే...

ముట్టా జనం...కళ్ళలో పరిహాసం, దొంగన్నాసినట్టు చూస్తున్నారు...

ఎవరో. జనాన్ని తొనుకొస్తున్నారు. 'వదలరా, వదులు!...కాలరు వదిలేశాడు. చొక్కా నర్దుకున్నాను.. ఆయన...విక్కడ చూసేను...' 'ఏటిసార్ ఈ గొడబ? వదండి. యికావట్టుచేవా?...'

భుజంమీద చెయ్యేసి తీసుకుపోతున్నాడు. ఆ జనంలోంచి...ముఖ్యంగా 'అతన్నించి... ఎంగిలి కాఫీ...'

కళ్ళలో నీళ్ళు విండనందుకు సిగ్గే సింది, ఆయన...పిదారుస్తున్నాడు, అవును

ఆయన...నవరంగ్ హోటల్ ప్రాప్తైటరు ...విసాఖలో! ఆయనే!

'ఫేంక్స్ సార్'

'ఫరవాలేదులేండి, యింతకీ నీటిలాగ్నంది మీ సామానేదీ? యికావట్టుచేవా ప్రయాణం?...'

'అళ్ళకేట్సార్, ఏ యెంగిలి కూడేన తినేస్తారు. అళ్ళబతుకే అంతకద!'

అవును. చెదిరింది గీతకాదు. నా మనసు...వాళ్ళబతుకే అంత!

గీత మరక్షితంగానే ఉంది.

గీతకీ యిటు పక్క నేను నా నభ్య ప్రపంచం నియమించిన సభ్యతా నూత్రాలు, సంస్కారం నేను దాటలేను. ఆ సంకెళ్ళు నా పుట్టుకలోను, నా బతుకులోనే ఉన్నాయి.

గీతకీ అటు పక్క అతను...అధికారం, అజ్ఞానం విధించిన సంకెళ్ళు అతనివి

గీత చెరిగి పోవాలంటే, సంకెళ్ళు తెగిపోవాలి. అన్ని సంకెళ్ళూ...తెగిపోయి తిరలి! ●

అవును—

శాలోఫెన్

బాధానివారిణి మూత్రాలు

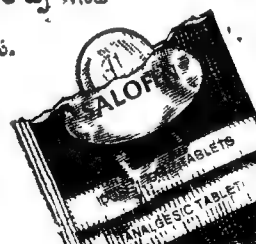
తలనొప్పి, వూ, పంటినొప్పి,
ఒళ్లనొప్పులనీ

వెంటనే పోగొడ్తాయి

శాలోఫెన్ లోని ఔషధాలు తాక్షణ సుపార్యు గోసే!

శాలోఫెన్ ఉన్నచోట తాగడం.

ఇది అమృతాంశ్ లిమిటెడ్ వారి
తయారినే అని గుర్తు ఉంచుకోండి

FDSAS1664TE

ప్రశ్నలలో శిరి క్రికి ప్రశ్నలను
మంపేవారు కవరుమీద పుష్పంగా
'ప్రశ్నలలో' అంధ్ర పత్రిక వార
పత్రిక, మద్రాసు - 1. అని
వాయకోరుజున్నాము. - సం॥

వారఫలం

24 3 1972 శుక్రవారం మొదలు
30 3 1972 గురువారం వరకు

మేషం: అన్ని వ్యవహారాల్లోను ఫలితం సామాన్యంగా ఉంటుంది. ఉద్యోగంలో గౌరవం లభిస్తుంది. వారం మధ్యలో పుత్తిలో ఆదాయం పెరుగుతుంది. విద్యవైజ్ఞానికరంగాల్లో జ్ఞాతి లభిస్తుంది. వారం ఆఖరులో అవసరమైన సందేహాలు కలుగుతాయి.

స్త్రీలకు: దైవకార్యాల నెరవేరతాయి. సంతాదానికి సాఫల్యం లభిస్తుంది.

పుష్యం: పుత్తిలో సాటివారి పోటీ తగ్గుతుంది. రాజకీయ వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. స్థిరాస్థి వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. ఇతరుల సమీపించే సే ప్రయత్నాలు సులువుగా నెరవేరతాయి. వారం ఆఖరులో సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాలు లాభిస్తాయి.

స్త్రీలకు: ఆరోగ్యం బాగుంటుంది. వివాద కార్యక్రమాలలో సాఫల్యం లభిస్తుంది.

మిథునం: రావలసిన డబ్బు సమయానికి అందుతుంది. మాతన వ్యవహారాలు లాభిస్తాయి. మిత్రులకు సహాయం చేస్తారు. అధికారులవలన జరగ వలసిన వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. వారం ఆఖరులో మీ మంచితనమే మీకు యిబ్బందిని కలిగిస్తుంది.

స్త్రీలకు: కుటుంబ వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. పుణ్యకార్యాల చేస్తారు.

కర్కాటకం: వ్యాపారంలో ఆదాయం బాగుంటుంది. ప్రయాణాలోచనలు చేస్తారు. ప్రయాణం గల పరిణయాలు యేర్పడతాయి. భాగస్వాములతో కలసి చేసే వ్యాపారాలు బాగుంటాయి. కోర్టు వ్యవహారాల్లో మీ ప్రయత్నాలు ఫలిస్తాయి.

స్త్రీలకు: ఆరోగ్యం బాగుంటుంది. సంతోష కరమైన వారాలను వింటారు.

సింహం: మీ ప్రయత్నాలకు అలంకారం వస్తాయి. ఉద్యోగంలో కార్యభారం పెరుగుతుంది. వారం మధ్యలో అనుకూల పరిస్థితి యేర్పడుతుంది. పుత్తిలో మాతనవాదాలు లభిస్తాయి. విద్యవైజ్ఞానికరంగాల్లో మీ కృషి రాణించగలదు.

స్త్రీలకు: కుటుంబ వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. అధిక వ్యయం జరుగుతుంది.

కన్య: పుత్తి వ్యాపారాల్లో మీ కార్యక్రమాలు నిరాలంకంగా నెరవేరతాయి. మిత్రుల సహాయం లభిస్తుంది. వారం మధ్యలో వివాదాలు యేర్పడతాయి.

తాయి. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాల బాగుంటాయి. వారం ఆఖరులో అన్ని వ్యవహారాలు తిరిగి బాగుంటాయి.

స్త్రీలకు: ఆరోగ్యం బాగా ఉండదు. నూతన విషయాలను తెలుపు కొంటారు.

తుల: అధికారులవలన జరగవలసిన వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. సాటివారిలో గౌరవం లభిస్తుంది. రావలసిన డబ్బు సమయానికి అందుతుంది. మీ ఆలోచనలు ఫలిస్తాయి. వారం ఆఖరులో పుత్తిలో పరిస్థితి యేర్పడుతుంది.

స్త్రీలకు: కుటుంబ వ్యవహారాల్లో శ్రమ కలుగుతుంది. దైవకార్యాల నెరవేరతాయి.

పుష్యం: అన్ని వ్యవహారాలు అనుకూలంగా ఉంటాయి. మిత్రులకు సహాయం చేస్తారు. ఉద్యోగంలో గౌరవం లభిస్తుంది. ప్రయాణనంగల పరిణయాలు యేర్పడతాయి. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాలు బాగుంటాయి.

స్త్రీలకు: ఆరోగ్యం బాగా ఉంటుంది. సాహిత్యకారంగాల్లో జ్ఞాతి లభిస్తుంది.

మిథునం: సహాయం చేసే ముప్పువారి సమయానికి తప్పుకొంటారు. వ్యాపారంలో ప్రయాణ కలుగుతుంది. వారం మధ్యలో అనుకూల పరిస్థితి యేర్పడుతుంది. రావలసిన డబ్బు సమయానికి అందుతుంది. స్థిరాస్థి వ్యవహారాలు బాగా ఉంటాయి.

స్త్రీలకు: కుటుంబ వ్యవహారాల్లో వివాదాలు యేర్పడతాయి. వివాద కార్యక్రమాలలో సాఫల్యం లభిస్తుంది.

కర్కాటకం: ప్రయత్నించిన ప్రతిపది సులువుగా నెరవేరుతుంది. సాటివారిలో గౌరవం బాగుంటుంది. వారం మధ్యలో అందోళన కలుగుతుంది. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాల్లో సమయం వస్తుంది. వారం ఆఖరులో పుత్తి వ్యాపారాలు బాగుంటాయి.

స్త్రీలకు: ఆరోగ్యం బాగా ఉండదు. ప్రయాణాలోచనలు చేస్తారు.

సింహం: వ్యాపారంలో శ్రమమీద అనుకూలత లభిస్తుంది. సాటివారిలో వాదప్రతివాదాలు తగ్గు. ఆర్థిక వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. మీ ఆలోచనలు ఫలిస్తాయి. వారం ఆఖరులో కొంత మంది వ్యక్తులు మిమ్మల్ని మోసం చేయడానికి ప్రయత్నిస్తారు.

స్త్రీలకు: కుటుంబ వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. ఆడంబరంకోసం వ్యయం చేస్తారు.

మిథునం: పుత్తిలో మాతనవాదాలు లభిస్తాయి. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. అవసరమైన సందేహాలు కలుగుతాయి. రాజకీయ వ్యవహారాల్లో శ్రమ కలుగుతుంది. వ్యాపారంలో ప్రయాణనంగల సంభాషణలను జరుపగలరు.

స్త్రీలకు: ఆరోగ్యం బాగా ఉంటుంది. బంధు మిత్రులకు కల్ప కొంటారు.

— మహేష్ —

అందమునకు, వర్ణమునకు

నేషనల్
కాశ్మీర్ స్నో

మరియు

తాల్కమ్ పాడర్

మరియు

లెపండ్

బ్రిలియంబైస్

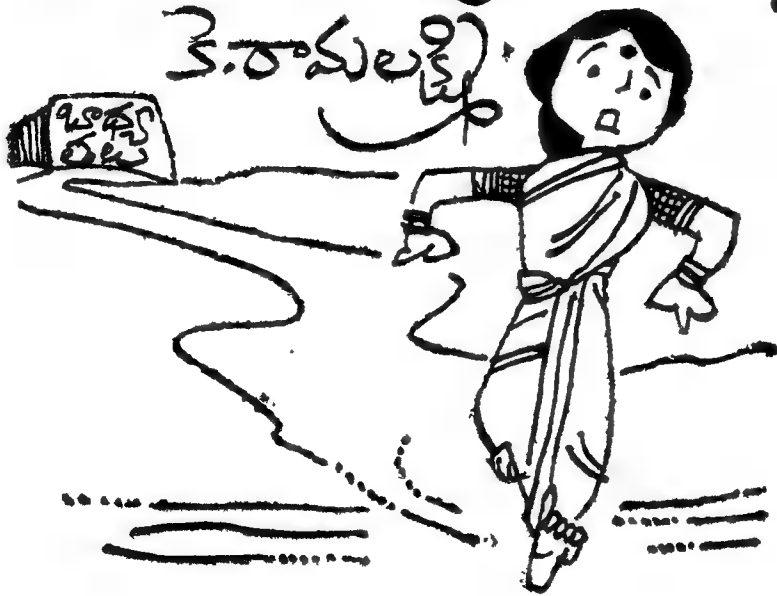
• మరియు
దిల్ కుష్ అగరుబత్తి

తయారు చేయు వారు

డి నేషనల్ ప్రెసింగ్ కంపెనీ
(మద్రాస్) మద్రాస్-92

చెప్పనైతే చప్పింకుకూ! కె.రామలక్ష్మి

■ మీకు గమనిస్తున్నారో లేదో — రాను రాను—ఎవరికైనా చెప్పి కొంచెం సహకరించమనడం—చాలా ఇష్టపడతారు. బాధ్యతలు స్వీకరించాలంటే ఏవరూ ముందుకే రారు. బాధ్యతలంటే కురీ అంత ఈ మనుషులు చేసేవి కావు. ఏదో ఒక నిర్భయం తీసుకుని — 'భాను' 'కాదు' అని కూడా బచ్చితంగా చెప్పడానికి జంకుతుంటారు. 'చూద్దాం' అనో 'అలాగే లే' అనో అంటారు గాని 'చెప్తాను' అనిపియుకు ఆనడానికి తెగ ఆలోచిస్తారు.

బాధ్యతంటే నా ఉద్దేశ్యం—నేనుకున్న తీసుకున్న నిర్ణయాల ప్రకారం నిలబడగలగడం; మన నిర్ణయాల పాటపాటు కావచ్చు. ఒక్కొక్కప్పుడు బెడసి పట్టనూవచ్చు. అయినా ఓసారి తీసుకున్నదాన్ని కాదనడం అంత సులభం కాదు. మన నిర్ణయాలు తప్పేదారిన వట్టేపై అక్షణం బాధ్యతలని ఒక్కవాళ్ళు మీదకు నెట్టడం — నిజమైన పీరికితనం అంటారు. పెళ్ళి సంబంధం కూపిస్తోంది. కావాలంటే మాట్లాడి పెడతాం అంతగాని వాళ్ళలో ఏవో తెడ

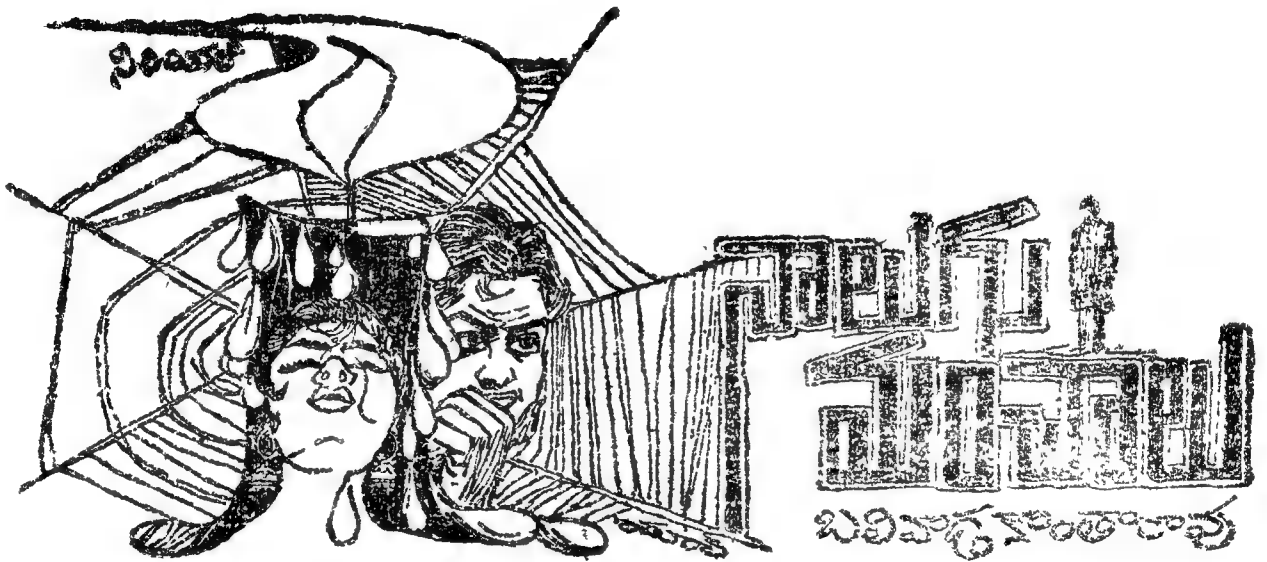
లోపై వాటి బాధ్యత మన మీదకు వాట్లా నెట్టకూడదు. మనమూ స్వీకరించకూడదు. ఎందుకంటారా? 'సంబంధం నుండిదే కాని మనోవర్తికోసం తప్పే బాపతుగా తొవ్తం దని' ఎంత నిజాయితీకి పడి చచ్చువాళ్ళేనా చెప్పలేదు కదా!

ఏవరి బాధ్యత వారు వక్కవారి మీదకు నెట్టి తప్పించుకోకుండా ఉంటే—ఈలోకం ఎంత హాయిగా ఉంటుందో ఊహించలేం. నా ఊహలిలా ఉండినా ఓ రోజున 'కొంది శీకులకి బట్టలు సేకరిద్దాం' అంటూ ఓ స్నేహితులారాలు వచ్చింది. ఓ వారం రోజులు శీకులవడి తెలిసిన, తెలియని ముఖం లప్పిటిని పల్కరించి కూడా నంబిపై కల్లే విధంగా మేం పాత బట్టలు సేకరించలేక పోయాం. 'మీ కేండుకొచ్చిన బెడదండీ' అని కొందరు, 'ఆ యీ పాతచీరతో కాందిశీకుల సమస్య పరిష్కారం అయిపోతుందా' అని కొందరు, 'ఇవరలు ఒక్కడి దాకా చేరుతాయా?' అని కొందరు, మేము వెనక్కి తిరగ్గానే 'సనపాటా? పాటుగా కొర్మేనుకు బయలుదేరారు' అంటూ

చెబి విడువత! ననూ స్నేహితుకాటూ? అదే అనుకున్నాం — ఓ వదెళ్ళి క్రిందట యింత నిర్లక్ష్యంలేదు. ఏదేనా మంచివని తలపెడితే—మేం ఏస్తాం, వేం వస్తాం అంటూ ఎంతో మంది ముందుకు వచ్చేవారు. కాని ఇప్పుడలా కాదు. ఏమి గొడవలు వారివే. సామాజికమైన బాధ్యతలు మనం ఎందుకు చేపట్టాలన్న దృక్పథం ఒకటి ప్రస్తుతంగా కనబడుతోంది. అంచేత ఎవ్వడు చేసినా ఎక్కడ చేసినా ఆ చేసే ఇద్దరో ముగ్గురో ముగ్గునుగ్గు కావడం జరుగుతోంది. ఇలాంటి వాళ్ళు 'ఏం లాభం లేకుండా ఎందుకు చేస్తారు?' అన్నమాట కూడా పడవలసి వస్తూంది! ఎని చేసేవాళ్ళు విలాగా యీ మాటవడక తప్పదనుకుంటాను! ఎవరూ ఏం చెయ్యడం లేదని కాదు నేననేది. అదిపా తడపాయేగా ఇతరుల గురించి, అవసరాలగురించి ఆలోచించి, కొంచెం తమిల్లెము వచ్చిస్తే బాగుంటుందని.

ఒక్క సంఘసేవా విషయాలలోనే కాదు—యితిర్లలా కూడా—యిలా తమకు తప్పించి అన్న భోరణి ఎక్కువై పోయింది. చాసారి సోమసేని చూడండి 'మీరడిగేది మా డిపార్టుమెంటు కాదంటారు విశరి కెలాగో మరకు కావసినవి సేధిస్తే—ఘన కార్యం చేసినట్టే — ఇలాంటివి ఎన్నో జరుగుతూ—కష్టపడి డబ్బు కద్దిపెట్టుకునే మనకి ప్రాధాంతకంగా తయారవుతాయి. ఎంతే? అసలెవరికన్నా—ఎవరికీ బాధ్యత స్వీకరించడం — యివ్వించేక పోవడమే!

మా ఉత్తయ్య అంటుండేది— 'నూజుం విజంగా కావలిస్తే నీ కుడిచేతి చివరేవుంది' అని. 'కాని ఆది గ్రహంధానికి కూడా బాధ్యత కొంచెం వహించాలోయ్?' అంటాడు మామయ్య పులుక! ఎంతోవిజం కదూ?

2

✱ సూర్యంకు తాతయ్యతో గడిపిన రోజులు కొద్ది కొద్దిగా జ్ఞాపకం వున్నయ్యే. అతను యెలుగెత్తి శావ్యంగా పద్యాలు వర్ణించటం, తనచేత కూడా కూడ బలికించటం, బొమ్మలాటలో రావణాసురుణ్ణి అతని ఒడిలో కూర్చోని చూడటం, గంగిరెద్దులు వస్తే ఆ యెద్దు మీద కూర్చుంటానని మారాం చెయ్యటం, విమానం యెగిరిపోతుంటే వింతగా ప్రజలు విరగపడి చూస్తుంటే అదికావాలని యేడవలర, యేటివేపు వరుగెత్తి దూకపోతుంటే యెవరో అడ్డకుంటే వాళ్ళ చెయ్యి కరవటం! తాత ప్రక్కనే పడుకోవటం తాతయ్య తనను నిద్ర పుచ్చడానికి కమ్మగా జోల పాటలు పాడటం—రామాయణ, భారత గాథలు చెప్పడం—ఇలా యెన్నో జ్ఞాపకం వున్నయ్యే. అంతా తాతయ్యే తనకు. తాతయ్య నిత్యం, సత్యంలా ఆ చిన్ని మనసులో పాటుకపోయాడు. ఇంకా యెన్నెన్నో తాతయ్య నేర్పుతాడు, ఆచరిస్తాడు, అంతా తనకోసమే బ్రతుకుతున్నట్లు, అంతా తనదే నన్నట్లు సూర్యం లేత పృథ్వీయం ఉరకలు వేసింది.

ఆ చిన్ని పృథ్వీయం ఒకరోజు ఉదయమే చివుక్కుమన్నది. సృష్టించుకున్న బొమ్మల ప్రపంచం చిందర పెందరైంది. అకల ఆకాశం కూలిపోయింది. ఆనందం ముద్దంతా కరిగి కన్నీరైంది. తను తింటున్న తిండి

వేపు, నడున్నున్న నేలవేపు, చుట్టూ వున్న ప్రకృతివేపు, తన బంధువులు, ఆత్మీయుల వేపు, తోటి ప్రాణులవేపు, చివరకు తనవేపు తనే సంతయంతో చూడసాగింది. వెన్న ముద్దలాంటి తన మనసులో తాతయ్య చావు చేదుకలిసింది.

శరీరంలో యే భాగానికి దెబ్బతగిలితా మళ్ళీ అతుక్కున్నట్లు, మనసుకూడా అతుక్కోడానికి ప్రయత్నిస్తుంది. కాలం మరపు మందుతో గయపడిన మనసులను కుదురుస్తుంది. కొత్త అనుభూతుల ఆహారంతో మనసును పోషించి కోలుకో నిస్తుంది. మనసు కడుపులాంటిదే. ఆహారంకోసం, కడుపులా, ఆలోచనలకోసం మనసు యెదురు చూస్తుంది. వయసు పెరుగుతున్నకొద్దీ సూర్యంలో ఆలోచనలా పెరిగాయ్. బంగారం ముద్ద కరిగి ఆభరణం తయారుచేస్తున్నట్లు, చదువు తన మేధస్సును పొంగించి తనకో ఆకారం యిస్తోంది. ఇది లూనా వస్తువు అన్నట్లు సూర్యం సుజనుడు అనే పేరుతో పింపాలన్నభావం అతనిలో ప్రాకింది.

తాతయ్య చిన్ననాట చెప్పిన గాథలు పద్యాలూ అన్నీ జ్ఞాపకం లేవు జ్ఞాపకం వున్నవాటిలో తలచుకుని అనుసరించాలని ప్రయత్నించటం ఒకవిషయంలో జరిగింది. 'బంతిలా సుజనుడు క్రిందపడి మరల మీదికి లేస్తాడు.'—తన మట్టి పిండం కాకుండా బంతిలా త్రుళ్ళాలని కోరిక చిన్న వాటే కలిగింది. బయట అతను బంతిలా

గంటే కుర్రాడేకాదు. అతని మనసులోనే త్రుళ్ళాడు. స్వతహాగా సిగ్గు, సలుగురు మధ్యలో చూసం, మూకకు దూరంగా వుండటం, ఒంటిగా కూర్చుని ఆలోచనల బంతిని మనస్సులో తన్నుకుంటూ గడవటం సరదా, హాయినిచ్చేది.

తన గ్రామంలో నిత్యం మాతనంగా కనిపించేది యేరు. చిన్నరి కళ్ళతో అది బొబ్బలు పెట్టుకుంటూపోయే పరుగూ, ఆ ప్రవాహపు టల్తేజం చూసాడు. ఆ చెవులతో నదీమ తల్లిపరవళ్ళు త్రొక్కుతూ చేసిన పీంకారం విన్నాడు. ఆమె వేసిన వెన్నెల్లో మెల్లగా గజ్జలు కదుపుకుంటూ సంగీతం ఆలాపిస్తూ పోతుంటే తిలకించాడు. పచ్చని పైర పొలాలు బంగారం పండించి బరువుతో తలుల వాలగా నిర్దాక్షిణ్యంగా కరుకు కొడవళ్ళతో కొయ్యటం చూసాడు. బాల్యంలో యెన్నెన్నో చూసాడు. ఎన్నో మరచిపోయాడు. కొన్నే జ్ఞాపకం వున్నాయ్. అలా మరచిపోవటం వలనే కామోసు బాల్యం బాధ్యతలు లేనిదైపోయింది. ఇప్పుడు బాల్యంలో చూసినయేరు, ప్రకృతి, వచ్చని పంట పొలాలు, అకాశం, మేఘాల, వర్షం, యెండా, నీడా మళ్ళీ చూడగానే మరచిపోలేని అనుభూతుల నిస్తున్నయ్యే. ఇదివరకు కళ్ళు వీటిదాకొన్నే చూసేవి, మరచిపోయేవి ఇప్పటి కళ్ళు వీటి పృథ్వీయాలతో తన పృథ్వీయ నికి తీగెవేస్తున్నాయ్.

అహో రథతో శరీరం పెరుగుతూ ఆరోగ్య
వలతో అతని మనసూ పెరగజొచ్చింది.
తృప్తివెలిగి నాలుగు ప్రక్కలా కాంతిని
వెదజల్లింది. ఇదివరకు ఈ మొక్కకు
పువ్వు కంచె యిప్పుడు మొక్క పెరగగానే
అవసరం లేకపోయింది. వయసు వచ్చిన
చెట్టు చిన్ననాటి ఆకులను రాలికండా
వుండదు. ఆకులు రాలి కొత్త చిగుళ్ళను
మొలిపించడంతో సరిపోదు! యౌవనం
పూలను సృష్టిస్తుంది. వాసనలను వెద
జల్లుతుంది. పూలు కాయబోతాయ్,

కాయలు వదిలకబారి వశ్యైరారుతాయి.
రాలినపండు పొండుడికి తృప్తినిచ్చి సంత
తిని వృద్ధిచేస్తాయ్! తను యౌవనంతో
మొగ్గులు దోడిగన చెట్టులా మన్నాడు.
అతని చదువులోకూడా గుబాళింపు కనిపి
స్తోంది. ఒంటిగా యేటిఒడ్డున కూర్చున్న
తనకు గజ్జెల రవళులు వినిపించలేదు. ఏటి
గతం జ్ఞప్తికి తెచ్చుకుంటున్నాడు. దానినో
యమువానదీ తీరం అనుకున్నాడు. వేలాది
యేళ్ళ వెనుకకు తన పూవాలు పోయాయ్.
ఓన్ శంతన మహారాజులా పూహించుకు

న్నాడు. 'సత్యమతివేపు రెప్పచెయ్యకండా
చూస్తూ నుంచున్నాడు, మహారాజా.
సుగంధమే సుగంధం. దాన్ని మించినట్టుంది
అందం. పదారో వన్నె బంగారం పనికి
రాదంటున్నది శరీరకాంతి. పూలతిగలా
నవనవలాడులోంది దేహం. బెదిరిన లేడి
పిల్ల. కళ్ళలా పున్నాయి నేత్రాలు. చిరు
నవ్వుతో వెన్నెల కాస్తోంది మోహం.
మతిపోయినట్టు అరుంది మహారాజాకి.'
ఇలాంటి ఆరోచనలతో మార్గంకు
మతిపోయేది. అంత అందకత్తెను పొందా

అన్న కోరిక నేనుక తరతరగా అడిగి వర్ణించగల పూవాకూడా కావాలన్న కోర్కె కలిగింది. ఈవాల్లో యెన్నోఅందాలు తోడికేసి లాడేవి. మునుగుదీని చూస్తే చందమామ ఒక కాంతలా, గడ్డి పూచ ఒక యోవ్వనిలా, నీటి దిందుపు ఒక స్త్రీలా కూడా కన వోవి. ఒక ఆధునిక కవి ఆలాసనను మననం చేసుకున్నాడు.

'మునుగు దీయపు రావు నా ముందు కబల యేల యడియూనజెట్టె దీ లీల బాల యే నొనర్చిన యసరాధమేమీ చెప్పమ పౌదయమును జింపి పెట్టెద నిదిగో కొమము.'

సూర్యం పౌదయాన్ని చింపే ప్రకృతి ముందు పెట్టాడు. ఆమె అందాం చిందులు, అపురూపమైన రూపాల మార్పులు, ప్రేమ పలుకుల పరిచిసాలు, విరునగవుతో చిన్నా రైన నిలిపితనం అన్నీ భరించాడు. అతను యెన్నో ఆశించాడు. చలని దరవోసం, ఆమె చేతిలో పెట్టే గిలిగింతలు, ఒక బిగి కొగిలి, పౌదయస్పందన, ఒక ప్రేమకానుక — ఇలా యెన్నెన్నో కాంక్షించాడు. అతనూ అలాంటి ప్రేమగిలి రాయాలని, అలా అడ దాన్ని వర్ణించాలని, తను విన్న కమ్మని గొంతుకతోనూ అలాంటివాలని, పౌదయం పచ్చింగిందిన నాట్యం చూసి తను అలా నాట్యం చెయ్యాలని — ఇలా తను కన్నీటి, విన్నపి, పూహించిననీ — యెన్నెన్నో కోరు కున్నాడు. అలా పోరుకోవటంలోనే ఆనందాన్ని పొందాడు. అతను అవి పొందలేక పోయినా చాటిని న్యంతం చేసుకున్నాడు. అలా చేసుకునే వాళ్ళు సృష్టించిన మాన వుల వారసునిగా తనకుప్పదన్న గర్వంతోనే చాటిని ఉనవిగా చెప్పుకున్నాడు.

సూర్యం చదువు స్కూలుపెట్టెనటాలో ఆగిపోయింది. అంతకు పైకిపోయే గీత మావాడితో లేదని తండ్రి చింతించాడు. సూర్యంకు గీతల మీద నమ్మకం లేదు. చదువుదాపున్న కుతూహలం వుంది. మంచి వస్తువు గాలిలో నిలబడదు. చేరువు వుండాలి. ఎవరెన్నెన్నో సీతి వాక్యాలు, వేదాంతం చెప్పినా సంసారానికి చేరువు ఉల్పన్నది ఒక్కోకొక అప్పింది కాదు. దాని నిజాన, అది లేక అనుభవించిన వాళ్ళకు తెలుస్తుంది. ఒకరినొక ప్రేమ మాపించు

నాటుగుమొరవాలు

కోవటం సూర్యంకు కిట్టని పని—చదువులో కూడా 'నా కిది తెలిదండి మేష్టెరూ' అని చెప్పకండా చదివాడు. తెలిస్తేనే క్షుర్రాడని పించుకున్నాడు. చదువు మీద మమకారం తగ్గకండానే యేమీ పులుసుపోకపోలే వుద్యోగం మీదకు మనసు పోయింది. పల్లెలో కూర్చోని తను చేసేదేమీ లేదు. ఒకచోటి అందం చూడగా చూడగా ఒక గోడపై గీసిన పెయింటింగ్లా ఒకేరీతికైపోయింది. మార్పు కావాలి. మార్పుకోసం తనా తనా లాడి పదిచోట్లకు ఉద్యోగంకోసం పది అప్పికేషన్లు పెట్టాడు.

ఎవరో దూరపు బంధువు 'మీ అబ్బాయి చాలా తెలిస్తేనే క్షుర్రాడని విన్నాను. ఒక పారి చూడనిపారా?' అని వచ్చాడు.

సూర్యం తండ్రి నగర్వంగా కొడుకును చూపించాడు. క్షుర్రాడు దబ్బవండులా వున్నాడు. తండ్రి జుత్తు మెలికలు తిరగ టానికి పురకలు వేస్తోంది. ముఖంలో గంభీరమైన మాందా మధ్య కనికారంతో విండిన కళ్ళు మెదుస్తున్నాయే. ప్రేమ పూలను వాసన మాపే కుదురైన ముక్కు— ఆసైన వెడల్పాటి మదురు. మనుకారం యేర్పడింది.

'క్షుర్రాడని నేను చదివిస్తాను' అన్నాడు.

సూర్యం తండ్రికి వంతోషం వెంటనే వంశయం పొడబూపింది. మానవనైజాన్ని యంతో అంతో అర్థం చేసుకున్నవాడు కాబట్టి మౌనం దాల్చాడు.

'నాకు ఒక్కరై అమ్మాయి. అబ్బాయిని చదివింది బాగుచేసి ... అబ్బట్టి నేను కుంటాను.'

ఇంత మరకనగా అతను చెప్పినందుకు సూర్యంకు ఆ వయసులోనే సునమ్మలో మరగి రేగింది 'నేను డబ్బుకు అమ్మడం నానా నాన్నా' అన్నాడు బాటగా!

'ఆలోచించు నాయనా! ఎక్కడ వున్నా నివృణ వృద్ధిలోనికి వస్తే మాకదే పదివేలు! నీ తెలివితేటలను వినియోగించలేని చపటనై పోయాను' అన్నాడు తండ్రి.

సూర్యంకు యీ చివరి మాటలు బాధించాయే 'దీగి లేవంతమా తాన నా తల్లిని రోజూ రోజూ పెరిక్కండా నేడు నాన్నా! నాకు మీ అబ్బాయిగవుడే గర్వం వాళ్ళ

అబ్బాయిగా పురజీవితం దామా నేరేళ్ళన' అన్నాడు.

ఆ వయస్సులోనూ సూర్యంకు యిడుటి వాళ్ళ నాటుకున్న మొక్కలను వాళ్ళ యెడరగానే బలవంతాన పీకి పారెయ్యటం యిష్టం లేదు. ఎదుటివాని పూంతోట లోనికి చొచ్చుకుని మొక్కలను మేసే పలు వుగా మారటం అంతఃకంటే యిష్టం లేదు. అంచేత తండ్రితో 'అబ్బాయికి వదలాలని లేదు. ఉద్యోగం వేస్తానంటున్నా'డని చెప్పించాడు.

'వచ్చిన అధ్యక్షం వదులుకున్నాడని' కొందరన్నారు. 'ఈ కుటుంబానైతే దానికి బాధపడే గీత విడికంటే ఆ దాగ్యవంతుల యింట్లో యెందుకు పడ్డాడు?' అలాంటి మాటలునిన్న సూర్యంలో ఎట్టుదలపొచ్చింది: ఆ గీత అయోచితంగా ఒకరు గీసేకంటే తనే కష్టపడి ఆ గీత సృష్టించుకుంటూ ననుకున్నాడు. బ్రహ్మాగినీనాత ఉద్యకించటంవలనే బూడితతో కన్నులుడుతుంది. రాదు అనే దానికంటే వస్తుంది అన్న ఆశ పలవే జీవితం విలువ పెరుగుతుంది. ఒక రికి ఒక ఉపకారంచేసి ప్రత్యేక లాభం కాంక్షించటంవలన మనిషి నిరీక్తి స్థూ పచ్చిపోతాడు. తనకు వర్షం కురిసినా విడి వడే వేసుంటా, వెలుగిచ్చి కుంగే సూర్యునిలా, పళ్ళరాల్చాక కులు రాల్చే వృక్షంలా వుండాలని వుంది. మనిషి క్రుంగక మరి లేవలేడు. వేషాల, మళ్ళీ అల్లు కుంటాయ్ సూర్యుడు మళ్ళీ పుడయస్తాడు. చెల్లు మళ్ళీ చిగురిస్తాయ్.

ఇలా వుండాలంటే తనకు 'నేను నేననే' గర్వం వుండాలి. ఆ గర్వం తను తలెత్తి తెలిగితేనే వస్తుంది. తన పుద్యోగంకోసం కూడా పదిమంది విచ్చి చూడు వాడ్ని చూడూ అన్నారు. రొడ్డి త్రోవకుండా యింట్లో దూరటం తనకు యిష్టంలేదు. ఈ యిల్లు నాదీ అప్పట్ను నేనుపోకే ముందు గేలునుంచే తలితున్నానే చెప్పాలని తన ఆశ. ఇంట్లో యేంత న్యాయంతో కాటపెట్టాడో అంత నమ్మకంతో అంత దావ్యతతో అంత సమర్థతతో అతను పని చేయసాగాడు. లోకం అంతటా మాలిన్యం ఒక్కటే లేను. అన్యాయం అనిపితిలో కోరి కలు వీర్యకోడానికి సంబంధించి మరింత మాలిన్యం కుప్పలను సృష్టించటం అతను

నాకు బట్టలను
అతి తెల్లగా
ఉరికే పొడరు
కావాలి

నాకు రంగుబట్టలను
అత్యంత
ప్రకాశవంతముగా
ఉరికే పొడరు
కావాలి

నాకు బట్టలకు
చేతులకు
ఎంతో నిరపాయ మైన
పొడరు కావాలి

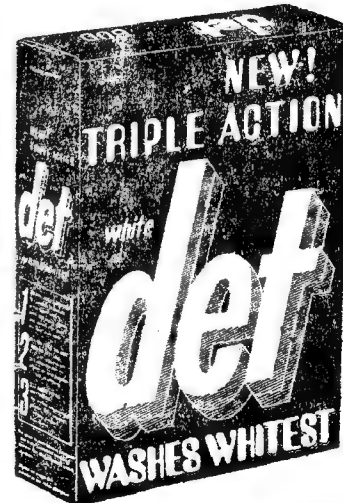

ముగ్గురు మహిళలు. మూడు పూర్తిగా వేరైన అవసరములు. కనుక మూడు వేరైన ఉరికే పొడర్లు కావాలా?
“అబ్బే అవసరము లేదు.” అంటారు మా పరిశోధనా సాంకేతిక నిపుణుడు. “అ మూడు
అవసరములను ఒకే ఉత్పత్తి పొడరు ద్వారా పొందవచ్చు.”
దాని పరిణామ:

క్రోత్రి త్రివిధోపయుక్తమైన డెట్

- క్రొత్త డెట్ హెచ్చు తెల్లని పొడరు—దుస్తులను అతి తెల్లగా ఉత్పత్తి చేయి మేలు రకపు పదార్థము.
- క్రొత్త డెట్ బట్టలను అదనముగా శుభ్రపరచే శక్తి గలది. అంటిపువ్వు మట్టిని కూడ పడలించి, రంగు బట్టలను ప్రకాశవంతముగా చేస్తుంది.
- క్రొత్త డెట్ యిచ్చే సమృద్ధియైన సురుగులో ఒక ప్రత్యేకమైన మృదువుగా చేయు పదార్థముంది. అది బట్టలకు ఎంతో నిరపాయమైనది మరియు చేతులకు ఎంతో మృదువుగా ఉంటుంది!

5 క్రొత్త పైకాలు : డెట్ 200, 400, 600, 800, 1000

Shillai-HPMA 61/71 Tel

యిష్టింలేదు. కోరికలకు ఆకారాలుండవు. అవొక యెండమావులాంటివి. ఎంత పరుగెత్తినా సిడికిటలో పట్టలేం. ఆ యెండమావుల అందాన్ని దూరంనించి చూచి సంతోషించటంలోనే వుంది సుఖం !

సూర్యం సుఖాన్ని కోరికలు తీర్చుకోవటంలో కాదు. తీర్చుకోకపోవటంవలన పొందసాగాడు. యెత్తుపల్లానిన్న ప్రక్క తిలా, ఆరుబురుతువులున్నకాలల్ జీవితం వుండాలని అప్పుడే కదలిక వస్తుందని, కదలికతో అందం, అందంతో ప్రాణం తోటి కీసలాడుతుందని కోరుకున్నాడు.

అతను అందుకే నాలుగుగోడలమధ్య పట్టెచుంచం పరుపుమీద పడుకోలేదు. నేల చాపమీద దొర్లాడు. జేబులోనున్న డబ్బులు యింకాకరికిచ్చి తను ఒక గూట నోటిలో నుంచీరు పొయ్యకుండా ఆకలి యెలా వుంటుందో అనుభవించాడు. చలిలో పడుకున్నాడు, ఎండలో యెండి వానలో తడిచాడు. కొండలెక్కాడో, దిగాడు అనవసరంగా మాటపడ్డాడు, అవమానం సహించాడు. ఒంటగా తిరిగాడు. రోడ్లో వెంటపడ్డాడు. జూలియల్ లేని రోమియోలా తిరిగాడు

అతని చేష్టలతో తిరుగుతూ యెన్నో వూహలగ్రంథాలు అతని మనస్సు లైబ్రరీలో నిండుకున్నావే. ఆ పుస్తకాల్లో పరిచయమైన వ్యక్తులు, ఆ మూయిలు ఒక్కొక్కవిధమైన సందేశాలు యవ్వసాగారు అలా తిరుగుతూనే కొన్నేళ్లకు అతను బియ్యే అనిపించుకున్నాడు.

అతను పనికి వూహల వొత్తిడికి తగ్గబలం ఆ శరీరంలో లేకపోయింది. మొక్క మనోహరమైనదెనా నేల రాళ్ళతో నిండిపోయింది. హోటలు భోజనంలో రాళ్ళు, సున్నంరేరు అతని పొట్టను గోళాయ్. ఈ లోకం అంతా కడుపుకోసమే ప్రయాస పడుతోంది. ఎండా, వానాపంటకోసం, గాలి, రికత్తం శుభ్రం చెయ్యటానికి, అగ్ని వంటకు యీ ధాన్యాదులు, పళ్ళా, దుంపలా, అఖరికి భూమిలోని ఖనిజాలుకూడా యీ కడుపుకోసమే పాటుపడుతున్నాయ్. కడుపు నింపటంకోసం ఒక అన్యాయం ఒక అనిశిత సహించతగ్గది. కానీ యిందులకు సుఖంకోసం యెదుటివాళ్ళ కడుపులను మార్చటం అమానుషం. మనదేశంలో ముఖ్యంగా కడుపుకు నంబంధించిన వాటి విషయంలోనే అన్యాయం జరుగుతుంది.

నాలుగుమంచాలు

తాభాలు - రేడియోలు, పొడర్ల మీద నూటికి నూరు బిగిస్తే ఫరవాలేదు, పాపంకాదేమో కానీ; తిండిగింజలు, నూనెలు వగైరా తినబండారాలమీద దొంగవ్యాపారం, కత్తి యివన్నీ అమానుషం. మనిషి రాక్షస పౌదయంకలవాడైతేనే యీ పని చెయ్యగలడు.

రాక్షసపౌదయుడైన హోటల్ యజమాని సూర్యం కడుపు చిన్నది చేసాడు. సుచ్చలెరగనిపాట్లలో మచ్చలను వాడి చారంతో నృప్తించాడు. అహంకారం ఆత్మ

కోరిక

కవి కావాలి ఉంది

కవి కావాలి ఉంది

ఎదలో నిలచిన రూపాలన్నీ
మదిలో మెదిలిన భావాలన్నీ
చెవులకు యింపుగ, కనులకు సొంపుగ
కమ్మని కథలా రాసేటందుకు

కవి కావాలి ఉంది

కవి కావాలి ఉంది

అరుణోదయపు ఎర్రని కాంతులు
తరుణిమణి మువ్వెక్కిలియేయి
పుస్తమి వెన్నెల చల్లదనాలు
కన్నెపపువ్వుది తియ్యదనమ్మని
చెవులకు యింపుగ, కనులకు సొంపుగ
కమ్మని కథలా రాసేటందుకు

కవి కావాలి ఉంది

కవి కావాలి ఉంది

ప్రేమజీవుల ఏ కత్తులతో
ప్రకృతియంతా, నిండి ఉందో
ప్రణయజీవుల స్మృతి విచ్చలలో
ప్రబోధగీతం రాగంలాగ
చెవులకు యింపుగ, కనులకు సొంపుగ
కమ్మని కథలా రాసేటందుకు

కవి కావాలి ఉంది

కవి కావాలి ఉంది

ప్రణయ తత్వం ప్రమాదమ్మని
ప్రణవతత్వం ప్రబోధమ్మని
ప్రణయతత్వం ప్రమాదమ్మని
ప్రగతి తత్వం ప్రయోజనమ్మని
చెవులకు యింపుగ, కనులకు సొంపుగ
కమ్మని కథలా రాసేటందుకు

కవి కావాలి ఉంది

కవి కావాలి ఉంది.

— బి. సీతారామరావు

తలో చూస్తుండేన కడుపు అది - కడుపులో నడగానే బయటకు తోయటానికి ప్రయత్నిస్తోంది, ఇదివరకు మనసులో ఘర్షణ కదలిక వుండేది ఇప్పుడు కడుపులో అలజడి బయలుదేరింది చివరకు సూర్యం తల్లి వచ్చి బసపెట్టవలసి వచ్చింది ఆ తల్లి, ప్రేమ రానురాను ఆ మచ్చలరగుడులపై తెరకప్పింది. ఇప్పుడు అన్నం సహిస్తోంది. ముఖం పచ్చబడింది జీవితంపై మళ్ళీ మమకారం, ఆశా చిగుర్చినయ్.

సూర్యం పదిహేను రూపాయల అద్దెకు తీసుకున్న యిల్లా ఒక లోగిల్లోవుంది. ముందుకు రెండు కుటుంబాలు. ఒక భాగంలో యింటి యజమానురాలి సంతతి. వెనుకభాగంలో ఉత్తరరేవు రెండు చిన్న గదులున్న భాగంలో సూర్యం, తల్లి వుండేవారు. ముందుకు చిన్న వరండా - వెనుక వరండాలో ఒక మూలకు వంటకొట్టు వరండా వెనుక రెండడుగుల జాగా, వెనుక ప్రవారీడ. ఈ భాగానికి ప్రక్క భాగానికి ఒకటే పెరడు. ఈయంటి ఆడవాళ్ళు ఆయంటి ఆడవాళ్ళకి అదే రవాదారి. పొరుగు యిల్లా ఒక్కటేగది! అగది వెనుక వరండా బదులు వంటయిల్లు. అంటంట్ ఆభాగంలో రెండు చిన్న అరుగులుండేవి. ఈ వెనుక భాగానికి రావటానికి చిన్న సందు రోడ్డువిగాదనింది వుండేది ఆ సందులో గోడ ప్రక్కనే ఒంటికొబ్బరి చెట్టు నాకేచున్నట్లు సోయిగ గాలిలో కదలేది. వెన్నెల్లో వెలిగేది, వర్షంలో తడిసేది, యెండలో యెండేది. ఐనా దాని అందం తరగలేదు. విరగలేదు. ఒకోసారి గర్భంతో నిగనిగలాడుతున్న వడచులా నీలగా గెలంతోనుండేది. ఆ బరువుదిగగానే మళ్ళీపూల గుత్తులు తలలో ముడుచుకున్న యోవ్వనిలా మనోహరంగా ప్రేయిని ఆహ్వానించేది.

సూర్యం యీకొబ్బరిచెట్టు సమ్మోహంలో పడి వెట్టువేపు యేదో ఒక సమయాన దొంగమాపు చూసేవాడు. అలానే అతని కళ్ళకోసం అన్నదప్పుడూ వెతుకుతున్న అమ్మాయిలవేపు చూసినా తల చప్పననించేసేవాడు అతను యెదుటి వారికి యిచ్చింది కలిగిస్తున్నా నన్న ఆలోచన అంత వడిగా మార్పుతెచ్చేది. సంసారుల కుటుంబాల మధ్యలో పెళ్ళికాని తనవేపు వాళ్ళెవరు వేలు కత్తిలా చూపింది తను భద్రంగా పెంచుకొస్తున్న అపొన్ని పాడ

వటల యిష్టంలేదు. అలా పొడిపించుకునే అవకాశం యిప్పుడు కూడా దేవుని మనసు వుప్పిళ్ళూరుతున్నా సీతై నంత హెచ్చుకాలం బయటే గడుపుతున్నాడు. ఈ కాలంలో యేల్లై బరీలో కూర్చోని తనకు యిష్టమైన పుస్తకాలు, ఒకోసారి యిష్టంలేని పుస్తకాలు కూడా చదవసాగాడు. సాహిత్య పరిచయం తన కళావిహీనమైన మనసుకు వెల్లడవేసింది. తనదిగి జారిపోతున్న ఊహలకు చేయూతనిచ్చేది. ఊహల్లో వ్యక్తులకు దరిగిచేరి వాళ్ళ వేపుచూపి కనికరించటానికి యే లోపాలు కారణమయ్యాయో వాటి దగ్గరగా తను పోకుండా వుండటానికి యేం చెయ్యాలో ఆలోచించుకునేవాడు. ఈ ఆకాశం క్రిందవున్న అన్నిటితో పరిచయం చేసుకోవాలి. వాటి బాగోగులు తనని చేసుకోవాలని చివరకు తన హృదయం ఆకాశమంతై పీటనిపిటిసి యిముడ్చుకోవాలని కలా ఊహల రచనకి కోరికల గుర్రాలు పూన్చి అశల కళ్ళాలతో గగేవాడు.

అలాంటి సరుగుల ఊహల్లో సాధుగున మామ్మ అగడసింది. ఆమెకు యెవరూ లేరు. ఉన్న ఒక్కరొడుకూ సిద్ధివాడై పోయాడట. ఏవో పాఠాలమీద కొద్ది వంట వస్తుంది. అది అమ్మకొని యింటికి అద్దె యిచ్చుకుని కాలం గడుపుతోంది. ఆ పల్లెటూరికి సోకండా యిక్కడే వుండటానికి కారణం ఆమె అవ్వడప్పుడూ పిచ్చాసుప్తికి వెళ్లి కొడుకును చూడాలన్న బ్రాంతే!

ఆమెవయసు అందాన్ని మింగలేక పోయింది ఇంకా ఆమెలో అనాటి రూపు రేఖలు, రంగుటద్దాల్లో ప్రకృతి మాస్తే యెలా కనిపిస్తుందో అలా కనిపిస్తున్నాయి. ముఖంలో తేజో రేఖలు ముడతలు వడటానికి తృణీకరిస్తున్నాయి. ఆమె కళ్ళను కన్నీరు తడిపి తడిపి కంటిపాపలను ముంచి ముంచి చివరకు విసిగివేసారి విడిచి పెట్టాయి. ఆమె తన ఒంటి బతుకునకు విచారించటం, దీనత్యాన్ని ఒకరితో చెప్పుకోనటం సూర్యం వినలేదు. బ్రతకటం ఒక నిధిగా తీసుకున్నట్లుంది. అలాంటప్పుడే యెలాంటి భారమైనా నీటితో ముంచి తాడుతో లాగినట్లు తేలి తుంది. నెరసిన తల వెంట్రుకలు తెల్లని పిల్ల దారాల్లా నేలాడుతున్నాయి. ముక్కు లాగా పూసిన గలాచి పువ్వులానుండి తాళాలన్న కోరిక పెట్టబోతోంది.

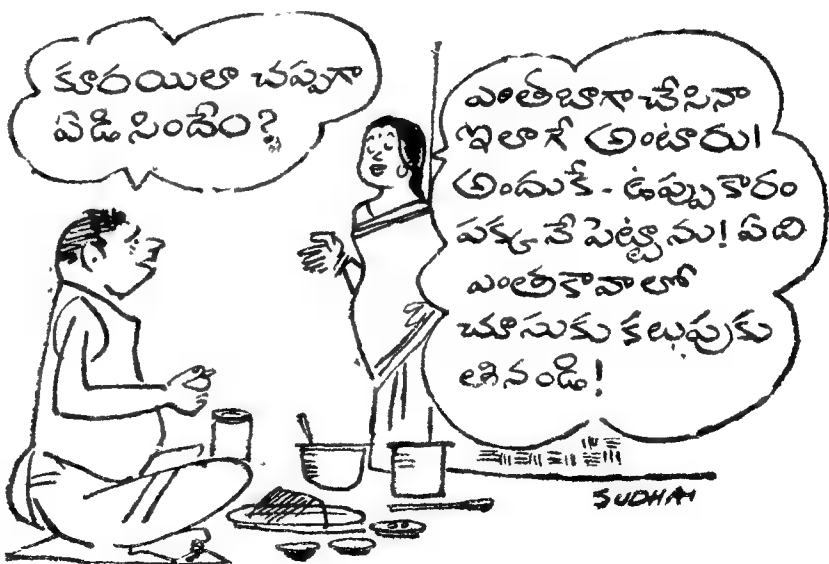
ఆమె నెంధ్యకాలంలో యెరుపు దేరిన వర్షిమాకాశం చేపు తిరిగి తలవంచిన సూర్యకాంతపు పువ్వులా వుంది. ఆ పువ్వు ఆరోజు వుదయమే తూర్పువేపు తిరిగి తలెత్తే కాలంలో తను పుట్టినందుకు మార్యం చింతించాడు ఆమెను వయసులో చూసి, మాటాడి యెన్నెన్నో తియని పూహలు అల్లుకునే అధృష్టం తనకు లేనందాకు విచారించాడు. రెనీది కానీదీ వట్టుకుని పూగులాడకండా వచ్చిన దానికి, అయిన దానికి రూపులా దిద్దుకుని సంతోషించటం, సుఖపడటం నేర్చుకోవటం అలవాటు చేసుకుంటున్నాడు. ఈ అలవాటే సంతోషికి సుఖాన్నిస్తుంది. సుఖం కోసమే మనిషి సంసారి కావాలి.

సూర్యంకు సంసారి కావాలని వుంది. పెద్దలు సృష్టించిన పూలవనాన్ని పీకి తనో క్రొత్త బృందావనాన్ని సృష్టించాలని లేదు. ఆ వనంలో పురికొన్ని క్రొత్త పూల మొక్కలను వాటగలిగి ఆ చెట్లు పెరగటానికి నీరు సాయ్యగలిగే తోటమాలిగా నుండాలని వుంది. గతంలో నిల్చున్న కాళ్ళను ధవిష్యత్తు కోసం వర్తమాసంలో గాలిలో యెగరివెగడలచుకో లేదు. గతంలో నిల్చోని, ధవిష్యత్తు కోసం వర్తమాసంలో క్రొత్త పూలాలను చేతలతో ఆకారం యివ్వదలచాడు. అందుకు అతను వృత్తిచే చిన్నవాడు కావచ్చు. ఈ మహా వెంగ్గా మంలో ఆ క్షణి నీ ల సే వ ల లో ఒక గుర్రపురాడుకున్న మేకే కావచ్చు తను.

దేని విలువ దానికుంది. ఒకనాడు యేవిల్లవా లేదని వదలిన యిసుకరేణువులు కొన్నాళ్ళకు అద్దాలై యెవరిరూపాంను నాళ్ళకే చూపించాయి. ఆ రేణువులే మళ్ళీ కాల ప్రవాహంలో శబ్దాన్ని సృష్టించే బ్రాహ్మిష్టర్లు అయ్యారు. ఒక వ్యక్తి విలువ యెదుటివాడు తెలుసుకోనంతమాత్రాన వాడికి విలువ లేకపోదు.

అప్పటికి అతను రేణువులా గేచిన్న పువ్వులలోనే వున్నాడు. దాని విలువ కనిపెట్టే సైంటిస్టులా అతనిపై ఆసీసరు సూర్యంలోని విజాయితీని తెలివితేటలను, బాధ్యతలను పైనవేసుకొనే సమర్థతను కనిపెట్టునే వసులు అప్పవెప్పి పరిక్షవేసే వాడు సలాపేక్షలేని అతని విజాయితికి విప్ర తట్టేవాడు. ఎదుటివాని గొప్ప తనం గుర్తించటంలోనే మనిషి తను గొప్పవాడౌతాడు. అలానే మామ్మ గొప్పతన్ను సూర్యం గుర్తించసాగాడు.

మామ్మ సూర్యంకు మర్యాద యిచ్చేది. ఆ మర్యాద కొద్దిగా సిగ్గుతో చూపించేది. ముఖాముఖి ఆరునెలలైనా యింకా మాటాడలేదు. 'బాబు తిన్నారా?' 'ఈనేళ బాబు ఆసీసుకు శలవా?' 'బాబుకు నంకాయ ముద్ద కూర యిష్టమేనా?' - ఇలా యెన్నెన్నో నగురించి తల్లితో ప్రశ్నిస్తుంటే సూర్యం ఆ సవాలులు వినేవాడు. తన బాగోగులు యిష్టయిష్టాలు కోరి తెలుసుకుంటున్నదంటే అభిమానం హృదయాంతరాళంలో వుండి తీరాలి.

ఒకరోజున 'సికేం తల్లీ? గంపెడు పిల్లలను కన్నా తొలికాన్పు ఒక రత్నాన్నికూర్చు. ఈ వయసు బిడ్డలు తున్నవ (తుళ్ళు) తారు. కాస్త గొంతుక తగ్గించి 'చుట్టూ యింతమంది ఆ మూయిలు తుళ్ళుతున్నారు గనీ మీ బాబు దించిన తల యెక్కడు.'

ఈ మాటలు విన్న సూర్యం ఆమె గురించే ఊహించసాగాడు. యౌవనం వెన్నెల వెలుగు లాంటిది. ఒకసారి మేమూరు కప్పా ఆ వెలుగులో అందం వుంది. ఏ కోరికలు పుట్టినా, ఏం సాధించినా, ఏం నేర్చినా, ఓర్చినా — జీవితంలో వసంతం యౌవనం. యౌవనంలోనే యెందుటాకురో గడచిన వచ్చడనం, నిశీధంలో వెలుగు, కష్టాల్లో సుఖాలు పూహించి తృప్తిపడగలిగేటట్లు మామూ ముసలితనంలో యౌవనాన్ని సూర్యం పూహించి తృప్తి

నాలుగుమంచాలు

వద్దాడు. ఆమె యౌవనంలో వుండి అభిమానంతో తన బాగోగులు తెలుసుకుంటుందనే భావన కలిగింది. ఎదురగానున్న కొబ్బరి చెట్టు కూడా మామూలగా బేధమేమిటి? మిగతా జంతుజాలాలకూ, వృక్షజాతులకు మనిషికి బేధమేమిటి? ఈ కొబ్బరిచెట్టులా కొన్ని కోట, కొబ్బరిచెట్టు కనిపిస్తాయే కానీ మామూలూ రూపుతో యింకో మనిషి కనపడదు ఒక మనిషికి యింకో మనిషికి రూపుతో, గుణంలో తేడా ఉండబట్టి కామోసు మనిషికి ప్రాణుల్లో ప్రత్యేకత వచ్చింది. అలానే ఒకరి జీవితంలో తేడాలున్న మార్పులవలన ప్రత్యేకత వస్తుందేమో?

ఒకనాటి సాయంత్రం ఆఫీసునుంచి వచ్చేసరికి పొరుగుంటి అరుగు మీద ఒక

అమ్మాయి కూర్చుంది. తనవేపు ఆ పిల్ల ఒక్కసారి దీక్షగా చూసి లోనికి సిగ్గుతో కదలిపోయింది. సూర్యంకు ఆ కళ్ళు సరిగా తన కంటి పావలించి పూదయంలోనికి చూసినట్లయింది. ఎలాంటి విశాలాక్షులవి—ఎవరి పిల్ల? 'పల్లెలోనున్న మనుమరాల్ని వట్టుంలో చదివించాలని మామూ తెచ్చిందని' తలి చెప్పగానే సూర్యం చోటు లేకండా ఒక కోర్కెతో మనస్సు నింపేసాడు. మామ్మే చిన్న వయసులో లంగా జాకెట్టు వేసుకుని కూర్చున్నట్లుంది. మామూ ఆకారం వున్న యామెలో మామూ గుణాలే వుండి, మామూకు తనపైనున్న అభిమానమే యీ పిల కూడా తనపైనుంటే తనంత అదృష్టవంతు డనుకున్నాడు

పెరట్లో కాళ్ళు కడుక్కోడానికి వెళ్ళగానే పిల్ల వాళ్ళ పెరట్లో నిల్చింది. మళ్ళీ తనవేపు అలానే ఒకసారి పరీక్షగా చూసింది. ఆ కళ్ళల్లో యేదో భావం, కోరిక, త్రొట్టుపాలు — తృప్తి ఎన్నెన్నో అనుభూతులు, యెన్నెన్నో భంగిమలు ఆ కొద్ది కెండ్లలో చూపుల్లో వెలికిపోయాయి.

'అమ్మా—విశాల' మామూ పిలుపు. 'ఆమె విశాలాక్షి! ఆ విశాల క్షేత్రాల ప్రేమ చూపులను అందుకుని జూబిల్స్ వాగ్యం యెవరి కుంటుందో? తన కెందుకుండ కూడదు?'

కోరికలు పూరితీగలే మనస్సులూ అల్లుకున్నాయ్. శుభంపోయాక వీధినా లికి తీగలో పూచిన పూలు రాల్చానాయ్. ఏమో యీ మనసు శలతో పూలను సృష్టించుకుంటూ సంశయాల పినుగాలితో ఆ పూలను రాల్చుతుంది. మళ్ళీ కొత్తపూలను కొత్తరంగులతో సృష్టించి బానిసి కామోసు! ఆశీ బన్నాడిదైతే ఆ బన్నాడిదో యింకో అతి మొక్క పుట్టుంది! అలా పుట్టిందా గలిగినవాడే బహుశః బ్రతుకగలదేమో?

పిల్లలు—ఆరోగ్యము

పెరుగుదల ఎలా ఉండాలి?

పిల్లలు వయస్సుని అనుసరించి ఆరోగ్యంగా పెరుగుతున్నారా లేదా అప్పుది తల్లి తండ్రులు గమనించాలి. ముఖ్యమైన విషయాలలో ఒకటి. దీనిని తెలుసుకోవడానికి నిపుణుడైన వైద్యుని సంప్రదించాల్సిన అవకాశం లేదు. మీకు మీరుగానే సుమారుగా అంచనా వేసుకుని చూసుకోవచ్చు. అరు మానం ఏదైనా వస్తే అప్పుడు వైద్యుని సలహా పొందాలి

సాధారణంగా పిల్లలు పుట్టినప్పుడు 2.5 కిలోగ్రాముల నుంచి 4 కిలోగ్రాముల వరకూ బరువు ఉండవచ్చు. మూడవ నెలలో 3.5 నుంచి 6 కిలోగ్రాములదాకా ఉండాలి. 6 వ నెల వచ్చిన తర్వాత 5 కి. గ్రా మొదల, 8 కిలో బరువు ఉండవచ్చు. ఒక సంవత్సరం వయస్సులో 7.5 నుండి 12 కిలోగ్రాముల మధ్య ఉండాలి. రెండు సంవత్సరాల ప్రాయములో 10.5 కిలోగ్రాముల నుంచి 16 కి. గ్రా వరకూ ఉండాలి. అయిదవ సంవత్సరంలో 15—23 కి. గ్రా. మధ్య ఉండవచ్చు. ఆరవవయస్సు వచ్చిన తర్వాత 17.25 కి. గ్రా, 7వ సంవత్సరంలో 19—28 కి. గ్రా, 8 వ సంవత్సరంలో 20—33 కి. గ్రా., 9, 10

సంవత్సరంలో వరుసగా 23—33 కి. గ్రా, 24—44 కి.గ్రా.గ్రాముల వరకూ బరువు వుండవచ్చు.

ఈ బరువులు సరాసరి అంచనాలని అనుసరించి యిచ్చినవి కాబట్టి వాటికి ఒకటి రెండు కిలోగ్రాములు ఎక్కువ తక్కువలు ఉన్నా ఆదుర్దా చెందనవసరం లేదు. అయిదు కిలోగ్రాముల మొదలు 10 కిలోల తేడా ఉంటే మాత్రం వెంటనే వైద్యుని సలహా పొందటం ఎంతైనా అవసరం.

ఇక పిల్లల ఎత్తులో కూడా వయస్సు బట్టి ఉండాలి. పెరుగుదలని మీరు గమనించవచ్చును.

సాధారణంగా పిల్లలు పుట్టగానే 50 సెం. మీ. ల పొడుగు ఉంటారు. ఒక సంవత్సరం నిండేసరికి 70 నుంచి 80 సెంటి మీటర్లు, 2 వ సంవత్సరంలో 85—95 సెం. మీ, 3 వ ఏడు వచ్చేసరికి 90 నుండి 100 సెం. మీ, 6 వ సంవత్సరంలో 110—120 సెం. మీ, 10 సంవత్సరాల వయసులో 130 మొదలు 148 సెంటి మీటర్లు పొడుగు ఉండవచ్చు.

—డాక్టర్ కె. వెంకటేశ్వరరావు

(ఇంకా ఉంది)

బెల్ బాటం పద్ధతి

* ఇది బెల్ బాటం పద్ధతి. దీన్ని బుంగీకి (సాదా) పైట్ పెట్టామాకికాడ వున యోగిస్తున్నారు. పద్ధంతో కుట్టుటం ఎంత తేలికో, దీనికి పునయోగించే 'క్రాస్ కాలరు' అతికటం అంతకష్టం. ఏమోతం ఏక్కున తక్కువయి లేకుండా పోసికచేసి కుట్టుకుంటే బాగా వస్తుంది.

కాలరువేసే ఎద్దతికి మామూలు పైపింగ్ వేసే 'బెల్ బాటం'కి కత్తిరింపు వేరుగా వుంటుంది. కాలరువేసే కష్టమర్హికి వెనక భాగంకన్న ఎదురుభాగం పొడవు అరంగుళం తక్కువ వుంటుంది. పొడ కత్తిరింపుకూడ తక్కువే వుంటుంది. చేతులు అతికేటవ్వకుండా చిన్న మామన గుర్తించాలి 'బాడీ పక్క' అతుకు, చేతి అతుకు ఒకేచోట కలిసేలా కాకుండా, (ఎదురువైపుకి) చేతి అతుకుని వెక్కు అతుకుకన్న 1 అంగుళం ముందుకి జరిపి అతుక్కుంటే చాలు.

'బెల్ బాటం' చేతులుకూడ మామూలు జాకెట్టుకి పద్ధతికి వున్నట్లుండవు— కత్తిరింపు కున్నంత వెయికున కుట్టేదగ్గర కూడ అవసరమే. 'చంపు తిరిగివుండే ఈ చేతి చివరల్ని సవ్యగా మిషన్ కుట్టు వేసు కుని తరువాత 'హాబ్బింగ్' తయ్యాలి.

కొల్తల ప్రకారం ముందు పేసగమీద ద్రాయింగువేసి కత్తిరించి తరువాత బట్ట మీద వెయ్యవచ్చు డిజైను. చేతులుకూడ కత్తిరించుకుని ఒకసారి దీని కత్తిరింపుకి పైగా పేర్చుకుని సరిపాటుందో లేదో చూసుకుని— తరువాత కుట్టుటకు సారం తించండి. దీనికి వెనుకవక్క 'పుల్ & పెన్ పెడితే' (పిల్లలకే గనుక) (క్రాసుకాలరు పైట్ గావుండినా కుట్టేందుకు తొడిగేం దుకు తేలికగా వుంటుంది.

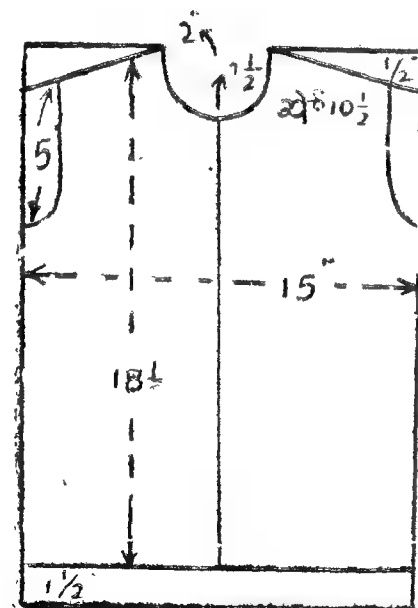
ముందుగా వెనుకభాగం ఎదురుభాగం పోర్టరు దగ్గర అతుక్కుని— వెక్కుభాగాలు అతుక్కుని— చేతులు పై చెప్పిన రీతిలో అతుక్కుంటే— ఇక మిగిలినది వెనుక (పి పెన్) బటన్లు పట్టీలు— కుడివయపున పట్టీ అతికి లోపలికి మడిచి హెమ్మింగ్ తయ్యాలి. ఎడమ వయపున రెండుమడతల పట్టీ అతికి (1 1/2 వెడల్పుండాలి) అడుగు బటన్లుకి ప్రత్యేకించాలి.

ఈ పద్ధతిలో మనకున్న వనర్హాక్రాసు కాలరు. చేతిరుమాలు ఆకారంలో వుండే పద్దపైజా ముక్కనీసే రాన్ని మాడన బొమ్మలో లాగా క్రాసుగా బదంగుళాల వెడల్పుతో 12 అంగుళాల (కాలరు) పొడవులో వచ్చేటట్లుగా తయ్యాలి. ఈ

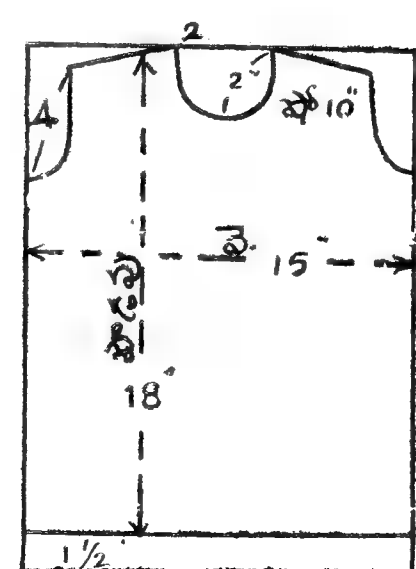
కాలరుక ముక్క ఏక్కునే సమయం అవసరం రాన్నిబట్టి క్రాసు కలిసేవిధంగా అతుకూ వెయ్యవచ్చు. (మడతల్లోకి పోయివుంటుంది కాబట్టి ఫరవాలేదు.)

కాలరు అతికేందుకు— ఏటిలో మధ్యన (నిల్వేందుకు) పెట్టేందుకు వెలుచటి, కేన్వాసు అమ్ముతుంది. మీటరు రూ పొయ్యిర వుంటుంది. ఎదికూడ కాలరుపైజాలో (క్రాసుగానే) కత్తిరించి లోనలి వమువుకి నొల్లు వెక్కులా అతుక్కోవాలి. కాలరు కానివర ఈచివర (తిరుగవేసి వుండగనే) రెండుగా మడిచి కుట్టుకోవాలి. దీన్ని మామూలుగా తిరగవేసి పై బటన్లు అతికే దగ్గర పై వైపునుండి సారంతుంచి— అడుగుబటన్లు పెట్టే మడతపట్టీ వరకే రానిన్ని ఆపెయ్యాలి ఎట్టే పరిస్థితిలోను కాలరు—డబుల్ పట్టీ మీదికి రానికూడదు— పైపింగ్ కి తీసే సవ్యపాటి క్రాసుపేలిక తీసి ఈ కుట్టిన కాలరుమీదుగా చివరివరకు కుట్టి రాన్నే సాగదీసుకుంటూ నాలు పోగులు కనిపించకుండా నిలుగా మడిచి కుట్టాలి. ఇదే కాలరు, ఈ క్రాసుపేసు అతికటమే చాలా కష్టం. ఏమోతం అబాగతగావున్నా పై క్కనపడుతుంది.

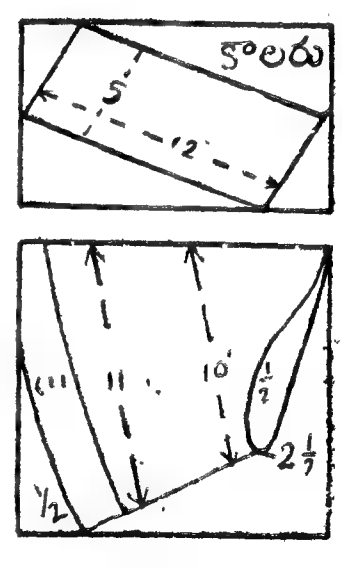
(64 = పేజీ చూడండి

పాట-4-14

పాట-4-15

పాట-4-16

నలివేటి నాగచంద్రావతి

* ఆ చిన్న డాబామందుకు వచ్చి రిక్తా అగింది. డాబా ఇంటికి ఆనుకుని వున్న పెంకుటంటి కిటికీలోంచి మూడుజతం కళ్ళు రెప్పలొక అతికుతూహలంగా అటు నై సే చూచాయి.

ముందుగా రిక్తాదిగిన రవి శ్రీదేవికి చెయ్యందించాడు. సిగ్గుపడుతూ రవి కళ్ళ లోకి చూసి, అంబోకగా ఆ చెయ్యందుని రిక్తా దిగింది శ్రీదేవి.

భర్త చేతిని అలాగే అదిమి పట్టుకుని నడవాలనుకొన్న శ్రీదేవి కిటికీ వెంకట

చేరి పులుకూ పులుకూ అమనే వరికిస్తోన్న కళ్ళ తాలూకు అకారాల్ని గమనించి చటుక్కున రవి చేతిని వదిలేసి, బిడియ వదుతో భుజంమీదికి చెంగులాక్కుంది.

రవి గేటు తలుపు తీసుకొని చకచక డాబా ఇంటిని సమీపించాడు. తాళంతీసి తలుపులు బార్లా తెరిచాడు. ఆమైన ఒక్కడుగు వక్కుకువేసి క్రిగంట బార్యను చూస్తూ కళ్ళతోనే సంజ్ఞ చేశాడు.

ముద్దరాలిలా భర్త ననుసరించి వచ్చిన శ్రీదేవి కుడికాలు ముందుకివేసి గుర్రా

ప్రవేశం చేసింది

దృష్టి ఆనింతమేరలో చూపుఅకింక ఆహారం దొరకవని రూఢి అయ్యాక కిటికీ ముందునించి వెనక్కి మళ్ళిన సహించు, 'కాత్త బిచ్చగళ్ళలా ఉన్నారు' అన్నది స్వగతంతా.

'ఇంతోటి రంభా మరెక్కడా దొరక దప్పట్ట, ఆ పీచుజట్టు పెళ్ళాన్ని చూసు కుని ఏం మురిసిపోతున్నాడో! చెయ్యట్టుకు మరీ దించాలి గావును ఆ నానాడిని' అన్నది బాగ్యం ఎద్దేవగా. ఆ అమ్మాయి కళ్ళలో

అనూయ కొట్టొచ్చినట్టు అగువడుతోంది. భాగ్యనికి తనకంటే అందంగా ఉన్న ఏ ఆడపిల్లను చూసినా జలసీయే. అది కప్పీ పుచ్చి, వాళ్ళ అందచందాలలో లేని లోపాలు దించుతో అతి చులకనగా తీసేసి మాట్లాడి, త న ని తా ను మభ్య పెట్టుకుంటూ వుంటుంది.

వరాలమ్మ పెద్ద కూతురు భాగ్యం ; రెండోకూతురు రత్నం. రత్నం కంఠస్వరం ఎల్లవేళలా తారస్థాయిలోనే మోగుతూ ఉంటుంది కాని ఇటువంటి స్క్రీన్ కేట్ సందర్భాలలో మాత్రం బాటరీ వవరు తగ్గిన రేడియోలా తన గొంతు వాల్చ్యావోని విచిత్రంగా తగ్గించేస్తూ వుంటుంది.

'అక్కా అతను అచ్చం రాజేష్ ఖన్నాలా ఉన్నాడు గదే?' భాగ్యం చెవిదగ్గరచేరి రహస్యంగా గుసగుస లాడింది రత్నం.

రత్నం ఏ సినీమా చూసాచ్చినా ఆ మర్నాడు వయసులోవున్న ప్రతి మగాడి లోనూ ఆ హీరో రూపురేఖలూ, ఆ కథా నాయకుడి లక్షణాలూ పోల్చుకోడం పరిపాటి.

క్రిందటిరోజు వాళ్ళక్కతో కలిసి, 'మ్యూడ' హిందీ సీనిమా చూసేవచ్చింది రత్నం. రా తంతా పిల్లకంట్లో రాజేష్ ఖన్నాయే నిండిపోయాడు.

'ఆ— నీ మొహం...' చర్చరించేసింది భాగ్యం. 'నుదుటిమీద దుబ్బుజుట్టు పడినవాళ్ళందరూ రాజేష్ ఖన్నాలాగే కనిపిస్తారు నీకు...నయం... అతిగాడి పెళ్ళాన్ని పట్టుకుని నయరాబాదులా ఉన్నదన్నావు కాదు' అన్నది వెటకారంగా.

ఇక తగ్గిపోయింది రత్నం. అక్కగారి, అభి సాయాలపట్ల అమితమైన అభిమానం ఉన్నది రత్నానికి. తనకో స్వంత అభిరుచి గానీ, అలవాటుగానీ పుండాలను దు రత్నం. ఎంతసేపూ భాగ్యనికి పక్కలాళం వేస్తూ అక్కగారి ఆదేశాలను అక్షరాలా అమలుపరుస్తూ వుంటుంది.

ఇలా ముగ్గురూ మూడువిధాల డబా ఇంట్లో కొత్తగా దిగివ యునజంటమీద వ్యాఖ్యానాలు సాగించి అప్పటికి తృప్తి పడ్డారు.

* * *

తెల్లతెల్లచారింది అంకా పూర్తి మెలుకువ రాక మూసుకుపోతున్న కనురెప్పల్ని

బలవంతాన తెరిచింది శ్రీదేవి. కిటికీ ఆవల రేకులు విడుతోన్న తెల్లగులాబీ ఉల్లాసంగా ఊగులాడుతూ ఆహ్లాదంగా ఆహ్వానించింది ఆమెను.

క్షణంలో బద్దకాన్ని విదిలించేసుకుని కిటికీదగ్గర వాలింది శ్రీదేవి

బాలభాస్కరుని నునులేత కిరణాలు కొబ్బరి ఆకులమీద బంగారుమాలామా పూస్తున్నాయి.

నందివర్తనం పూలపై మంచుబిందువులు బొట్టుబొట్టుగా నిలిచి అవి అతి పవిత్రంగా, అతి స్వచ్ఛంగాకనిపిస్తున్నాయి.

విరబూసిన జినియాలూ, గుత్తులు గుత్తులుగా లిల్లీలూ తమతమ వర్ణ విశేషాలతో చూపుల నాకట్టుకొంటున్నాయి. ఆ చల్లటి సువభాత నమయాన, రా తి గడిచి, నిద్రపదిలి కనులు విప్పిన తొలిక్షణాన ప్రకృతి చీతించిన ఆ కళాఖండాల్ని చూస్తోంటే అంతుతెలియని ఆనందానుభూతి ఏదో ఆవరించి వరదశించి సోయింది శ్రీదేవి.

అప్పుడే మేలుకొన్న రవి మెల్లగా భార్య చెంతకుజేరి, చల్లగా భుజంమీద చెయ్యి వేసి, సుతిమెత్తగా నొక్కాడు.

భర్త చేలిమీద లనచేలినివేసి, అప్యాయంగా మందహాసం చేస్తూ, 'ఆ పువ్వులు చూడండి ఎంతబావున్నాయో!' అన్నది శ్రీదేవి సంభ్రమంగా.

వగడాలరంగులతోఉన్న శ్రీదేవి పెదవులనీ, నిర్మలంగా మెరిసే ఆమె కళ్ళలోని అమాయకతనీ తన్మయంగా చూస్తూ, 'ఊ' అన్నాడు రవి మెత్తగా.

'నాకు తెల్లగులాబీలంటే బోలెడవ్వు; మరి మీకో?' అన్నది శ్రీదేవి గోముగా.

'ఉహూ... నాకు తెల్లగులాబీలంటే వాటిని ముడుచుకొన్న నీ నల్లని జడయివ్వు' మురిపెంగా అని శ్రీదేవి భుజాలమట్టు చేతులు బిగించబోతున్న రవి ఎవరో అడ్డగించినట్టు తటాలున ఆగాడు.

సందేహంగా తలతిప్పి కిటికీవైపు చూసింది శ్రీదేవి. నాలుగో ఓదొంగచూపు విగిరి ఏమీ ఎరగనట్టు జారుకుంటున్న రత్నం ఓ వెకిలినవ్వు నవ్వింది.

'మిటి మేళమని' చిరాకువడి కిటికీ కర్తెను నిండుగా లాగబోతూ కెవ్వున వేక

పెట్టి మెడిగాలిలా బయటకు పగరుత్తింది శ్రీదేవి.

అప్పటికే చిటారుకొమ్మనఉన్న తెల్లగులాబీని ఆకులతోసహా కోసేసింది భాగ్యం. లిల్లీలనీ, జినియాలనీ టనటపా మొరటుగా తెంపేస్తోంది రత్నం.

కొంప మునిగిపట్టు తల్లడిల్లిపోతో పరిగెత్తుకొచ్చిన శ్రీదేవివంక వింతగానూ, నిర్లక్ష్యంగానూ చూశారా అక్కచెల్లెళ్ళు.

ఘడియక్రితం సర్వాభరణ సుందరిలా, అలంకరించుకొన్న నవమోహనాంగిలా కనిపించిన ఆ పెరడు ఇప్పుడు రాజలాంఛనాలు కోల్పోయిన మహారాజులా దిగులుగా బోసినా వెలాతెలాపోతోంది.

ఏడుపాచ్చినంతవనయింది శ్రీదేవి కి. వారిద్దరిమీదా వల్లమాలిన కోపమూ ముంకెత్తుకొచ్చింది. కానీ తన వయసు వారూ, పాడుగువారూ, అంతకుమించి కొత్తవారూ అయిన ఆ కన్యలతో దూకుడుగా వ్యవహరించటం తగినవనిగా అనిపించలేదు.

అదీకాక శ్రీదేవి రెండుపదులు నిండని లేబ్రాయపు పడుచు; తొలిసారిగా నిన్ననే గృహీణత్వపు హోదాలో ఆ ఇంటి మెట్టిన కోమలాంగి. 'నా' అనీ, 'నాది' అనీ అనుకోగలిగే ఈ పదవిలో, తన స్వాధికారపు హద్దులు ఏవో, ఎంతవరకూ చెలాయించవచ్చో, కూడదో అనే మీమాంస తేలలేదు ఓ పట్టాన. అందువల్ల కూడా కొంత జంకూగొంకూ కలిగేయి. అంచేత తన ఆగవోన్ని చాలావరకూ తమాయించుకొన్నది. అయితే పూర్తి కోపాన్ని ఆపుకోడం, తనని కానట్టు పట్టించుకోకుండా పుండిపోడం కూడా ఆమెకు తలకుమిగిచి నదే అయింది.

'ఎవరినడిగి కోశారా పువ్వులు? అయ్యయ్యా ఒక్క పువ్వు కూడా లేకుండా తెంపేశారు కద...!' కంఠంలో సాధ్యమయినంత కరుకు తగ్గించి బాధగా అన్నది శ్రీదేవి.

భాగ్యం నుదురు చీటించింది. 'ఎవరి నడగాలీ...? ఈ మొక్కలన్నీ మావే! ధిక్కారంగా అన్నదీ భాగ్యం. స్వల్పంగా కూడా బెరుకు లేదా పిల్లలతో.'

'మీవా? అదెలాగ? మా ఇంటిముందున్న స్థలంలో ఉన్నాయి కదా యివి?' అశ్చ

ద్యంతో శిదేవి కళ్ళు మేడ నయ్యాయి.

ఈమారు రత్నం సమాధానం చెప్పింది. 'అంతకుముందు ఈ అంటల్లో ఉంటే వెళ్ళిన తానెవ్వరుగారి భార్య పెట్టింది మొక్కుల్ని. వాళ్ళు వెళ్ళిపోతే మా కప్పిగించిపోయారు పిటినీ.' అధికారం మా హస్తగతమయి

వుందిగా మధ్య నీ ప్రసేయం ఏమిటన్నట్టు మొహం పెట్టి, ఎంతకీ తునక ఇబ్బంది పెడతాన్న నూరు వరసల గుత్తిని గట్టిగా పట్టుకొని కసిగా మెలిపెట్టసాగింది రత్నం.

నిస్తాణ వదిలిపోయింది శిదేవి. కళ్ళకు విందులు చేస్తాన్న ఈ సుందర సుకుమార సుమాంస్య సులలిత సొత్తుని తెలిసేసరికి నవనాడుల్లోకి నీరసం పాకిపోయింది.

ఇప్పుడమేకు వాళ్ళిద్దరూ పువ్వులు కోసుకుంటున్న సోటి ఆడపిల్లలుగా కాక పీకలు నులుముతున్న కటికకాళ్ళలా కనిపించారు.

మొగ్గులతో యుతం కోసుకుని, 'నీతో మాకేమిటన్నట్టు తరస్కారంగా శిదేవి వైపు ఓ చూపు సరికి సలయగర్వంతో నడిచిపోతున్నది భాగ్యం. ఆ అమ్మాయి చేతిలో లేత నీలంబంబు ప్లాస్టిక్ పువ్వుల బుట్ట వూగులాడుతోంది. ఆ బుట్టలో రంగు రంగుల పువ్వుల మధ్య వెలికితెల్ల నడుమ వెలిగిపోయే చివ్వారి రాకుమారిలా తెల్ల గులాబీ నన్నే చూడవచ్చట్టు సుడిసి పడుతోంది.

నిట్టూర్చింది శిదేవి. 'వై...స్నానం చేశాక రెల్లా జరి నీర కట్టుకుని, రెల్లా గులాబీ పెట్టుకుని...కానీ గ్లాసు పట్టుకొని...భర్త దగ్గరకు వెళ్ళి...అబ్బ—' గులాబీ మట్టు ఎప్పుడు పుట్టినా కల్పించుకొన్నది తను.

పోనీ దేవిరింపే అయినా, అభిమానం చంపుకుని ఆ ఒక్క గులాబీ పువ్వు యివ్వమని అడుగుదామని పెడనలదాకా వచ్చిన వాక్యాన్నే దిగబుంగి పూరుకున్నది.

కట్టె విరిదినట్టున్న వారి మాటలూ, చూపులూ, నందికి నందివ్వకుండా పున్న వారి వైఖరి గమనించి తన ప్రయాణం వింటుంది వెళ్ళి తిరిగింది శిదేవి.

'పెట్టి పోషించిన దానిలా ఎలా గడమాయించి అడుగుతోందో...హా! ఎలాగంటే నేన...దాదా అంటల్లో దిగకుని గర్వం తెచ్చుకోతో భాగ్యం చేసిన విషయం చూసుకున్న

స్వ యం కృ తం

తగిలింది శిదేవికి

అలా అదిలోనే అవశ్యతిగా మొదలయింది శిదేవికి పొరుగువారి వరివయం.

'కన్నానికయినా సుఖానికయినా ముందు అనరావడేవాళ్ళ ఇరుగుపొరుగులేనమ్మా. ఆ తరువాత అడుగునేవారే బంధువులు. చుట్టు ఎక్కలవారితో సఖ్యతగా వుండు తల్లి' అని కాపురానికి వంపిస్తూ బొమ్మ చెప్పిన హితవు వదే వదే తలపుకొచ్చి, 'ముందు ఘాట జారి నేనే తప్ప చేశాడేమో? ఇక ఏంబూ వాళ్ళ నన్ను వలకరించబోతారు.' అనుకుంటూ ఆ తరువాత తెగ మధన పడ్డది శిదేవి

కానీ... సాయం ఉమే భాగ్యం తండ్రి వెంకటాచయ్య, తల్లి వలాలమ్మా నూతనంగా దిగిన దిండుతులను వరామర్చించడానికి విచ్చేసి శిదేవి పడుతోన్న ఆ కాస్త రెండు తొలగించారు.

దిగులు తీరి తేలికపడ్డ మనసుతో శిదేవి వినయంగా వారి వాపోయింది మర్యాద చేసింది. ఆ భార్య భర్తలు వచ్చిన కొద్ది సేపటికే భాగ్యమూ, రత్నమూ కూడా వచ్చారు. వారి రాక మాత్రం శిదేవికి విస్మయాన్ని కలిగించింది. కానీ అది బయట పెట్టక వారిని కూడా సంతోషంగా 'రందం'లా పిలిచింది.

ముందు గదిలో వెంకటాచయ్యగారు రిని చూటలోకి దించారు. పడక గదికి ముందున్న పొలిట్లో ఆనవాళ్ళ సమావేశ మయ్యారు.

వలాలమ్మ మంచి మాట నేర్చింది. అంతే కాదు, అతి తెలివితేటలు చూపిందే చునిషి. ఎంతసేపూ తన మాటల చతుత్కారంతో ఎదుటివాళ్ళ గుట్టుపట్టు రాగుతుందే తప్ప తమ లోగుట్టు ఓ పట్టాన బయట పెట్టరు.

శిదేవి బి. యే. దాకా చదువుకున్నదే, రికి రెండు షిగిలూ-సెలెబ్స్ ఫీసర్ కాంతుకి ఓ పెట్టు మూతమే దిగువన ఉన్న మంచి ఉద్యోగమూ కలవాడనిన్నీ, సోలకు వదిలేసి అయిదేబా వచ్చే స్మిరాస్తి ఉన్న వాడని—

జాతివుడ్ నటుడి వంటి అంగసావ్య కమూ

ఖరీదయిన వరులకుండా ఇన్ని అర్థతలూ వున్నా పని, శిదేవియొక్క గుణ గణాలూ, అందిచందాలూ, చదువు సంధ్యలే కట్టు కానుకలుగా భావించి ఆమెను అర్థాంగిగా స్వీకరించాడన్న సమాచారం కూర్చున్న అర గంటలో నేకరించి 'అదృష్టవంతురాలివి' అనబోయి మానుకున్నది వలాలమ్మ.

తన పిల్లల్ని తప్ప ఇతరులని మెచ్చుకొనే అలవాటు తప్పిపోయిందాడెకి. తన కూతుళ్ళకీ ఇలాగే, ఎప్పుడో ఒక సుము హార్తాన ఏ మిలియనీరో వెతుక్కుంటూ వచ్చేసి ఎగరేసుకుపోతాడని గాఢమయిన నమ్మక మామెకు.

'దానికేముందిలే ఈ కాలం కుర్రాళ్ళ కంటకి నదరుగా ఆడపిల్ల కనబడాలే గానీ తెగ ఎగబడిపోతున్నారు. మా అమ్మాయికి ఇలాగే లక్ష్మీధికారల సమంధా లెన్నో కానీ కట్టుమక్కరలేదంటూ వచ్చేయి.' 'నీకదృష్ట మొక లెఖతోదా...' అన్నట్టు చేతులు తిప్పుతూ కొట్టిపోలేసింది వలాలమ్మ.

'సురికనేం చేసేయ్యలేకపోయానారా?' అందం ఆట్టే లేకపోయినా అలంకరణ అధికంగా వున్న భాగ్యంకేసి అమాయకంగా చూస్తూ అన్నది శిదేవి.

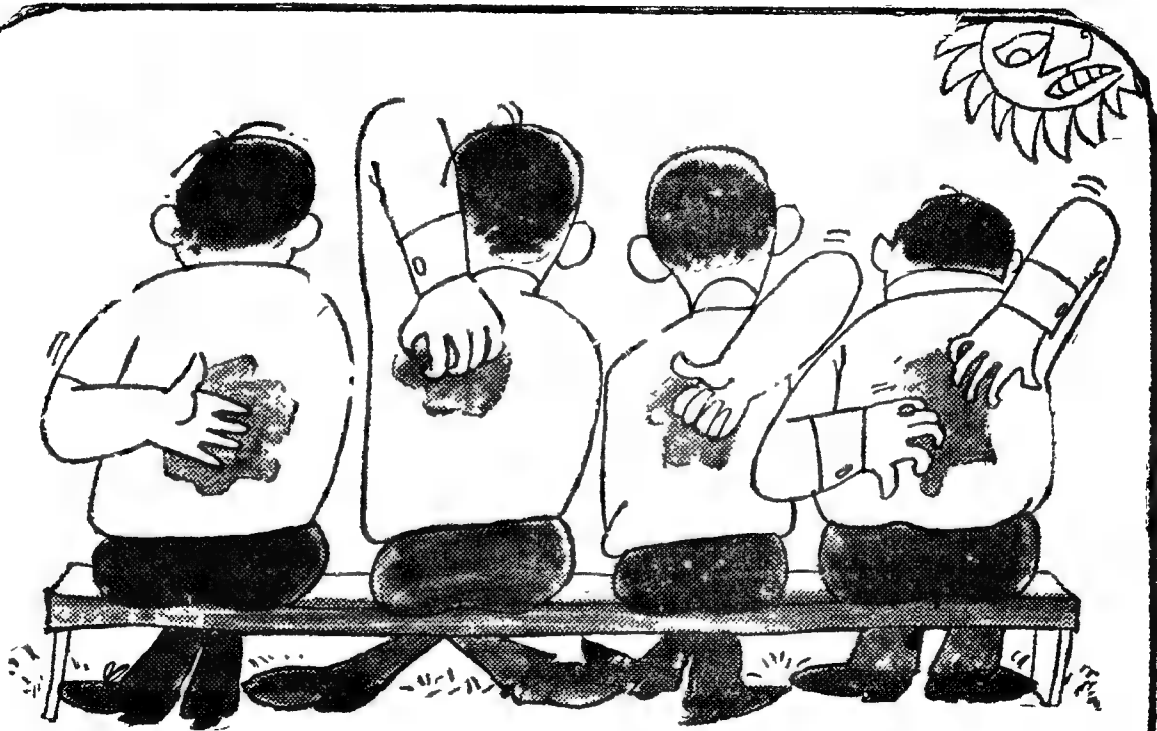
'ఏదీ...మెన్ననే పడచారు వెళ్ళి పని హేదో ఏడు వచ్చింది ఇంత పసిపిల్లని అన్నడే సంసార యుగ్గాటంలో ఇరికించటమో అని తలాయున్నవారు వాళ్ళ దాన్ని; ఇది సరే, పెళ్ళి వచ్చా— ఇంకా చదువు కుంటానని ఒకటే మోత. వచ్చిన సమంధా లొచ్చినట్టే వెనక్కి పోతున్నాయి' వదాలమ్మ తన కొక్కతరే ఆ విచారమన్నట్టు భాంంగా నిట్టూర్చింది. ఆ నిట్టూర్పుతో అదో విధమైన అరాంకారం మిళితమై వుండటం శిదేవికి తెలిసిపోతూనే వున్నది.

'ఆడపిల్లకి' ఈడు వచ్చాక 'సెళ్ళయ్యే దాకా ఏళ్ళు, ఇక ముందుకు నడవ్వు' అని బొమ్మ పోస్యంగా అంటూ వుండేది

చిన్న పిల్లలా అగుసినదానికి భాగ్యం అంగా నోటి వేసుకున్నది. కానీ ఇదవై దాటిన వయసు ముదరిగా భాగ్యం మొహంతో కొట్టొచ్చినట్టు కనబడిపోతూనే వుంది.

'సుపిల్ల' అని చెబుతోన్న ఆ తల్లి దానరికానికి లోలోపలే నవ్వుకున్నది శిదేవి.

నీళ్ళ మాటల వాదానికిలో పిక్కు వుండగా భాగ్యమూ, రత్నమూ కలిసి

ఏటేటా వచ్చే దురద

దానికి నివారణ ఏమిటి?

చెమటకాయలతో దురద, దురదని ఎంతో చికాకు పడతారు. గోకులే చర్మము పొరలు తేలి అపహ్యాముగా ఉంటుంది. జాన్సన్స్ ప్రిక్లి హీట్ సబ్బు మరియు

ప్రిక్లి హీట్ పౌడరు ఎంత వేడితో చెమట కాయలు రాకుండా త్వరగా రక్షణ కలిగిస్తాయి అవి రెండూ చెమటకాయలనుండి రక్షణ నిచ్చుటకు నేరు లభిస్తున్న తయారులలో ఎంతో పొదుపైనవి. మొదటి, ద్వితీయముల చేరిన జాన్సన్స్

ప్రిక్లి హీట్ సబ్బుతో స్నానము చేయండి. అది వచ్చిన చర్మ రంధ్రములను ఉపశమనము కలిగించి, అంటురోగములను పోకనియదు.

అరువాత, చెమ్మను పీల్చి చర్మమునకు హాయిని కలిగించే జాన్సన్స్ ప్రిక్లి హీట్ పౌడరును ఒంటిమీద జల్లుకోండి దానిలో చెమటకాయలనుండి రక్షణనిచ్చే ఒక ప్రత్యేక మైన ఆంటిసెప్టిక్ వర్ధమానం. దానితో చెమటనే గుణుగురు చేసి పోవండి. చెమటకాయల వాసననుండి ఉప్పించుకోనే పద్ధతి ఇది.

జాన్సన్స్*

ప్రిక్లి హీట్ పౌడరు మరియు సబ్బు

జాన్సన్స్ అండ్ జాన్సన్స్ లిమిటెడ్

శ్రీరత్నమార్క్

Copyright Johnson & Johnson—INDIA 1972

ఇల్లంతా మట్ట బెట్టి వచ్చారు.

భారికి బెద్దాంతా యూఫోన్ బెద్దా, డన్ ఓ దిళ్లా, డ్రెస్సింగ్ టేబిల్ మొదలు, కిచెన్ రూంలో డ్రైనింగ్ టేబిల్, చిన్నపైజా ఫ్రీజ్ దయరూ దాకా అన్నీ సరి కొత్త ఏ అడునాతనపై నవే కనిపించాయి ఏటా నిట్టికన్న ముఖ్యకరణగా కనిపించిన వస్తువు బెద్దాంతాలో స్కూల్ మీది ఫోటో ఆల్బమ్. అది శ్రీదేవీ రవిల హనీమూన్ ట్రవెల్ ఇద్దరూ కలిసి తీయించుకొన్న ఫోటోలు.

ఈ వస్తు సమదాయమంతా రత్నం కళ్ళకు వుల్సావాపూరితమయితే, భాగ్యం మనసుకి కళ్ళెల్ పోతువయింది.

'ఇవన్నీ తను కంటన్న కలలు; పూహించుకొంటున్న పూహలు తన భవిష్యత్ జీవితపు పూహసాధ్యుని, తానెంతో శ్రమపడి నిర్మించుకొన్నదాన్ని పాటాతుగా శ్రీదేవి ఆకాశమించుకున్నట్టుగా అనిపిస్తోంది భాగ్యనికి.

కక్కలేదు; మింగలేదు శ్రీదేవిని ఏదో అని నొప్పించాలని, ఏదో నేనీ కన్ను పెట్టాలనే మాట్లర్చం అప్పటినించే మొదలయింది.

* * *

అడవాళ్ళు అడిగితే సులభంగా అబద్ధాన్నిగాని వాళ్ళు చెప్పకొనేటంత వివరితంగా లేని గొప్పల్ని చాలుకొవటంగాని సాధారణంగా మగవాళ్ళు చెయ్యలేరు.

ఇటు వరాలమ్మ కూతురు పెళ్లి తరువాత కొక బెళ్ళా వ్రతంబోది తాదన్నట్టు మాటాడుతున్న సమయంలోనే అటు వెంకటాచయ్య రవి దగ్గర తన కూతుళ్ళ పెళ్లిళ్ళ సమస్య తనకెంత సీకకు పురిలా తయారయిందో చివరించాడు.

ముగ్గురాడ పిల్లలూ, ఇద్దరు మగ పిల్లలూ గల బహుకుటుంబీకుడాయన. చేస్తున్నది రూటికి గుడ్లకి మాత్రం తడుముకొనవసరం లేని గుమాస్తా గిరి ఆ ఉద్యోగంలోనే తిమ్మిని బ్రమ్మిని, బ్రమ్మిని తిమ్మిని చేసి నాలుగురాళ్ళు వెనక చోటాడు.

గంతకు తగ్గ బొంతను మాసి ఆమూడు ముళ్ళూ వేయిస్తే ఒకదారమన్నా వదులు తుంది ఆయన తావ్రలయ మాయనడి.

వరాలమ్మా భాగ్యమూ అది వదలివ్వరు. నా పిల్లలు రత్నాలు; కో అంటే కోటి పనులాలాచి పడతాయ్ రెళ్ళాళ్ళు పెసిక

స్వయం కృతం

వట్టండి' అంటుంది వరాలమ్మ. భాగ్యమయితే తన అందానికి, తెలివి తేటలకి ఏ పెద్ద ఆగ్నేనర్ అయితే తప్ప తగడంటుంది.

వాళ్ళ కోరికలు చూస్తే ఈకాలపు దరవరల్లా ఆకాశమంటుతుంటాయి. తన అంత పెద్ద వసుంధలకి తూగలేదు; ఆత్మల్ని కూతుళ్ళలా ఎవ్వడో ఏదో పాటాతుగా అద్భుతమేదో జరుగుతుందనే భ్రమతో పడలేదు; నేల విడిచి సాముచెయ్యలేదు.

భాగ్యం స్కూల్ ఫైనల్ మొదటిసారి ఫోయి, రెండు మార్చిలూ, రెండోటి బర్నా డింకీలు కొట్టి ఆఖరికి స్కూల్ ఫైనల్ క్లాస్ ఎత్తేస్తోన్న సందర్భంలో

వాసంత హేల

దంపత్యమున విరిగి
దరహన రోచిన్చి
గళాళమున మురిచె
కృమితోషన్చు ||

మహిమోని సుమంతా,
రహిమిర నలరా!
మదితోని బావనలు
కవలి కరుగులు వాడే ||

బామెల్ల క్రొంగెల్ల
సాగుతో మిలినై!
జరులెల్ల మదుబంత
మనసుతో వరిలై ||

గాయకుల గళమందు
గాయనారులు విరికె
బావుకుల యెడలం
నవరములు చిలికె ||

వాసంత సుమహేల
హాసయించె పుంకలు,
ధమంత హృదయాల
డిసిందె నరుచుల ||

రా వోయ మితవా!
రమ్యజగతిని చూడ!
బావభరితమైన
నవ గీతికను సెడ ||

—సురభి వరసింహము

అందర్ని మూకుమ్మడిగా ప్యాన్ చేస్తోన్న తరుణంలో గట్టెక్కిపోయింది.

అప్పటికే ఇరవై సంవత్సరాలు దాటాయి. విలాగూ చదువు అబ్బటం లేదుకదా అని మానిపించారు. పెళ్లి చేసుకుని రెండేళ్ళ బట్టి ప్రయత్నిస్తున్నా చిరి అత్యాశల మూలాన్ని ఒక్క సమంధమూ ఒనగూడటం లేదు.

భాగ్యం ఈ ఏడాది కారేణీలో చేరతానని మరో ఉల్లాసం లేవదీస్తోంది. బాగా చదువుకున్న పిల్లయితే పెళ్లికాని అబ్బాయిలకు మోజెక్కువని వరాలమ్మా 'స్నే' అంటోంది.

భాగ్యం తరవాత రత్నం; ఆ పిల్లని పెంతు ప్యసయి తల్లికి పనిలో సాయ పడుతూ ఇంటి నే వుంటోంది. ఆతరవాత మగపిల్లరాదు ఈ ఏడాదే కెన్నులోకి వచ్చాడు ఆ పిల్లడి తరవాత మళ్ళి ఆడ పిల్ల పెవెన్ను చ్చాను చదువుతోంది. ఆఖరి కుర్రాడు ఇంకా ఎలిమెంటరీ స్కూలు దాటలేదు. వీళ్ళందరినీ ఎప్పటికీ పి ఒడ్డుకు చేర్చుతానా అని రు మి లి పోతున్నాడూ మానవుడు!

ఇదీ ఆయన కుటుంబ భాగవతం ఏదో నాళ్ళ దొరికిందే చాలని అన్నీ ఏకరువు పెట్టాడాయన. చివరికి 'మీ ఎరికలో అరు వయన సమంధముం చే చెప్ప నాయనా' అని ముగించాడు.

రవి, పెద్దరాడపు గౌరవంతో ఆయన చెప్పినవన్నీ ఆదరంగా నిన్నాడు. తప్పకుండా తన చేతనయిన సాయం చేస్తానని హామీకూడా ఇచ్చాడు.

బోజనాలవేళ నిండిందంటూ ఆ భార్య భర్తలు పిల్లలతోసహా అటు వెళ్ళాక శ్రీదేవి, రవి రక్కంలో పడ్డారు.

వరాలమ్మా, వెంకటాచయ్య వేర్వేరు భోరణులలో నడిపిన సందాషణలని సమస్య వరుచుకోడంలో తొద్దిగా తికమక పడి ఆఖర్ని వారిద్దరి చుక్కాదాల్లా బోజ పడ్డాక చాలాసేపు నవ్వుకున్నారు.

ఆ మర్నాడూ భాగ్యమే పుచ్చులు పోసుకు పోదాని కొచ్చింది. చిన్న తను అంటికి వచ్చిన చనువును పురస్కరించుకొని తల్లి గులాబీమాత్రం తనకు మిగిల్చువని ప్రాణేడు వడింది శ్రీదేవి

భాగ్యం ఏ మాత్రం ఒప్పుకోలేదు.

తనకూ అవే యిష్టమని ఖచ్చితంగా చెప్పేసింది. చిన్నబోయి శ్రీదేవి వదనాన్ని మూసి ఏదో సాధించినట్టు సంతోషించింది భాగ్యం.

ఈ ఒక్క విషయంలోనే కాదు. శ్రీదేవి ఇరుకున ఒక్కటై ప్రతిదానిలోనూ మొండితనంతో 'నీకూ నాకూ టాటి' అన్నట్టు వ్యవహరిస్తోంది భాగ్యం.

ఆ పిల్లతో నాకేమిటనుకోడానికి వీల్లేక పోతోంది శ్రీదేవికి. అది సాధ్యంకాదు కూడాను.

వచ్చిన చిక్కేమిటంటే వీరీరుపురి ఇళ్లూ ఒకే యజమానివి. ఒకే ఆవరణలో ఒక దానివక్క ఒకటి కట్టాడాయన. ఎప్పుడో ఆ పెంకుటిల్లు కూడా డాడావేసి రెండిళ్లూ కలిపేయ్యాలని ఆయన స్నేహం. రెండు ఇళ్లకీ కలిసి ఒకే కుళాయి ఒకే బాత్ రూమ్మా ఉన్నాయి.

మరో బాత్ రూమ్ త్వరలోనే కట్టిస్తానని ఇంటి యజమాని వాగ్దానం చెయ్యటం వల్లా, అంతకంటే మంచి ఇల్లు ఆ చిన్న పూర్ణో దొరక్కా తప్పనిసరిగా ఆ ఇల్లే కుదుర్చుకున్నాడు రవి.

అదే ఇప్పుడు భాగ్యం వధకాలకి వీలు కలిగిస్తోంది; శ్రీదేవికి ముక్కట్టుకుంటోంది. తెల్లవారనివ్వదు — కుళాయిదగ్గర ప్రత్యక్షమయిపోతుంది బిందె వెనక బిందె నింపుతూ శ్రీదేవిని కాసి వారి పనిమనిషిని కాసి చెంబుడు నీళ్లు పట్టుకోనివ్వదు.

'ఇనేమిటంటే', 'ఎవ్వటినింకో' వుంటున్న వాళ్ళు ముందు మాది వంతంటుంది. అసలలా అడిగిన్నాడు మరి రెచ్చిపోయి వంతం కొద్దీ బిందెత్తుకెళ్లి తూములో పారేశాి మళ్ళీ బిందెట్టుకొచ్చేది కూడాను.

ఆనుభవం తెని శ్రీదేవి ఆ బిందెవక్కకి నెక్కి తను పట్టుకోలేదు; గట్టిగా గొంతెత్తి గద్దించా లేదు, పైకి అలా చెయ్యటం అలాగననం చేసే పనుకుంటుంది.

ఇక ఇంట్లో ఉన్న చుక్కంటూ లేకపోయిన ఊగాన, శ్రీదేవి పీసీక వారాయింతుకు పోతున్న సమయాన, వరాలమ్మ దయతలచి బయటకొచ్చి 'పోసితే అమ్మాం గా ఒక్క బిందె పట్టుకో నివ్వు' అంటుంది ఉపద్రవంగా; ఎంతో ఉపకారం చేస్తున్నదానిలా.

కుళాయి యుద్ధం ముగిశాక బాత్

రూమ్ దగ్గర సమరం మొదలు!

శ్రీదేవికి ప్రాద్దునే స్నానం చేసి పూజ చేసుకోవటం అంవాటు. ఈ వసులు ఉదయం ఏడు గంటల్లోవల తెముల్చుకుని కాసే తాగియ్యాలి. లేకుంటే తలనెప్ప వచ్చేస్తుంది. అదో శాపమామెకు.

అదెలా కనిపెడుతుందోగానీ సరిగ్గా శ్రీదేవి స్నానానికి వచ్చే వేళకు ఒక్కయిదు నిమిషాలు ముందుగా తానూ స్నానానికి సిద్దమయి పోతుంది భాగ్యం. కూనిరాగాలు తీస్తూ, అవశ్యతలతో వచ్చిరాని పినిమా పాటలన్నీ పాడకుంటో వక్కా అరగంట గ్గానీ జలకాలాడ్డం ముగించదు.

అంతేనా? — తనదవగానే రత్నాన్నీ, రత్నం తరవాత చిన్న చెల్లెల్నీ ... ఇట్లా వరసాగ్గా అందర్నీ గొలుసుకట్టుగా స్నారాల గదిలోకి తరిమేస్తుంది.

చొరవగా దూసుకుపోలేని శ్రీదేవి బేలగా చూస్తూ వుంటుందంటే! ఏడుగంటలు ఇట్టే దాటిపోతాయి. ఎనిమిది మీదికి చిన్నముల్లు జరజర సాకిపోతూ వుంటుంది. దానికంటే వేగంగా శ్రీదేవి తలనెప్పి పెరిగిపోతూ వుంటుంది. తలబద్దలయి సోషవచ్చేసింది వచ్చేస్తున్నట్టుంటుంది.

ప్రాణం కడబట్టే వేళటికి ఆవద్దాం దివులల్నే వరాలమ్మో లేక వెంకట్రామయ్యగారో ఆమె అవస్థని కనిపెట్టి కలగజేసుకుంటే తప్ప శ్రీదేవికి ఆ హింస నుండి విడుదల కాదు; శ్రీదేవి వంటగ్గానీ

స్నానానికి గానీ ముక్తీ మోక్షమూ లభించదు.

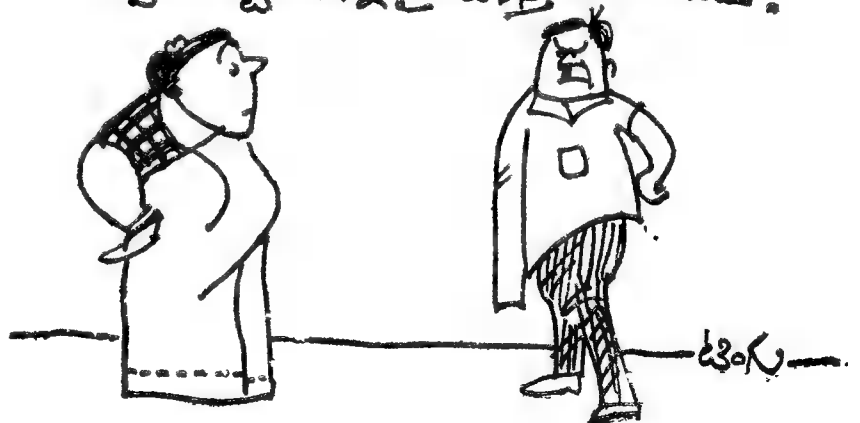
వరాలమ్మ మహా గడుసు. అవిడెప్పుడూ తన పిల్లల్నే వెనకేసుకు వచ్చేది. ఇన్ని తిప్పలు పెడుతోన్నా కూతురెప్పుడూ గట్టిగా మందలించి ఎరగదు. చూసి చూడినట్టు ప్రవర్తించేది. ఎదురు తనముద్దుల కూతుళ్ళ బారినండి శ్రీదేవిని రక్షించిన ప్రతి తడనా, 'మేము కాబట్టి ఇంత బెడార్యం చూపిస్తున్నాం' అన్నట్టు మాట్లాడేది.

అసలు శ్రీదేవి ఇంటిముందున్న పూదోటని తను స్వంతం చేసుకొన్న చతురతా, నీళ్ళకు గూడా వంతులేసిన చాకచక్యమూ తన అతి తెలివి తేటలతో కూతుళ్ళకు నేర్చి పెట్టింది ఆవిడే. ఆ పిల్లల ఆకతాయితనం హద్దు మీరటానిక్కార్థం గూడా తల్లి వత్తానీ చూసుకునే.

సూత్రధారి తనయినా ఆ విషయం బయటపడచేద్దే కాదు తెలివిగా. వెనగ్గా తన పిల్లల చేష్టలని ఎగనన దోస్తూ ముందుకొచ్చి శ్రీదేవిని ఆదుకొని పెద్ద మనిషిలా నటించేది. అదేమీ తరహా మరీ!

ఎంతకీ మేవకురాలయిన శ్రీదేవిని తమ చేలికింద నొక్కివంచాలనే తాపత్రయం లెప్పు, అటువంటి పెంపకంలో పెరిగిన పిల్లలు అమ భావి జీవితంలో అదే మూర్ఖత్వం మూలంగా ఎని ఇక్కట్లుల

గుచ్చుకోవుదనంటి చిమాటచెట్టి! - గుచ్చుకుంటున్న బట్టల కుట్టడంకన్నా ట్రైలమక్కిస్తే ఇంటుంటేమో!

టింగు

దీర రోగులకు

ఉత్తమ వైద్యము

నపున కల్పము, లక్ష్మణము, హస్తవయోగము, అనంతపురి, ఉల్లిపాడు (దమ్మ), బోధాచలం, చెవుడు, కడుపు

గొప్ప, కమ్మ, బల్ల, వర్మవ్యాధులకు పోస్తలు

వ్యాధి కూడా వైద్యము చేయబడును.

శ్రీబాలాజీ వైద్యశాల, డా. పి. కుమారస్వామి

దేవర : పి. వి. రోడ్ తెనాలి. ఫోన్ : 551

ప్రాంత 9-డి, శివాజీ స్ట్రీట్, మద్రాసు-17

35 సం. అనుభవం

పరిచయము బుద్ధులు పజ్జకుటు

మొదలగు వ్యాధులకు ఆపరేషన్

లేకుండా గ్యారంటీగా బాగుచేయుటకును

అందుకై

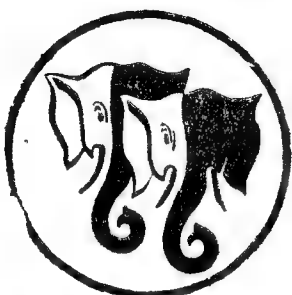
గౌరీగుడి నయ బస్ డిపో వద్దలం,

రామమందిర్ రోడ్, హైదరాబాద్-12 ఆంధ్ర

ఫోన్ ఫోన్ : 42870 ఇంటి ఫోన్ : 38344

సరసమైన

ధరకి వస్తాయి?

టైన్ టసర్స్

డ్రీల్ టూల్స్, పాస్టెల్ టూల్స్, గాల్వనైజ్డ్

అనుభవము మొదలైనవి

మధుర మిల్స్

మధురై, దక్షిణ ఇండియా

demons-1841 A TEL

స్వయం కృతం

పాలయేదీ ఆమచుట్టా పున్న వారి జీవితాన్ని కూడా ఎంత సరకం చేసేదీ బహుశా ఊహించి వుండదామిది.

ఇంత పైదానా వదుతోన్న భర్తతో చెప్పుకోవాలన్న యోచనే కలగలేదు శ్రీదేవికి. చిన్న చిన్న విషయాలు అడవాల్లే సరి పెట్టుకోవాలి గానీ, దండిచేసి మగవారల్లాడా తీసుకువెళ్ళటం అనవ్యమైన పని అమె ఉద్దేశ్యం.

కానీ శ్రీదేవి చెప్పకుండానే రవికి గూడా భాగ్యం చేస్తున్న కొంటెచేష్టలు చూచాయగా, లీలగా అవగతమనుతూనే ఉన్నాయి గానీ అంతగా వట్టింనుకునేవాడు కాదు, ఆ వ్యవహారం ఆ స్థితిని దాటి ఆతని ఎట్టెదురుపై నిలిచింది.

అదెలాగునంటే—
పూరికే కూర్చునేకంటే ఓ వ్యాసక మంటూ ఉంటే మంచిదేనని కూతురితో రాజీకొచ్చి భాగ్యన్ని కాలేజీలో చేర్చిందాడు వెంకటాచార్యులు.

దానితో ఇంకా ఆ పిల్లకు వట్టవగా లేకుండా పోయాయి. అసలే సంగర మెక్కువ. ఇప్పుడది ప్రితిలలు కూడా వేస్తూంది.

సుదులు రింగుల్లా వడలా జాట్టు కత్తి రింది వేజులెనుతో అలికిస్తోంది. చెంపల దగ్గర ఒక పాము వెంట్రుకల్ని గలికి వదిలేస్తుంది. 'బిబ్బో పెప్పిల్'లో డ్రాయింగ్ గీసినట్టు కంటిరెప్పల్ని నలస చేస్తూంది. అతి జాగ్రత్తగా బుగ్గలకి రోజుపోడరూ, పెదవులకి లిప్స్ క్రిక్కు అద్దుతుంది. టైట్ గా బొడ్డు కిందికి చీర కడుతుంది. చెనకా ముందూ బాగా పెద దిగిపోయిన చేతుల్లేని బ్రాసియల్ జాకెట్ తొడుగుతుంది. గుండెల ఎత్తు కనబడేలా ఒంటపొర పమిట వేస్తుంది. ఆ పమిటయిన మూరెడుండి భుజం చివర నుండి గజ్జాయియూ జాకెట్ తొనంటూ ఉంటుంది.

గంటల తరబడి చేసుకొనే ఈ మేకప్ సంతా కాలేజీ వదువుకేనట పాపం!

ఆమె ఎన్ని పోకిళ్ళుపోయినా ఎవరికీ అభ్యంతరం లేదుగానీ ఆ ఆకారంతో మొక్కుల్ని పరీక్షచేసే నెపంమీదా, వాట్లాకి

నీళ్ళుపోసే మిషమీదా, వరందాలో పేదరు చదువుకొనే రవి ముందునించీ చిన్న చిన్న అడుగులు వేస్తూ వయ్యారాలు గుచ్చు రిస్తూ వదిసార్లు తిరిగేది.

ఒక్క గాలిలో తియ్యని కబుర్లు చెప్పకుండామనే అభిలాషతో సాయంత్రంపూట దాబామీదికి చేరిన శ్రీదేవికి రవికి అవంటరి తనం మిగలలేకండా, అదే అదనుతో పుస్తక మొకటి హస్తభూషణంగా తీసుకుని సైకి చేరుకునేది

పెరట్లో స్నానానికో మరో ముగిసేదో రవి రావటాన్ని చూసిందంటే సరి—తనూ ఏదో పనున్నట్టు పెరట్లోనే తవ్వడేది. 'ఆ డర్టీ నీళ్ళు ఇంకా కాగనే లేదా అమ్మా కాలేజీకి ట్రైచుయిపోతోందే' అంటూనో, 'కూండ్ ఒకసారిటిచ్చి వెళ్లనే రత్నా కాలేజీకి వేళయిపోతుంది.' అనో, 'నైన్ గంటలయిపోయింది ఇంకా వంట వనే లేదా అమ్మా నేను కాలేజీకి వెళ్ళాలి తెలిదా?' అని అడస్తూనో బంగమా చేస్తూండేది.

ఆ పద్ధతయోగా లెంత వికృతంగా ఉన్నయ్యో ఆ అమ్మాయికయితే తెలియలేదు గానీ, ఎంటూన్న రవికి అని వెగటుగా వుండేది 'ఈవిడ కాలేజీ చదువు వెలగబెడుతుందని చాలుకునేందుకు సంపూర్ణంగా ఏ బాషకీ చెందని ఈ పేడి ముక్కలు విదర్శనాలు కాబోయి' అనుకుని ముగిముగిగా నవ్వుకునేవాడు.

అతని చిరునవ్వులని అపార్థం చేసుకొన్న శ్రీదేవికి ఆ ఆగహం అదుపులో ఉండననేది ఎన్నయినా ఓర్పుకున్నది గానీ ఈ దురాగతాన్ని మాత్రం నహించలేకపోయింది శ్రీదేవి.

ఎంతయినా ఆడ హృదయం కద! తన నాభుడికి ఎర చూపి వల విసిరే మరొకతే నీడనయూ భరించగలదా?

రవిలో భాగ్యం ఆగడాలు తొలినుండి తుదివరకూ వర్ణించి వెప్ప; ఈ ఇంట్లోనించి మానెపోవమంటే అని గునిసింది శ్రీదేవి.

రవి తేలిగ్గా నవ్వాడు 'ఓస్ ఈ మాత్రం దానికి బంగారమంటే ఇల్లు వసులుకుని పారిపోవలమా? ఇంపాజిబిల్' అన్నాడు

'మరయితే ఆ అమ్మాయి నన్ను ముప్ప

తిప్పటా పెడుతూంటే విప్పాళ్ళు పడి వుండమంటారు ?' ఉక్రోశంగా అన్నది శ్రీదేవి.

రోషంతో ముక్కుపుటాలు పెద్దవయి ప్పిరగ కందిపోయిన బార్య మొహం రుకీ నవ్వు తెప్పించింది. కానీ అప్పుడు నవ్వుతో వింత ప్రమాదమో తెలుసుకోలేక. బలవంతాన పెదవులు దిగించి రాబోయే నవ్వు నావుకున్నాడు రవి.

'అది కాదు శ్రీ... ఆ అమ్మాయికి నిన్ను కష్టించే వీరు, మనమే అందరివ్వకుండా వుంటే సరి. అని రెచ్చగొట్టే వాళ్ళే వరూ లేకపోతే కౌన్నాళ్ళు, నానీ ఆ అమ్మాయంతట ఆ అమ్మాయే అద్ది తెచ్చుకుని చోలికి రావటం మాను కుంటుంది. అలాంటివారికి నీ రాయి న మందు అదే.' అనునయంగా నవ్వుజెప్ప బోయాను రవి.

'అదెలాను? నీళ్ళు పట్టుకోటం మానెయ్యటంబారా? స్నానం చెయ్యడం మానెయ్యటంబారా? అవి కూడా మీరే చెప్పండి' రెట్టించింది శ్రీదేవి వ్యంగ్యంగా.

'దినుదీ... రుబాయి దగ్గర బాగ్యం ఉన్నప్పుడు నసిమనీతో బయటనించి రెండు దిండెల నీళ్ళు తెప్పించుకో బాకే రూఫ్. భాళి లేనప్పుడు పంట యింటి తూము దగ్గరే స్మారం చేశోయ్...' ఉపాయాలు చొరక్కే బార్య తరచి అడిగినట్టు చెబుక్కోకుండా చెప్పేవాడు రవి.

శ్రీదేవికి మందుకొచ్చింది ఇంక ఉండ బట్టలేక తను దేనికూ నిజంగా అలవాడి పడుతున్నదో వెళ్ళాక్కేసింది. 'అవును నేను గతిలేనట్టుగా బయటనించి నీళ్ళు తెప్పించుకుంటారు, ఇంట్లోనే స్నానమూ చేస్తాను; ఆ పిల్ల మాతం మహాదాసే సావిత్రీలా బొడ్డి, హాకీ, దాదా అన్నీ ఆ రెండింటినీ అనుజనిస్తే వుంటుంది. పోయిగా ఇంకా పాగ్గ అలంకారం చేసు కొని మీ ఎడమ కళ్ళ కింపుగా పదావు, జేష్టు వుంటుంది' శ్రీదేవి కంఠం అవ్వబోకే తుదొమ్మరుకొంది.

రవి కలవరపడడు. 'శ్రీ! నేను ఆ అమ్మాయి పెరివేషలరే చనిందిపోతాను కుంటున్నావా?' అన్నాడు శ్రీదేవి చుట్టూకి అత్తి కళ్ళలోకి చూస్తూ.

శ్రీదేవి నీళ్ళ దికిన కనులెన్నర్ని వాట్టు

కున్నది. సందేహంగానే తం కొద్దిగా అడ్డంగా వూపింది.

'లేదు కానీ బురగొడ్డుకి విషం లేదని తెలిసినా పామన్న జెడురులో దూరంగా పోమా? నా భయం నాదే' అన్నది గద్గడికంగా.

బర్త నిజాయితీని శంకించటం లేదు శ్రీదేవి. కానీ ఆ పాపిష్టిపిల్ల బాగ్యం... తన కాపురానికి నీళ్ళు తోడాలని చూస్తున్నదే ఏం చెయ్యటం?

ఏంత నిగహవంతుడయినా 'వనిత తనంత తా నంది చెప్పిన...' ముక్కు చూసుకు తనను చేసుకొనే మహామహా మహర్షులంతటివాళ్ళే, కాలుజాని తప్ప టనుగులు వేశారని కావ్యాలు చెబు తున్నాయే... ఉప్పు, పులుపు తింటున్న తన భర్త అనగా ఏంత? ఈయనేం ప్రవరాఖ్యుడ? అవర శ్రీరామచంద్రుడ?

శ్రీదేవి నంకయాన్ని మబ్బగమ్మ నట్టున్న ఆమె మొహంలోనే చదువు కన్నాడు రవి.

జాలిగా నిట్టూర్చి, 'నా నైతిక విలువల మీద నీకింత అనిశ్చాసమున్నదని ఇప్పుడే తెలుసుకున్నారు శ్రీ... మనస్సు దృఢంగా ఉండలే గా, ఇంతకుమించిన వన్నెలనీసిన క రల్లి ఇంటా బయటా చాలమందినే చూశాళ్ళను'

'అరే ఈ వాడ వివాదాటమనేకెందుకు... మహా షల్క త్వరలోనే చూసుకుందాంలే' అన్నాడు గంభీరంగా.

కంగారుపడింది శ్రీదేవి. 'కుళ్ళంకంకు లోసునున తన మనస్సు నతడు పసి గిట్టాడు.'

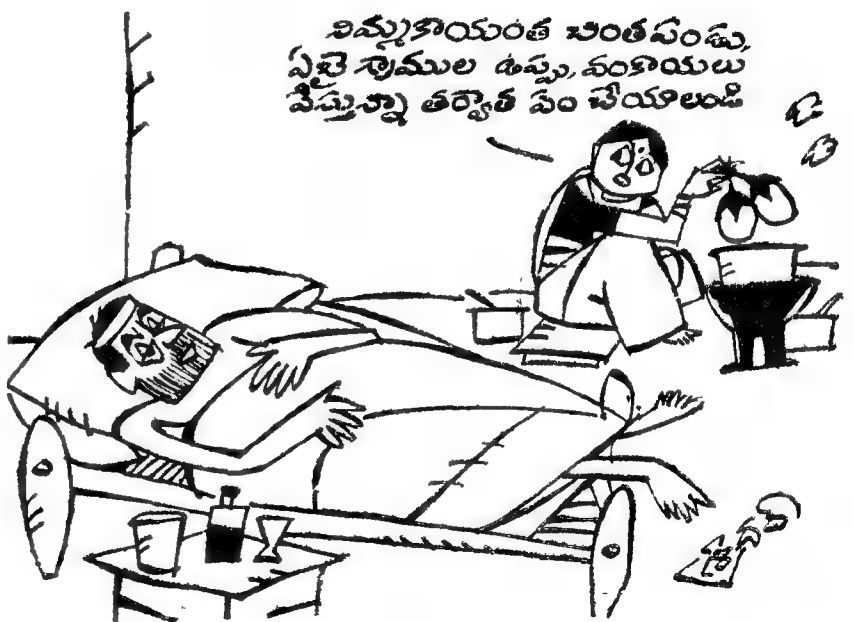
'అబ్బే. మీ మీద నాకు... నాకు నమ్మకం లేక కాదు...' అంటో గుం గజాబాడుతో ఏదో సద్దుకోబోయింది.

రవి ఆమె ఆందోళన అర్థం చేసు కున్నాడు. 'నిన్నగక మొన్న తన జీవితంలో అడుగెట్టిన పాదాలు తన గుణాల్ని అంచనా వెయ్యగల వ్యవధి ఏదీ?' ఈ ఊహతో శ్రీదేవిపట్ల అతనికి ఆర్థికత కలిగింది.

ఆమెనిక మాట్లాడుకోవ్వలేదు రవి. దగ్గరగా వాత్తుకుని ప్రేమగా తల 'మి రానా. 'పిల్లి శ్రీ... నిన్నిరంగులేస్తే మాతం కాకే చిరుక అవుతుందా...? గౌరింక దాని బతకదుతుందా? ఈ ముచ్చి బంగారాల్ని, నా స్వర్ణ సత్రువు... నా శ్రీ కాలిగోకి పోటి రానివని వాకు తెలియదా?' అంటో బిజ్జ గించాడు.

మందుకుండు ఎలాగయినా మారని ఆ సుడియకొమా, తం శ్రీదేవి మనసులోవున్న అనుమానాల్ని పటాపంవలయిపోయాయి.

(ముగింపు పైవారం)

నిమ్మకాయంత బంతపంపు పిల్లె శుముల ఉప్పు, పంకాయలు వేస్తూన్న తర్వాత పం చేయాలండి

జరిగిన కథ

మధురరావు ఆ హాల్లోకి మూలుమాస్టారిగా నేర్చాడు. ఎవరికో ఉపకారం చెయ్యసో? అతను కుక్కకాటుకు గురి అయ్యాడు. బామ్మగారు అతన్ని యింటికి తీసుకువచ్చింది. అనురాధ తొలి మాపుల్లోనే అతన్ని ఆకర్షించింది. ఆమె తండ్రి అభిప్రాయం ప్రకారం అతను ఆ యింటాల్లోనే వుండిపోవలసి వచ్చింది. ఆ రోజున తూలుతూ నచ్చాడు మధురరావు. అతనుకూడా తన తండ్రిలాగా తాగునీరు అందుకుని విచారించింది అనురాధ. అతనికి హితబోధ చేసింది. మధురరావు తనని తెలుసుకున్నాడు ఆ తర్వాత అనురాధ అతనికి మరింత చేరువైపోయింది.

5

✱ తెలివూల వెన్నెలలో తడిసినట్లుగా ఉంది. పట్టుతేనే మధుర్యం గొంతులో నిండినట్లుగా ఉంది పరిమళాల సురగల్లో ముగిసినట్లుగా ఉంది. వీణా స్వరంలో కలిసి కరిగిపోయినట్లుగా ఉంది. అది తియ్యని అనుభవం. మైమరచి పాట్యమాడుతున్నట్లు నుభూతి.

కొంతసేపటికి స్వహా వచ్చింది అతడు మంచం ప్రక్కనే కుర్చీలో ఉన్నాడు. రా వైపు వాత్సల్యంతో చూస్తున్నాడు. నేనలా ఎంతసేపు ఒళ్ళు తెలియకుండా ఉన్నానో మరి! — తలచుకునేసరికి తరువు పగ్గలో ముద్దలా ముడుచుకుపోయింది.

పైకి లేవబోయాను. 'మరి కొంతసేపు విశ్రాంతి తీసుకో రాధా!' అన్నాడతను. 'ఫర్వాలేదు. లోపలికిపోయి పడు పంటాను. మీకెంతో శ్రమ యిస్తున్నాను...'

'శ్రమేముంది? తనస్సులోవున్న దేవతకి మారువుడు సేవ చేసినంత తృప్తిగా ఉంది నాకు...'

'...చిరుగాలికి కూడా రెప రెపలాడే చిగురుటాకులాంటి దాన్ని. నా కంఠటి భాగ్యమా!'

'ఆ చిగురుటాకుకున్న విలువ నేలరాలిన ఎండుటాకుకు లేదు. విశాల విశ్వంలోకి తలెత్తి ధైర్యంగా చూడగల శక్తి, సామర్థ్యము ఆ చిగురుటాకుకే ఉన్నాయి...నీలో తాదాత్మ్యం కాగలశక్తి అణువణువునా పేరుకొని వుంది...నీణాగానంలో విన్ను నీవే మర్చిపోగల ప్రతిభ నీలో ఉందని నా నమ్మకం. మరి, రేపు సాయంత్రం ఐదు గంటలకి నా చెవులు రిక్కించుకు కూర్చుంటాను. సరేనా!...'

అతడు నా మనస్సును చదవగల ప్రతిభా వంతుడా! నేను తల పంకించాను.

గ్లాసు తీసుకొని వెడదామని అటు వెళాను. అంతవరకు నాకు గుర్తు లేదు — అతడు పాలు త్రాగలేదని!

నా మనస్సు చివుక్కునుంది. 'అయ్యో! పాలు చక్కారోపాయాయి'

'అవును. నీ ఆవేశంలా!' అతను నవ్వాడు

'సోనీ, మల్చి వెచబెట్టి తీసుకువస్తాను' 'వద్దు. చల ని పాలే త్రాగుతా నీవేళ. అదే నాకీష్టం!'

ఒక్క క్షణం ఆగి, 'అమ్మో, మీరిక విద్రాహింది.' అని వెనుదిరిగాను. 'బడ్ నైట్!'

వెనక్కి తిరిగి చూసాను. అతని మధుర మందహాసం నన్ను వివశురాలి చేస్తోంది. మరొక్కక్షణం అక్కడాగితే ఏం పిచ్చి పని చేస్తానోనని భయం వేసింది. చటుక్కున బయట కడుగు పెట్టాను.

'గుడ్ నైట్!'

ఇంట్లోకి వచ్చేసరికి అంతా గాఢ నిద్రలో మునిగి ఉండటం కనిపించింది. అప్పటికే పన్నెండు దాటింది.

ఏదో లజ్జ ఒళ్ళంతా కళ్ళు చేసుకుంటోంది. దాన్ని మత్తుగా మధురంగా మార్చుకుంటోంది మనస్సు. మధురమే రాగ మేదో కంఠంలో శృతి చేసుకొని వాకలుకట్టి ప్రవహించబోతోంది.

మరు క్షణంలో నా కనురెప్పలు చల్లని తల్లి వెచ్చని స్వర్ణకు బరువెక్కిపోయాయి.

ఆ మధ్యాహ్నం 'శారద'ను బయటకు తీశాను. అమ్మ చేతుల సలంకరించిన వీణ 'శారద'. నాన్నగారు అమ్మను 'శారదా సరోజిని' అని పిలిచేవారు. తెలియనివాళ్ళు 'శారద' అనే మరో వ్యక్తి మా యింట ఉందనుకోవటం కద్దు. తెలిసినవాళ్ళకు అమ్మ 'శారదా సరోజిని'గానే తెలుసు.

ఇరవై ఏళ్ళ పైన శారద నిర్విరామంగా మనోజ్ఞ మధుర్యంలా పొడి పొడి, అమ్మ అన్నమయంతో ఒక్కసారి మూగవోయింది. అమ్మను కోల్పోయాక శారదను చేతుల్లోకి తీసుకునే ధైర్యం నాలో లేకపోయింది.

నా వీణ 'రాణి'. వాణీ శారదలపై నా పాధన సమానంగా పరాకాష్ఠ నందుకున్నా

'వాణి' మీద ప్రేమ—'శారద' మీద గౌరవము పెంచుకున్నాను.

తర్వాత జరిగిన దుస్సంఘటనలకి నాలోని సంగీతాభిలాష రాను రాను అడుగంటిపోయింది. వీణ ముట్టుకుంటే కన్నీరు పొంగి వచ్చేది. మిన్నేటి నీట ముంచేది. పల్లవి పూర్తిచేసి అనుపల్లవి అందుకునే లోపల కంఠం జీరపోయేది. ఆ తర్వాత దుఃఖంతో దిగజారిపోయేదాన్ని. మామూలు స్థితికి వచ్చేసరికి రెండు మూడు రోజులు పట్టేది. దానితో వీణా సాంగత్యాభిలాష నాలో బుర్రమైపోయింది.

నే నొక తున్నపట్టిన యంత్రంలా మూలబడిపోయాను. స్వందేశక్తి లేని వీణా తంత్రంలా నిన్నే జీతురాలి నైపోయాను.

ఈ నెంధి సమయంలో న్యూతి వాన కురిసింది. ముత్యపు చిప్పలు వంట పండించు కున్నాయి. పాల వెన్నెల కురిసింది. చక్కోరాలు గొంతు నింపుకొని మధురగానం చేసాయి.

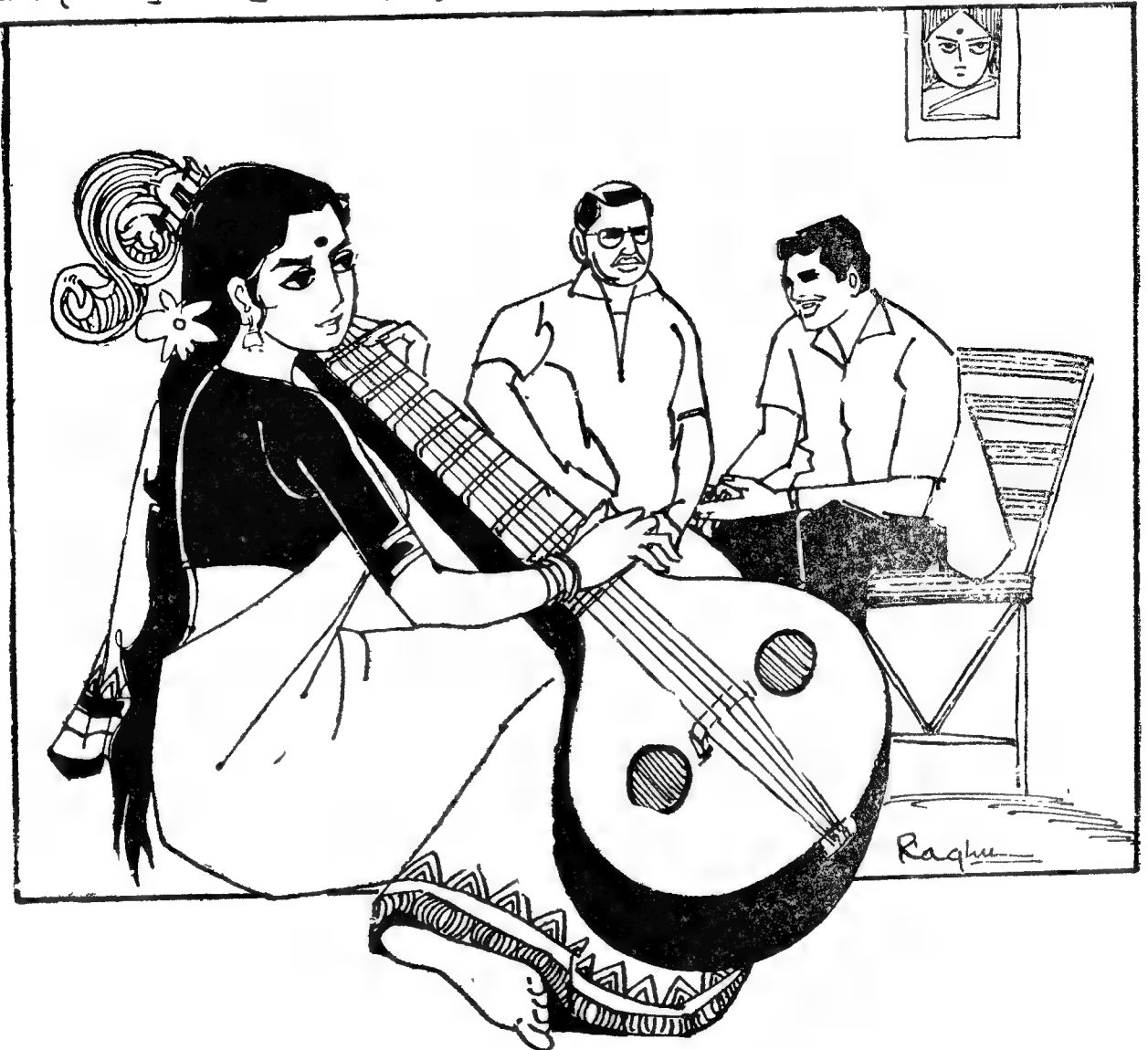
అతని రాక నాలో-నా చుట్టూ లండమైన మలుపును తెచ్చింది. నిరుత్సాహాన్ని పారద్రోలింది. ఆత్మనిశ్చయాన్ని ఎగసన ద్రోసింది మనఃస్థైర్యాన్ని పాడుకొలిపింది. అడుగంటిన అభిరుచుల్ని పైకి తీసి ప్రోత్సాహంతో ముందుకు తీసుకుపోతోంది.

'శారద'ను చేతిలోకి తీసుకున్నప్పుడు గత స్మృతుల ప్రభావం ఆట్టే సేపు లేకుండా అతడు ప్రసాదించిన ఆత్మశక్తి ఎన్ను నిలదొక్కుకునేలా చేసింది. నేను కన్నీరు

పెట్టటం అతనికిష్టం లేదు. అతనికిష్టం లేని పని నేను చేయలేను! ఏమిటో ఈ అనుబంధం! ఎక్కడికో ఈ ప్రస్థానం!

వాణీ శారదలను శుభంగా రుచిచి తంఱుల్ని శుతిచేసి సిద్ధం చేసుకున్నాను. నవ్యకళలతో అవి మెరిసిపోతుంటే నాలో ఉత్సాహం పుంజుకుంది. ఎడమ చేతి వేళ్ళ మీద గాట్టు ఇంకా లలానే ఉన్నాయి, ఎనిమిదేళ్ళ పయస్సులో వీణపట్టిన నాచేతి వేళ్ళకు వీణారంఱులు వర్తవికాపు

బదు గంటుకి అలను బడినుంచి వచ్చాడు. బట్టలయినా మార్పుకోకుండా ముందుదానిలోకి వచ్చి ఒక్కడ శారదా వాణుల్ని చూసి భ్రష్టిగా తల వంకించాడు. నామాపుల నెదుర్కొన్న లగని కళ్ళలో

అశుభం వలెనాడు ముందు:

నాన్నగారు ఏదీ చరిత్ర కున్నాంకా వికరించారు. అతడు శ్రద్ధగా తకచి తరచి ప్రక్కండిగి అమ్మ గానకలా నైపుణ్యాన్ని తెలుసుకున్నాడు. ఆయన కంఠం గాఢదిక మధురంతో అతను ప్రస్తావన మార్చే పాడు. తనలోని నిగహాన్ని తోటివారిలో సాడుగొలపలం అతనికి వెన్నతో పెట్టిన విద్య!

అమ్మ పోటోకి, శారదకి, వాణికి కూలతో—చినుపు కుంకుమలతో పూజచేసి పారతి నిచ్చాను. ఆగకు ధూనంతో ఇల్లంతా కరిమలించింది.

లోవలగదిలో పిన్ని—నాకు ఎదురుగా అతను, నాన్నగారు, రాజు, రవి, బామ్మ ప్రక్కగాను కూర్చున్నారు. వీధి అరుగు మీద మరికొందరు సమావేశమయ్యారు.

ఉన్నపాంతో సంగీత పాటలం నాలో రంగరించి పోసిన 'అమ్మ' వా గురువు. పోటోలోని మాతృమూర్తి రాగమయి దృక్కులు నాపై ఆశీస్సులు కురిపించాయి. ఆ దేవత కంజలి ఘటించి—శారదాదేవికి మ్రొక్కాను. కళ్ళలో అలనాటి కలకలం బారింది. అతని చూపుల్లో వివరేని ముప్పన—ఓదార్పు కలిగించింది.

నిన్నడో ఎడజాసిన ప్రియసఖిని అందు కున్న ఉద్యోగంతో 'శారద'ను చేతుల్లోకి తీసుకున్నాను.

రా గ ధా ర

ముత్తుచ్చయి దీక్షితులవారి పిమ్మేశ్వర కీర్తనతో వా వంగిత కచేరి ప్రారంభమయింది!

“వాతాపి గణపచిం బజేహం—

వారణాశ్రమం పరవ్రదం శ్రీ వాతా||’ అనువల్లవి అందుకునేవరికి నాలోని భయరంకోచాలు పటానంచలయి పోయాయి. ‘శారద’ నన్నింకా తనలో కిముడ్చుకుంది. వా హృదయం లయబద్ధంగా పర్చించింది. హంసధ్వని రాగంలో వా మనస్సు తాదాత్మ్యం చెందింది.

“భూతాది సంసేవిత చరణం—

భూత భౌతిక వ్రవంచన భరణం—

వీత రాగిణం విమత యోగినం

విశ్వకారణం విఘ్నవారణం ||వాతా||’

నిభిడమైన అంతరాహ్వాని వీడో నా కంఠంలో పొంగుతున్నట్లు సుభూతి! పరివరాల స్మృతిలేని తాదాత్మ్యస్థితి! నా వీడలో పయనిస్తున్న వీణాస్వన ప్రవంతి. అంతకుమించి ఎప్పుడు చరణం అందుకున్నానో వింతపేపటి కీర్తన పూర్తి చేసానో నాకు తెలియదు. పిమ్మేశ్వర దివ్య రూపం నా మనో వేదంముందు ప్రత్యక్షమయింది. నాలోని భయాలన్నీ పటానంచలయ్యాయి.

కావ్యాన్వృతి కలిగేవరికి వా స్థితికి

నాకే అశ్చర్యం కలిగింది:

‘నా బంగారు కొండ పీకేమిటి కూకే కన్నుల్ని మిరిసాయే తల్లి!...’ అంటూ బామ్మ తన చీర చెరగుతో నా కట్టుకుడిచింది. నే నెంతమందిలో తలయెత్తలేక ముకుళించుకుపోయాను. నా క్రోధిటి చూపుని అతని అభినందనగా వెలిగే చిరునవ్వు మృదువుగా స్పర్శించింది. మానన సరోవరాన్ని దర్శించింది.

తర్వాత సరస్వతి ప్రార్థన ప్రారంభించాను. దీక్షితులవారు రదిరించిన ఈశ్వరి అంటే అమ్మకు ఎంతో పీఠం.

“...దరహాస యుత ముఖంబు రుహే

అద్యుత చరణాంబు రుహే—

సంసారి భీత్యాపహే—

నికల మంత్రతాక్షర గుహే ||శ్రీ||

శ్రీ సరస్వతే నమోస్తుతే—

చరదే పరదేవతే||”

దంపానవదనంతో సరస్వతీదేవి నా హృదయంలో పాక్షాత్కరించింది. నిర్వర్తి వేగంతో గానం పోగిపోయింది. చిరుపుల తల్లి నా కంఠంలో మరో వీణకు స్ఫురిచేసింది.

అతని కట్టు చిత్రంగా మెరుస్తున్నాయి. ఆ అకర్షణలో నా ఒళ్లు పులకలేత్తింది. బరువెక్కిన రెప్పలు రెవరెవలాడాయి.

‘ఎవరని నిర్ణయించేదిరా ని—

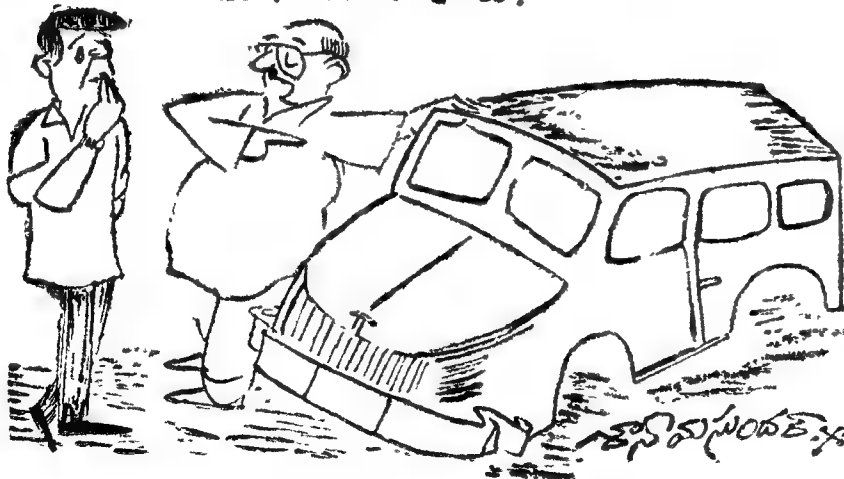
వైట్టా రాధించేదిరా? నరహరి! ||న||

దేవామృత పర్వీణి రాగంలో నా మనస్సులోని ఆరాధన పరిణతి నొంది ఖక్తి భావనతో నా గుండెలు నిండాలు. మాధవ మంత్రముతో రాజీవమయింది మనస్సు.

పరవశంతో గుండెలు పగిలిపోతున్నాయి. వీణ పై చేయివేస్తే కన్నీళ్ళు పొంగిపూయనుకుని భయపడ్డ నేను ఈవేళ పరవశంతో ఇలా తల మునికలయిపోతానని విన్నదా అనుకోలేదు. నా అంతశ్శక్తిని వెలికితీసిన వాడతడే! నన్ను రంజించజేసిన మాధవుడతడే! వా గుండెల్లో పొంగుతున్న ఆవేశం, భక్తిభావం నన్ను నిలవనీయకుండా చేసాయి. అత్యార్చనలో నా హృదయం స్పందించి, పులకించి నెలవరించిపోయింది.

ఆ పారవశ్యంలో అలుపులేకుండా మరో గంటసేపు అవలంబగా పాదగరిగాను సంతృప్తి చెందిన మనస్సుని మధురోహాలలో నెలపుకొని మంగళగీతం పాడి అమ్మ పోటోకి, వీణలకి పోరతి నిచ్చాను.

మో వాడని కాదు గానీ— ఘట్టి వాడెక్కడో.
విడువేల రూపాయలకే— ఓ బుల్ల కాదుని
చెలిపి వాడె శాడూ!

'...అభ్యాసము కూసువిద్య అని ఊరికినే అన్నారా పెద్దలు! సంగీతమే జీవితంలో ఒక భాగమయితే అంతకుమించిన లభ్యపట్నం లేదు. జీవితమంతా ధారపోసినా లభ్యంకాని ఈ నిశీప్త సంపద నీ పుణ్యాత్ములకో జన్మహక్కు. అటువంటిది బిడ్డకు శక్తిని ధారపోసిన తల్లి దేవత అన్న సాధారణ స్త్రీ కాదు. శక్తికి, నైపుణ్యానికి; ప్రయాగశీలతకు కొదవ లేదు కాని—మెలకువలు తెలుసుకోటానికి రాధకు గురు శుశూప్త కావల్సి వుంది డాక్టరుగారూ!...' అన్నాడతను.

బామ్మ నా బుగ్గ పుణికి పుచ్చుకొని చెంబులు నిమిరి ముద్దు పెట్టుకుంది. పిన్ని ప్రేమగా ఒళ్ళంతా నిమిరింది. నాన్నగారి ఉల్లాసానికి అంతే లేదు. ఇందరి ఆనందం కంటే అతని మాటలే నాకెక్కువ తృప్తి నిచ్చాయి.

'...చట్టంలో పెరిగిన వాళ్ళమ్మకు మంచి గురువును వెదుక్కునే అవకాశం దొరికింది. వాళ్ళమ్మ ఉన్నంతకాలం మా రాధకు ఆ కొరత లేకపోయింది. ఆ తర్వాత అంతా తారుమారయింది...' అవరాధిలా నాన్నగారు తల దించుకున్నారు.

'గతం వదిలేయండి ఆమె భవిష్యత్తు ఉజ్వలమయినది. దాన్ని మనఃపూర్వకంగా తీర్చి దిద్దవచ్చింది మనం!' అన్నాడతను.

మాటలు తూచి వాడినా ఎంత భావగర్భితంగా మాట్లాడగలడు!

అంతా వెళ్ళిపోయాక వాటుగా తీసుకు వెళ్ళి గుప్పెడు ఉప్పు దిప్పి తీసింది బామ్మ. నాకు ఆమె పిచ్చి బామ్మ. ఆమెకు నేను పిచ్చి తలిని

ఆ రాత్రి అతనికి పాలు ఇచ్చి రావటానికి వెళ్ళినప్పుడు నాలో అన్న మాటలు ఎప్పటికీ నాకు మరపుకు రాలవు.

'...రాజమహల్ వైభవం, కాశ్మీరీ లోయల సౌందర్యం, ఇజరాహా శిల్ప జీవకళ, కన్యాకుమారి దగ్గర అరుణ నంద్యలు—ఇవేవీ ఈనేళ నీవు వినిపించిన సుధురగావమంతగా నన్ను ముగ్ధుడిని చేయలేక పోయాయి రాధా!'

వీణ కచేరీ జరిగిన నాఁనుంచి రోజు రెండు పూటల అభ్యసించటం ఆలవడింది.

ఆదికాంఠం వచ్చింది అతనికి తీరికను తెచ్చింది. శలవు రోజుల్లో మూడు గంటల అద్భుత అతనవద్ద బ్యూషను చెప్పించు కుంటాము సాధారణంగా. హావోపర్కు పూర్తయింది. ఇంకా మూడుగంటలు కాలే దని శంకరాభరణ రాగంలో తాన వర్ణ మొకటి పారంభించాను.

అమృతాంజన్ గ్రేప్ మిక్స్చర్

పాప ఆరోగ్యానికి, సంతోషానికి దివ్యామృతం.

అజీర్ణం, వాయువు, కలతనిద్ర, వాంతులు, విరేచనాలవంటి బాధలు వెంటనే తగ్గిపోతాయి.

ఆకలి, జీర్ణశక్తి బాగా ఉంటాయి. పాపాయి ఆరోగ్యం బాగుపడుతుంది.

అమృతాంజన్ లిమిటెడ్

FDS AG 1660 TELB

‘సిమి నిన్నే గోరి మరులు కొన్నదిరా!
తామసము సేయక దయ జూడరా
గోపాల!’

విరజాక్షి నీపై!!

ఇదివరకు రాగాలాపనలో భక్తి భావంతో
నర్తనం లీనమైపోయేది. ఇప్పుడా అను
భూతితో వృందీస్తున్న హృదయంలో ఒక
సౌజన్యమూర్తి రూపం లీలగా మెదల
సాగింది. చలించిన మనస్సుని మధురభావన
ఏదో సెనవైచుకుంది. ఆరాధనతో నిండిన
మనస్సుకెంతో బలం చేకూరింది.

స్వప్నాలోకి వచ్చేసరికి రాజు, రవి
పుస్తకాలతో ఎదుట ప్రత్యక్షమయ్యారు.
ఓహోషనువేళ అయిందని గ్రహించాను.

ముద్దయిన ముంగుర్న తడి ఒత్తుకొని
నేనూ బయలుదేరాను.

రాజు దగ్గరగా వచ్చి రహస్యంగా అన్నాడు.
‘అక్కా! మేస్టారి గదిలో ఏదో గమ్మత్తు
జరుగుతోంది.’

అంతుపట్టని కుతూహలంతో ఏమిటని
అడిగాను.

‘ఏమో మరి? గదికి మధ్యగా ఏదో తెర
కట్టారు. ■ తెర వెనకాల ఏం చేస్తున్నారో
తెలియదు.’

‘...నేను తొంగి చూడాలనుకున్నా నక్కా!
ఐనీ, చూస్తారు చూస్తే?...’ అన్నాడు
రవి.

వీళ్ళ మాటలతో నా కుతూహలం
మరింత పెరిగింది. ఆ గది చేరుకునేవరకు

రా గ ధా ర

క్షణింసేపు నిలబడలేకపోయాను.

మా హడావిడికి అతను తెర చాటునుంచి
మబ్బులు విడిచిన చంద్రుడిలా నవ్వుతూ
బయటకు వచ్చాడు.

గదిని రెండు భాగాలు చేస్తూ నిలు
వెత్తున ఉన్న నీలం రంగు తెరని చూసే
సరికి నా ఆశ్చర్యానికి అంతు లేదు. వెన్నం
టిన తెరలో కన్నులవండుగా చేసేదేమిట?

‘ఏవరైనా బంధువులా? ... వచ్చినది
మోషా స్త్రీలా అంత నిశ్శబ్దంగా ఏం
చేస్తున్నారో? నవ్విలా ప్రశ్నలతో వేధించక
పోతే అతను గబుక్కున చెప్పకూడదూ?

‘...నీ వీణగానం పూర్తయింది. ఇక్కడ
నా పని ముగిసింది.’ అన్నాడతను.

‘ఏమిటి?’

‘తర్వాత చెప్తాను. ముందు మీ చదువు
కానివ్వండి...’

నాకు భలే కోపం వచ్చింది. ‘మీ రహ
స్యాలు మీ దగ్గరే దామకోండి. నాకేం చెప్ప
నక్కర్లేదు’ పైకి అనలేని మాటల్ని
గుటుక్కున మింగి పూరుకున్నాను.

కానీ, రవి పూరుకోలేకపోయాడు.

‘...చూస్తారూ! తెర కట్టారేమిటండీ!
ఏవరైనా వచ్చారా?’

అతని నవ్వులో కొంటెతనం నాకు
అర్థమవుతూనే ఉంది. ‘అవునోయ్! మా
బంధువుల అమ్మాయి వచ్చింది. బొత్తిగా

ఒకే గది కదా అని...’

నాలో ఏదో వంచలనం, ఆ వెంటనే
అతనిపై వల్లమాలిన కోపం. ఇలా బంధు
వులు వస్తున్నారని నాకు ముందు చెప్పలేదు.
సోనీ, అనుకోకుండా వచ్చారనుకున్నా తర్వా
తయినా చెప్పొచ్చుగా! అదీ లేదు ... అంత
వరాయిదాన్యుపోయానా? ఇంట్లో ఏం
అవసరం వచ్చినా తోటి ఆడదాన్ని ఉన్నానని
అయినా చెప్పొచ్చుగా! విషయం చెప్తే నీలు
చేసుకొని మరో గది ఏర్పాటు చేయకపోయే
దానా? ఇంతవరకు వచ్చాక కూడ పిలిచి
సరిచయం చేయలేదు. పైగా తర్వాత
చెప్తాడట!—అభిమానం ఉండకూడ అతడు
సరిచయం చేయనవ్వడు—ఎంత చనువున్నా
సిగ్గు విడిచి నేనేం అడగను? అడిగితే కాని
చెప్పకూడనంతటి అవరాధం నేనేం చేసానూ?
సోనీ తెలిసాక కూడ చూడకూడనంతటి
అపురూపమైన స్త్రీయూ ఆమె?

నా మనోభావాలేమీ వట్టనట్టు నేను
చేసిన హోమ్ వర్క్కు చూస్తూ ఏదో ప్రశ్నలు
వేస్తున్నాడు అతను. అన్యమనస్కంగా ఉన్నా
నేమో రెండు తప్పులు దొర్తాయి.

‘ఏమిటివో వరగా ఉన్నావు రాదా!’

అని పైగా సేలమాడడు అతను.

‘తల నొప్పిగా వుంది.’

‘డాక్టర్కు క్కూడా తల నొప్పి
వస్తుందా?’

మరోవ్యధయితే నవ్వి ఉండేదాన్ని కానీ,
తల్లిడిల్లిన మనస్సు తల నెత్తనివ్వలేదు.
తెలియని అశాంతి అంతాంటో సుడలు
తిరుగుతోంది.

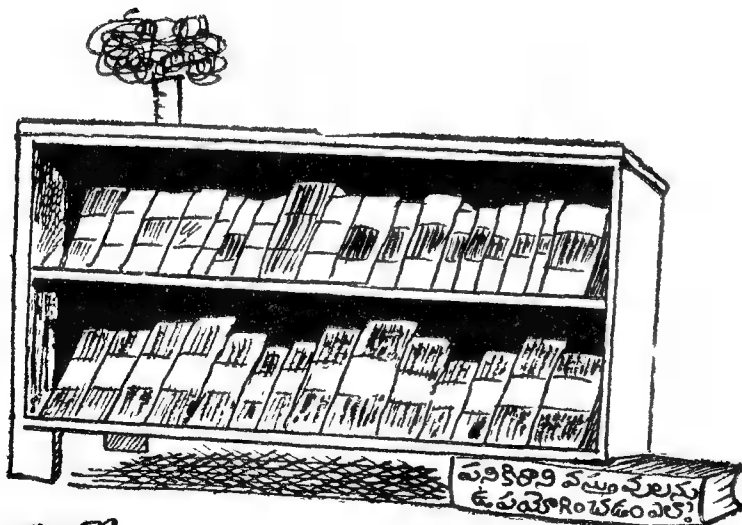
అరగంట గడిచింది. అతడో నా విషయం
వట్టింతుకోలేదు. చదువు ధోరణి తప్ప
ఎదుటి వ్యక్తి మానసిక సంఘర్షణ వట్టిం
తుకోని గురువు అతడు! ఉక్రోశంతో
కన్నీళ్ళ పర్యంతమయింది నాకు.

అదేమంత పెద్ద విషయం కాదేమో
కానీ — నాకు అవమానభరితంగా ఉంది.
అకారణంగా అతడు చూపిన నిర్లక్ష్యానికి
వెంటనే బదులు తీర్చుకోవాలన్న వట్టుదల
నన్ను నిలువోయలేదు.

‘ఒక స్నేహిత చేసుకొని వస్తాను
మాస్టారూ!’

‘అలాగే!’

అతని ముఖం మీద విన్నోసార్లు అదే
చిరునవ్వు ఎంత అందాన్నిచ్చింది. నా

2009

గునస్య కానందాన్నిచ్చింది. కానీ, ఇప్పుడు అందులోని మాధుర్యం మొహం మొత్తీంది. గుండెల్ని జ్వాలాజ్వలితం చేసింది.

నిజంగానే నాకు తలనొప్పి వచ్చింది. తెచ్చిపెట్టుకున్న తలనొప్పికి మందు ఎక్కడుంది? వేడి వేడి కాఫీ త్రాగితే కొంత ఉపశాంతి కలుగుతుందేమో?

కాఫీకి సీళ్ళు వడేసాను. మళ్ళీ ఆరోచ నలు మొదలయినాయి. తెర మరుగున ఉన్న ఆ అమ్మాయి ఎవరో గంటపేపు మేముక్కడున్నా కదలిన నవ్వుడి లేదు. ఎక్కడయినా ఇంత మోషా స్త్రీ లుంటారా?

అటువంటి స్త్రీ పగటివేళ మాయింటి కెలా వచ్చి వుంటుంది? లేక రాత్రే వచ్చిందా? అయితే, భోజనం ఎక్కడ చేసి ఉంటారు? ఆతను కేరియర్ తెచ్చాడేమో! మరి స్నానానికి దొడ్లోకి వచ్చి ఉండాలి కదా! అబ్బ, ఇంత సస్పెన్సులో పెట్టి చంపక పోతే ఆమెకు నన్ను పరిచయం చేయ కూడదూ? ఇంత కారిత్యం అతనిలో ఎలా ఉందబ్బా!

నెంటనే చక్కని ఆరోచన తట్టింది వాడు. ఒక కప్పు కాఫీ నేను త్రాగి, మరో రెండు కప్పులతో కాఫీ తీసుకొని వెళ్ళాను.

సన్ను చూస్తూనే, 'తలనొప్పి తగ్గిందా రాధా?' అని అడిగాడతను.

'కొంచెం తగ్గింది...' అంటూ రెండు కన్నులూ అతని ముందు పెట్టాను.

'ఇప్పుడు కాఫీ ఎందుకు రాధా? అనవసర మైన ప్రశ్న సీకు...'

'శరేముంది? ... న లోపాటే మీకూ తెచ్చాను.'

'మరి నువ్వు తీసుకో!'

'ఉహూ! నేను తాగే వచ్చాను.'

'మరి రెండెందుకు నాకు?'

నాకు ఒళ్ళు మండిపోయింది. 'ఎంత సేపూ మీ దృష్టే మీది! ఇంటికి వచ్చిన వాళ్ళకే నీం అమరుతున్నాయో చూసుకో వద్దూ! మా చదువుల్లోపడి మీ బంధువుల విషయమే మర్చిపోతున్నారే మీరు!'

'ఉహ్! అదా సంగతి .. నయామ్ సారీ! ఆమెకు కాఫీ ఇవ్వమో కారో! సరే, అడిగి వస్తానుండు.' అని ఒక కప్పుతో తెరదాటుకి వెళ్ళాడతను.

తెర తొలగిన క్షణంలో ఏ స్త్రీ రూప మయినా కనపడవచ్చని ఆశించాను. ఒకవేళ

ప్రక్కగా ఉండేమో! నాకు కళ్ళపడలేదు! చెవులు రిక్కించి వింటున్నాను. 'రాధ కాఫీ వంపింది ... త్రాగు మరి... త్రాగనూ? నాకోసం త్రాగు...లేకపోతే రాధ

బాధ పడతుంది...' అతని మాటలు శోచ ఆ అనురావమైన స్త్రీ గొంతు మాత్రం ఎక్కడా వినపడలేదు.

(ఇంకా ఉంది)

REGD. TRADE MARK
80" x 80"

మదరాసు ఏకయకార్ కంపెనీ
ప్రైవేట్ లిమిటెడ్
31, ఆర్మీవియన్ స్ట్రీట్, మద్రాసు-1

**లుంగీలుకును
జైబురుమాళ్ళుకును**

తంబు
మార్కు

ఎల్లరకు ప్రియమైనది
బిందీక్స్
బింది స్పెషల్

హరేకృష్ణ ఉద్యమం

■ మనదేశంలోనే యీ కాలంలో హిందూ మత ప్రచారం పరిగ్గా జరుగడంలేదు. హిందూమత ప్రచారమే తమ జీవితంపై ఉన్న మరాఠీవారులు, స్వామిలవారు చాలా మంది ఉన్నారు కాని 'అప్పుడప్పుడు యే దేవాలయంలోనో, టౌన్ హాల్స్ లోనో ఒక ఉప వ్యాసం యిస్తే చాలును ఎమ బాధ్యత కలెటితో తీరిపోతుంది' అని వార. భావిస్తున్నట్లుగా కనిపిస్తుంది

అర్చికంగాను విద్యావిషయంలోను వెనుక పడిపోయిన హిందూవర్గం నివసిస్తున్న ప్రాంతాల్లో అన్యమత ప్రచారం విరివిగా జరుగుతున్నది. హిందూమత ప్రచారకులు

కూడా ఆ ప్రాంతాలకు వెళ్లి తమ వాద బలంతోను కేవాకార్య క్రమంతోను యితర మత వచారాన్ని యెదుర్కోవలసి ఉంది కాని ఆ ప్రాంతాల్లో అసలు హిందూమత ప్రచారమే జరుగడంలేదు అందుచే ఆ హిందూదేశంలోనే హిందువుల వంఖ్య తగ్గి పోతున్నది

ఈ పరిస్థితిలో హిందూదేశానికి సంబంధించిన ఒకస్వామి విదేశాలకు వెళ్ళి, అక్కడ కృష్ణ భక్తిని బోధించి, అందువలన కొంత మంది పాశ్చాత్యులు భక్తిమార్గాన్ని అంగీకరించి శ్రీకృష్ణుని హిందూ ఆచారాలతో పూజించడం ప్రతిపాదిస్తున్నా గర్వించ

మద్దెల వాయిస్తూ తన్మయత్వంతో కృష్ణ నామ సంకీర్తన చేస్తున్న పాశ్చాత్య కృష్ణభక్తుడు.

శ్రీ భక్తి వేదాంతస్వామి ప్రభుపాద

వలసిన విషయం.

శ్రీ చైతన్య వభు సాంప్రదాయానికి చెందిన శ్రీ భక్తి వేదాంతస్వామి ప్రభుపాద 1965 సంవత్సరంలో అనగా తన 70 వ యేట భక్తిమార్గాన్ని బోధించడానికి అమెరికా వెళ్లారు.

అక్కడ ఆయన చేసిన ప్రచారానికి ఫలితంగా 1966 వ సంవత్సరం జూలై నెలలో ది యింటర్నేషనల్ సొసైటీ ఫర్ కృష్ణా కన్వేషన్ స్థాపించబడింది ఇదే పాశ్చాత్య ఉద్యమంగా పిలువబడుతున్నది.

అమెరికా, యుంగ్ గాండు, ఫ్రాన్స్, ఆస్ట్రేలియా, జపాన్ మొదలైన దేశాల్లో యీ ఉద్యమానికి 30 శాఖలు ఉన్నాయి.

ఈ ఉద్యమంలో నిభులుగా చేరదలచు కొన్నవారు ముఖ్యంగా నాటగు నియమానుసారించవలసి ఉంది. అవి :

- 1) మత్స్య మాంసాదులను తిన కూడదు
 - 2) మత్తు వదార్థాలను సేవించ కూడదు కాఫీ, టీ, సిగరెట్లను కూడా వదిలివేయాలి
 - 3) జాదం ఆడకూడదు.
 - 4) వ్యభిచారం చెయ్యకూడదు.
- సిగరెట్లు, కాఫీ, టీ కూడా తాగ కూడదనే నియమం ఉండడంవలన యీ

ఉద్యమంలో సభ్యులుగా చేరేవారి సంఖ్య మిక్కిలి పెరిగిపోయింది.

దేవదేవుడైన శ్రీ కృష్ణుని పూజించడం, శ్రీ కృష్ణుని సంగీతం వంటివి, భగవద్గీత మొదలైన గ్రంథాలను అధ్యయనం చేయడం యీ ఉద్యమం యొక్క ముఖ్య కార్యక్రమాలు.

ఈ ఉద్యమంలో పాల్గొన్న వ్యక్తులు కట్టబట్టే సిద్ధాంతం, పట్టుం చేస్తూ 'హరేరామ, హరేకృష్ణ' అంటూ నామ సంకీర్తన చేయడం అక్కడ ప్రజలను విశేషంగా ఆకర్షిస్తూ ఉంది.

లండన్, కాన్ పానిస్కోవ్ వంటి స్ట్రీట్లలో జగన్మాధస్వామి రథయాత్ర కూడా జరిపారు. దానిలో వేలాది ప్రజలు వామ సంకీర్తన చేస్తూ పాల్గొన్నారు.

ఈ ఉద్యమంలో సభ్యులు అయినవారు పిలకలు, నామం ఉంచుకోవడం, పంచె కట్టుకోవడం, ప్రారంభంలో ఉద్వారణ కష్టం అయినప్పటికీ వారు భగవద్గీత మొదలైన సంస్కృత గ్రంథాలను చదివడం వారి పట్టుదలకు నిదర్శనం.

ఈ కుద్యమ శ్రీ ప్రభుపాద కొంత మంది పాశ్చాత్యశిష్యులకు వెంటబెట్టుకొని మద్రాసు వచ్చారు. ఆ సందర్భంలో ఆ పాశ్చాత్యశిష్యులు మౌంట్రోవ్లో వాట్యం చేస్తూ హరేకృష్ణ నామ సంకీర్తనం చేశారు. వారిని చూసిన తరువాత కొంతమంది స్థానికులు కూడా వామ సంకీర్తనలో చేరారు.

స్థానిక కళ్యాణమండలంలో మూడు రోజులపాటు శ్రీకృష్ణ పూజ, శ్రీ ప్రభు పాద ఉపనాసలు జరిగాయి.

శ్రీ ప్రభుపాద, నేదికమీద కూర్చున్నంతసేపూ పాశ్చాత్యశిష్యులు నింజామరలో వారికి నీస్కానే ఉన్నారు. వారి గురుభక్తి విజంగా అందరికీ ఆదర్శ పాఠం.

ఉపనాసం అయిపోయిన తరువాత భాగవతం, భారతం మొదలైన గ్రంథాల్లోని ముఖ్యమైన ఘట్టాలు సీనియర్ స్టెడీస్ ద్వారా చూపించబడ్డాయి. వాటిని ఆ పాశ్చాత్యులే మనకు వివరించి చెప్పారు. వారు తెచ్చేవంకూ కొన్ని విషయాలు మన హిందూ సోదరులకే తెలియలేదు.

ఇవైన ఆ శిష్యుల్లో ఒకరు నయా వేళాకీ వచ్చినవారితో యిలాగ అన్నారు.

'శ్రీ చైతన్యమే పథు బోధించిన భక్తి మార్గమే సర్వశేష్టమైనదని నేను ప్రకటించుచున్నాను. దానిమీద యెవరి కైనా సందేహాలు ఉంటే ప్రశ్నించవచ్చును. నేను సమాధానం చెప్పగలను.'

దానిమీద కొద్దిమంది ప్రశ్నలు ఏవో ప్రశ్నలు వేశారు. ఆ శిష్యుడు వెంటనే భగవద్గీత, ఉపనిషత్తులు, భాగవతం మొదలైన గ్రంథాలనుంచి శోకాలను ఉదాహరిస్తూ, ఆ ప్రశ్నలకు సమాధానం ఇచ్చి అక్కడ ఉన్నవారందరికీ ఆశ్చర్యాన్ని కలిగించాడు.

దాని ఆ పాశ్చాత్యశిష్యులు, కొంతమంది ప్రతివాదిలెవరులతో మాట్లాడుతూ తాము

వర్ణవ్యవస్థనుకూడా బలవరమైతే గా చెప్పినట్లు ప్రకటించబడింది.

హిందూమతంమీద వారికి యెంత భక్తి, జ్ఞానం ఉన్నప్పటికీ, వర్ణవ్యవస్థను బలపరచడం మాత్రం సమర్థనీయం కాదు. ఈ ఒక్క విషయాన్ని మినహాయస్తే 'హరే కృష్ణ ఉద్యమ'ాన్ని హిందువులందరూ తిరగరాని శుద్ధిగా బలపరచవచ్చును.

హరేకృష్ణ ఉద్యమం యొక్క వివరాలు తెలుసుకోగోరినవారు ఈ అక్షరముకు ఉత్తరం రాయవచ్చును. ది యంటర్నేషనల్ సొసైటీ ఫర్ కృష్ణా కాన్వెన్షన్ 40 యన్ బీచ్ స్ట్రీటు 02134 బోస్టన్, అమెరికా.

ప్రిన్స్ బ్లేడ్
—వృదువైన
పక్షియొక
వంటిది

ఫూరో కార్పన్
అంచుగలదానిని

వాడండి

Prince

BLUE
BLADI

కుమారి
పి. పద్మజవాణి

గదిలో టేబిల్ మీద చిన్న అర్థం వూడిపోయిన స్పాండుతో నిలబడలేక పోతోంది. పారికృష్ణ దాని నెత్తిన పొడరు డబ్బాతో విసుగ్గా ఒక్కటి వేసి దాన్ని పొడర్ డబ్బాకి అనేలా కొంచెం జార్చి పెట్టాడు. తన కోపం అంతా దువ్వెన తీసు కోటంలో కొంచెం అడ్డు వచ్చిన పుస్తకం విసిరేసి తీర్చుకొని, చెయిచాసి దువ్వెన తీసుకోబోతున్నవాడల్లా ఆగి భుజం మీదుగా మెడతిప్పి ఒక్క క్షణంపాటు తండ్రి కళ్ళలో కంటా చూసి చాలా విసు రుగా తల తిప్పేసుకొన్నాడు. ఆ చూపుల్లో అంతులేని నిర్లక్ష్యం, తిరస్కారం, ఏవ గింపు. . . . విశ్వానికి చెళ్ళన కొరడాతో వెన్నున చరచినట్లయింది.

“ఏం. . . దర్శిదం కొంప అంటే ఏం లోటు రాలేదులండి. అనలు ఈ కొంపని నరిగ్గా “డిఫయిన్” చేయాలంటే ప్రత్యేకం వో పదం సృష్టించాలి” ఆ గొంతులో అవహేళన.

“హరీ. . . .” విశ్వం కంఠంలోంచి పిడుగులు పడసాగినాయి. అతను చేతిలో పేపరు కింద పడేసి గబ గబా గుమ్మం దాటాడు. కొడుకు షర్టు గుండెల దగ్గర గుంజి నట్లు పట్టుకొని కుడిచేత్తో పారి కృష్ణ చెంప చెళ్ళ మన్నించాడు. ఈ హఠాత్పరిణామాన్ని వూహించని పారి కృష్ణ నిమిషంసేపు స్తంభించిన వాడిలా అయ్యాడు. అతను నిటారుగా అయి కోపంగా చూసాడు తండ్రివైపు. ఆ కళ్ళ నీటితో, రోషంతో తరతలా మెరిశాయి.

ఆ కళ్ళల్లో నీళ్ళ చల్లగా వలయాలు తిరిగి కోపంతో వెచ్చబడి జారిపోతు న్నాయి. అతడి వచ్చని పసితనం వదలని బుగ్గమీద విశ్వం వేళ్ళ బలంగా వాతలు తేలి మధ్య మధ్య నల్లగా కమిలాయి. మండిపోతోన్న బుగ్గని కుడిచేత్తో బలంగా అదుముకొని రెట్టించిన రోషంతో అనే శాడు పారికృష్ణ.

“మీకు కోపంవస్తే రాసిండి నాన్నా.... మాకూ ఆశలు ఉంటాయి. అంత దిక్కు లేని వాళ్ళ ఇంతమంది పిల్లల్ని కనకూడదు”

విశ్వం షాక్ తిన్నట్లు అదిరిపోయాడు. పారిని కొట్టిన చేతిలోంచి నరాల్ని జిప్స ముప్పించే విద్యుత్తు వెన్నదాకా పాకినట్ల యింది. అతను దిగ్భ్రమగా నిలబడిపోయాడు.

* “చిన్నక్క ఈ పాడుకొంపలోంచి పోయి ముఖపడింది. మగ వెధవనయినా నా కా తెగింపు లేకపోతోంది. వెధవ కొంప చీ. . . దిక్కుమాలిన ఈ దర్శిదపు కొంపలో ఖతకటంకంటే చావటం మేలు”

నరండాలో పడక్కుర్చీలో వెనక్కివారి పేపరు చదువుకొంటూన్న విశ్వం గంటకు పైగా చిన్న కొడుకువేసే చిందులు వింటూనే

వున్నాడు.

అతను చప్పున లేచి నిలబడి సహనం కోతోయినవాడిలా పెద్ద పెద్ద అంగలు వేసుకొంటూ వచ్చి పారికృష్ణ గదిముందు నిలబడి గట్టిగా అరిచాడు.

“నోరు మూసుకో హరీ. వెధవ వాగుడు మరి ఎక్కువవుతోంది పూరుకొన్న కొద్దీ... వెధవ కొంప అంటే అర్థం ఏమిటా?”

అంత దిక్కులేని వాళ్ళ ఇంతమంది పిల్లల్ని కనకూడదు నాన్నా.....”

వారికృష్ణ నోటివెంట ఆ మాటలు ఉరుములా ధ్వనించి పిడుగు మాదిరి అతని నెత్తిన పడి మెరుపులా దూసుకెళ్ళి అంత రంగాన్ని చిత్రపథ చేయసాగినాయి.

చంట గది గుమ్మంలో తండ్రి కొడుకుల గొడవ వింటూ భయంగా నిలబడిపోయిన యమున చైతన్యం వచ్చిన దానిలా కదిలి, గుమ్మం దాటి పసురుగా బయటకు వచ్చి స్తోన్న కొడుక్కి ఎదురయ్యింది.

“హరిబాబూ. . . .పెద్దా చిన్నా లేదుట్రా. . . .? నోటి కేం తోస్తే అంతా మాట్లాడ్డ మేనా. . . .?”

అవిడ కోపంగా కొడుకును చూస్తూ నోరు తెరచి ఏదో అనబోయేంతలో హరి కృష్ణ మరి నోటికతేని వాడిలా చప్పున తల్లి మెడమట్టా చీటలు పెనవేసి అవిడ వక్షస్థలంలో తలదాచుకొని “అమ్మా....” అన్నాడు అర్చిగా.

హరి కన్నీళ్ళతో యమున పమిట తడిసిపోయింది. అవిడ అర్ధమైన హృదయంలో హరి భుజాలమీద చేతులువేసింది వోదార్చుగా.

విశ్వం తేరుకు చూసేటోపల హరి కృష్ణ తల్లి గుండెల్లోంచి తలెత్తి తండ్రిని తిరస్కారంగా చూసాడు. పంగి తల్లి పాదాలు లాకి గబగబా మెట్టు దిగి మలుపు తిరిగిసి మాయం అయ్యాడు.

రెండు నిమిషాలు కొడుకు వెళ్ళిన వైపు చూసి కన్నీళ్ళు కొంగుతో అడ్డుకొని వంటింట్లోకి వెళ్ళింది యమున.

అంతవరకూ ఆ గొడవకి భయంగా ఒక మూలకంటా ఒదిగిపోయినట్లు నిలబడ్డ అయిదుగురు పిల్లలూ నెమ్మదిగా తల్లి దగ్గరికి జారుకొన్నారు.

ఇందాకటినుంచీ వేడిగావున్న ఆ నాణా వరణం ఒక్కసారిగా నిశ్శబ్దంగా మారి పోయింది. పీచు చిటుక్కుమన్నా స్పష్టంగా వినిపించేంత నిశ్శబ్దం. ఎందుకో ఆ ప్రశాంత భయంకరంగా శృణవ నిశ్శబ్దతలా హోచింది నిశ్వాసికి.

అతను నిస్సత్తువుగా అడుగులో అడుగు నేసుకొంటూ నిలాగో నచ్చి ఇందా కటి పడక్కుర్చీలో నెనక్కివాలిపోయాడు.

పది నిమిషాల క్రితం అతన్ని ఒరింగా

నిలబెట్టిన ఆవేశం అవిరై ఆ స్థానంలో ఏదో తూన్యం మెల మెల్లగా ఆవరించుకో సాగింది. అతని కళ్ళు గాజా కళ్ళులా, ఆ చూపులు తూన్యంలో చిక్కుపడ్డట్లుగా అయ్యాయి. మనసులోంచి మరో మనిషి ఎవరో వికటంగా నవ్వుతూ కళ్ళముందు నిలచి నవాల్ చేయసాగాడు.

“చెప్పు విశ్వం. హరి ప్రశ్నకి జవాబివ్వు. అతనికి నువ్వు ఏం ఇవ్వగలిగావు?..... ఇంతమంది పిల్లలు ఈలోకంలోకి రావడాన్ని బాధ్యుడవైన నువ్వు. . . .నీ పిల్లలకి. నువ్వు ఇంటి దీపాలని మురిసి పోయిన నీ పిల్లలకి జవాబు చెప్పుకో. వాళ్ళకి కడుపునిండా తిండి పెట్టలేక వాళ్ళ అవసరాలు తీర్చలేకా అసమర్థుడి వైన నువ్వు. . . హరి అడుగుతున్న దానికి సంజాయిషీ ఇప్పు... న్నూ. . . చూస్తానే?”

“ఏం చెప్పును నేను. ఆనమర్చుడిని. నేను విస్మయించి....”

విశ్వం పెదవులు అన్నవ్వుంగా కదిలాయి. శబ్దం రాని మాటలు గాలితో కలిసిపోయాయి. అతని కళ్ళు తడిగా కిందకి వాలేయి.

సిగ్గుల పెళ్ళి కూతురై అందాల ఆపరంజితా తన బీవితంలోకి అడుగు పెట్టిన యమునతో మొదటి రాత్రి “కలకాలం నిన్ను నా కళ్ళల్లో దాచుకొంటాను యమునా. దేవతని నువ్వు. నా గుండెల్లో నీకు కోవల కట్టాను. నా జీవితానికి కొత్త కాంతిని నువ్వు యమునా” అన్నాడు విశ్వం అనురాగంగా. భార్యను హృదయంతోకి తీసుకొంటూ.

కలకాలం ఆమెను కళ్ళల్లో దాచుకొన్నా... పెళ్ళయిన కొత్తలో యమున రూపాన్ని మరో అరేళ్ళ తర్వాత ఆమె ప్రక్కన నూహించుకొని, అనాటి తన మాటలు గుర్తు రాగా గుండెల్లో గునపాలు దిగేసినంతగా బాధ పడేవాడు విశ్వం.

“నా మాట నిలుపుకోలేక పోయాను. నన్ను మన్నించు యమునా.....”

శుష్కించినయిన ఆమె చెక్కిళ్ళ తడుముతూ లోకంలోని మార్గవాన్యంతా గొంతులో నింపుకొని అనేవాడు విశ్వం.

యమున చెయి చాసి సున్నితంగా అతడి పెదవులు మూసేసి “ఇప్పుడు

మాత్రం నాకేం లోటు. అనురాగాన్ని మించిన పెన్నిధి కోరదు ఏ స్త్రీ అయినా”

పెళ్ళయిన ఏడాదికే హరితని, మరో ఏటికి వంశీకృష్ణుని ఒడిలోకి చేర్చుకొంది యమున. ఏడాది తర్వాత మాలిని, వెనకగా హరికృష్ణ ఆ ఇంట పథ్యలయ్యారు. విశ్వం సంపాదనతో బతకాల్సిన మెంబర్లు అప్పటికే ఎక్కువయి, ఆ కుటుంబం పోషించటం అతడి శక్తికి మించిన వసే అయినా ముద్దుగా, బొద్దుగా తెల్ల గులాబీల్లా వుండే తన బిడ్డల్ని “ఇంక చాలు” అనుకోలేదు విశ్వం. పిల్లలు భగవంతుని వశాలని, ప్రకృతి నడ్డగించడం మహాపాపమనే సంప్రదాయాల ఇంట వుట్టిన విశ్వం స్వచ్ఛమైన వైదిక కుటుంబంలో, ఉక్కు కడ్డీల్లాంటి ఆచార వ్యవహారమధ్య పెరిగిన విశ్వం తలలో, కుటుంబాన్ని పరిమితం చేసుకోవా లేనే భావం కూడా లేదు. బాత్ రూమ్లో డొక్కుంటోవు భార్య భుజాల చుట్టూ చెయ్యివేసి ఆదుర్దాగా దగ్గరకు తీసుకొంటూ అడిగాడు విశ్వం.

“ఏం యమునా....వంటల్లో బాగుండ లేదా.....డాక్టర్ దగ్గరికెళ్ళాం నడు....”

భర్తని చిరునవ్వుతో చూసింది యమున.

“డాక్టర్ అవసరం ఏంలేదు అంతా మామూలే.....”

“అంటే” క్షణంపాటు కనుబొమలు ముడిచి భార్య భుజం గుచ్చి పట్టుకొని అడిగాడు. యమున చప్పున అతని మెడ వంపులో ముఖం దాచుకొని నెమ్మదిగా గొణిగింది. “నేషన్ డిస్కో...”

“ఓ...” విశ్వం కనుబొమలమధ్య ముడి విడిపోయింది. కళ్ళల్లో ఆనందం జారి పెదవుల చివర కొంటెగా మెరిసింది. “కంగ్రాట్స్ అండే థాంక్సు. యమునా మనకో బుజ్జితండ్రి కదూ....”

అయిదవసారి తండ్రి కాబోతున్నా భర్తతో మొదటి బిడ్డపుట్టినప్పటిదే ఆనందాని వింతగా చూసింది యమున.

ప్రీకాంత్ తర్వాత పల్లవి పుట్టింది. ఆరోజు నాలుగు నెలల పల్లవి “వూ, ఆ” లని మురిసిపోతూ వెంటోవు భర్తతో అంది యమున.

“మనకి ఆరుగురు పిల్లలూ చాలండి ఇంకొద్దు. మనకేమైనా అస్త్ర పాస్త్రలా...

మీ ఒక్కరి రెక్కలతో విళ్ళందర్ని పోలి.
చదువులూ, పెళ్లిళ్ళూ" కళ్ళముందు...
ఏవో దృశ్యాల్ని చూస్తున్నట్లుగా అంటూవు
భార్యని ఎంతగా చూసాడు విశ్వం.

"క్రొత్తగా మాట్లాడున్నావు యమునా
ఏమిటయింది నీకీ వేళ...."

"నాకేం కాలేదు. ఆలోచిస్తే భయంగా
వుంది. నీళ్లు పుట్టిన వాళ్లు పుట్టినట్లే
ఉండిపోతారా....నీళ్లు పెరిగేకొద్దీ అవస
రాబూ పెరుగుతాయి...."

యమున చెయ్యి తన చేతుల మధ్యకు
తీసుకొని మృదువుగా అన్నాడు విశ్వం.
"చూడు యమునా ఒక్కసారి మన బిడ్డల
పైపు చూడు" అతను లేచి వెళ్లి చుట్టూ
మంచాలమీద నిద్రపోతున్న పిల్లల్ని కళ్ళ
తోనే చూసినా,

"ఇలాంటి బుజ్జి తండ్రులు ఎంత
మందయినా కావాలనిపించేలా లేరూ....
నీళ్ళల్లో ఒక్కరికయినా సంక ఎంతలే
సంత అందంగా...."

"సంక ఎంతలేనంత అందంగా ఉండొచ్చు
నని ముఖాలు ఒక్కటే కాంటి....బతు
కులు కూడా" రోషంగా అంది యమున.

"యమునా" విశ్వం ఆనహాసంగా పిలి
చాడు.

"అంటే నీ పుద్గైశం ఏమిటో నూటిగా
చెప్పు...."

"ఎందుకంత కోపం... నే చెప్పేది
పూర్తిగా వినండి. మీ జీతంతో
బతకాల్సిన వాళ్లం ఎంతమంది... అరుగురు
పిల్లలు, మనిద్దరం, ఆత్తగారు, మావ
గారూ... ఇంకా పిల్లలు పుట్టుకొస్తంటే
ఎట్లా జరుగుతుందీ కొంచెం అయినా
ఆలోచించారా...? మీరు కాకపోతే నేను
ఆవరేషన్..."

యమున నూటలు పూర్తి కాకందాకే
విశ్వం కెయ్యి భార్య భుజంమీద నడి తన
పైపుకు తిప్పుకొంది. "చూడు యమునా.
ఈ ప్రస్తావన నిండు ఇంట్లో ఇంకెప్పుడూ
లేకు. నేనెంత చదువులు చదివి ఉద్యోగం
వెలిగిస్తున్నా పూర్వ సంప్రదాయాల పట్ల,
ఆచారాలని... గౌరవిస్తాను. సువ్యేమయినా
అనుకో...నీ ఖర్చుకొద్దీ నాలంటిమూర్ఖుడు
దొరికాడనుకొన్నా సరే... నీ ఇష్టం...
ఎర్రబడ ముఖంతో అనేసే గబగదా బయ
టకు వెళ్లిపోతూన్న విశ్వాన్ని విస్మయంగా

చేజారని స్వర్గం

వెడల్పు కళ్ళతో చూడసాగింది యమున.
అలోచించి ఆమె మనసు అలిసిపోయింది.
నలుగురు పిల్లలు పుట్టేవరకూ చాలా
హాయిగా సాగింది సంసారం. కానీ ఇప్పు
డిప్పుడే నిదోలోటు, ఏమైనా కొనాలన్నా,
చేయాలన్నా ఒకలాంటి సంశయం ఆ
ఇంట్లో క్రమంగా చోటు చేసుకొంటోంది.
"ఇలాంటి స్థితిలో ఇంకా పిల్లలు...
పిల్లలు... అని కోరుతాడెందుకూ ఇతనూ.
ఆవరేషన్ అంటే ఆనవ్యంబు. ఇంకా
ఎప్పటికీ బాధ్యతలు తెలుస్తాయి ఈ
మనిషికి. ఇప్పుడు నేనేమన్నాననీ అంత
కోపం..." యమున కళ్ళలో నీళ్లు
పూరాయి. "కానీ... తనకి లేని బాధ
నాకుమాత్రం ఎందుకూ".... నిట్టూ
ర్చించి యమున.

నిడవ సంతానం జ్యోతిర్మయి. ఆ పాప
పుట్టినప్పుడు యమునకి చాలా జబ్బు
చేసింది. దాదాపు మూడు నెలలపాటు ఆమె
సుంచం మీంచి క్రిందికి దిగలేని పరిస్థి
తిలో పుండిపోయింది.

నోటితో చెప్పకపోయినా భార్యకళ్ళల్లో
కదుల్తున్న దైన్యాన్ని చూసి జాలితో
పండిపోయింది విశ్వం మనసు.

"బంగారంలాంటి నా బిడ్డల కోసం
నున్నేం బెంగవడకు యమునా. నా తల్లి
హరితని మెడిసన్ చదివిస్తాను. వంశీ
ఇంజనీర్. మాలీ క్లాసులో ఫస్ట్ రాంకులు
తెల్సా... శ్రీ, పల్లవి పెద్ద చదువులు
చదువుతారు. బ్యోలి ఇంకా చిన్నతల్లే. మన
వాళ్లకి అవకాశం వస్తే ఫారిన్ కూడా
వెళ్తారు. అప్పుడు చూడు. అందరూ
సిస్సు ఫారిన్ రిటర్న్స్ గారి తల్లిఅంటూ.."

"మెచ్చి మేకతోలు కప్పుతారు ఆవునా!"
యమున పైకి చిరునవ్వు నవ్వి మన
సులో గాఢంగా నిట్టూర్పు విడిచేది. పైకి
ఏమైనా అంటే ధర్త ఎట్లా మారుతారో
ఆమెకు బాగా తెలుసు.

"చూడు యమునా దేవో మాపో నాకు
ప్రమోషన్ వస్తుంది. పిల్లల్ని పెళ్లాల్ని
పొషించుకోలేనంత అసమర్థుడినా, నేను?"

ఒకోసారి పీటపడిపోతూన్న భార్యను
వోదార్చేవాడు విశ్వం.

ఇద్దరూ శంకించేంతగా ఎదగని యమున

"మీరుండగా నాకేం గయం" అనేది
అతని గుండెల్లో, ముఖం దాచుకొని.

మూడేళ్లు గడిచినా విశ్వం ఎదురు
చూసిన ప్రమోషన్ రాలేదుగానీ నివేదిత,
శ్రీనివాస్ అతడి పిల్లల సంఖ్యని ఏడు
నుంచి తొమ్మిది దాకా పెంచారు. హరితని
పి. యు. స్పీ. తర్వాత మెడిసన్ చది
వించాలని కలలు కన్న విశ్వం హరిత ఫస్ట్
క్లాస్ లో పాసయినా ఆడ్డుచెప్పున్న ఆర్థిక
పరిస్థితులని ఎదిరించలేక "సారీ...
తల్లీ" అనేకాడు.

చిన్నప్పటి నుంచి తండ్రి అండలో
డాక్టర్ కావాలన్న కాంక్షతో శ్రద్ధగా
చదివి ప్రతియేడు ఫస్ట్ క్లాస్ లో పాసయ్యే
హరిత మనసు దెబ్బతిన్నా, ఆ బాధ పైకి
వ్యక్తం చేయక "పరవాలా నాన్నగారూ
మీరు బాధపడకండి" అంది.

యమున తమ్ముడు ప్రభాకర్ ఇంజ
నీర్. హరితని కట్టుంలేకుండా చేసు
కొన్నాడు. సంతి ఇంజనీరింగ్ సెకెండ్
ఇయర్ లోకి వచ్చాడు. పి. యు. సీ.
చదువుతూ సాయింత్రాలు టైప్ నేర్చు
కొని పరిక్షలు పాసయిన మాలిని తన
స్నేహితురాలి తండ్రి సాయంతో ఉద్యోగం
సంపాదించి తండ్రికి ఆ విషయం చెప్పింది.

విశ్వం అశ్చర్యంగా చిన్నకూతురిని
చూసాడు.

"అవును నాన్నగారూ. ఈవెనింగ్స్...
కాలేజీలో ప్రైవేట్ గా చదువుకంటా
లండి. హరి కాలేజీ చదువుల కొచ్చాడు
కూడాను" అంది మాలిని సర్దిచెప్పి.

అయినా విశ్వం మనసు పూరకం చెంప
లేదు. తన పరిస్థితులు తన పిల్లల మీద
ఎంతగా ప్రభావం చూపిస్తున్నాయో
తలచుకొన్న కొద్దీ మంటలో, పున్నట్టు
అర్పించ సాగిందతనికి. ప్రైవేట్ లు చెప్పి
అయినా తన స్థితి చక్క బరుచుకొని చిన్న
కూతుర్ని ఉద్యోగం మాన్పించి చదివించాలని
విశ్వ ప్రయత్నం చేసి, వోడి
పోయాడు విశ్వం. పూర్తిగా చెడిపోయిన
భార్య ఆరోగ్యం, సిగతా పిల్లల చదు
వులూ అతన్ని బలవంతంగా, తలవంచేలా
చేశాయి.

తనతోపాటు ఆఫీస్ లో వనిచేస్తూన్న
వాణీనాథ్ సంస్కారం మాలిని మనసు
దోచుకుంది. రిజిస్ట్రార్ ఆఫీసులో పెళ్లి

తల నొప్పా? అనాసిన్

**నొప్పి నివారణకు మేలైనది. ఎందువలనంటే
అది బలీయమైనది మరియు సురక్షితమైనది.**

ఒరింపియన్ షర్ బాల్ అటగాడు వెవిర్ రీసోజ్ అనాసిన్ వాడకందాడు. 'నేను ఎల్లప్పుడూ అనాసిన్ దగ్గర ఉంచుకుంటాను'. అని అతను అంటాడు.

బలీయమైనది ఎందువలనంటే ప్రపంచమంతటా ఎక్కువ మంది డాక్టర్లు సిఫారసు చేసే బాధా నివారక పదార్థాలు అనాసిన్ ఎక్కువగా ఉపయోగిస్తున్నది. అందువలననే అనాసిన్ బాధనుంచి వత్సర నివారణ కల్గిస్తుంది.

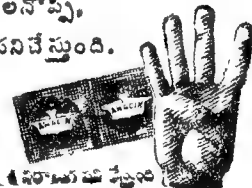
సురక్షితమైనది. ఎందువలనంటే అనాసిన్ డాక్టరు ఇచ్చే మందుల మిశ్రమం వంటిది. మీరు దానిని సురక్షితంగా పిల్లలకు గూడా ఇవ్వవచ్చును. అన్ని మందుల విషయంలో వలె. మీ పిల్లలకు దీని సరియైన మోతాదు కోసం మీ డాక్టరును సంప్రదించండి.

జలుబు మరియు ఫ్లో వలన కడుగు నొప్పులకు, తలనొప్పి, నడుం నొప్పి, కండరాల నొప్పులకు మరియు పంటి నొప్పికి బాగా పనిచేస్తుంది.

అనాసిన్

భారతదేశపు ఎక్కువ జనప్రియమైన నష్టనివారకం

Regd. User of TM: Geofrey Manners & Co. Ltd.

వి.వి.వి.

మూలశంకకు త్వరగా నమ్మకమైన హెడన్ సా ఎరేపనముతో చికిత్సను పొందండి - శస్త్రచికిత్స అవసరములేదు!

Bensons-2141-TEL

ఫోలింగ్ ఫిఫ్టీ షాట్ పిస్టల్

(రైఫిల్స్ అక్కరలేదు)

రష్యన్ మా
డల్ పిస్టల్.
దొంగలు &
క్రూర మృగ
ముల నుండి

మిమ్మల్ని రక్షించుకోవచ్చును. ద్రామా, హల్బున్
అటగాల్లకు కూడా చాలా ఉపయోగపడును.
100 షాట్స్ ఉపయోగం. వెల: రు. 12.50
హాస్టీజీ రు. 2.50 టిలక్స్ (Sup) రు. 20
హాస్టీజీ రు. 3. టెల్ల (Sup)తో కోం లెడర్
కేసు రు. 8. ఎక్స్ప్రెస్ షాట్స్ వందకి రు. 2.

STAR TRADING CO.
Chhapetti, Aligarh (U.P.)

ఇప్పుడు రైఫెల్స్ సెన్సు లేకుండా ఉంటున్నాయి

రు. 25/- వాయిదా చెల్లుచుకొని మీ జీవితరక్షణ అనంతమైంది. రైఫిల్ నిజంగా కాల్పుతుంది. దొంగలు, బందిపోతు దొంగలు, వన్యమృగములు, ఏరో ధులబారినుండి మిమ్మల్ని రక్షిస్తుంది. కుండేళ్ళు, పశులమకాల్కు తాజామాంసము పొందండి. పూర్తి సైబాది, బర్నెస్ నది, దాంధూరం కాల్పులంది.

FOREIGN AGENCIES (WAFI-25)
P. Box 1456, Delhi-6

చేజాంని స్వర్గం

చేసుకొని ఇంటికి నచ్చారు ఇద్దరూ. ఒక్క క్షణం నిశ్చయం నిటారుగా అయ్యాడు. "ఫీ... నీమరలా... నా కడుపున చెడబుట్టావ్. నా వంశ ప్రతిష్టలు మట్టిలో కలిపావ్. ఇంకా ఎందుకు వచ్చావ్. ఏం పొధిద్దాను. నేం చచ్చామో తెదో చూద్దామని నచ్చావా...?". విశ్వం ఆవేశంతో వూగి పోతున్నాడు. అతని కళ్ళు చింతనిప్పుల్లా వున్నాయి. "ఫీ... నా ముందు నుంచి... ఇంకో క్షణం నా కళ్ళముందుంటే నిన్నేం చేస్తానో నాకే తెలిదు..." అతనిమాటలు విడుగుల చూదిరి ఆ నిశ్చల వాతావరణంలో ప్రతివ్వనిస్తున్నాయి. పసుపు బట్టల్లో మాలిని ప్రక్కగా నాణీనాథ్ అందంగా హుందాగా నిలబడి వున్నాడు. అతన్ని చూస్తే తక్కువ కులంతోనవాడని ఎవ్వరూ అనుకోరు. "తేదు నాన్నగారూ నేనేం తప్పు చేయలేదు. నునముకి వచ్చిన వారిని పెళ్లి చేసుకొన్నాను. అంతగా. నాకు మనసు ముఖ్యం నాన్నా... కులం, గోత్రం వీటికోసమేగా మీ తాపత్రయం..." మాలిని బాదగా అంది. "నీమిటి... ఏమిటంటున్నావ్... నువ్వు తప్పు చెయ్యలేదూ... నా కడుపులో చిచ్చు రగిల్చావ్. నన్ను బ్రతికుండి చచ్చిన వాడిలా చేశావ్... నీం చేయలేదూ, దొర్చాన్సురాలా... నిన్నువలసిన పని లేదు. నీడివల్ల నువ్వితా మారిపోయావ్. ఈ స్కాండల్ చేశాడిదంతా అసలు" విశ్వం కోపం అంతా నాణీనాథ్ వైపు మళ్ళింది. "ఏదా... పెద్ద ఇంటిపిల్ల నవాని నా పిల్లని చల్స్ చేసుకుని దాన్సి..." "నాన్నగారూ..." మాలిని చూడగా కంఠం అరిచింది. "నిన్నేం అన్నా నహించాను. ఆయన్ని ఒక్క చూట కూడా అనే అదికారం మీకేం లేదు. వీళ్ళ నీవెనలు మనకెందుకు సోదాం పదండి. ఆశీర్వాదాలు కాదు, నీళ్ళ మన నెత్తిన నిప్పులు పోస్తున్నారు పదండి పోదాం". మాలిని తండ్రికి సమాధానం చెప్పి గిరుక్కున ప్రక్కకి తిరిగి ధర్మ నుద్దేశించి అంది. ఆమె ముఖం కోపంతో

వీరగా అయింది. రోషం, అభిమానం, నేనంటే నేనని పోటీ పడ్డాయి ఆ ముఖంలో. "తప్పువాలా అలా పెద్దవారిని ఎదిరించకూడదు. అశీస్సుకోసం వచ్చాం మనం. మీ ఆమ్మగార్ని సుస్మరించి వెళ్తాం" వాణీనాథ్ ఆమె చెయ్యి పట్టుకొని ఆపు చేసి అన్నాడు నచ్చచెప్పున్న భోరణిలో. "నీల్లేదు... ఇక్కడ నీరూ మీ దణ్ణాలకోసం పడి చాటుల లేదు. ఫోండి ముందిక్కుడ్తుంది" విశ్వం ఎగిరిపడ్డాడు. "యమునా... లోపలకెళ్ళు. దాన్ని ఏవెంచటాన్ని నీల్లేదు". పసుపు బట్టలతో మహాలక్ష్మితా తన ముందు వంగిన కూతుర్ని గుండెలకి హత్తుకోబోతాన్న యమున చేతులు కిందికి వారిపోయాయి. భర్త ఆజ్ఞని మిరే సాహసం ఆమెకి లేదు. యమున కళ్ళల్లో సీళ్ళ చిప్పున పొంగి, గుండెల్లో మంచుతూర్పు గావానలాన్ని వల్లార్చే ప్రయత్నంలో నెమిటలో ఒంకి పోతున్నాయి. కన్న ముతక చర్మ ఆజ్ఞతో కడుపుకోతగా నూరి అవడ చ్చి తపథ చేయసాగింది. "ఈ దొర్చాన్సుల్ని ముందు పోట్టుకు యమునా..." విశ్వం గొంతులో ఆవేదన కరిగి కన్నీళ్ళరూపం దిద్దుకొంటోంది. యమున గుండెలు బ్రద్దలయ్యాయి. "ఏరీ, నెంచిన కూతురు పెళ్లి చేసుకువస్తే తల్లి ఇచ్చే దీడెనా అది?". ఆమె చప్పున పారిపోయిం దక్కుడినుంచి. మరో క్షణంలో విశ్వం కళ్ళ ముఖం మీది ఆపులు సూసాడు. అంతనుంచి నీళ్ళలున్నా ఏ ఒక్కరి లోనూ నూలినిన చూసుకు ఉపశమనం పొందలేక పోయాడు విశ్వం. ఆ పిల్ల వయసుకు మించిన గురుకుతనంతో తెలివి నేటలలో తగ్గడి మనసుకు గడురై నెరుగుతున్న వాడ్ని తండ్రి నునకులో నునక నుంచితగా నెంచింది. నిన్నుప్పటి నుంచి ఆ పిల్లకి ఉపసాహగల ప్రయోగి సాంగిపోయేవాడు విశ్వం. అతను ఆపీసు నుంచి ఇంటికివస్తూకే, "తల్లీ కూలీ" అని పిలిచేవాడు. తండ్రి పచ్చేవరకూ అన్నం తినకుండా కూర్చునేది. ఒకసారి అఫీస్ లో పని వత్తిడివల్ల రాత్రి రెండింటికి వచ్చేవాడు విశ్వం. ఇంటికి రాగానే తనకోసం అన్నం తినకుండా పడుకోచ్చి

చిన్నకూతుర్ని తేసి ఆ పిల్లనోటికి స్వయంగా ముద్దలు తినిపించేవాడు. “అంత ప్రాణంలా పెంచిన మాలీ ఎంతవని చేసింది!” రాత్రి వగలా అదే ఆలోచన అతనికి.

“అవును తేవోయ్ . . తండ్రి ఎలాగూ పెళ్లి చేయలేడుకదా అని ఎవడో ఒకడిని పెళ్లి చేసుకొంది. ఆ పిల్ల తప్పేం లేదు.” గుసగుసలాడుకొంటోన్న తోటి క్లార్కులు విశ్వాన్ని చూసి సర్దుకు కూర్చుంటారు. గాలానికి గుచ్చిన చేప పిల్లలా గిలిగిలలాడేది విశ్వం మనసు.

రోజూ సాయంత్రం ఆఫీస్ నుంచి రాగానే పిల్లల్ని దగ్గర కూర్చోబెట్టు కొనే విశ్వం ఇప్పుడు వాళ్లని తప్పించుకు తిరుగుతున్నాడు. అతను కటిక చీకట్లో కళ్ళమీద చేతులుంచుకొని కుర్చీలో వెనక్కి వారి కూర్చుంటాడు. ఒకసారి అలా ఆలోచిస్తూ తెల్లవారేదాకా అక్కడే కూర్చుంటాడు.

“ఏమిటి యమునా వాళ్లందరూ ఎందుకు నన్నుచూసి అలా చెవులు కొరుక్కుంటున్నారు. . . ఎందుకు యమునా పాళ్లు నన్ను చూసి నవ్వుతున్నారు” అతని పిరికి మనసు చీకట్లో బూచిని చూసిన చిన్న పిల్లాడి మాదిరి అయిపోతుంది. సంఘం వెయ్యి నోళ్లతో తనని అవహాసం చేస్తున్నట్లు అనిపించి అర్ధరాత్రి చటుక్కున లేచి కూర్చుని యమున భుజాలు కుదిపి అడుగుతాడు. అతని కళ్లనుంచి కన్నీరు వేడిగా రాల్చుంటే యమున గుండెలు పగిలేవి. మానసికంగా తగిలిన ఆ దెబ్బ నుంచి అతను తేరుకోలేక పోయాడు. “మనసుకి నచ్చినవాడిని పెళ్లి చేసుకొంది నా కూతురు. అది తప్పేంకాదు.” అంటూ మనసుతో సమర్పించుకోబోయిన అతను సమాజ వ్యవస్థకి భిన్నంగా మూట్లాడలేని అసహాయత నిలుపునా క్రుంగడిస్తుంటే ఆరడుగుల మనిషి అతను మూడడుగులు భూమిలోకి కుంచించుకు పోయేవాడు. విశ్వం ఒజారుకి వెళ్లడం కూడా పూర్తిగా మానేశాడు. అవసరమైన సరుకులు అన్నీ చిన్న కొడుకు హరికృష్ణ చూస్తున్నాడు. సరిగా అలాంటి సమయంలోనే విశ్వం చేజితులా పెద్ద కొడుకు వంశీని దూరం చేసుకొన్నాడు. వో ధనవంతుడు సన్నిహిత్యంలో చిత్రంగా తగుల్కొన్న విశ్వం

వంశీని ఇల్లరికపుటలుడిని చేశాడు. అంత వంశీ తియని కబుర్లు చెప్పి “మా పిల్లే మీ ఇంటికి వస్తుందని” అన్న ఆ ధన వంతుడు పెళ్లయిన తర్వాత వంశీని డబ్బుకి బానిసనిచేసి విశ్వం కుటుంబం నుంచి విడదీసాడు. అప్పటినుంచి వంశీ ఇంటితో బంధాలు తెంచేసుకొన్నాడు.

“నాన్నగారూ!”

విశ్వం ఫులికిపడి చూసాడు. “నేను పి. య్య. స్పీ. ఫస్టుక్లాస్ లో పాసయ్యాను” తన ముందు వంగి దణ్ణం పెడ్చున్న హరిని అప్పవ్చుంగా దీవించాడు విశ్వం. “చాలా సంతోషం బాబూ”. విశ్వం చాలాకాలానికి మొదటిసారిగా నవ్వాడు. అతని కళ్లలో ఆ చిరునవ్వు తుపాను తర్వాత వచ్చిన తేత ఎండలా మెరిసింది.

“నేను . . . నేను మెడిసిన్ చదువాలని . . .” నసిగాడు హరికృష్ణ.

“హరీ.” విశ్వం దిగ్భ్రమంగా చూసాడు కొడుకువైపు.

“అవును నాన్నగారూ.”

“ఎలా చదువుతావు హరీ . . . మన సంసార పరిస్థితులు . . .” విశ్వం దూరానికి చూస్తూ అన్నాడు.

“మన పరిస్థితులు ఎప్పుడూ వుండేవే రెండి.” హరి కొంచెం విసుగ్గా అని కళ్లు కిందికి వాల్చుకొని ముందున్న కుర్చీమీద

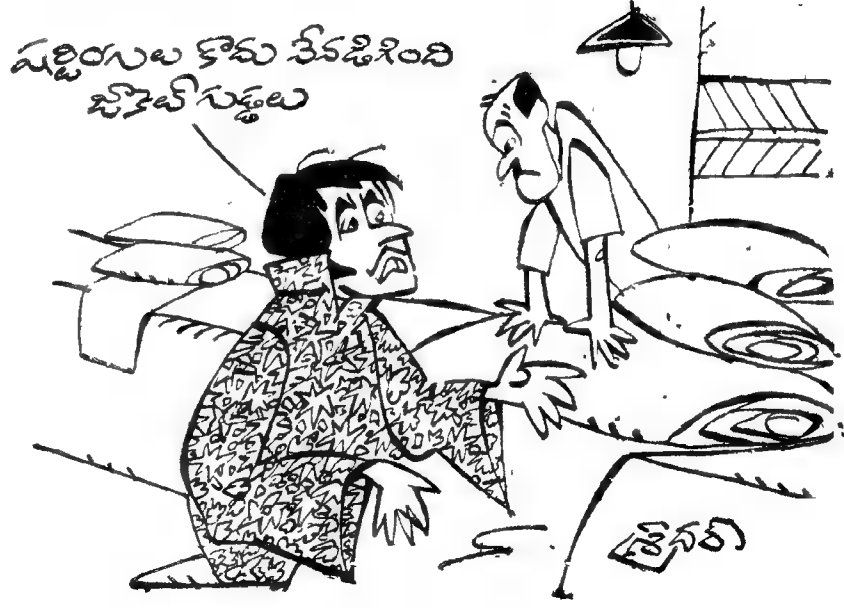
వేలితో రాస్తూ చెప్పాడు. “బి. య్య. స్పీ చదివినా ఏం పెద్ద ఉద్యోగం వస్తుంది . . డాక్టరయితే మంచి ప్రాస్పెక్ట్ వుంటాయి. అవకాశం వుంటే హాయిగా ఫారిన్ వెళ్లచ్చు. హరి కల ఏదో కళ్లముందు స్పష్టించు కొంటూ అన్నాడు. కొడుకు కలలవింటూ గుండెల్లో గాలంవేసి మెలి తిప్పినట్లయింది విశ్వానికి. “ఇది నిజానికి తన కల కానీ . . కానీ . . .”. “ఈ పరిస్థితుల్లో ఎట్లా హరీ! నీ ఆశలు నాకు కాదా బాబూ! మెడిసిన్ అంటే మాటలా!” . . .

“ఆ అర ఎకరం అమ్మితే . . .” నమ్మడిగా మనసులో మాట చెప్పాడు హరి.

“హరీ!” విశ్వం ఒక్క నిమిషం వీక్ తిన్నాడు.

మరుక్షణంలో అతను గొంతుతో నిశ్చయంతో చెప్పాడు:

“ఏలుకాదు హరీ. దానిమీద నువ్వేం అలాంటి ఆశలు పెట్టుకోకు. ఆ పాతం మీ అమ్మమ్మ మీ అమ్మకి ఇచ్చినది. దాని సాయంతోనే ఈనాడు మనం కాస్త అన్నం తిన గలుగుతున్నాం తెల్సా. అది కాస్తా అమ్మి నీకు పెట్టి మేం అందరం ముష్కెత్తుకోమా చెప్పు. ప్రాణంలా పెంచితే చిన్నది అలా వెలగబెట్టింది. పెద్ద కొడుకు ఇల్లరికం వెళ్లి బంగారు పంజరంలో బతుకు తున్నాడు. వాడికి

దగ్గరగా వెళ్లే సాహసం మనకే, మన్ని అడుకొనే ధైర్యం వాడికే లేవు. చదివితే బి.యస్సీ చదువు. ఇక్కడ ప్రిన్సిపల్ మనకి బాగా తెలుసు. ఆయన స్కాలర్షిప్ ఇప్పిస్తారు. లేకపోతే సాయంత్రం సత్య నాయకుణ్ణి దగ్గరి వెళ్లి ఉద్యోగ ప్రయత్నం చేస్తాను..."

హరికృష్ణ రెండు నిమిషాలు తడే కంకా రెప్ప వేయకండా తండ్రి ముఖం వైపు చూసాడు. విశ్వం కళ్ళలో ఒక లాంటి నిశ్చలత్వం. . . తను చేయదల్చు కొన్న దాన్ని తేల్చి చెప్పేస్తున్నట్లు వుంది అతని ధోరణి. అతన్ని చూస్తుంటే ఆ అభి ప్రాయం నుంచి మార్పులం సాధ్య మయ్యేలా లేదు. అందుకే అలా ఉదయం నుంచి ఇంట్లో అందరి మీదా ఎగిరి పోతున్నాడు హరి. అప్పుడే విశ్వం కలగ జేసుకోటం జరిగింది.

"ఏమంటి . . . భోజనం చేద్దారు గాని లేవండి!" యమున భుజం కుడిపి లేపింది అతన్ని. విశ్వం చప్పుర కళ్ళు తెరచి ఆమె వైపు రెప్పవేయకుండా చూశాడు. అతని పిచ్చి చూపులకి యమున హాడిలిపోయింది.

"ఏమిటలా చూస్తారూ . . . భోజన నానికి రండి!"

"వద్దు యమునా . . . నాకేం వద్దు. ముగ్గురు పిల్లలు చాలు". "పరిమిత

చేజారని స్వర్గం

నన్నిలాగే వుండనీ . . ." కళ్ళ చివర్ల మెరుస్తాన్న నీటిని దాచే ప్రయత్నంలో అతను కళ్ళమీద చేతులు అడ్డంగా వేసు కొన్నాడు. అతనిలో చెలరేగే సంక్షోభం యమునకి తెలుసు. కానీ ఆ సమయంలో తను డీలా పడితే విశ్వం మరీ పసివాడవు తాడు. అందుకే సాధ్యమైనంత గంభీరంగా అంది యమున,

"పూరికే బాధపడ్తూ కూర్చుంటే సమస్యలు తీరిపోతాయా చెప్పండి. హరి గురించేగా . . . నాలుగు రోజులు ఏడ్చి వాడే వూరుకొంటాడు." అఖిరి మాట లంటున్నప్పుడు హరికృష్ణ ఏడుపుముఖం కళ్ళముందు కదిలి యమున గొంతు రుద్దనుంది.

"అదికాదు యమునా, హరి చూశావా ఎంత మాట అన్నాడో! . . . అది వాడి తప్పుకాదు. ఆ బాధ వాడివేత అట్లా అనిపించింది." "పరీక్ష పాసయ్యా నాన్న గారూ!" అని వాడు పస్తే చెంపకాయ ఇచ్చి పంపాడు. వాడు ఖాళీ కడుపుతో వెళ్లాడు. నా కెందుకు యమునా లిండి."

ఇన్నేళ్ళ తర్వాత మొదటిసారిగా విశ్వానికి ఇంతమంది పిల్లలుండటం తప్పే నేమో! అనిపించ సాగింది. "ఇద్దరూ లేక నేమో! అనిపించ సాగింది. "ఇద్దరూ లేక నేమో! అనిపించ సాగింది. "ఇద్దరూ లేక నేమో! అనిపించ సాగింది."

కుటుంబం ముఖ సంతోషాలకు మూలం!" బాంటి నివాదాలు గబగబా అతని కళ్ళ ముందు వేగంగా సినిమా రీలులా కదిలాయి.

"నిజం చెప్పు యమునా? . . . విశ్వం కని విశ్వకి అన్యాయం చేశామా మనం. పిల్లల భవిష్యత్తుకోసం నేనెన్ని కలలు కన్నానో నీకు తెలీదూ!" అతను సూటిగా ఆమె ముఖం చూస్తూ అప్పుడే స్ఫురించిన వాడిలా అడిగాడు. "నేను కన్న పిల్లలే నన్ను అనవ్యాయంకొంటున్నారు . . . నిజం చెప్పు యమునా. నువ్వు కూడా నన్ను అనవ్యాయం కొన్నావా? . . . మన పాతి కేళ్ళ సంసార జీవితంలో నేనంటే అనవ్యాయం చేసిన సంఘటనలే ఎక్కువగా వున్నాయా? ... చెప్పు యమునా."

అతను ఒకలాగా దీనంగా అడుగుతుంటే, యమునకి ఏడుపు ముంచు కొచ్చింది. "ఏమిటంటి, ఆ మాటలు. మీకు దణ్ణం పెడ్తాను . . . అలాంటి మాటలు మాట్లాడకండి", యమున చప్పుర అతని కాళ్ళ దగ్గర కూలబడిపోయి విశ్వం మోకాళ్ళ మీద తలపుంచుకొని చేతులు అతని పాదాల మీద వేసి వెక్కి వెక్కి ఏడ్చింది. విశ్వం ఆర్థమైన హృదయంతో ఆమె తల నిమిరాడు. వదులుగా ముఖంమీద కంటా పడ్తున్న ఆమె జుట్టుని సరి చేస్తూ చెప్పాడు. "బాధపడకు యమునా!... నాకేం కాలేదు. నువ్వు నన్ను అనవ్యాయంకోలేదు. నాకు తెలుసు. నువ్వల్లాచెనుంటే నేనేమాత్రంగా కాక నామరకాపాలు లేకుండా పోయేవాడిని. నీ కంటే తడి చూడకుండా చచ్చిపోదామనుకొన్నా! . . . నాకు ఆ అద్భుతము లేదు యమునా! పోనీ మన పిల్లలంతా సుఖంగా వుండటమే కావాల్సింది. ఆ అర ఏకరం అమ్మేద్దాం. హరిని డాక్టరే కానీ. వాడి ముచ్చట తీరని యమునా! నేను ప్రైవేట్లు కుదుర్చుకొంటాను. మన పిల్లల్ని, నా కంఠంతో పూసిరుండగా బాధపడి నీయను. సరేనా . . . యమునా నువ్వు హరిబాబుతో చెప్పు. వాడిని బాధ పడద్దని, వాడివల్ల ప్రకారమే మెడిసిన్ చదివిస్తారని చెప్పు!" . . . అతను మృదువుగా, లాలనగా, హృదయ నివేదనంగా చెప్పాడు భార్యతో.

కష్టపడి అచ్చేసాను. కొద్దిమయి కోట్లు కలుపించండి!

“హస్టు సీక్!”

కమరు చించి తోసలి కాగతం చూసిన విక్టం కంగారుగా అరిచాడు. “యమునా నారి చారి ఉత్తరం ఇదేమిటో చూడు”. రెండు రోజులుగా ఇంటికిరాని చిన్నకొడుకు కోసం ప్రాణాలు అరవేలితో పెట్టుకొని వెయ్యి కళ్ళతో ఎదురు చూస్తున్నారు ఆ దంపతులు. యమున ఉత్తరం తీసుకొని వదన సాగింది. విక్టం ప్రాణాలుగ్గి పెట్టుకొని వింటున్నాడు.

నాన్నగార్ని సమస్కారాలు, మొన్నటి నా మాటలకి మీరు చాలా బాధ పడ్డారు. మీ బాధ అవుకోలేక నా చెంప పగల కొట్టారు. నాకేం బాధ లేదు. కానీ ఒక్కసారి ఆ మాటల్లో నిజం ఆలోచించండి నాన్నా! . . . మనిషికి ఆశలు వుంటాయి, అశయాల వుంటాయి. ఆశలేని జీవితం ఉండదు. మేం మిమ్మల్ని మనులూ, మాన్యాలూ అడగలేదు నాన్నా!.. చదువుకొంటాం అన్నాం. మీరు అందుకు ఆశక్తులు. అయినా మీ మీద నాకు సానుభూతి లేదు నాన్నా! . . . ఇదంతా మీ న్యయంకృతం! కావలసిందా? ఆవ కాశా లువుంతవరకూ జీవితాన్ని మనంత మనం మలచుకొనే ప్రయత్నంలో మనిషి సఫలీకృతుడు కావాలి. దేవుడు మనిషికి ముసీచ్చాడు, ఆలోచనా శక్తి ఇచ్చాడు. జీవితాన్ని దిద్దుకోటానికి వివేకం ఇచ్చాడు. పూర్వం ముర్తాతల కాలంలో పిల్లలు దేవుడిచ్చిన వరాలనుకొనేవారు. కాలం మారింది. కాలంలో మారిపోయిన మనిషి అభిప్రాయాలు తదనుగుణంగా మార్పు కొచ్చాడు. ఇదివరకు కుచేలుడిలా ఇప్పుడు ఎవ్వరూ అధికమైన సంతానంతో బాధపడే అవసరం లేదు. వచ్చి మాంసం తిని గుహల్లో నివసించే అటవిక దళనుండి అతి నాగరిక జీవితాన్ని కరతలాదులకం చేసుకొన్న మానవుడు . . . సంద్రమందలాన్ని పుర్రించి గలిగిన నేటి మానవుడు . . . అలాంటి శతాబ్దంలో బ్రతుకుతున్న మనం అంత రిక్తం కాదుకదా . . . కనీసం ఆహార సమస్యని పరిష్కరించుకోలేక పోతున్నాం. కారణం ఏమిటి? . . . అధిక జనాభా!.. పెళుసుకి వేలకొలది పుట్టుకొచ్చే జనాభా ఫలితమే ఇదంతా. నేనొకమాట చెప్పావా!..

నాన్నా. . . . “పిల్లల్ని కన్నాంగనీ వాళ్ళ అదృష్టాల్ని కన్నామా” అనే పాతకాలం మారి, . . . ఇద్దరు లేక ముగ్గురు పిల్లలతో సరైన పరిమితం చేసుకొని సుఖ సంతోషాలతో బ్రతక గలిగే వ్యక్తులు ఎంత అదృష్టవంతులూ . . . ! వాళ్ళకి జీవితంలో చిక్కు సమస్యలు వుండవు. ఎందుకంటే అలాంటి సమస్యలని సవ్యంగా పరిష్కరించు కొంటారు గనుక. అలాంటి ఇంట్లో పెరిగిన పిల్లలు ఎత్తైన సరమా? . . . నేకమంటే మట్టికాదు, సంతోష మనుస్కులై వుంటారు. చాలా మనుష్యులు. దృఢమైన శరీరంతో దేశమంది పిల్లలున్న ఇంట వీ తల్లి, తండ్రి భక్తిని ఉగ్గుపాలతో రంగరించుకున్న

వీ పిల్లని సరిగ్గా ఆదరించలేరు. ఒక పిల్లకోసం మరోపిల్ల జీవితం, ఒక బిడ్డ కోసం ఇంకో బిడ్డ దువివృత్తు చెసుకబడి పోతుంది. అలాంటి నాశనరణంలో పెరిగిన పిల్లలు దృఢ మనుస్కులు కాలేరు. వాళ్ళకి ఆత్మవిశ్వాసం వుండదు. ఒకరిపై ఒకరికి ఈర్ష్య, అసూయ ఎదిగే వయసులోపాటు అసంతృప్తి, చికాకు పెరుగుతాయి. అలాంటి పిల్లలు దేశానికి అవసరమా? . . . నేకమంటే మట్టికాదు, మనుష్యులు. దృఢమైన శరీరంతో దేశమంది పిల్లలున్న ఇంట వీ తల్లి, తండ్రి భక్తిని ఉగ్గుపాలతో రంగరించుకున్న

“దైవకృపతో అన్నీ సాధ్యమే!”

మీరు డబ్బు, ప్రేమ, అనారోగ్యం, ఆందోళన, భయం, విచారం, మధుర పానం లేక ఉద్యోగ సంబంధమైన లేక కుటుంబ సంబంధమైన సమస్య లేవేమో ఎదుర్కొంటున్నారా? దివ్యమైన నూతన ఆనందం, సంతోషం పొందటానికి వేద పరిశోధనమీద వక్రైన వర్తి సేకేట్ పొందటానికి, వేదానికి సంబంధించిన అందమైన పుస్తకాలు పొందటానికి ఒక కార్మిక్ మిదస్సువ్వంగా మీ ఆశ్చర్యంతో ఈ క్రింది అడ్రసుకు వ్రాయండి. పోస్ట్ భద్రులు గూడ నూవే. ఏస్. జాన్. డేవిడ్, నిరీక్షణ, పోస్టుబాక్సు నెం.12, విలకలూరిపేట, (గుంటూరు జిల్లా).

అమృతాంజనం

చప్పున పోగొడుతుంది!

తలనొప్పి, జలుబులు, చెయ్యలు, కండరాల్లోనొప్పి—దీనిని తప్పక ఇక్కడ శ్రీమంతుల తాతగారి ఉన్న రోలుమీద అమృతాంజనం రాయండి. వెంటనే గుణం ఇస్తుంది. 75 కంటిక్యూరాలపైగా అందించి దీనిపై వెలుగుతోంది అమృతాంజనం! ఎన్నడూ ఒక కిసా దుర్లభ ఉంటుంది. అమృతాంజనం ఆరాచక నిర్మల హిసాబామా. దిన్న తర్వాత తోమాతా రొడుకుతోంది.

అమృతాంజనం 10 ఔషధాలు కలిపినది నొప్పులను, జలుబులను చప్పన, చల్లగా తగ్గిస్తుంది. అమృతాంజనం లిమిటెడ్

పిల్లలు కావాలి మన దేశానికి. అంతేకాని, ఎందుకూ పనికిరాని అధిక జనాభా కాదు. ప్రజాస్వామ్యం జనానికే పరిమితం కాదు దేశానికి. మోయలేని కుటుంబ భారం అడుగుడుగునా మిమ్మల్ని కుంగదీస్తుంటే మీరెంతగా బాధపడ్తున్నారో నాకు తెల్సు. మా ఆశలు తీర్చలేక, పిల్లల భవిష్యత్తును సుందరంగా తీర్చి ద్విద్వలేక పోయానని మీరు అనుభవించే వేదనా నాకు తెల్సు. అయినా మీ మీద నాకు సానుభూతి లేదు నాన్నా! ఒక్కసారి “నేను నా పిల్లలకి ఏం చేసాను. వీళ్లని ఈ లోకంలోకి తీసుకు వచ్చి వీళ్లకి ఏం ఇవ్వలిగాను?” అని ప్రశ్నించుకోండి. సమాధానం మీకే దొరుకుతుంది. నా మాటలకి బాధపడకండి నాన్నా. నేను మిలటరీలో చేరాను. అక్కడే పుండి అడుగుడుగునా నా తీరని ఆశ సన్ననుక్షణం వెక్కిరిస్తూంటే నేను భరించలేను. అమ్మకి నా సమస్యాలూ. పిల్లలకు నా దీవెనలు. నా సాహసాన్ని మన్నిస్తారు కదూ. నా కెప్పుడైనా రావాలన్నీ పిలుంటే వస్తాను.

“హరికృష్ణ”.

ఉత్తరం చదవటం పూర్తిచేసిన యమున తరెత్తి జీవచ్ఛవంలా శూన్యంలోకి చూస్తూన్న భర్తని కన్నీటితో చూసింది.

మనకేమీ సాక్షం
పాంట్లు వేసు తొడగడం
ఇష్టంలేదు - క్రికెట్
బట్టేంత ఇష్టం!
ఇద్దరి ఇష్టాలను
అనుకూలంగా
పట్టిన పాంట్లు ఇది!

చేజారని స్వర్గం

కథ చదవటం పూర్తిచేసిన వేణు దాని పేరు చూసాడు. “స్వయంకృతం” దానిపేరు. అతను కాగితాలు మడిచి కవరు లోకి తోసి కవరు మీద స్మృతిక ఎడ్డన్ వ్రాసి స్టాంపులు అంటించి డ్రాయిర్ సొరుగులో దాచి వచ్చాడు. అతను మంచం మీద దిండు మోచేతికింట వేసుకొని వెనక్కి వాలి కూర్చున్నాడు. భురణ వ్రాసిన ఆ కథలోని పాత్రలు జీవం పోసుకొని పడేపడే కళ్లముందు కదలసాగాయి.

మూఢనమ్మకాలతో బంగళంలాంటి జీవితాన్ని చేజేతులా నాశనం చేస్తూకొన్న విశ్వం.. చివరికి పిల్లలచేత నీతులు చెప్పించుకొని వాళ్ల సానుభూతిని కూడా! కోల్పోయిన విశ్వం దైన్యవదనం అతని మనసులో తడిగా కదిలింది. వేణు ఒక్కసారిగా పులికి పడ్డాడు. అరుణ ఈ కథ ఎందుకు రాసి నట్టూ. ఇది తన్ని ఉద్దేశించి కాదుకదా... ఏమో అయివుండచ్చు. అతనికి వారం క్రితం సంఘటన చప్పున మనసులో కదిలింది. అతనికి ఇద్దరు సంతానం. ఏడేళ్ల విద్యసాగర్, మూడేళ్ల హిమబిందు ముత్యాలలా పుటారు. ఆరుణకి ఆరవవెల. “ఈ సారిలో ఇంకచాలా” అంది. “ఇప్పుడు మనకేంలేటు అంత అవసరం ఏమిటి? వద్దులే” అన్నాడు తను. అరుణ

కొంచెంసేపు వదిలి తనలో నెగ్గలేక రాజీకొచ్చింది. దాని ఫలితం ఈ కథన్న మాట. వేణు సెదవుల మీద చిరునవ్వు మెరిసింది. ఆలోచిస్తే అరుణ చెప్పిందే నిజం. నాకీ ముగ్గురు చాలు. ఎక్కువయిన పిల్లలతో సంసారం ఈదటం అంత సులభ సాధ్యం కాదు.

తను కాంప్ నుంచి వచ్చేసరికి అరుణ, పిల్లలిద్దరూ తనకోసం ఎదురుచూస్తూ పుంటారు. తను ఇంటి కొచ్చిందగ్గరనుంచీ తన బూట్ విప్పడం దగ్గర్నుంచీ, తను బయటి కేళ్లప్పుడు టై నాట్ వేయటం వరకూ అన్నివసలూ అరుణ సంతోషంగా చేస్తుంది. అలా తన పనులన్నీ చేసేప్పుడు ఆమె ముఖంలో ఒకలా మెరిసే తృప్తి, ఆనందం తనని చూడగానే పిల్లల ముఖాల్లో నంబరం, తన మనసులో వెలుగు వెల్లువలు నిండి, తిరిగి, తిరిగి అలసే వచ్చిన తన హృదయంలో పట్టి జల్లులు కురిపిస్తాయి వాళ్ల చిరునవ్వులు. పిల్లలెక్కువయితే ఇప్పటిలా తనకి సవర్యలు చేయగలదా అరుణ. ప్రశాంతంగా పుండాలైన ఇల్లు ఎక్కడ చూసినా పిల్లల మల మూత్రాలతో, అల్లరితో, అనవ్వంగా . . “బాబోయ్.... వద్దు”. వేణుకి భయం వేసింది, అలాంటి దృశ్యాలు వూహించుకొంటుంటే. ఇంతా పెంచితే చివరికి ఎవరికి వాళ్లు అడుగుతారు, “నాకేం ఇచ్చావ్?” అని. అప్పుడు ఆ తండ్రిబాధ... తనకి అనుభూతం కాకూడదు. స్వర్గం లాంటి ఇల్లాని విశ్వంలా నరకంగా చేజేతులా మార్చుకోడు తను. అతని పిల్లల్లా తన పిల్లలు తనని “మమ్మల్నెందుకు కన్నావ్?” అని అడిగే స్థితి తెచ్చుకోడు. ఇది స్వర్గం ఇంకా తన అరచేతిలో స్వర్గం ఈ సంసారం. ఇది చేజారకూడదు. చాలీయను. మనసులో తృప్తిగా అనుకొన్నాడు వేణు. అరుణ చాల తెలివైనది. మాటలతో నెగ్గలేకపోయినా ఈ రజనతో తన మనసుని బుట్టులో వేసింది. ఇది చేజారని స్వర్గం. నిజం. వేణు తృప్తిగా నిట్టూర్చాడు. ఈ స్వర్గాన్ని కాపాడుకోవాల్సిన బాధ్యత తన మీద ఎంతయినా పుంది.

శ్రీమూర్తిల విడిచి !

✱ క్యారెక్టరు నటుడు గుమ్మడి తమ కుమార్తెల పెండ్లిని ఆత్యంత వైభవంగా కన్నుల పండువగా జరిపించారు. మార్చి 1, 2 తేదీల్లో సినిమా ప్రపంచమంతా రాజేంద్రుని కళ్యాణమండపానికి తరలివచ్చిందా అనిపించింది.

మార్చి 1 వ సాయంత్రం ఆరు గంటలకు నేనూ వెళ్ళాను అప్పటికే రాజేశ్వరి కళ్యాణమండపం దేదీప్యమానంగా, విద్యుద్దీపిత వెలుతురుతో దేవేంద్రుని సభామండపమూ అనిపించింది. గ్లామర్ వరల్డ్ అంతా అక్కడే కనిపించింది వెండితెర అతిరస మహారథులందరూ విచ్చేసారు.

గుమ్మడి మూడవ కుమార్తె సీ. ఉదయశ్రీకి, కొమ్మినేని కోదండరామయ్య కుమారుడు చి. భూపాలీకి, గుమ్మడి వాల్లన కుమార్తె సీ. శారదాకి, గోగులపాటి రాధాకృష్ణమూర్తి కుమారుడు చి గంగాధరరావుకి నేడవంతముల నడుమ, పెద్దల సమక్షాన మంగళ వాయిద్యాల మేళవింపుతో, శుభ ముహూర్తాన వివాహాలు వె భవంగా జరిగాయి.

వివాహ శుభ సమయాన, అతిథులకు
పైడ పోషేతమైన విందు మరియు కను

'అంతా' నన్ను ముట్టించి నీవు నీవు, ఛాయాదేవి

నంతకుండుని నేను మరెక్కడా చూడలేదు.
వర్ష వాళ్లందరినీ గుమ్మడి దంపతులు
సాదరంగా ఆహ్వానించారు.

2/25

ప్రత్యగాత్మ కథలో

చంద్రకళ నాయిక !

లకా: విందు కలిగించే, చెవులకు యింపు
కలిగించే వృత్త, వంగిత, బుర్రకథ కష్ట
రీతిని వీర్వాణు చెయ్యబడ్డాయి. ఇటీవల
నేని ఎన్నో పనినూ పెండ్లిండ్లుకు వెళ్ళాను.
కానీ గుమ్మడి కుమార్తెల వివాహానికి వచ్చి

‘భార్య భర్తలు, కులగోత్రాలు, పునరీ
జన్మ’ చిత్రాను పరిశీలించిన వ్యాకు
లెను; ప్రత్యగత్తు దిర్ఘకృత్యలోని
ప్రవృత్తత. తెలుగు చిత్రరంగంలో ప్రత్యేక

ప్రతిపక్షమును శ్రీ గుడ్డి వెంకటేశ్వరరావు, రి. మాధవ, - ల. కుమారై. వి. హో. నంద్యంబులో తీవ్ర
చి తం : వధువు : చి. సా. ఉదయశ్రీ, వరుడ : చి. డక్టర్ భూపల్, వరుడు : చి. డాక్టర్ దింగదరం,
వధువు : చి. సా. కారడ.

విజయలక్ష్మీ మూవీస్ వారి 'అమ్మనూట' చిత్రం విడుదల సందర్భంగా 25-2-72 న విజయవాడలోని నటరాజ్ హాటల్ లో జరిగిన సమావేశంలో ప్రవచిస్తున్న శ్రీ కృష్ణగడ్డ నరయ్య. నిర్మాత జి. వి. ఎస్. రాజు, రచయిత బి.వి.ఎస్. సంగీత దర్శకుడు రమేష్ నాథుడు లను కూడా చిత్రంలో చూడవచ్చు.

స్థానాన్ని సంపాదించిన ప్రత్యగత్వం హిందీ రంగం ఘనస్వగతం పలికింది. ఇటీవల విడుదలయిన 'ఏక్ నారీ ఏక్ బ్రహ్మచారి' కూడా వందరోజులు ప్రదర్శింపబడింది. ఇప్పుడు కె. పి. ఆత్మాకి వివరీతమైన డిమాండు, అక్కడ, యిక్కడ కూడా.

శ్రీ పూర్ణామూవీస్ కి ప్రత్యగత్వ తమ ప్రాసిన కథను యిచ్చారు. స్క్రీన్ ప్లే ని కూడా ఆయనే తయారు చేసారు. ఈ చిత్రంలో చంద్రకళ నాయిక.

చంద్రకళ

ద్విప్రాతాభినయం !

'డబ్బే' నానం అని ఎంచి, నాగరికతపు కొత్త నటులు పోషించడం ఒక విశేషం.

సినిమా డైరీ

● మమతా (ప్రొడక్షన్స్) 'కాలం మారింది' షూటింగు మార్చి 6 నుండి 9 వరకు, హైదరాబాద్ లో జరిగింది. కె. విశ్వనాథ్ దర్శకుడు.

● ఆకోక్ మూవీస్ కలర్ చిత్రం షూటింగు, మార్చి 9న విజయవాడలో ప్రారంభమైంది. మధుసూదనరావు దర్శకుడు.

● శ్రీరమచంద్ర ఇంటర్నేషనల్ 'దేవులమ్మ' షూటింగు మార్చి 10న ప్రసాద్ లో ప్రారంభమైంది. కె. వి. సందనరావు దర్శకుడు. దుక్కేపాటి మధుసూదనరావు స్టేజ్ ఆన్ తెయ్యగా, సమయంగా శ్రీనివాసరావు ఛాన్స్ కోట్టారు.

● సుభాషిణి ఆర్ట్ పిక్చర్స్ తొలిసారి రికార్డింగు మార్చి 16న విజయవాడలో జరుగుతుంది. సుశీల పాడేపాటిని దాశరథి ప్రాసారు. కోడండపాటి సంగీతాన్ని సమకూరుస్తారు. కె. హేమాంబరధరరావు దర్శకుడు.

● శ్రీ లక్ష్మీ ఎంటర్ప్రైజెస్ 'సంపూర్ణ కామాయణం' రంగుల చిత్రం మార్చి 16 న లక్ష్మీ పిలీంస్ ద్వారా విడుదలవుతుంది. బాపూ దర్శకుడు.

● వర్మ (ఆర్ట్ పిక్చర్స్) రంగుల చిత్రం యొక్క మూడు షెడ్యూలు మార్చి 1 నుండి 8 వరకు సారథి స్టూడియోలో జరిగింది. సి. పుల్లయ్య దర్శకుడు.

పై చిత్రానికి ప్రత్యగత్వ దర్శకత్వాన్ని మహదేవన్ సంగీతాన్ని నిర్వహిస్తారు. ఏ. పూర్ణ చంద్రరావు, చంద్రశేఖర్ నిర్మించే యీ చిత్రానికి రీఫిలీంస్ సంపాదించారు.

సుభాషిణిలో జమున !

'అడవడుచు' చిత్రం యిప్పటికీ, ఏమిటికీ మరువలేని విధంగా దర్శకుడు హేమాంబరధరరావు ఆ కథను మలిచారు. ఆయన క్రియేటివ్ జీనియస్ 'కథానాయకుడు' చిత్రంలో బాగా కనిపిస్తుంది. ఇక పై సంవత్సరానికి రెండు చిత్రాలను నిర్మించడానికి నిశ్చయించారు, హేమాంబరధరరావు.

'కథానాయకుడు' రిలీజ్ అయినప్పుడు, పెద్ద విర్మాతలనేకలు హేమాంబరధరరావును డైరెక్టర్ చేసిపెట్టుమని అడిగారు. అప్పుడాయనకు ఆరోగ్యం బాగాలేదు. అందువల్ల అంగీకరించలేకపోయారు.

ఉగాదినాడు రికార్డింగు

తెలుగువాళ్ళకి ఉగాది వడుగు చాల ప్రశస్తమైనది. ఆ పర్యవసాన సుభాషిణి ఆర్ట్ పిక్చర్స్ తమ కొత్త చిత్రం యొక్క తొలి సాటును విజయవాడలో రికార్డింగు థియేటర్లో ప్రారంభించారు. దాశరథి మది అందించిన భావాలకు సుధురగాయని సుశీల కంఠం అమృతత్యక్తమైన రాగాన్ని ఆలా పించింది. ఈ చిత్రానికి కోడండపాటి సంగీత దర్శకుడు.

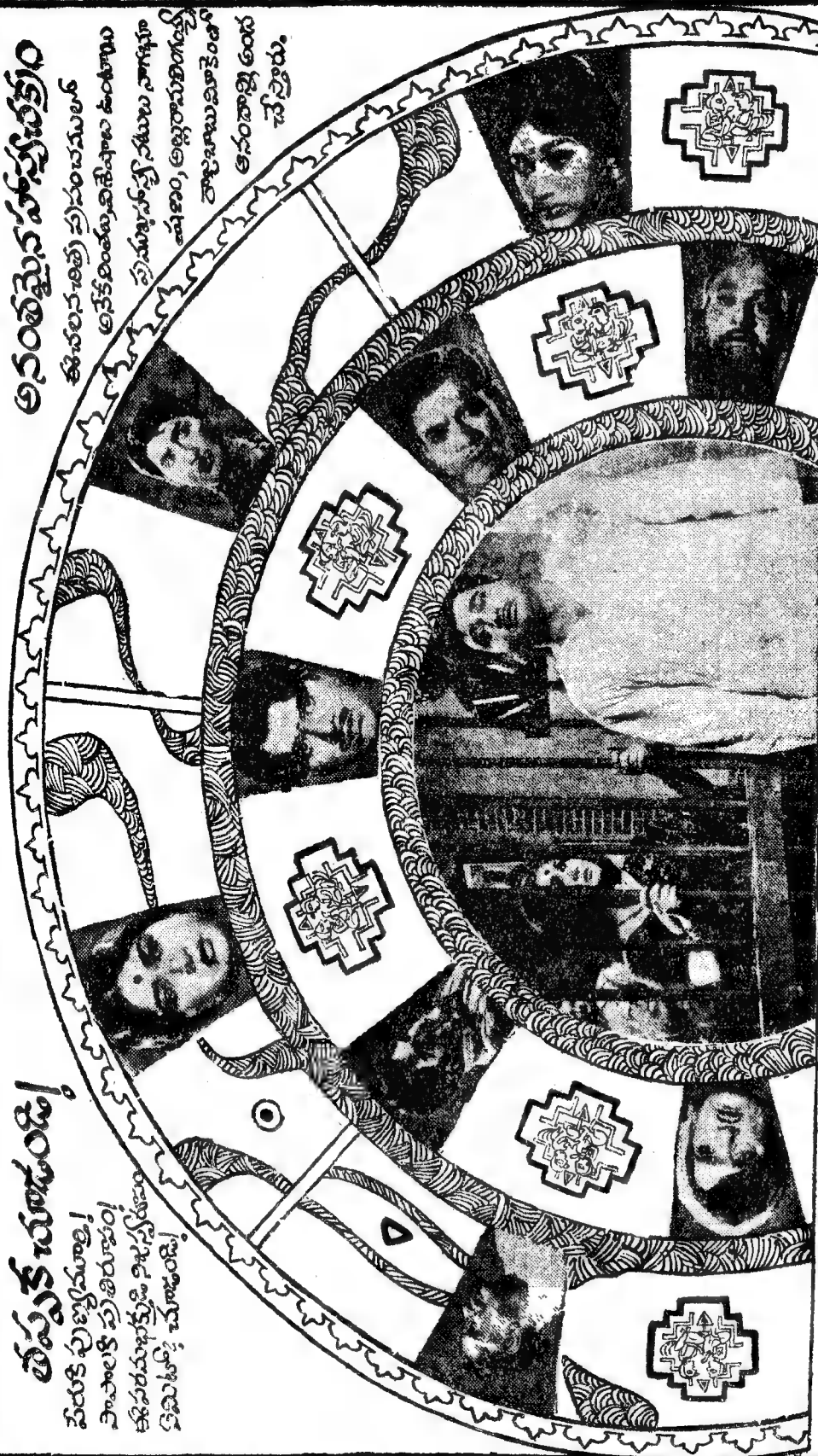
మార్చి 24 న ప్రసాద్ స్టూడియోలో షూటింగు ప్రారంభమవుతోంది భమిడిపాటి కథ, మాటలను సమకూర్చిన యీ చిత్రంలో జమున కథానాయిక. ఒక ముఖ్య పాత్రను నాగభూషణం ధరిస్తారు. 'స్ట్రీ యొక్క అపున్నత్యాన్ని, త్యాగరతిని చాటి చెప్పే ఒక మాతృమూర్తి పుణ్యగృహం యీ చిత్రానికి ప్రధానాంశం,' అన్నారు హేమాంబరధరరావు. ఈ చిత్రంలోని ముఖ్య భూమికలను చంద్రమోహన్, కృష్ణారాజు, అల్లు రామలింగయ్య, కృష్ణమూరి నిర్వహిస్తారు. సాంకేతిక శాఖలను బి. యస్. కృష్ణ, శేఖర్ - సింగ్, మహేంద్ర చేపట్టారు. స్క్రీన్ ప్లే, డైరెక్షన్లు హేమాంబరధరరావు గమనిస్తారు. పూర్ణా విడుదల.

అనంతపురం హనుమంత్రం

పేదకి పుట్టమూ! పాపాలకి పుట్టిరూపం! ఈ పదమూడుకృతి నిశఃస్వరూపం! ఆమెమూ చూడండి!

ఈ చరిత్రను చూపుతున్నది

అనునాల్సి అందు
చేస్తారు.

విజయలక్ష్మమ్మనాథుని

विदिदिदिदि

ಬಿ.ಎಸ್.ಎಸ್.ವಿ.ವಿ.ಯಸ್ಸಿ.ರಾಜ್ ಮಹಾವಿಮರ್ಶಕರು (B.A.M.HON'93)

కృష్ణమూలకములు

అవ్వును బట్టా అందరూ
చూడకపోవడమే!

శ్రీమద్భగవద్గీతా ప్రథమోధ్యాయః

అంతర్జాతీయమైనది—
అంతర్జాతీయమైనది

'మానవుడు-దానవుడు'లో శారద, కృష్ణకుమారి, శోభన్ బాబు.

దేవుడమ్మ పూటంగు !

సినిమా

శ్రీరమణచిత్ర ఇంటర్వేషన్ నిర్మించే ప్రారంభమైంది. రెండు వారాల్లోనే 'దేవుడమ్మ' చిత్రం యొక్క పూటంగు పై చిత్రానికిగాను, జెమినిలో ప్రేక్షకులకు రికార్డింగు జరిగింది, అప్పటినుండి ప్రేక్షకులకు ప్రదర్శించబడుతుంది.

'సంస్కార రావణాయుధం'లో ఒక దృశ్యం.

పాటను కథానాయకుడు చలంపై దర్శకుడు వందనరావు చిత్రీకరించారు ఈ చిత్రంలో, చలం ప్రత్యేకమైన గెటప్ లో కనిపిస్తారు. ఇంతవరకు యలాటి నవ్యత్వం వున్న కథ తెలుగులో రాలేదు కథను రాజ శి. వ్రాసారు. మాటలు కూడా ఆయనే సంగీతాన్ని సత్యం, వాయను మధు, కూర్పును అంకి రెడ్డి నిర్వహిస్తారు. శ్రీపిలింస్ విడుదల.

లక్ష్మీ-ఆరతి

పై చిత్రంలో నాయిక వేషానికి ఆరతి (స్టూ స్టైండ్)ని, వాయుకుడి చెల్లెడి పాతకి 'మృత్యు' లక్ష్మిని, మరోక ముఖ్య భూమికకి రాజసుబ్బరాజును నిదమిం చడం జరిగింది. మొదటి షెడ్యూలు మార్చి 10 నుండి 12 వరకు జరిగింది.

డోరికి ఉపకారి

చలం-ఆరతి ముఖ్య పాత్రలను పోషి స్తున్న సుందరం మూవీస్ వారి 'పూరికి పులకారి' మార్చి 31 న ప్రారంభమవు తుంది. ఈ చిత్రంలో గుమ్మడి, అంజలి దేవి అత్యంత ప్రధానమైన పాత్రలను పోషిస్తారు ఇప్పటికి నాలుగు పాటల రికార్డింగు జరిగింది మోహన్ రెడ్డి నిర్మించే యీ చిత్రానికి రాజశి మాటలను వ్రాసారు. కె ఎస్ ఆర్. దాన్ దర్శకుడు.

రెండవ

షెడ్యూలు పూర్తయింది !

మమతా ప్రొడక్షన్స్ నిర్మిస్తున్న 'కాలం మారింది చిత్రం యొక్క రెండవ షెడ్యూలు మార్చి 6 నుండి 9 వరకు సినిమాలో జరి గింగి శోభన్ బాబు, మూర్యకాంతం పాల్గొన్న హితేరియన్ దృశ్యాలు, శారద - శోభన్ నటించిన శృంగార మట్టాలు కొద్దింటివి దర్శకుడు కె విశ్వనాథ్ చిత్రీకరించారు.

కవి రాశంధి ఒక యుగళగీతాన్ని వ్రాయగా, రాజేశ్వరావు సారధ్యంలో ఘంటసాల-నశిం పాడారు.

'ముందగున్న చివ్వుదావి అందమేమో,
వందమామ సిగ్గు చెంది పోగోయే,
రాగిపోయే'

అనెడ పాటకి శోభన్ శారదలు పాత రీతిగా అభినయించారు. 'కాలం మారింది' ర్ రిలీజ్ తయారైంది.

గాంధీజీకి అంకితం

'కుల మత వర్ణభేదాలు మాసిపోవాలి; అంటరానితనం అనేది పదం మాయమవ్వాలి; నీతి, నిజాయితీ నిలబడాలి' అనేది ధర్మశాస్త్రాన్ని ప్రబోధించే వంచలనాత్మక చిత్రమే 'కాలం మారింది.' ఈ చిత్రం జాతి పితకి అంకితం చెయ్యబడుతుంది

'కాలం మారింది' చిత్రానికి స్క్రీన్ ప్లే, దర్శకత్వాన్ని కె. విశ్వనాథ్, మాటలను బొల్లిమంత, కళను కళాధర్, కూర్పును సత్యం, కెమరాను అశోక్ కుమార్, ప్రాజెక్టును పల్లిరాజు - గోపాలరావు, నహాయ దర్శకత్వాన్ని గోపాలకృష్ణ నిర్వహిస్తున్నారు. ప్రధాన పాత్రలను విస్వరంగరావు, చంద్రమోహన్, సాక్షి రంగారావు, పాట్ల ప్రసాద్, అంజలిదేవి, గీతాంజలి, అల్లు రామలింగయ్య, రావింద్రరావులు పోషిస్తున్నారు. ఈ చిత్రాన్ని వాణిరాజు ప్రకాశం, బొమ్మి కెట్టి పాపమంతరావులు నిర్మిస్తున్నారు.

దత్తపుత్రుడు

రవీంద్ర ఆర్ట్స్ పిక్చర్స్ రంగుల్లో నిర్మిస్తున్న చలనచిత్ర చిత్రమే 'దత్తపుత్రుడు'. గతి సంవత్సరం 'దసరా బుల్లోడు'గా కనిపించి, కొత్త ఆశ్చర్య పెంచిన నాగేశ్వరరావు యీ యేడాది 'దత్తపుత్రుడు'గా అగుపిస్తారు. ఈ నాయిక విషయం అంటారా! 'ప్రేమనగర్'లో దీటుయిన నటనను ప్రదర్శించిన వాణిశియే.

ఇవి వారాయణరెడ్డి ప్రాసిన, ఎంటసాల పాతన—

'మరసైన చివరనా .. ఒక మాటుంది
ఎంటవా,
సిగ్గునడక చిరికమ్మా కంది చేసుంది
సోదమా.'

అంటూ వాణిశియే, నాగేశ్వరరావు సుడి కిమ్మ, హుషారు గొలుపుతూ పోషించిన దర్శకత్వాన్ని యువ దర్శకుడు రెవెన్ బాబు ప్రౌఢ్యమంగా చిత్రీకరించారు. ఈ చిత్రంలో చలనచిత్రపు ప్రతిభ మరొకసారి ద్యోతక మవుతుంది. మార్పులో క్లౌడుమాక్స్ చిత్రీకరణ, ఏ.పీ.ఆర్.లో అల్ట్రావీడ్ ఫూర్మయితే, మూటొగు ముగిసినట్టే ఈ చిత్రంలో వాణిశియే, రామకృష్ణ, వర్మరావుల

చలం నటర్పించు 'దేవుడమ్మ' ప్రారంభోత్సవంలో నాయకుడు చలం నవయుగ చంద్రశేఖరావు.

అల్లు రామలింగయ్య, మిక్కిలి నేనె, బాలకృష్ణ, జగ్గారావు, వల్లం నరసింహారావు, వెన్మిర ఆడైనిర్రం, రమ్య, వభ, శాంతకుమారి, మార్కకాంతం ముఖ్య తారాగణం. సాంకేతిక శాఖలను ఎన్. వెంకటరత్నం (ఛాయని), చలవలిరావు (సంగీతం), నంబివి (కూర్పు), జి. వి. సుబ్బారావు (కళ) నిర్వహిస్తున్నారు. ఇంతకీ దర్శకుడు సంగతేమిటని మీరడగు తారుగా! ఆయన పేరు రెవెన్ బాబు. దర్శకు

లందరికన్నా చిన్నవాడు; కానీ గట్టివాడే! 'దత్తపుత్రుడు' రషన్ మూవీనాట్యుని అడిగాను, ఆయన్ని గురించి. పాటల చిత్రీకరణలో రెవెన్ బాబు మాస్టర్ అని చెప్పారు. చిత్రం విడుదలయితే, దర్శకుడికి మంచి పేరు వస్తుంది అని కూడా చెప్పారు. తమ్మారెడ్డి కృష్ణమూర్తి నిర్మించే 'దత్తపుత్రుడు' రెక్టి కంపెనీ ద్వారా దర్శన మిస్తాడు.

నిర్మాత శ్రీ తమ్మారెడ్డి కృష్ణమూర్తిగారి రెండవ కుమారు చి. భరద్వాజకి కృష్ణాటిల్లా కాటూరు వాస్తవ్యులు శ్రీ సూర్యే ధర్మరాజగారి కుమార్తె చి. సా. వాణికుమారికి హైదరాబాద్ లోని పిఛూర్ వాటిలో ఫిబ్రవరి 23 న తేదీ రాత్రి గం. 8-15 ని.లకి వైభవంగా వివాహం జరిగింది.

ప్రేమించి పెండ్లాడిన భర్త వస్తు వధుస్సురో దూరమయితే, ఆ యువతీ మనస్సు అద్దంలా పగిలిపోతుంది. ఆ పిరిగిన మనస్సు అతకడం కష్టం. ఎవ్వరూ అతి కించలేరు. కన్నతండ్రి ప్రాధేయపడినా, యింటికి రానంటుంది రాధ. తన వేణు ప్రారంభించిన మహత్తర ఆశయాన్ని, తానువూర్చిచేసి తీరాలంటుంది అయినా కన్న వారిని చూసినప్పుడు హృదయంలోని అనే దనలు కన్నీటి రూపంలో బయల్పడక మానవు. రాధ వదనంమీద విషేదమే గాక, దృఢ సంకల్పం, వోర్సు కనిపిస్తాయి. ఒక్కగా నోచ్చి కూతురు బతుకు బండరై పోయిందని విలంపలమే ఆ చిన్నతండ్రికి మిగిలింది.

“పేదలపాలిచి పెన్నెదైన దాస్యం వేణు, నాకు దూరమయితే, నేను ఆ పేద లకు దూరం కాలేను. నేను ఆశయాలను నేను నెరవేరుస్తాను” అని ప్రతిపదిస్తోంది రాధ. హృదయాన్ని కదలించే యీ సన్ని వేశం ‘మానవుడు—దానవుడు’లో కనిపి స్తుంది. ఇలాంటి సన్నివేశాలు చిరస్మృతి కల్పి చ్చుట కుటుంబ చిత్రమే ‘మానవుడు—దానవుడు’. ఉషశ్రీ వ్రాసిన చిట్టె, మోదు కూరి జాన్సన్ మూలము ఎంతాచ్చారు. పి. చంద్రశేఖరరెడ్డి దర్శకుడు. ఈ చిత్రంలో వేణుగా, జగన్ గా శోభన్ నటించినారు. వేణు అర్థాంగిగా శారద, శారద తండ్రిగా సత్యనారాయణ, వేణు అక్కయ్యగా కృష్ణా కుమారి కనిపిస్తారు. హాస్యానికి రాజవాణు ఉండనే ఉన్నాడు.

ఆత్మ విశ్వాసం !

“ఇది నాకు మూడవ విజయం” అన్నాడు తీమాగా నిర్మాత చిన్నపరెడ్డి. చిత్రం రిలీజ్ గాకుండానే ఆ మాత్రం ఆర్థిక విజయం వుంది అయినకి. ఈ చిత్రానికి సుకదేవ్ ఛాయను, అంకిరెడ్డి కూర్మిని, అన్నద్దాని నంగిరాన్ని, సూరన్న కళను నిర్వహించినారు. త్వరలో అనిల్ ప్రభాస్ ద్వారా సవయగ విడుదల చేసేరు ‘మానవుడు—దానవుడు’ చిత్రాన్ని.

ఉగాదికి సంపూర్ణ రామాయణం !

తెలుగు పంపత్తురాది మనందరికీ వర్స

సినిమా

దినం. అలాంటి మంచి రోజుల్లో రామా యణ, భాగవతంలాంటి ఉత్తమ గ్రంథ పఠనం చెయ్యడం మన వాళ్ళకి ఆచారం. చదువురానివాళ్ళకి ఎలా మరి? అందుకే విజ్ఞులకు, విద్యార్థులకు, పండితులకు, పామ రులకు సూక్ష్మంలో మోక్షం ప్రసాదించే దివ్య సాధనంగా ‘సంపూర్ణ రామాయణం’ వర్ణ చిత్రం నిర్మితమైంది.

పురాణ గ్రంథాలన్నింటిలోకి విలువైనది, ప్రశస్తిపై నది, పూజింపదగినది ‘రామా యణం’ అలాంటి ఉత్తమ కథను నిడ మర్తి పద్మాక్షి గారు చలన చిత్రంగా రూపొం దించారు. ఆరుద్ర, ముళ్ళపూడిగార్ల సంయుక్త కలం బలం యీ చిత్రానికి జీవం కాగా, బాపూ దర్శకత్వం సన్నివేశాలకు ప్రాణం పోసింది.

పాత్రలో లీనం !

శ్రీరాముడుగా శోభన్ బాబు, రావణా సురుడుగా ఎస్వీరంగారావు, సీతగా చంద్ర కళ, దశరథుడిగా గుమ్మడి, కైకేయిగా జనున, మండోదరిగా కృష్ణాకుమారి పురాణ పాత్రల్లో లీనమై నటించినట్టు తెలు స్తుంది.

ఒక దృశ్య కావ్యమూ అనిపించేంత అందంగా తయారు కావడానికి కె. ఎన్. ప్రసాద్, రవికాంత్, కె. వి. మహదేవన్, పి. కే. శేఖర్, బాపూ ఎంత కృషి చేశారో చిత్రం చూస్తే మీకే బోధపడుతుంది. లక్ష్మీ పిలింస్ పంపిణీదారులీ చిత్రానికి.

అబ్బాయిగారు — అమ్మాయిగారు

డి. బి. నారాయణ చిత్రాల్లో ప్రత్యే కత కనిపిస్తూ వుంటుంది. ఆయనకి మంచి టైటిల్స్ కూడా దొరుకుతాయి. ‘అమర సందేశం’ దగ్గర్నుండి యిప్పటి ‘అబ్బాయి గారు—అమ్మాయిగారు’ వరకు పరీక్షిస్తే, అన్ని చిత్రాలు ఆయనకి మినమమ్ వసూళ్ళని తెచ్చిపెట్టే ప్రభావం కలిగివుండేట్టు, విదయునా అదృష్టరేఖ ఆయన హస్తంలో వుందా అనిపిస్తుంది.

‘మాయింటి వెలుగు’లో వెన్నెరగడై నిర్మల.

సరికొత్త కథ

ముళ్ళపూడి వెంకట రమణ వ్రాసిన సరికొత్త కథే ‘అబ్బాయిగారు—అమ్మాయి గారు’. ఈ కథలో వాణిశ్రీ, గీతాంజలి భరి స్తున్న పాత్రలు ఉదాత్తమైనవి. ఇద్దరూ ఒకరికోసం మరొకరు త్యాగం చెయ్యడానికి సంసిద్ధమవుతారు. తనకు చెందిన బావను ఒక సామాన్య యువతికి భర్తగా యిచ్చిన ఒక త్యాగమయి పాత్రను వాణిశ్రీ అద్భుతంగా పోషిస్తుందట. మరొక స్త్రీకి చెందవలసిన వ్యక్తిని తను భర్తగా పొందినా, విధివశాత్తు ప్రాణాలను వీడిన యువతిగా గీతాంజలి నటిస్తుంది. కథా నాయకుడిగా కృష్ణకు యిదొక వెరైటీ పాత్ర. నటనలో క్వాలిటీ కనిపిస్తుందట. పద్మనాభం నవ్వుల వర్షం కురిపిస్తాడు. అల్లు రామలింగయ్య— సరోజ దంపతులుగా నటిస్తున్నారుమొదటి సారిగా. ఈ చిత్రానికి మద్దతిచ్చి సూరి మూలలను, పి. ఎన్. కృష్ణారావు ఛాయను నిర్వహిస్తున్నారు.

‘అమ్మమ్మ’ దర్శకత్వం వాగుధి, అని ప్రజలచే ప్రశంసించబడుతున్న పి. రామచంద్రరావుకు “అబ్బాయిగారు— అమ్మాయిగారు” కూడా అలాంటి పేరును తెచ్చి పెడుతుందని ఆశించవచ్చు.

—త్రీనివాస్ ●

రెడు నవలలు :

1. అనమర్షవి జీవయాత్ర: రచన: శ్రీగీ డండ్. 164 పేజీలు.

2. నవదేవత: రచన: శ్రీవి. ఎన్. రంగస్వామి 208 పేజీలు. ఇది ఎమెస్కో పాకెట్ నవలలు. ఒక్కొక్కటి రెండేసి రూపాయలు. ప్రచురణ ఎం. శేషవలం ఆండ్ కో., మచిలీపట్నం—మద్రాసు—సికింద్రా బాదు.

పురాణాలను గురించి తెలుతూ, అవి నిద్రాస్థిలో చూస్తే అవిధంగా అర్థమవుతాయని అంటారు. ఈ మాట నిజమైతే, ఇది అనేక దృక్పథాలను ప్రదర్శించే రసాత్మకమైన కొత్తరకం నవల.

అన్ని విధాలా అనుభూతమైన సీతారామా రావు కథానాయకుడు, అతడికి గురుతుల్యుడు రామయ్య తాత, ఈ గురుశిష్యులవరంగా ఎన్నో సత్యాలు—హేతువాద బద్ధమయిన యుధా ర్థాలు రోకానికి వెల్లడి అవుతున్నాయి.

జీవితం చేతుల్లో కీలుబొమ్మ అయినసీతా రామారావు అనుకున్నట్లు ఒక్కటి జరగదు. మేనమామ తనని మోసగించి అన్నీ కాజేసినా, భార్య ఎదురుతిరిగి ప్రతికూలమైనా, అతడిఅదర్థాలు మట్టమయ్యాయి, ప్రతాపమంతా బుగ్గిలో కలిసింది. చివరి కొక మీటింగులోకి పిలవని పేరుంటంగా చొరుచుకు వెళ్ళాడు. అక్కడ సమావేశమయిన పెద్దలందరి వైఖరులనూ పేరు పేరునా నోటికి వచ్చినట్లెల్లా ఇండించే సరికి నలుగురూ కలిసి పచ్చడి చేసి వదిలారు. శృంగం చేరుకున్నాక—కొనప్రాణాలు ఎగిరిపోయేదాకా తన హేతువాదాన్ని అమలు చేస్తూనే వున్నాడు, సీతారామారావు.

దీన్ని నవల అనడంకంటే ఒక గొప్ప సవన కావ్యమంటే బాగుంటుంది. ఇందులో చర్చనీ యాంకాలు మానవ జీవితాన్ని ఎంతెంత రోతులకు తీసుకు పోతాయో చెప్పలేం. పుస్తకం అధ్యంతమా మనసుకి. హల్లుకునే మహా వాక్యాలలో నండి వుండి మచ్చుకి కొన్ని—

54—ఇంతమంది మేధావులున్నారూ గదా ప్రపంచంలో—ఒక్కడైనా అర్థం తేలిగ్గా దొరికే పద్ధతి ఎందుకు కనిపెట్టారా?

91—పరిస్థితులు మార్పుకోవాలంటే ముందు మార్పుకోవాలనే బుద్ధి కంగారి! అలా బుద్ధి కలగాలంటే పరిస్థితులు మారాలి.

93—ఈ ఆడవాళ్ళలో నుంచిగా వుంటానికి ప్రయత్నిస్తే రోకువ. మొదట అలాసిద్ధమందుకు ఇప్పుడను భవిస్తున్నాను చాలు.

102—మానవులు పశువులకు ఎంతదగ్గర్లో ఉన్నారో అనుక్షణం జ్ఞాపకం చేస్తుంది అడజాతి.

110—రచయిత గొప్పదనం మరణించడం మీద ఆధారపడి వుంటుంది.

115—ఆడవాళ్ళను తగిలించుకోవటం తెలికే, చొదిలించు కోవటం బ్రహ్మప్రళయం.

120—చావడమిన వాళ్ళకి కోర్కెలుండటం

పుస్తకాల

మంచిది కాదు, జాబూ! కోర్కెలున్న వాడు వాడటానికి అర్హుడుకాదు.

125—అలోచిస్తున్నది తలలోనే మెదడు. నడుస్తున్నది కాళ్ళు. మెదడు చెప్పినట్లు చెయ్యా లని ఎక్కడుంది? అతని ఆవయవాలకునంపూర్ణ స్వాతంత్ర్యం వచ్చింది. దేని ఇష్టం దానిదే. ఒకదాని మీద ఒకదానికి పెత్తనం లేదు.

132—మనం పుట్టటం నిజం, చావటం నిజం, మధ్యని బ్రతకటం నిజం. పుట్టటం చావటం మన చేతుల్లో లేదురా, ఇక బ్రతకటం ఒక్కటేరా మిగిలింది.

156—శృంగానికి పాక్షిక బుద్ధిలేదు. అందర్నీ సమానంగా చూస్తుంది. ఇది నిజంగా ఒక అనర్హరత్నమే మళ్ళీ మళ్ళీ చదవాలనిపించే చదివే తీరనలసిన నవల.

ఈ ఉద్యోగం లేకపోయినా మా నాన్నగారికొచ్చే పెన్షన్ తో మేము గడవగలం సార్! పాపం కరుణాకర రావు అంటేవాడూ విశ్వహాయుడూ కడక—ఉద్యోగం ఆయనకే ఇవ్వండి అంటూ అర్జించింది, మేనేజింగ్ డైరెక్టర్ని ఒక అభ్యర్థిని.

కరుణాకరరావు మీద సుశీలకు ఎంతటి మమత—మమకారం, ఆదరం—అభిమానం వుట్టుకొచ్చాయో, సుశీలపైన మేనేజింగ్ డైరెక్టరుకూ అంతటి గౌరవ భావమే ఏర్పడింది.

పరిశరంగా—రిటైర్డ్ స్కూలుట్రీచర్ కూడా, సుశీలకూ, కాళ్ళదేని కరుణాకరరావుకి—ఇద్దరికీ ఉద్యోగాలు లభించాయి.

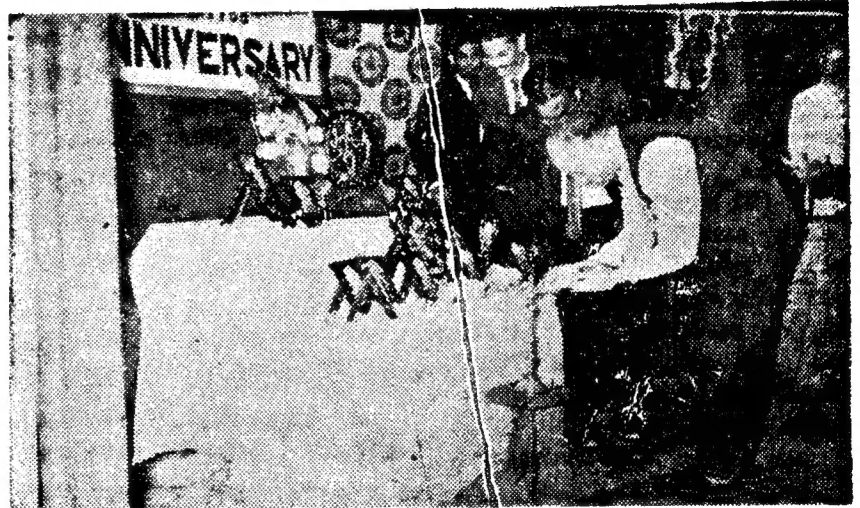
అంటేవాణ్ణి చూస్తే ఎవరికయినా జాతి కలుగుతుంది. సవాడమే. కానీ తొలి చూపులోనే సుశీలకు కరుణాకరంపైన మమకారం ఆదరాధి మానాలు వుట్టుకురావడం. వింతగా తోచదా?

సుశీలకు ఉద్యోగమిచ్చిన వరప్రసాదరావు కొడుకు సుశీలను ప్రేమిస్తాడు. కానీ, పేద వాడయిన కరుణాకరాన్ని ప్రేమించి పెళ్లాడాలింది. సుశీల. సుశీల తన కొడుకుని చేసుకోక పోయినా వరప్రసాదరావు వట్టిండుకో లేదు. పైగా, తన చిన్న భార్య కోరికను బట్టి టన కంపెనీలో కొన్ని వాటాలు సుశీల పేరుపెట్టి మరెన్ని వాళ్ళతలు ఆమెకు అప్పజెప్పుతాడు.

దీనికి తోడు—ఇంటిపొరూ, బయటనడిచే అసోచిలూ తట్టుకో లేక సుశీల జవతపిల్లా పడి, ఉపవాసాలు ప్రారంభిస్తుంది. నింకడమీద నిజం బయట వడే సరికి ఆమె హరిమన్నది. ఆమెలో భర్తకూడా మానవత్వాన్ని అన్నివరీ క్షమ పెట్టిన నవదేవత సుశీల అనాధరణ గారే ఇది.

స్వయంకృషిలో సినిరంగంలో గొప్ప అనుభవం గడిచినవారు ఈ నవలా రచయిత, కథ రెండి తెలుసు ఎక్కతగిన ఫక్కిలో నడిచింది. కనుక, ఇది విశ్రాంతి, తయారయ్యే అవకాశముంటే, రచయిత ప్రక్ష ఇంకా రాణిస్తుంది.

—శివకుమారి

జంషెడ్ పూర్ కళానిలయ జనవరి 25, 29, 30 తేదీలనాడు తృతీయ వార్షికోత్సవాలు జరుపుకున్నారు. ఈ సందర్భంలో 'టెక్నో' కళా రం దెవ్వాటి జనరల్ మేనేజర్ శ్రీ ప్రభు బ్యోరి వెలిగిస్తున్న దృశ్యం.

రక్క విప్పిన రివల్యూషన్

మూలం ఏంటికో కాట్రాఫీ, అనువాదం: శ్రీశ్రీ ప్రచురణ: ఉద్యమ సాహితీ, కరీంనగర్ వెం: రూ. 2—00.

నిప్పుగ క మెప్పు ప్రాన్స్ లో మరో రెవల్యూషన్ రెక్క విప్పింది. అకథ యీ పుస్తకంలో ఉన్నది ఈ విప్పవాని ప్రారంభించిన వాళ్ళు కుర్రాళ్ళు. ధన స్వముల సంతతివాళ్ళు. వీళ్ళే తమ తల్లి దండ్రుల వ్యవస్థ మీద తిరగబడ్డారు. ఈ విప్ప వాని నిరదాక్షిణ్యంగా అణచడం జరిగింది. 1905 లో ఒడిషాయన విప్లవం 1917 లో జరిగింది.

ఇంగ్లీష్ లో యీ రచన పేరు 'ది దిగినింగ్ ఆఫ్ ది ఎండ్'. దీనికి అనువాదం 'చరిత్రమాప్తికి ప్రారంభం' ఈ రచనలోని వర్ణన భాగస్వామీత్రవే శ్రీశ్రీ అనువదించారు. జరిగిన సంఘటన మీద ఎవరి ఇష్టం వచ్చినట్లు వాళ్ళు వ్యాఖ్యానించు కోవచ్చునని శ్రీశ్రీ అభిప్రాయం.

ఈ రచనలో శ్రీశ్రీ వచనశైలి కనిపించు తుంది. నూటిగా తగులుతుంది. చదువరుల పౌడరాలకు.

అయితే మంత్రులకు కొద్దిగా మనస్సులు చివుక్కుమన్నాయి (7వ పుట) వంటి వాక్యాలు చాలా ఉన్నాయి. మనస్సులు కొద్దిగా చివుక్కు మన్నాయి అంటే బాగుండరా? 'ప్రాఫెసర్లు (వత్సల వల్ల బట్టలొలిపించుకున్న రాజులు' (7వ పుట) అనే బదులు 'వత్సలవల్ల బట్ట లొలిపించుకున్న రాజులు ప్రాఫెసర్లు' అంటే తప్పుపురుందా? అర్థంలో తేడా వస్తుందా? ఎవరి శ్రీలి వారిది పలానా రీతిలోనే మాత్రమే వ్రాయా లనే నియమమేమీ లేదుగదా.

వచన మంతా కవితా శైలిలో వ్రాసిన శ్రీశ్రీ ఇంగ్లీష్ మూలంను దాతాళంగా ఉపయోగించ దంలో విశేషమేదో ఉండి తీరుతుంది. '11వ పేజీలో రూడి కష్టినెషూట్ చేశారు.' (గొప్ప బ్రెయినింగ్ పొందిన వాళ్ళు) (13వ పుట) శ్రీశ్రీ వాక్య రచనా శైలికి ముచ్చతునకలు: 'చేతి బాంబుల ధ్వనులు పోరాటపు సరిగమలు' (17వ పుట) 'పీఠుల్లో కదంతోక్కో, పదం పాడేనమ్మి క్షేత్రం.' (21వ పుట).

చరిత్ర గమనంలో జరిగే సంఘటనలను మార్కెట్స్, ట్యూటితో వర్ణించాలనే అభిలాష గల తెలుగు రచయితలూ, వచన రచనా రీతులలో ఆసక్తి గల రచయితలూ చదివి ఆలోచించ వలసిన రచన ఇది. ఈ అనువాద పర్లనలో విగూడంగా ఉన్న అభిప్రాయాలకు అందరూ ఓకేవ్వని తీరాలనేమీ లేదు గదా!

—వి. ఎన్. అవధాని

1. బాలల బొమ్మల రామాయణము

2. బొమ్మల బాలల భాగవత కథలు

3. బాలల బొమ్మల భారతము

వీటిలో మొదటి రెండు పుస్తకాల రచయిత

హస్తకాలు

శ్రీ యామిజాల వద్దనాభస్యమి. మూడవపుస్తకం రచయిత: శ్రీ రాఘరి దొరస్వామికర్మ. బాలల బొమ్మల రామాయణం నెల: రూ 3—50. బొమ్మల బాలల భాగవత కథలు నెల: మూడు రూపాయలు. బాలల బొమ్మల భారతం. నెల: రూ. 3—50 ప్రతులకు: బాలసరస్వతి బుక్ డిస్, ఎడ్యుకేషన్ పబ్లిషర్స్, 6, సుంకురామ చెట్టి ఏది. మద్రాసు—1.

ఈ మూడు పుస్తకాలలోను మొదటి రెండు పుస్తకాలు రచించిన శ్రీ యామిజాల వద్దనాభ స్వామిగారు పింఛనంత సులభ వ్యావహారిక శ్రేణిలో డెమ్మిలో ఇంచుమించుగా 125 పుటలలో రామాయణము, భాగవతము బాల బాలికల కందించారు. ఇవి పది వస్త్రండ్ల బాలబాలికలు తేలికగా చదువుకోడానికి వీలయ్యే పుస్తకాలు. ఇటువంటి పాఠాణికాలు పిల్లల కనువయిన వద్దతిలో సంగ్రహంగా రచించడం చాలా కష్టమే. అయినా వద్దనాభ స్వామిగారు కృతకృత్యులయినారు.

ఇక మూడవ పుస్తకం రచించిన శ్రీ రాఘరి దొరస్వామి గారు మహాభారతం 18 పర్వాలు చాలా క్లుప్తంగా డెమ్మిలో 120 పుటలలో సంక్షేపించారు. పిరకూడా సులభంగా వ్రాయడానికై వ్రాయుతున్నారు. అయితే గ్రాంథికంవంటి భాషలో డివిదినందువల్ల రచన కొంత క్లిష్టంగా వరిణమించింది. భారతంలో కొన్ని ముఖ్యమట్టాలు కూడా విడిచి పెట్టడం జరిగింది.

ఇటీవల బాల సాహిత్యం కొంత ఎక్కువగానే వెలువడచున్నది. దీనిలో పాఠాణికాభ్యం కూడా ఎక్కువే అయితే ఇటువంటి పాఠాణికాలకు సంబంధించిన బొమ్మలు వేసేటప్పుడు అవి ఉదాత్తంగా ఉండేటట్లు జాగ్రత్తపడాలి. భాష కూడా బాగా తేలికగా ఉండాలి.

—కాశీ

ది మలబార్ హెరాల్డ్ 67 వ ఏనుగువల్

ది మలబార్ హెరాల్డ్ 67వ ఏనుగువల్ మలబార్ హెరాల్డ్ ప్రెస్, జెన్టీలర్ కలార్ క్రాస్రోడ్, ఎర్నా కుంమ్ నార్, కొచ్చిన్—18, నెల రూ 1—50.

కేరళ వారపత్రిక ది మలబార్ హెరాల్డ్ వారు వెలువరించిన ఈ సంచికలో జనరల్ కరియప్ప, ఆర్. ఆర్. దివాకర్, పెగర్డి, హోమితల్కర్ భాస్, సి జె. జార్జి మొదలయినవారి వ్యాసాలు ఉన్నాయి. ఈ సంచికలో సీనింగ్ కి సంబంధించిన ప్రత్యేక వ్యాసాలు ఉన్నాయి.

(బి. న.)

రంగజ్యోతి

డాక్టర్ చంద్రశేఖరం సంపాదకత్వంలో వెలు వడిన రంగజ్యోతి మానవ ప్రతిక (ఫిబ్రవరి) ప్రారంభ సంచిక మా కార్యాలయం చేరింది. 48 పేజీలుగల ఈ ప్రతిక నెల ఒక్కరూపాయి. ప్రతులకి యితర వివరాలకి రంగజ్యోతి, 5, సీతమ్మరోడ్, ఆవ్వూరు పేట, మదరాసు—18కి రాయాలి.

శ్రీ వేంకటేశ సుప్రభాతము

శ్రీ మద్దాని శ్రీరామచంద్రమూర్తి అనున డించిన శ్రీ వేంకటేశ్వర సుప్రభాతము మాకార్యాలయం చేరింది. 20 పేజీల ఈ పుస్తకం నెల 50 పైసలు. ప్రతులకు శ్రీ మద్దాని పేరారా కరణము దుర్గాదత్తా.గో. జిల్లా. ●

బెల్ బాటం పర్లు

(31వ పేజీ తరువాయి)

ఇంత వెడల్పున్న కాలరుని రెండుమడతలు వేసి—బలున్పువట్టి దగ్గర—నూదిదారంతో ఊడిదారంత గట్టిగా తూకాలు వెయ్యండి. తరువాత—నిడంవయపు కాలరుకింద కుడి వయపు కాలర్లు రెండు 'హుక్కు'లో అతికి ఒక ఆకారానికి తెచ్చుకోవచ్చు—చివరివరకు దగ్గరగా హుక్కు వేసుకుంటూ వెళ్లి— అడగున ఒకంగుళం వెడల్పున హెమ్మింగ్ చేయండి—

కొల్లలు. ఎదురు భాగం:— పొడవు 18 అం. ఛాతీ వెడల్పు 15 అం. హోల్డరు 10 అం. వెడ. వక్ర భాగం 2 అం. దిగువ భాగం 2 అం. చేతు కత్తిరింపు (ఇది వెనుకభాగంకన్న అరంగుళం పొట్టిగా వుందని గుర్తించాలి) 4 అం.

వెనుక భాగం కొల్లలు: పొడవు 18½ అం. వెడల్పు 15 అం. హోల్డరు 10½ అం. చేతికత్తిరింపు 5 అం. వెడ. ప్రక్కభాగం 2. దిగువ 1½ అం.

చేతులు—11 అంగుళాల వెడల్పు: (8) ఎనిమిది అంగుళాల పొడవుపున్న (రెండు మడతల్లో వుండాలి— రెండు చేతులు గనుక) ముక్కుని జాగ్రత్తగా బొమ్మచూసి డ్రాయింగ్ వెయ్యాలి. చేతి చివర 11 అం. భుజాల అతుక్కునే దగ్గర 10 అం. వస్తుంది. (చేతి గుండం) 2½ అం. తగ్గింపు—చేతిచివర ½ అం. ప్రమాణంలో బొమ్మలోలా పేపు కత్తిరించండి. — శృష్టిప్రియ ●

మరులుకోలిపే
అవకాశము!

మద్రాసు న్యూ యార్క్ మద్రాసు రు. 4815 మాత్రమే!

మీరు వేలలో డబ్బు ఆదాచేసుకోండి.

నేరుగా న్యూయార్కుకు ప్రయాణము చెయండి.

14 రోజులంత తక్కువ కాలము లేక 120 రోజులంత ఎక్కువ కాలము గడవండి. వయస్సు అర్హతలు లేక గ్రూపులలో వెళ్లాలనే నిర్బంధము లేదు. ఈ అవకాశము సంవత్సరమంతా ఉంటుంది. మీ దగ్గరలోనున్న ఎయిర్-ఇండియా ఆఫీసును లేక మీ ట్రావెల్ ఏజెంటును సంప్రదించండి. నేడే.

మొదలయే స్థలము విలాస ప్రయాణపు చార్జీలు, న్యూయార్కుకు మరియు తిరుగు ప్రయాణమునకు

బొంబాయి	రు. 4125
న్యూ ఢిల్లీ	రు. 4125
కలకత్తా	రు. 4875
మద్రాసు	రు. 4815

ఎయిర్-ఇండియా

మీకు డబ్బు పొదుపుచేకూర్చే ఎయిర్ లైన్

తప్పక చూడండి

నాగార్థం

శ్రీవిఠల్ ప్రొడక్షన్స్ ప్రెజెంట్

బీదలపాట్లు

నిర్మాత-చర్లకుండు బి.విఠలారాచార్య

రఘుదేవి నర్తరాజు సాహస్రభీ ఎన్.వెంకటరత్నం సుశీలు కె.వి.మహదేవన్

అన్ని ప్రాంతాలలో